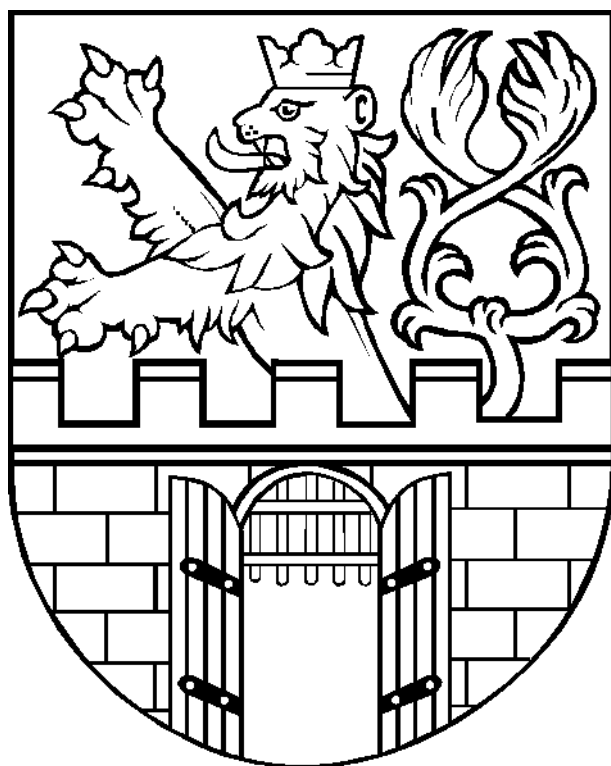

KRONIKA MĚSTA

LITOMĚŘIC

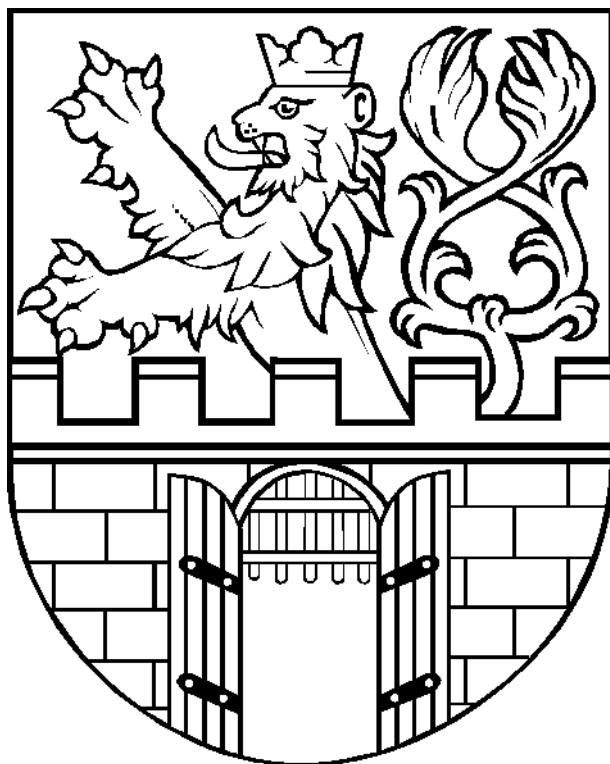

2008

K r o n i k a m ě s t a

L i t o m ě ř i c

2 0 0 8

Kronikářem Města Litoměřic zůstává

Oldřich DOSKOČIL

Od 21. prosince 2007 až do 15. ledna 2008 jsem nebyl přítomen a kroniku nemohl psát.

První občánek roku se jmenuje Matýsek☺

Prvním narozeným v litoměřické Městské nemocnici v letošním roce se stal Matěj rodičů Evy Svobodové a Dušana Smejkal. Matýsek je prvorozený, váží 3 kg. Kdyby se narodil o den dříve, jeho maminka by měla nárok na vyšší porodné, které je od letošního roku nižší. Od vedení nemocnice Matěj dostal zlatý řetízek s přívěskem ve tvaru podkovičky a maminka kytici růží. Nemocnice také za oba uhradí regulační poplatky, jež jsou také letošní žhavou novinkou.

Loni (2007) se v litoměřické nemocnici narodilo od roku 1991 nejvíce dětí, celkem 826 novorozeňat. Primářkou gynekologicko-porodnického oddělení je MUDr. Petra Hejtmánková.

LEDEN 2008:

Ze světa:

Kdyby se nově nalezený jihoamerický hlodavec objevil na březích našich řek, všichni by se mu klidili z cesty. Vědci jej popisují jako myš, která byla větší než býk, protože za svého života vážil tunu až tunu a půl. Zvíře, které kdysi žilo v lesích a při řekách Jižní Ameriky, však bezpečně vyhynulo nejpozději před dvěma milióny let. Nyní amatérský paleontolog objevil v Uruguayi jeho lebku a experti tvrdí, že jde o nový druh hlodavců, daleko větší, jaký kdy byl nalezen. Samotná lebka měří půl metru a zuby jsou více než deseticentimetrové. I když k jeho příbuzným patří myši, krysy, veverky a morčata, velikostně se dá vyhynulé zvíře srovnávat s jihoamerickou kapybarou, která také žije v blízkosti řek. Se svými zhruba 60 kg váhy je kapybara největším hlodavcem, jenž přežil do našich časů.

Z České republiky:

Podle STEM by v lednu volilo ČSSD 31 procent voličů, ODS 24,3, komunisty 13,1, zelené 8,2 a lidovce 6 % voličů. Podle STEM je statistická chyba u větších stran 2,5, u menších 1,5 procentního bodu.

Z Litoměřicka:

Ve středu 16. ledna krátce před půl jedenáctou dopoledne přepadl maskovaný lupič pobočku České obchodní banky (ČSOB) v Roudnici nad Labem. Pod pohružkou střílnou zbraní si vyžádal po obsluze finanční hotovost (v řádu tisíců korun) a poté odešel. Na místě ale zanechal podezřelý balíček. Proto byl na místo přizván pyrotechnik a psovod – specialista na výbušniny se psem. Policejní specialista zjistil, že se jedná o velmi vydařenou atrapu výbušniny.

ÚNOR 2008:

Ze světa:

Policie Slovenské republiky zadržela největší zásilku drog v historii země. Kontraband skrýval 163,8 kilogramu kokainu v hodnotě 1,638 miliardy slovenských korun (asi 1,3 miliardy českých Kč). Zásilka pocházela z Jižní Ameriky a na Slovensko se dostala přes Hamburk. Kontraband byl uschován v celním skladu v kontejnerem kde byl deklarován jako drahé víno.

Srbská provincie Kosovo vyhlásila v neděli 17. února nezávislost a to jednostranně. V Bělehradě to vyvolalo nepokoje na ulici, lidé útočili na americké velvyslanectví apod.

Z České republiky:

V pátek 8. února začalo první volba prezidenta. ODS navrhla Václava Klause (dosavadní prezident a čestný předseda ODS), zelení a opozice (ČSSD, část lidovců) Jana Švejnara. Byl to souboj dvou pravicových ekonomů, konzervativce (Klaus) a liberála (Švejcar). V pátek proběhlo první a druhé kolo první volby. Zvolen nebyl nikdo a tak třetí kolo se konalo v sobotu 9. února, ale ani to nepřineslo nějaký výsledek. Druhé kolo se konalo v pátek 15. února. Tentýž den byl ve třetí volbě zvolen těsnou většinou díky lidovcům prezidentem republiky opět **Václav KLAUS**.

Z Litoměřicka:

V Úštěku bylo otevřeno v místní synagoze muzeum pohlednic. Jeho autorem a kustodem je pan Bohuslav Košťál, Podskalská 17 (vedle synagogy), 411 45 Ústěk, tel. 607 838 664, b.kostal@wo.cz. Pan Košťál je v důchodu. A protože bydlí vedle synagogy, lze na něho vždy zazvonit a je návštěvníkům k dispozici. Muzeum už má také svoji pohlednici. Je to skládačka několika partií – stará (historická) pohlednice, ptačí domky, vchod do muzea v synagoze, ptačí domky a interiér muzea. To vše spojuje text: *Muzeum pohlednic v Úštěku*.

2. lednové číslo Hlasu Pravoslavi (únor 2008, ročník LXIII, s. 38) přineslo článek Starobylá tradice obnovena. Svěcení zázračného pramene v Křešicích.

V polabské vesnici Křešice, vzdálené 6 kilometrů od královského města Litoměřice, se od nepaměti nachází pramen, blahodárně působící zejména na oční choroby. Po více jak 300 letech k němu směřovaly kroky poutníků, hlavně z nepříliš vzdáleného Saska. Vedle pramene byl proto postaven poutní kostel, zasvěcený přesvaté Bohorodici. V nedávných letech byl kostel opakovaně postižen záplavami při povodních. Naposledy v roce 2002 sahala voda až do výše do výše 3,7 metrů. Místní kněz o. Jaroslav tehdy dokonce plul chrámem na loďce. V současnosti postupně probíhají opravy interiéru a oltář se znovu rodí do původní krásy, exteriér byl opraven již relativně krátce po povodni.

Na svátek Teofanie – Křtu Páně v Jordánu je zvykem po celé církvi žehnat živel vody v chrámech i v přírodě. Ať už se jedná o moře, řeku, rybník, jezero, potok či pramen. Pravoslavná církevní obec v Litoměřicích se rozhodla před dvěma roky obnovit tento zbožný obyčej, po léta nepraktikovaný, a uspořádat ke svatému prameni pouť. Také letos po liturgii a svěcení vody v chrámu sv. Václava jsme se vydali spolu s poutníky z blízkých i vzdálených církevních obcí na milostiplné místo, abychom si na přímlyvy Boží Matky vyprosili uzdravení. Žehnání pramene se zúčastnili i mnozí bratři a sestry z katolické církve, vedení P. Filipem M. Suchánkem z královské kanonie premonstrátů na Strahově. Na místo jsme jeli doslova v koloně 15 automobilů a tomu odpovídala i nad očekávání hojná účast duchovních a věřícího lidu. Příjemným překvapením byla i přítomnost hajného Šmorance s přáteli. Po ukončení slavnostního obřadu si věřící nabírali léčivou vodu a obětavý MUDr. Marek Ševčík s rodinou mezitím připravil milé pohoštění, které dodalo liturgické události agapální rozměr.

V naší zemi nám naši předkové odkázali celou řadu nejen krásných, ale především důležitých křesťanských tradic, které, žel, mnohdy upadly v zapomnění. Obnovení a zachování těchto tradic je výsadou a povinností našeho pokolení. O tom svědčí i žehnání léčivého pramene v Křešicích v den svátku Křtu Páně. Těšíme se na příští rok na setkání i s vámi.

Archimandrita Marek Krupica
Diákon Hanuš Nykl

BŘEZEN 2008:

Ze světa:

V Rusku se v neděli 2. března konaly prezidentské volby. Dosavadní prezident Putin už kandidovat nemohl (podle ústavy může být v Rusku prezidentem tentýž člověk jen ve dvou volebních obdobích za sebou). Funkci šéfa Kremlu hned v první kole s téměř 70 procenty získal Putinův nástupce Dimitrij Medvěděv (42 let).

Masové nepokoje vzplály včera po několika dnech klidných manifestací v pátek 14. března v tibetské metropoli Lhasa. Na ulicích je podle BBC slyšet střelba, lidé zapalují obchody.

Z České republiky:

Čeští vojáci sloužící ve válce zmítaném Afganistánu se bouří. Vadí jim, že ministerstvo stále nesplnilo sliby ohledně zvýšení jejich platu v nebezpečných misích. Ten jim vinou padajícího kurzu amerického dolaru stále klesá a nic se podle nich neděje. Navíc se začíná šetřit i na tom nejjednodušším vybavení. Například vojáci nyní před odletem nedostali ani tak nezbytné vybavení pro pobyt v afgánských podmínkách, jako jsou svítilny a termosky

Z Litoměřicka:

Změny na Českých drahách dostaly Lovosice na mapu Evropy v Holandsku. Ale od začátku: Nákladní doprava z Českých drah byla vyčleněna do dceřiné společnosti Českých drah CARGO. S tím souvisí i vyznačení dopravního železničního uzlu Lovosice na mapě Evropy v Holandsku. Přitom mnohá větší česká města tam vyznačena nejsou. V Lovosicích totiž opět začala před dvěma lety fungovat kombinovaná přeprava, v železniční stanici Lovosice se začal budovat 1. kontejnerový terminál Českých drah, a.s., a vlaky s kontejnery jezdí do Hamburku a Duisburgu. Osamostatnila se i osobní doprava, čímž bude prokazatelnější její ztrátovost, kterou dofinancovává Ministerstvo dopravy a krajské úřady.

DUBEN 2008:

Ze světa:

Willendorfská Venuše, nejslavnější rakouská archeologická památka, pochází zřejmě z Moravy. Uvádí to nejnovější studie rakouských vědců, vydaná u příležitosti 100. výročí jejího objevu. Ve stejné době a ve stejné oblasti vytvořili pravěcí lovci i nejznámější český archeologický nález – *Věstonickou Venuši*. Venuši – sošku nahé ženy – našli v rakouském Willendorfu při stavbě železnice v roce 1908. Stáří jedenáct centimetrů vysoké památky z období raného paleolitu, vyrobené z vápence, se odhaduje na 25 tisíc let. Je uložena ve vídeňském *Muzeu dějin přírody*, které se rozhodlo oslavit kulaté jubileum objevu vydáním výsledků rozsáhlého průzkumu sošky.

Z České republiky:

Obchodníci jsou stále drzejší. Prodávají už i falešné sýry. Jde o balené tavené sýry bez mléka a vyrobené z rostlinného tuku. Ty se v regálech obchodů a obchodních řetězců objevují stále častěji a snaží se tvářit jako mléčné. Pokud si zákazník pozorně nepřečte složení potraviny na obalu, snadno si pak doma „pochutná“ na směsici rostlinného tuku a umělých barviv.

Z Litoměřicka:

V úterý 15. dubna došlo na Národním hřbitově v Terezíně (před vchodem do Malé pevnosti) ke zcizení 327 měděných štítků ze žulových náhrobků se jmény umučených vězňů (televize říkala, že destičky jsou měděné, Litoměřický deník ve středu 16. dubna na straně 1 psal, že jsou z bronzu) Památníku tak vznikla škoda za 981 tisíc Kč,-. Už se mi ani nechce psát, že je to něco neuvěřitelného, že nejde jen o peníze (výše škody), ale o... Spíše se hodí napsat, že je to něco běžného, protože taková je tato doba. Ostatně 18. května si o tomto národě udělají představu i účastníci Tereziánské tryzny. Památník chce do konce letošního roku destičky nahradit destičkami pryskyřičnými, které pro sběratele šrotu už nebudou zajímavé. Problém je, kde sehnat finanční prostředky.

KVĚTEN 2008:

Ze světa:

Britský premiér Gordon Brown vedl svou Labour Party do prvních voleb a dostal pěkný výprask. V komunálních volbách získali labouristé dokonce méně hlasů než liberální demokraté, což je nejhorší výsledek za posledních 30 let. Brown, který v čele vlády před rokem vystřídal Tonyho Blaira, se teď musí třást, jak dopadnou parlamentní volby, které ve Velké Británii proběhnou nejméně za dva roky. Komunální volby přesvědčivě vyhráli pravicoví koinzervatici.

Z České republiky:

V Česku je nejméně nezaměstnaných za posledních jedenáct let. V prvním čtvrtletí letošního roku nezaměstnanost klesla na rekordních 4,7 procenta, což je nejméně od roku 1997. Hlad po zaměstnancích je tak velký, že pracovní místa lehce nacházejí i lidé starší padesáti let, kteří měli dosud s uplatněním na trhu práce potíže. Zaměstnání také nacházejí snadněji ženy, přesto jich stále zůstává nezaměstnaných více než mužů. Nejvíce klesla nezaměstnanost v Ústeckém kraji a na severní Moravě.

Z Litoměřicka:

Porta Bohemica je název lodi určené pro osobní přepravu 249 cestujících. V pravidelném plavebním řádu propojí Roudnici nad Labem, Litoměřice, Lovosice, Velké Žernoseky a Ústí nad Labem. Na trase jsou plánovány také další zastavení v obcích podél toku Labe. Řada z nich však čeká na vybudování přístavního mola. První plavbě ve čtvrtek 1. května požehnal také litoměřický emeritní biskup Josef Koukl.

Bez protestů u pravicových výpadů proběhly čtvrteční prvomájové oslavy v režii Komunistické strany Čech a Moravy (KSČM). Na Litoměřicku tyto mítinky uspořádali její členové v Roudnici nad Labem, Litoměřicích a Lovosicích. Jednoznačně největší co do počtu zúčastněných lidí bylo setkání v litoměřických Jiráskových sadech. Přišlo sem asi 200 účastníků. V Lovosicích se sešlo asi 50 lidí pod sochou Rudoarmějce

ČERVEN 2008:

Ze světa:

Sonda *Phoenix* našla na Marsu zřejmě sůl: Drobný průhledný krystalek je pravděpodobně nejzajímavější z prachových částic, jež byly zachyceny při přistání americké sondy *Phoenix* na Marsu a které zkoumal palubní mikroskop. Podle vědců to není zmrzlá voda, po níž tak usilovně pátrají, ale podle všeho sůl. Zkoumaná částice, která měří jen zlomek milimetru, by totiž při analýze uvnitř sondy roztála, kdyby šlo o led. Ale i průzračný minerál je pro vědce zajímavý: sůl se totiž často nachází v blízkosti ledu.

Z České republiky:

Zástupci Klubu vojenské historie *Militia Graupen* odhalili v pátek 6. června na bývalém hraničním přechodu Krupka – Möglitz v Krušných horách poslední původní hraniční sloup z dob meziválečného Československa. Po otevření hranic se členové klubu rozhodli uvést sloup ve tvaru a barvách státní vlajky do původního stavu. Jde o symbol státnosti i odhodlání k obraně vlasti v roce 1938.

Z Litoměřicka:

Čížkovická cementárna letos oslavuje sto desáté výročí výroby cementu. Společnost *Lafarge Cement, a. s.* proto v sobotu 7. června pozvala veřejnost na pěší prohlídky zdejšího závodu. Po deseti letech si návštěvníci mohli celý areál cementárny projít pěšky a seznámit se s jeho výrobou zblízka.

Celkem osm úhořů ulovili rybáři v Labi ze soboty na neděli (ze 7. na 8. června) během závodu v nočním rybolovu *Lovosický úhoř*. Závod trval 12 hodin a zúčastnilo se ho 60 závodníků ze 17 organizací a největší úhoř měl 80 cm. Cenu starosty pro nejmladšího účastníka, kterým byl rybářský naviják, získal desetiletý Petr Svoboda z místní organizace rybářského svazu Libochovice. Vítězem klání se stal David Soukup z Ústí nad Labem, jeden z osmi rybářů, jimž se podařilo úhoře z vody vytáhnout. Prvního úhoře, který byl chycen ještě před půlnocí a byl to ten největší s osmdesáti centimetry, ale chytil litoměřický Jan Sládek.

ČERVENEC 2008:

Ze světa:

Slavná socha vlčice, symbol antického Říma, pochází podle vědců ze středověku. Římská radnice znala tento výsledek radiokarbonového datování už rok, dlouho jej však nechtěla zveřejnit. Až nyní o něm informoval italský deník *La Repubblica*.

Z České republiky

Ve věku 109 let zemřela v úterý 1. července odpoledne nejstarší obyvatelka České republiky Marie Kráslová. Poslední dva roky žila v Domově důchodců v Hluboké nad Vltavou, ale v posledních dnech svého života musela být převezena do nemocnice v českých Budějovicích.

Z Litoměřicka:

Se psem ve Štětí je možné vyjít na ulici pouze na vodítku a s náhubkem. Za porušení hrozí chovateli pokuta až do výše jednoho tisíce korun na místě. V krajním případě až 20 tisíc korun v přestupkovém řízení. Novou vyhlášku, která upravuje pohyb psů na veřejném prostranství města Štětí schválili místní zastupitelé.

Téměř 90 minikáristů z celé republiky se sjelo do Hluboček na Hané, kde uprostřed zeleně na historické trati v krásném počasí bojovali ve druhém kole LOAP Mezinárodního mistrovství ČR. Místní (litoměřický) klub byl obnoven před třemi lety. Z jeho členů skončila Pařízková na 6 místě.

68 žen a mužů z okresu Litoměřice absolvovalo úspěšně kurzy *Vzdělávacího centra Podkrušnohoří Pečovatel(ka) / Ošetřovatel(ka)*. Rekvalifikační projekt byl financován z Evropského sociálního fondu a státního rozpočtu České republiky.

SRPEN 2008:

Ze světa:

Na Marsu je voda, potvrdila NASA: Americká vesmírná sonda PHOENIX našla na povrchu planety Mars vodu. „Máme vodu“, řekl ve čtvrtek 31. července vědec William Bonton na tiskové konferenci. Stalo se to tak: Robotické rameno sondy nabralo ve středu 30. července vzorek zmrzlé půdy z povrchu planety. V laboratorní peci pak byla rozmrazena a přitom vznikla vodní pára. Voda je přitom jedním z předpokladů jednoduchých forem života na planetě.

V srpnu se konaly Olympijské hry v Pekingu. Medailové pořadí: 1. Čína 51 zlatých, 21 stříbrných a 28 bronzových medailí; 2. USA 36, 39, 36; 3. Rusko 23, 21, 28; 4. Británie 19, 13, 15; 5. Německo 16, 10, 15; 6. Austrálie 14, 15, 17; 7. Korea 13, 10, 8; 8. Japonsko 9, 6, 10; 9. Itálie 8, 10, 10; 10. Francie 7, 16, 17; 11. Ukrajina 7, 5, 15; 12. Nizozemsko 7, 5, 4; 13. Jamajka 6, 3, 2; 14. Španělsko 5, 10, 3; 15. Keňa 5, 5, 4.

Česká republika skončila na 24 místě se 3 zlatými, 3 stříbrnými a žádnou bronzovou následovaná Slovenskem na 25 místě se 3 zlatými, dvěma stříbrnými a jednou bronzovou.

Pořadí někde uprostřed: 28. Kuba 2, 11, 11; 29. Kazachstán 2, 4, 7; 30. Dánsko 2, 2, 3.

Poslední medailová pořadí s jednou bronzovou – 81 až 87 místo: Afganistán, Egypt, Izrael, Mauritius, Moldavsko, Togo a Venezuela.

Z českých medailistů: Zlato a stříbro ve střelbě Kateřina Emmons, oštěp Barbora Spotáková (zlato), Kostelecký (střelba, zlato), veslař Synek (stříbro) a deblkanoisté Volf se Štěpánkem stříbro.

Z České republiky:

Polici podle STEM věří stále menšina občanů. Podle průzkumu v červnu (zveřejněno nyní) ji věří pouze 42 procent občanů. Oproti předcházejícímu průzkumu z února 2008 je to ještě o pět bodů méně. Více lidí ovšem věří vyšetřovatelům – je to téměř polovina populace (48%).

Nejčtenější deník je bulvární *Blesk* (1 a půl miliónů výtisků). Pak teprve následují seriózní noviny: *Deník* s 1 158 000, třetí je *Mladá fronta Dnes* 1 058 000, třetí *Právo* 413 tisíc, *Sport* 356 tisíc, *Lidové noviny* 217 tisíc a *Hospodářské noviny* 217 tisíc. Z dalších bulvárních deníků má *AHA!* 314 tisíc výtisků a *Šíp* 156 tisíc výtisků.

Z Litoměřicka:

Celý srpen byla výluka na trati Lovosice – Litoměřice, náhradní dopravu obstarávaly autobusy. Několik dnů byla výluka až do Úštěka. Pátral jsem po příčině, ale nic jsem nevypátral.

ZÁŘÍ 2008:

Ze světa:

Paříž je připravena stát se patronem syrsko-izraelských rozhovorů. Po setkání se syrským prezidentem Asadem to řekl francouzský prezident Sarkozy. Řekl také, že Sýrie by měla přimět Irán ke spolupráci se Západem v krizi kolem A-programu (jaderný program).

Z České republiky:

Podle CVVM se ODS dotahuje na ČSSD. V září ČSSD ztrácela zatímco ODS si mírně polepšila: ČSSD 34% (jasně vede, ale oproti červnu si pohoršila o tři body). ODS by měla 29 procent, což je oproti červnu o 1,5 bodu více. O prázdninách agentura průzkumy neprováděla. Komunisté by získali 16% (+0,5%), zelení 10%(-0,5%), lidovci 7,5%, což je stejné jako v červnu.

Z Litoměřicka:

Patnácté výročí oslavil Domov důchodců v Libochovicích. Výročí bylo oslaveno programem pro obyvatele domova.

ŘÍJEN 2008:

Ze světa:

Rusko a Francie jsou pro uzavření nového právně závazného paktu o bezpečnosti v Evropě, který by zakázal použití síly a zajistil, že žádná země nebude mít monopol na zajištění stability na kontinentu. Na zasedání ve francouzském Evianu to v úterý 8. října potvrdili prezidenti obou zemí, Dmitrij Medvěděv a Nicolas Sarkozy.

Nobelovy ceny za rok 2008:

- * Literatura: Jean-Marie Gustave Le Clézio (Francouz, 68 let). Nobelův výbor označil prozaika jako autora „nových východisek, dobrodružství poezie a extáze smyslnosti, který objevuje lidství za hranicemi stávající civilizace“;
- * Za mír: Martti Ahtisaari (Finsko, 71 let). Bývalý finský prezident a zmocněnec OSN pro Kosovo dostal cenu za svůj příspěvek k řešení řady mezinárodních konfliktů v uplynulých 30 letech;
- * Chemie: Osama Šimomura (Japonec, 80 let), Martin Chalfie (Američan, 61 let); Roger Tsien (Američan, 56 let). Jejich objevy a výzkum umožnily označovat živé buňky fosforeskujícími bílkovinami a rovněž je navazovat na geny jiných bílkovin. Díky různobarevnému světélkování lze vystopovat, kde se buňky v organismu usadily a jak spolu proteiny navzájem působí;
- * Fyzika: Yoichiro Nambu (Američan, 87 let), Tošihide Maskawa (Japonec, 68 let), Makoto Kobajaši (Japonec, 64 let). Zabývali se mechanismem narušené symetrie elementárních částic. Tomuto jevu vděčíme za to, že krátce po Velkém třesku převážila hmota nad antihmotou a mohl vzniknout náš vesmír se všemi galaxiemi, hvězdami a planetami;
- * Medicína: Harald zur Hausen (Němec, 72 let), Luc Montagnier (Francouz, 76 let), Françoise Barréová-Sinoussiová (Francouzka, 61 let). Francouzi objevili virus HIV, čímž otevřeli cestu k hledání léku proti nemoci AIDS. Němec zjistil, že papilomaviry nemají na svědomí jen neškodné bradavice, ale i rakovinu děložního hrdla. V následujících letech se proti ní podařilo vyvinout očkování.

Prvních pět zemí podle počtu Nobelových cen: USA 305, Británie 103, Německo 76, Francie 54, Švédsko 27.

Z České republiky:

Nálety cizokrajného druhu slunéček v těchto dnech zažívají některé domy v některých městech republiky. Asijské беруšky, které se u nás úspěšně rozmnožují a ohrožují populaci domácích slunéček, si v tomto čase vybírají místa pro zimování. Nalétávají v hejnech například na balkóny paneláků a procopou se i do bytu. Lidem přitom při kontaktu s nimi hrozí vznik alergií.

Triumf ČSSD, krach ODS – to jsou titulky pondělních novin po volbách do krajských zastupitelstev v pátek a sobotu 17. a 18. října. Celostátně vyhrála ČSSD s 35,85 %, ODS měla 23,57%, třetí KSČM 15,03, KDU-ČSL 6,65% a Strana zelených 3,15%; V našem Ústeckem kraji byly výsledky takovéto:

ČSSD	22 mandátů	68 856 hlasů	33,80 %
ODS	13 mandátů	60 349 hlasů	39,63 %
KSČM	12 mandátů	44 459 hlasů	18,39 %
Severočeši.cz	8 mandátů	31 910 hlasů	13,20 %

Ostatní strany a hnutí se v Ústeckém kraji do zastupitelstva nedostaly. Z parlamentních stran zcela, a to celostátně, propadla Strana zelených, která v žádném kraji nepřesáhla pětiprocentní hranici potřebnou pro vstup do krajského zastupitelstva. Z dalších stran se v Ústeckém kraji ucházeli o mandáty např. Balbínova poetická strana, Nespokojení občané, Dělnická strana atd.

Vojenská přehlídka v Praze: Po 23 letech se konala v Praze opět vojenská přehlídka rozšířená o policii, hasiče a záchranáře. Počasí nevyšlo, ale zájem lidí byl byl veliký. V televizi také ukazovali anketu: Šokovalo, kolik lidí nevědělo, proč je 28. říjen státním svátkem.

Z Litoměřicka:

Královské město Terežín ve spolupráci s *Klubem vojenské historie – pevnost Terežín* zorganizovalo v sobotu 4. října k výročí založení města a 10. výročí spolupráce s městem Strausberg tradiční *JOSEFSKÉ SLAVNOSTI*. Akce probíhala pod záštitou hejtmána Ústeckého kraje pana Jiřího Šulce. Na programu byl historický jarmark, příjezd Josefa II., slavnostní pochod městem, tradiční zábava, koncert hudby hradní stráže a přehlídka hradní stráže. Akce začala v 9.00 hodin pochodem vojáků od rašelinu 18 ke kostelu *Vzkříšení Páně*. V předvečer, pátek 3. října, proběhl na golfovém hřišti turnaj o *Terežínský pohár*.

LISTOPAD 2008:

Ze světa:

Nový americký prezident Barack Obama: Triumfem demokrata Baracka Obamy skončily ve středu po půlnoci americké prezidentské volby. Výsledek znamená historický okamžik: do Bílého domu 20. ledna příštího roku nastoupí jako 44. americký prezident poprvé v dějinách Spojených států první afroameričan (otec pochází z Keni, matka je běloška a američanka). S převahou porazil republikána Johna McCaina. Letošní volby byly naprosto vyjimečné i enormní „stoletou“ volební účastí – přišlo 136,6 miliónů Američanů, tedy 64,1 % voličů, což je nejvyšší hodnota od roku 1908, kdy se jich k volbám dostavilo 65,7 %. V celostátním měřítku dalo hlasy Obamovi 52 % voličů.

Z České republiky:

Třadvacet libereckých městských zastupitelů čelí obvinění z trestného činu porušování pravidel při správě cizího majetku. Důvodem je hlasování libereckého městského zastupitelstva z dubna loňského roku, při kterém zastupitelé posvětili prodej dvou pozemků o celkové výměře 3344 metrů čtverečních v liberecké části Doubí manželům Karlu a Libuši Volavkovým, kteří jsou majiteli společnosti s ručením omezeným Autotrend, za 1,49 miliónů korun bez výběrového řízení.

Z Litoměřicka:

Veřejná lodní doprava na Labi má úspěch. Třiatřicet metrů dlouhá loď *Porta Bohemica* najezdila od května do října po Labi s pasažéry celkem 5124 kilometrů. Služeb této veřejné lodní dopravy v této době využilo asi 17 tisíc lidí. Loď má kapacitu 248 míst a brázdí vody mezi Roudnicí nad Labem, Litoměřicemi a Ústí nad Labem, poprvé vyplula 1. května 2008.

PROSINEC 2008:

Ze světa:

První představitelé států OSN včetně českého ministra zahraničí Karla Schwarzenbergera stvrdili ve středu 3. prosince svými podpisy dohodu o zákazu tzv. kazetových bomb. Dokument ale nevylučuje možnost vývoje přesnějších typů. Největší zásoby mají USA, Rusko a Čína, které se dosud ke smlouvě nepřipojili. Tělo kazetové bomby nebo-li kuličkové bomby (typ CBU-87) obsahuje kolem 200 kontejnerů se stovkami kovových kuliček. Z letadla svržená bomba uvolní 100 až 1000 metrů nad zemí kontejnery, které se rozptýlí nad velkou plochu a klesají na padáčcích. Při explozi uvolní kovové úlomky, působící zranění a smrt. Bomba byla vyvinuta pro zastavení útoku pěchoty. Nevybuchlé kontejnery, podobně jako miny, si dodnes vybírají ročně stovky civilních obětí.

Z České republiky:

Ve vládě Ústeckého kraje se po volbách objevilo šest nových uvolněných placených funkcionářů. Místo dřívějších osmi radních a dvojice předsedů výborů má nyní zajištěn velmi slušný plat osm radních a stejný počet šéfů výborů. Není tedy divu, že se ročně zvýší mzdové náklady kraje o 4,2 miliónů korun. Platy uvolněných členů zastupitelstva mohou podle usnesení vlády č. 37/2003 dosáhnout u hejtmana až 84300 korun, jeho náměstka 77240 korun, uvolněného člena rady 63240 korun, neuvolněného člena rady 8690 korun a uvolněného předsedy výboru zastupitelstva nebo komise rady 58400 korun.

Z Litoměřicka:

Lucarino dance: na výročních schůzích občanského sdružení *Svazu tělesně postižených Lovosicka* občas vystupují v kulturním programu členové tanečního kroužku Diagnostického ústavu sociální péče (DÚSP) v Čížkovicích. Tento taneční kroužek nese název *Lucarino dance* a zabývá se především klasickými country tanci a moderními americkými tanci (Line dance). Skupinu tvoří 13 mentálně retardovaných tanečníků pod vedením Libuše Žákové a Jiřího Růžhy. V září skupina vystoupila v Kulturním domě v Čížkovicích, v říjnu byla na týdenním soustředění v T.O. Bílý zajíc v Libochovicích a vystoupila rovněž na Taneční soutěži v České Kamenici. V listopadu také tanečníci představili nový tanec na Barevné diskotéce DÚSP Čížkovice.

Kniha o památných stromech Litoměřicka: Okrašlovací spolek Terezínska vydal v listopadu 2008 s pomocí dotace Ministerstva životního prostředí publikaci *Památné stromy Litoměřicka*. Projekt kromě finanční podpory ministerstva životního prostředí České republiky z regionu Litoměřicka podpořily následující úřady: Městský úřad Bohušovice nad Ohří, Městský úřad Lovosice, Obecní úřad Křešice, Městský úřad Terezín, Městský úřad Roudnice nad Labem, základní organizace Strany zelených Terezín a Ústecký kraj (Fond hejtmana Ústeckého kraje). Kniha obsahuje 83 vyobrazení památných stromů na území Litoměřicka (prostor bývalého okresu). Ke knize bylo vydáno CD na kterém jsou ještě další stromy jež ve vlastní knize nejsou.

Občanské sdružení vydává i svůj Zpravodaj a má webovou stránku.

Rozvrh kapitol:

- 1) Počasí
- 2) Ze zasedání Rady města
- 3) Ze zasedání Zastupitelstva města
- 4) Kultura
- 5) Výstavy
- 6) Církev
- 7) Koncerty
- 8) Divadlo
- 9) Litoměřické varhanní léto
- 10) Mácha a Litoměřice
- 11) Různé
- 12) Litoměřice a Filipíny
- 13) Litoměřice, Fulda a Míšeň
- 14) Přílohy

1) P O Č A S Í :

LEDEN 2008:

Po Novém roce napadl sníh, po několika dnech se oteplilo. Ve středu 16. ledna bylo po ránu jeden nad nulou, zbytky sněhu se v některých místech stále držely, město ale bylo uklizené. Ve čtvrtek 17. ledna bylo ráno v sedm (severní strana přízemí v Kamýcké ulici číslo 2, odkud pocházejí, pokud není uvedeno jinak, všechny údaje o teplotách) dva nad nulou, obloha zatažená, nevlídno. V pátek 18. ledna byly po ránu 3 nad nulou, přes den zamračeno, všude plno bláta a vody. Víkend byl sice pošmourný, ale teplý, v neděli v poledne bylo 12 stupňů. V pondělí 21. ledna bylo hned po ránu v sedm hodin 9 stupňů, na obloze se válely mraky. Přes den bylo přes deset. Stejný charakter počasí, a to i teplotně, byl v úterý 22. ledna. Ale jen dopoledne. Odpoledne se prudce začalo ochlazovat a foukal studený a pronikavý severák. Ve středu 23. ledna bylo po ránu jen 2 nad nulou. V poledne se ale obloha značně protrhala, opět po dlouhé době jsme spatřili sluníčko a bylo docela příjemně. Ve čtvrtek 24. ledna ukazoval teploměr po ránu 4 stupně, v poledne bylo opět polojasno a na přímém sluníčku až moc tepla na to ranní oblečení. Stejný charakter počasí byl i v pátek 25. ledna. Víkend byl zamračený, s malými a mírnými přeháňkami. Stačily ale docela dobře naplnit jak Pokratický tak i Kamýcký potok. V pondělí 28. ledna bylo ráno před sedmou 5 stupňů, téměř bezvětří, na obloze značné množství těžkých mraků, ale nepršelo. Teplý a pošmourný s občasnými nepatrnými přeháňkami (spíše to padal severočeský sliz) bylo i v úterý 29. ledna. Ve středu 30. ledna sice nic z oblohy nepadalo, ale jinak se vše nápadně podobalo předcházejícímu dni. Ale ve čtvrtek 31. ledna padal hned od rána takový ten severočeský sliz, na obloze se válely černé mraky, trochu foukal vítr a vůbec bylo nepěkně.

ÚNOR 2008:

První únorový den připadl na pátek. Ráno v sedm byly čtyři nad nulou, obloha zatažená, bezvětří, bez deště či severočeského slizu. V noci ze soboty na neděli překvapil noční mráz, v neděli ještě v 8.00 byly 4 pod nulou, ale byl to holomráz. Přes den se ale teploty vyšplhaly na pět nad nulou. V pondělí 4. února bylo ráno v sedm jeden stupeň nad nulou. V úterý 5. února ráno v sedm jen jeden stupeň, obloha jasná, téměř bez větru. Ve středu 6. února bylo dopoledne v půl deváté 4 nad nulou a téměř celé dopoledne, s malými přestávkami, drobně pršelo z oblohy plné mraků. V noci na čtvrtek 7. února podle ranních louží pršelo, ale ráno po sedmé, kdy teploměr ukazoval 5 nad nulou, nepršelo, po obloze se válely mraky a foukal nepříjemný studený vítr. V pátek 8. února se výrazně ochladilo. Ráno v sedm byla nula, na střeších zaparkovaných aut jinovatka, cestou do práce byl chlad znát. Víkend byl nádherný, teploty se přes den pohybovaly kolem 6 až 7 stupňů, vzduch přímo jarní. O to větší překvapení bylo v pondělí 11. února, kdy v sedm ráno bylo jeden pod nulou (!) – nevidané! –, na střeších jinovatka. Ale přes den se teploměr opět dostal na svých šest nad nulou a bylo docela pěkně. V úterý 12. února bylo sice po ránu nula stupňů, ale jinak se den nápadně podobal tomu předcházejícímu. Ve středu 13. února byl po ránu jeden nad nulou, zataženo, mírný vítr. Ve čtvrtek 14. února bylo zataženo, pošmurno, po ránu asi půl stupně nad nulou, přes den je čtyři. Nevlídný to den. V pátek 15. února byla ráno 0 (nula), řídky padaly sněhové vločky, ale kolem desáté dopolední se obloha rozjasnila, mráček poskrovnu, vyklubal se nádherný den. K neuvěřitelnému ochlazení došlo o víkendu. V sobotu 16. února ukazoval teploměr v osm ráno čtyři pod nulou (!) a trochu i sněžilo, přes den bylo pět nad nulou. Večer opět začalo mrznout a ráno v devět v neděli 17. února bylo ještě 8 pod nulou (!), teploty stoupaly jen pozvolna, nad nulou bylo až odpoledne. V pondělí 18. února byly ráno v sedm tři nad nulou (to jsou výkyvy!), přes den sedm stupňů. Otepluje se!!! V úterý 19. února bylo ráno 5 nad nulou, v poledne 7, obloha zatažená, jen sem tam sluníčko vykukne. Začíná být sucho. K překvapení došlo ve středu 20. února. Ráno na střeších domů a aut jinovatka, teploměr dva pod nulou, obloha zatažená. Ve čtvrtek 21. února ale bylo už ráno v sedm 5 nad nulou, venku bylo jasné, že si v noci zapršelo (trochu), obloha zatažená (v noci bylo zatmění měsíce, ale to jsem neviděl. Spal jsem). K prudkému oteplení došlo v pátek 22. února. Ráno v sedm bylo 8 nad nulou. Obloha je ale stále zatažená a celkově je nevlídno. Víkend byl nádherný, obloha po oba dva dny jako vymetená, prostě jaro. Teploty přes den dosahovaly 12 stupňů, v neděli se na přímém sluníčku dalo sedět na zahrádce, když jsem šel v neděli dopoledne na procházku k Richardu, spatřil jsem kosáka jak pojímal kosici s takovou vervou, jako kdyby byla druhá půle března. *Teplotní rekord padl v neděli v Českých Budějovicích – 21 stupňů!!!* V pondělí ráno 25. února byla sice obloha po ránu zatažená, teploměr ukazoval 5 stupňů, ale v poledne to bylo zase oněch 12. Dokonce se daly opékat na zahrádce i buřty (alias knaky), což se na té mé na cestě k Richardu také večer dělo. Stejný charakter počasí byl i v úterý 26. února. Významný to den byl ale tím, že jsem na zahrádce u domu č. 2/1024 v Kamýčce v ulici spatřil špačky. Hodně se zajímali o své tři budky. V noci na středu 27. února dost pršelo, v Kamýčce se po ránu objevila, i když ne moc, opět voda. Bylo o trochu chladněji než předcházející den, obloha sice zatažená, ale přesto občas vykuklo sluníčko. Ve čtvrtek 28. února bylo ráno v sedm jen 5 stupňů, mírně se ochladilo, svetry pod bundy se opět hodily. Byl to v této poslední sérii dnů den nejchladnější. Na přestupný den 29. února bylo ráno v sedm 5 stupňů, obloha zatažená, vlezlo. V poledne začalo mírně pršet.

BŘEZEN 2008:

První březnový den připadl na víkendovou sobotu. Nebyl to ale šťastný začátek měsíce. *Českou republiku zasáhl o víkendu silný nárazový vítr místy až o síle orkánu, který na hřebenech hor dosáhl 145, v nížinách 125 km za hodinu. Nejvíce byly v sobotu postiženy (kromě hor, zejména západní části Krušných hor) Praha, střední a východní Čechy, zahynuli dva lidé, jedenáctileté děvče a osmdesátiletý farář. Meteorologové v Německu dali tomuto větru název Emma – podle tlakové níže, která ho přinesla.* Litoměřicko nějak dramaticky zasaženo nebylo.

V sobotu mezi desátou a jedenáctou přišel silný vítr, kroupy se sněhem, za půl hodiny vše ustalo, po ulicích se mezi jazyky sněhu a krup valila voda, ale jinak se nic nestalo. V neděli si dopoledne jen zafoukal silný vítr. Škody po republice, zejména na lesních porostech, byly značné, ale orkánu Kyril v loňském lednu nedosáhly. V pondělí 3. března v sedm ráno bylo sedm nad nulou, přes den teploměr ukazoval 10 stupňů. V úterý 4. března bylo jasné, že si v noci trochu zapršelo, teploměr v sedm ukazoval čtyři stupně, obloha (překvapivě) skoro modrá. Překvapení se dostavilo ve středu 5. března ráno. Všude jemná vrstva jinovatky, bylo jasné, že v noci bylo lehce pod nulou, v sedm ráno byla rovná 0 (nula). Obloha téměř modrá, v poledne jen čtyři nad nulou. Foukal protivný vítr. K dalšímu překvapení došlo ve čtvrtek 6. března, kdy teploměr ukazoval ráno v sedm 5(!) pod nulou, obloha modrá. Zdá se, že ten propad počasí do studena byl náhodný a doufejme, že i poslední (nebo jeden z posledních) výkyv. Odpoledne se teploměr vyšplhal až na 9 stupňů nad nulu. V pátek 7. března ukazoval teploměr ráno v sedm 4 nad nulou, obloha je stále modrá. V průběhu dopoledne se ale zcela zatáhlo. Nepršelo. Víkend měl stejný charakter počasí, i teplotně, jako předcházející dny. K překvapení došlo v pondělí 10. března. Obloha ráno v sedm modrá, teplotně jen dva nad nulou, bezvětří. V úterý 11. března jsem se sice po ránu zapomněl podívat na teploměr, ale subjektivně bylo tepleji než předcházející den, obloha zatažená, nepršelo, kolem 16 hodiny bylo 9 stupňů. Zatažená obloha s černými mraky a teplotou 5 stupňů ráno v sedm začal den ve středu 12. března. Kolem desáté začalo mírně poprchávat, odpoledne se rozpršelo povícero. Ve čtvrtek 13. března bylo ráno v sedm 4 nad nulou, foukal nepříjemný pronikavý vítr, na obloze polojasno. V pátek 14. března bylo ráno v sedm 5 nad nulou, obloha zatažená. Víkend proběhl z hlediska počasí ve znamení předcházejících dní. V pondělí 17. března bylo ráno v sedm zamračeno, teploměr ukazoval 5 stupňů, slabý déšť, podzimmě nevlídno. V poledne se vyšplhal teploměr jen o jeden stupínek, bylo 5 nad nulou. K překvapení došlo v úterý 18. března. V sedm ráno sněhová chumelenice, na střeších aut jinovatka, teploměr ukazoval jeden nad nulou. Během dopoledne se obloha značně protrhala. V poledne se ale obloha opět zatáhla a trochu si zasněžilo. Odpoledne (asi v 16.00 hodin) ukazoval teploměr jeden nad nulou. V noci na středu 19. března mrzlo a sněžilo, v sedm ráno bylo v Kamýčce 2 (přízemí severní strana) jeden pod nulou, malá sněhová pokrývka (spíše poprašek), na autech jinovatka, obloha zatažená. Zima je opět tady. Když jsem šel v poledne na oběd, setmělo se a z nebe začaly padat sněhové vločky a foukal protivný vítr. Odpoledne se situace uklidnila. Na první jarní den (pro přestupný rok připadl na čtvrtek 20. března!!!) jsme se ráno probudili a všude sněhová pokrývka, teploměr na nule, obloha zatažená. Cestou do práce se opět rozchumelilo, bylo to nepříjemné. Dopoledne sníh zůstal ležet. (Poznámka: v zimě bílo není a na první jarní den ano – alespoň v Litoměřicích).

V televizi ukazovali večer srážku 116 aut v délce 30 km na dálnici D1 na 100 km na Českomoravské vysočině. Na tu hrůzu bylo „jen“ 6 těžce zraněných (lehce zraněné si nepamatují). Prý to byla největší silniční havárie v dějinách československé automobilové dopravy. Vše se stalo kolem desáté dopoledne, v koloně zůstalo uvězněno až do večerních hodin na 20 tisíc lidí i s dětmi.

V pátek (byl to velikonoční Velký pátek) 21. března bylo ráno 4 nad nulou, zataženo (neuvěřitelná tma), vytrvalý celodopolední déšť se sněhem. Nevlídno až k zoufání. Velikonoce letos byly neuvěřitelně brzy. A byly studené až mrazivé, občas si zasněžilo. V úterý 25. března jsem byl v Kralupech nad Vltavou, pěkně to foukalo, na stromech v okolí byla jinovatka. Kdyby byl leden, bylo by to nádherné. V Kralupech byla větší zima než v Litoměřicích. Večer začalo pěkně chumelit, ráno ve středu 26. března před sedmou byl jeden nad nulou, ale cestou do práce byla místy klouzačka na ledě, takže v noci muselo být dost pod nulou. Subjektivně jsem měl pocit (a možná i pravdu), že tento byl nejstudenější z celé té série chladných dnů. Zvony ohlašovaly poledne, když se spustila pěkná chumelenice s mohutnými vločkami zvanými „sedláci“. Jeden nad nulou byl i ve čtvrtek 27. března, vzduch vlezlý, protivný. Obloha zatažená, ale nesněžilo. Večer jako kdyby přišel závan jiného vzduchu. Ptáci ožili, dokonce jsem spatřil po dlouhé době párek špačků na naší zahradě. (Kde se v té zimě schovávali nevím). V pátek 28. března ráno už 5 nad nulou, jarní vzduch, kosáci na zahrádce blbli, už po ránu je náš kocour honil (ale jako vždy žádného nechytil), nějak je pocitovat jaro. Doufám, že se nemýlím.

DUBEN 2008:

Jenže jsem se mýlil. Bylo to asi tím, že jsem od pondělí 31. března měl dovolenou. V úterý 1. dubna se ochladilo a tento stav se značnými přeháňkami trval až do konce dovolené ve čtvrtek 10. dubna. Lepší to ale nebylo ani v pátek 11. dubna, kdy jsem šel do práce. V noci na tento den opět lehce přšelo, teploměr ráno v sedm sice ukazoval 10 stupňů – teplo skutečně bylo – ale dopoledne byly opět přeháňky. Víkend, zejména neděle, byl nádherný, obloha téměř modrá, přes den až 15 stupňů. V pondělí 14. dubna po ránu polojasno, teplotně nevím (zapomněl jsem se podívat), příjemně. V poledne bylo 15 stupňů, obloha modrá, což vydrželo až do podvečera, kdy se začalo zatahovat a posléze si pěkně zapršelo. V úterý 15. dubna byla po ránu obloha zatažená, teploměr na severní straně v přízemí v Kamýcké 2 ukazoval 10 stupňů, subjektivně docela teplo. Protivně bylo ve středu 16. dubna, kdy ráno v sedm bylo pouhých 5 nad nulou, obloha zatažená, při pohledu na zem cestou do práce bylo jasné, že v noci přšelo. Přes den bylo značně vlezlo. Ve čtvrtek 17. dubna bylo ráno chladno, ale obloha překvapivě modrá. Odpoledne se opět nebe zatáhlo a trochu si i zapršelo. V pátek 18. dubna byla obloha ráno v sedm překvapivě modrá, ale teploměr ukazoval, rovněž překvapivě, pouze jeden nad nulou. Víkend byl studený a nepříjemný, hlavně sobota, která celá propršela. Zataženo bylo i v neděli, ale pouze dopoledne spadlo pár kapek. V pondělí 21. dubna ráno v sedm bylo 5 stupňů, zataženo, nevlídno. V úterý 22. dubna bylo ráno v sedm sice 10 stupňů, ale foukal vítr, takže subjektivně měl člověk pocit, že je stejná teplota jako předcházející den. Kolem osmé se značně rozpršelo a déšť vydržel téměř po celý den. Deset stupňů bylo i v sedm ráno následující den ve středu 23. února. Rozdíl byl v tom, že obloha byla modrá, konečně jsme viděli slunce a subjektivně vše, na rozdíl od předcházejícího dne, odpovídalo oněm deseti stupňům. Ve čtvrtek 24. února bylo sice po ránu jen 5 stupňů, ale obloha modrá a v poledne silné sluníčko; zkrátka otepluje se! V pátek 25. dubna bylo po ránu zataženo, deset stupňů, subjektivní pocit tepla, cestou do práce spadlo několik málo kapek deště. Víkend byl nádherný, neděle ale víc než sobota. Teploměr po oba dny přes den ukazoval v Kamýcké 2 (přízemí, severní strana) téměř 20 stupňů, obloha modrá. Do stejného rána jsme se probudili v pondělí 28. ledna. Ráno bylo sice jen 6 stupňů, ale v poledne opět ke dvacíce. V úterý 29. ledna ukazoval teploměr v sedm ráno 10 stupňů, obloha zatažená, nádherně. Na den čarodějnic, 30. dubna, jsem jel s místostarostou Landou do Kunštátu na Moravě za L. Kunderou, byla to nádherná cesta.

KVĚTEN 2008:

První květnový den připadl na státní Svátek práce a lásky to čas. Dopoledne si zapršelo a nevypadalo to dobře, před polednem se začala obloha prothávat a bylo nádherně. V pátek 2. května bylo ráno v sedm už 14 stupňů. Obloha se ale v průběhu dopoledne začala zatahovat a po dvanácté hodině dokonce začalo vytrvale pršet. Přšelo ještě ve 13.00 hodin. Víkend byl ale nádherný, neděle ale víc. Počasí se pokazilo v pondělí 5. května. Ráno v sedm zataženo, teploměr ukazoval 10, jemně přšelo. V poledne se ale obloha začala probírat a teploty prudce stoupat, dalo se chodit v košili. Následující den v úterý 6. května bylo ráno v sedm 10 stupňů, ale s trochou sebezapření se dalo vyjít v košili. Kdo to udělal, v poledne a cestou z práce nelitoval. Ve středu 7. května bylo již v sedm ráno 16 stupňů, obloha jako vymetená. O státní svátek (konec 2.světové války) byl nádherný den, kvetly šefíky, v poledne teploměr v Kamýcké 2 v přízemí na severní straně ukazoval 20 stupňů. Stejně to bylo i následující den 9. května. Víkend byl okouzující, nebe jako vymetené, teploty v poledne po oba dny 20 stupňů. Ta nádhra pokračovala i v pondělí 12. května, kdy bylo ráno v sedm 15, v poledne 21 stupňů. Stejný charakter počasí byl i v úterý 13. května. Ve středu 14. května jsem byl v Praze, ráno bylo nádherné, v poledne dlažba ztěžkla jako v létě. Ve čtvrtek 15. května bylo ráno v sedm 15, v poledne 22 stupňů, nádhra. Kolem 16 hodiny se ale začalo zatahovat, dokonce byla bouřka (hřmělo, blesky na východě, spadlo trochu kapek), ale nic z toho jinak nebylo. Bylo jasné, že přšelo na Roudnicku a Úštěcku, což bylo na druhý den potvrzeno z Třebušína, kde byl dlouhodobý podvečerní blahodárny jemný déšť.

V pátek 16. května bylo po ránu zataženo, ale nepršelo, přes den teploty kolem 20 stupňů. Víkend celý popršel, v neděli déšť vydržel téměř celý den. Ochladilo se ale jen mírně. Pršelo po celé dopoledne i v pondělí 19. května. Přes den bylo 15 stupňů. V úterý 20. května byla po ránu obloha modrá, nikde ani mráčku, teploměr v Kamýcké 2 (přízemní okno na sever) ukazoval na přímém raním sluníčku 20 stupňů. Skutečnost ale byla prozaičtější. Cestou do práce se ještě unesly bundy jako předcházející den a foukal docela slušný větřík. Ve středu 21. května bylo ráno v sedm 10 stupňů, obloha zatažená (přímo podzimně pošmournou), lehce pršelo. Přes den se teplota nedostala nad 15 stupňů. Ve čtvrtek 22. května byla obloha po ránu zatažená, ale nepršelo, teploměr v sedm ráno ukazoval 11 stupňů, přes den 15. Cestou domů mi bunda ztěžkla. V pátek 23. května bylo po ránu ještě zataženo, bunda se unesla, ale nějak bylo znát, že se mírně otepluje. Víkend byl nádherný, obloha modrá, teploty v průběhu dne kolem 20. V pondělí 26. května v sedm ráno obloha zatažená, teploměr ukazoval 15 stupňů, cestou do práce bylo v košili s krátkými rukávy subjektivně chladno, přes den se teplota vyšplhala až na 22. stupňů. V úterý 27. května se obloha rozjasnila, kdosi ji natřel na modro, přes den se teploty vyšplhaly až na 23 stupňů. Nádhera. Ve středu 28. května bylo ještě tepleji, přes den 25 stupňů, obloha téměř modrá. Že by to už bylo léto a v červenci přijde podzim? Přestože bylo ve čtvrtek 29. května zcela zataženo, teploměr ráno v sedm v přízemí severní strany v Kamýcké 2 ukazoval 18 stupňů, přes den přes 25 stupňů. Stále to vypadalo, že by večer nebo v noci měla přijít pořádná bouřka a déšť. Ale nepříhodilo se nic. Naopak v pátek 30. května bylo po ránu na obloze modro, teploměr na 20 stupních, přes den se blížil tropické třicítce. Poslední květnový víkend byl tropický i když v neděli večer si lehce zapršelo

Ve středních a jižních Čechách ovšem byly přívalové deště, mnoho domů vytopeno atd.

ČERVEN 2008:

V pondělí 2. června bylo ráno v sedm 23 nad nulou, přes den téměř 30, obloha jako vymetená. V televizi sice ukazovaly přívalové deště, hlavně ve středočeském kraji a Praze (např. vytopené divadlo ABC), ale v Litoměřicích a nejbližším okolí ani kapka. Ještě v sedm večer byl teploměr v Kamýcké 2 (přízemí severní strana) na 23 stupních ve stínu. Tropy pokračovaly i v úterý 3. června, teploměr ve stínu ukazoval v poledne 28 stupňů, obloha jako vymetená. Večer se ale obloha zatáhla a kokem 23.00 hodin začalo pršet. Ráno v sedm ve středu 4. června teploměr ukazoval 11 stupňů, značně se ochladilo, obloha jako kakabus, cestou do práce mi na hlavu spadlo asi 10 kapek, ale jinak bylo jasné, že intenzita deště v noci byla značně silná. Ve čtvrtek 5. června jsem byl v Praze, značně se oteplilo, ale bylo velmi příjemně. V pátek 6. července byla obloha po ránu zcela vymetená, samé modro, teploměr v sedm ráno v Kamýcké 2 (severní strana přízemí) ukazoval na přímém slunci 22 stupňů. Víkend byl nádherný, občas to vypadalo na déšť, ale nespadla ani kapka. Přitom rodina mé neteře s třemi dětmi byla na výletě na Dlouhém vrchu, kde je chytil velký liják (naštěstí našli přístřešek) a prý bylo krásně vidět, jak nad Litoměřicemi neprší. V neděli odpoledne bylo znát ochlazení, v pondělí 9. června bylo ráno v sedm „jen“ 19 stupňů, na obloze polojasno. Odpoledne se ale značně oteplilo. V úterý 10. června v sedm ráno bylo 21 stupňů, obloha modrá, v poledne bylo 27 stupňů. Docela pařák. V podvečer jsem šel na trávu na Fafák (Veveří) a spatřil, světe div se, zajíce. Ve středu po ránu ukazoval teploměr 21 stupňů, obloha polojasná. Večer bylo nádherné teplo. O to neuvěřitelnější byla ranní cesta do práce ve čtvrtek 12. června. Teploměr v Kamýcké 2 ukazoval ráno v sedm pouhých 11 stupňů, obloha zatažená, přes den jen 20 stupňů. Někteří lidé měli kromě dlouhých kalhot i bundičky, já si vzal jen rifle, jinak jsem nechal vše při starém. A je po sušení sena. V pátek 13. června (ach, nešťastný to od středověku prý den) bylo po ránu pošmournou, pouze 11 stupňů, v noci musel být takový ten dlouhý vytrvalý déšť. Přes den se na obloze válely tmavé mraky plné vody. Víkend byl studený jak psí čumák, v neděli odpoledne se spustil prudký liják, večer bylo ještě několik malých přeháněk. V pondělí v sedm ráno 16. června ukazoval teploměr na severní straně přízemí v Kamýcké 2 pouze 11 stupňů, obloha celá zatažená a krátce před sedmou, právě když jsem šel do práce, začal padat takový ten drobný vytrvalý celodenní déšť. Že by už léto bylo v těch uplynulých téměř tropických několika dnech a nyní je už podzim?

Snad ne, říkají optimisté. V úterý 17. června byla obloha po ránu překvapivě modrá, sluníčko svítilo, teploměr v 7.00 ukazoval 15 stupňů, ale stále to bylo na bundičky a dlouhé kalhoty. Vzduch byl nepříjemně studený. V průběhu dopoledne se začalo prudce oteplovat, teploty přesáhly 20 stupňů. Nikdo by nevěřil, že následující den ráno 18. června v sedm bude obloha zatažená, z nebe bude padat takový ten severočeský sliz a lidé opět obléknou své bundičky. V poledne se obloha začala prothávat, odpoledne bylo polojasno a citelně se začalo oteplovat. Ve čtvrtek 19. června bylo ráno v sedm už 16 stupňů, obloha téměř modrá, přes den se teploty vyšplhaly až na 24 stupňů. V pátek 20. června ráno byla obloha téměř modrá, jen sem tam se tetelil nějaký ten mráček, teploměr ukazoval 12 stupňů. Víkend byl tropický, zvláště neděle, kdy teploty dosahovaly 30 stupňů. Ale v neděli večer přišly mraky, pěkně si zabouřilo a zapršelo. V pondělí 23. června to ale, kromě louží, nebylo na ovzduší znát. Teploměr v sedm ráno ukazoval 18 stupňů, na obloze polojasně. V poledne se dostavily tropy (bohužel jsem se nedostal k teploměru), subjektivně jsem měl pocit, že je větší parno než předcházející den v neděli. Trochu se ochladilo v úterý 24. června. Přes den bylo „jen“ 20 stupňů, obloha polojasná. I vyšel jsem si na trávu na svůj Fafák (Veveří) a hle, spatřím zajíce. Už druhého letos v tomto prostoru. Ve středu 25. června jsem byl vlakem v Kralupech nad Vltavou. Opět to byly tropy, teploměr ukazoval třicítku. K večeru se obloha zatahla, přišla bouřka, která se ještě jednou vrátila, trochu si zapršelo. (Podle internetu hasiči měli na 700 mimořádných událostí v republice, v televizi ukazovali hrůzy v Praze a Liberci). Ale v Litoměřicích to žádný slejvák nebyl. Ve čtvrtek 26. června po ránu teploměr v Kamýcké 2 (přízemí, severní strana) ukazoval už před sedmou 21 stupňů (ale byl na přímém vycházejícím sluníčku), obloha bez mraků, schválně jsem se cestou do práce zašel podívat na Kamýcký potok, ale tam nic neteklo. Musel jsem se cestou do práce hodně soustředit, abych rozpoznal na některých místech, že včera a možná i v noci pršelo. Jinak bylo už sucho bez známky včerejších bouřek. V pátek 27. června bylo po ránu velice příjemně, obloha modrá, přes den skvělých 25 stupňů. Víkend byl nádherný, pondělí 2. června rovněž.

ČERVENEC 2008:

První červencový den připadl na úterý. Teploty přes den vystoupaly k 26 stupňům. Ale ve středu 2. července začaly opět tropy, teploměr se přes den vyšplhal na 31 stupňů(!). Obloha jako vymetená, jen modro. V noci na čtvrtek 3. července ukazoval teploměr ve tři ráno v Kamýcké 2 v přízemí na severní straně 20 stupňů, nedalo se spát. Tropy pokračovaly i ve čtvrtek 3. července, teploměr ukazoval v poledne ve stínu 31. Odpoledne se na západním obzoru začal objevovat nenápadný opar, později počínající kumuly jež nevěstily nic dobrého. Večer a v noci se přes Českou republiku přehnal pásma silných bouřek, někde i s krupobitím. V Litoměřicích sice bouřka byla v podvečer, ale nijak hrozivá, pršelo celou noc, ale velmi jemně, tak jak to příroda potřebuje, mírně (sem tam nějaká ta kapka) ještě poprchávalo ráno v sedm cestou do práce v pátek 4. července. Teploměr v sedm ráno v Kamýcké 2 (severní strana přízemí) ukazoval 19 stupňů, obloha rovnoměrně zatažená jako by ji někdo černohnědě natřel. Víkend byl příjemný, teploty letní. V neděli večer se ale zatahlo, trochu si zapršelo. V pondělí 7. července bylo ráno v sedm 15 stupňů, nepršelo, polojasno, den byl chladnější než dny předešlé, ale pěkný. Zato v úterý 8. července jsme se probudili do nádherného rána, teploměr v sedm ráno ukazoval 21 stupňů, obloha téměř modrá (jen sem tam nějaký ten mráček), v poledne už bylo 24 stupňů. Ve středu 9. července bylo o něco chladněji. V sedm ráno „jen“ 15 nad nulou, obloha polojasná, foukal malý větříček. Ve čtvrtek 10. července po ráno bylo dokonce jen 11 stupňů, kolem sedmé začalo pršet. Byl to takový ten jemný celo-dopolední deštík. Nefoukal vítr a tak se dalo přes den chodit i v kratásech. V pátek 11. července bylo ráno v sedm jasné, že se otepluje, teploměr byl na 18 stupních, na obloze jen několik málo mráčků, přes den se teploty blížily k tropické třicítce (na Moravě prý bylo 31 stupňů, říkali v televizi.) Víkend byl studený a pošmourný s občasnými blahodárnými přeháňkami (na rozdíl od střední a severní Moravy, kde byly silné bouřky vyvracející stromy).

V pondělí 14. července jsem je do Kralup nad Vltavou. Zde sice nepršelo, ale bylo vidět, že v noci se tady museli čerti ženit. Velké louže, bahno atd. V úterý 15. července ukazoval teploměr ráno před sedmou 16 stupňů, přes den 22 stupňů. Letní počasí to sice nebylo, ale bylo příjemně. V podvečer se ale začalo oteplovat a po 18 hodině ukazoval teploměr v Kamýcké 2 (přízemí severní strana) 22 stupňů. Ve středu 16. července bylo po ránu 16 stupňů, na obloze sice spousta mraků, ale bylo jasné, že se začnou protrhávat. V pozdní večer se ale zatažlo, přišel silný vítr a docela dost si zapršelo. Ve čtvrtek 17. července bylo ráno v sedm 14 stupňů, zataženo, lehce poprchávalo. Tak se dělo i v podvečer (s tím poprcháváním). V pátek 18. července bylo po ránu rovněž 14. stupňů, ale subjektivně se zdálo, že je chladněji než den předcházející. Obloha zatažená, ale bez deště. Způsob července to poněkud zvláštní. Víkend byl studený, přes den teploty kolem 20 až 22 stupni, občasné přeháňky. Bylo jasné, že si trochu zapršelo i v noci z neděle na pondělí 21. července - teplota ráno v sedm 19 stupňů, přes den chladno, asi 20 stupňů. Značný pokles teploty nastal v úterý 22. července. V sedm ráno bylo jen 11 stupňů(!), obloha zatažená mraky, bylo jasné, že si v noci lehce zapršelo. Cestou do práce jsem se dostal do docela slušné přeháňky. Na sobě jsem měl opět bundičku a rifle. Ó léto!!! Ve středu 23. července jsem se sice zapomněl ráno podívat na teploměr, ale bylo zjevné, že je tepleji než předcházející den, obloha mírně protrhaná. Ve čtvrtek 24. července jsem byl v Kralupech nad Vltavou. Byly přeháňky a značná zima. Na nádraží v Kralupech, kam jsem přišel asi o hodinu dříve (asi 12.00 hodin), jsem musel odejít z peronu pro vítr a chlad. Po návratu do Litoměřic po 14 hodině jsem měl pocit, že je zde značně tepleji. Večer a celou noc pršelo, v pátek 25. července bylo ráno v sedm 20 stupňů, obloha polojasná, ale všude louže. Víkend byl nádherný, teploty přes den po oba dny kolem 28 stupňů, na obloze trochu kumulů. V pondělí 28. července bylo ráno v sedm 17 stupňů, obloha téměř modrá. Ještě večer kolem sedmé (19.hodiny) bylo v Kamýcké 2 (přízemí severní strana) ve stínu rovných 30. V úterý 20. června jsem se ráno zapomněl podívat na teploměr, ale bylo jasné, že bude opět pařák. Přes den bylo 30 stupňů, obloha jako vymetená. Ještě v sedm večer ukazoval teploměr 30 stupňů. Ve středu 30. července bylo přes den dokonce 31 stupňů, na obloze se ale objevilo několik mráčků. Tropy! Poslední červencový den byl pěkný pařák, těch 30 stupňů se drželo po celý den i večer, v noci bylo nejméně 16 stupňů.

SRPEN 2008:

První srpnový den připadl na pátek. Zřejmě také vytvořil v Litoměřicích teplotní rekord – bylo v poledne 32 stupňů (Kamýcka 2, přízemí, severní strana).

(Od pondělí 4. srpna jsem měl dovolenou, takže denní zápisy o počasí nebylo možné psát. Vrátil jsem se v pondělí 25. srpna.)

Po dobu dovolené se střídaly horké dny s velmi chladnými. Mezi ty chladné patřil i víkend 23. a 24. srpna. V pondělí 25. srpna byla po ránu obloha modrá, ale velmi chladno. Na kraťasy to nebylo. Bohužel, vzhledem k natírání a dalšímu ošetřování okna v Kamýcké 2 na severní straně v přízemí mi byl odmontován teploměr. Takže nějaký čas nebudu uvádět ranní teploty. V médiích tvrdili, že přes den teploty nepřesáhnou 21 stupňů, což se zřejmě (subjektivně) potvrdilo. V poledne se ale zatažlo a lehce si zapršelo. Odpoledne sice nepršelo, ale v úterý 26. srpna bylo jasné, že v noci pršelo. Obloha zatažená, jen místy se mraky začaly protrhávat. K prudkému oteplení došlo ve středu 27. srpna. Obloha jako vymetená, přes den až 25 stupňů. Ve čtvrtek ráno v sedm bylo sice zataženo, ale příjemně. V průběhu dne se obloha protrhala a bylo letních 25 stupňů. Večer mi byl opět přidělán teploměr za okno (Kamýcká 2, severní strana, přízemí). V sedm večer ukazoval 21 stupňů, ve tři ráno v pátek 29. srpna na mé 62 narozeniny 19 stupňů a v sedm ráno jen 16 stupňů, obloha zatažená, ale cestou do práce se vycházející sluníčko proklubávalo mezi mraky. Ale neproklubalo! Zataženo bylo po celý den a docela chladno (relativně). Víkend byl nádherný (neděle víc), teploty přiměřené (nikoliv však letní i když zvláště v neděli byla obloha jako vymetená), v neděli se dalo sedět na zahrádce a bylo to příjemné.

ZÁŘÍ 2008:

První zářijový den připadl na pondělí. Teploty před sedmou pouhých jedenáct stupňů, obloha zatažená. Přes den ale docela teplo, na přímém slunci až horko, obloha téměř modrá. V úterý 2. září bylo po ránu tepleji, 14 stupňů, ale obloha zatažená a docela slušná mlha, první v letošním podzimu. Středa 3. září byla nádherná, obloha jako vymetená, teploty přes den letní, až 24 stupňů ve stínu, bylo to na krátké kalhoty. Ve čtvrtek 4. září bylo po ránu zataženo, ale docela teplo. Cestou na Horní nádraží (vlakové) bylo jasné, že v noci dost přšlo. Byl jsem v Kralupech nad Vltavou, kde na mne spadlo několik kapek, ale po návratu do Litoměřic bylo jasné, že tu v průběhu dne značně přšlo. V pátek 5. září bylo zataženo a poprchávalo prakticky celé dopoledne. Ale bylo teplo. V sobotu bylo neuvěřitelných 26 stupňů (v poledne), obloha jako vymetená, zřejmě poslední opravdový letní den. V noci na neděli ale značně přšlo a druhý víkendový den byl podstatně chladnější. V pondělí 8. září bylo ráno v sedm pouhých 11 stupňů, cestou do práce bylo relativně chladno, obloha polojasná. V úterý 9. září byla po ránu obloha jako vymetená, subjektivně chladno, ale přes den se teploměr vyšplhal až na 24 stupňů. Ve středu 10. září bylo po ránu 11 stupňů, na obloze ani mráčku, přes den 26 stupňů. Ve čtvrtek 11. září bylo ráno v sedm 14 stupňů, přes den až 26 (!), obloha modrá, nádhera! V pátek 12. září bylo v sedm ráno 15 stupňů, přes den ještě 25, na obloze jemný mlžný opar, ale jinak nádherně. K neuvěřitelnému ochlazení došlo o víkend. V sobotu to ještě šlo, bylo občas sluníčko mezi mraky, ale v neděli se ohlásil podzim nějak rychle včetně zatažené oblohy. V pondělí 15. září bylo ráno v sedm (přízemí severní strany, Kamýčka 2) devět stupňů, obloha zatažená. Přes den jsme se vůbec nezahřáli. Stejně chmurně bylo i následující den, úterý 16. září. Ráno opět devět, zamračeno šedým povlakem. Letos přišel podzim velmi brzy a rychle. Bez babího lét. Lepší to nebylo ani ve středu 17. září. Ráno v sedm jen osm stupňů, obloha jako šedě natřená, nepříjemný vítr, v poledne jen 11 stupňů. Ještě studeněji bylo ve čtvrtek 18. září, obloha zatažená. Opravdu nepříjemně chladno bylo po ránu v pátek 19. září, obloha zatažená. Víkend byl studený a hnusný, v sobotu si lehce zapršelo. V neděli večer ale teploměr ukazoval 11 stupňů. Jen o stupínek méně, 10, bylo v pondělí 22. září v sedm ráno. V úterý 23. září bylo sice ráno v sedm jen 6 stupňů a zataženo, ale v poledne se obloha protrhávala a bylo jasné, že se oproti předcházejícímu dni otepluje. Ale byl to klam. Následující den, středa 24. září, bylo sice ráno v sedm 10 stupňů, ale zataženo a z oblohy padal takový ten severočeský sliz. Lepší to nebylo ani ve čtvrtek 25. září. Obloha zatažená, v noci muselo lehce pršet, teploměr v sedm ráno ukazoval 11 stupňů. V pátek 26. září bylo sice po ránu jen 10 stupňů, ale obloha téměř modrá, naprosté bezvětrí a tak bylo docela příjemně. Víkend byl nádherný, v sobotu obloha jako vymetená, skvělé babí léto. Vinobraní, které letos začalo již v pátek večer a pokračovalo po celou sobotu, se z tohoto pohledu vydařilo na jedničku s hvězdičkou. V neděli bylo po ránu sice značně chladno, přes den polojasno, ale teplota se opět vyšplhala přes den k 18 stupňům. V pondělí 29. září bylo po ránu příjemně, polojasno. Poslední zářijový den, v úterý 30. září, jsem byl v Budyni nad Ohří. Bylo podstatně chladněji než předcházející den, obloha zatažená, večer po návratu do Litoměřic začalo pršet.

ŘÍJEN 2008:

První říjnový den připadl na středu. Ráno v sedm bylo jasné, že v noci přšlo, obloha zatažená na teploměru v sedm 11 stupňů. Docela protivný vítr. Jedenáct stupňů bylo i po ránu ve středu 2. října, subjektivně se ale zdálo, že je chladněji než předcházející den, obloha zatažená, nepršelo. V pátek 3. října jsem se sice po ránu zapomněl podívat na teploměr (asi stárnu s tím zapomináním. Ostatně, od 1. září jsem již pracující důchodce se zkráceným pracovním úvazkem). Ale i tak bylo jasné, že je podstatně chladněji než předcházející den, zataženo. Víkend byl studený, přes den jen 12 stupňů. V pondělí 6. října bylo ráno v sedm 9 stupňů, zataženo, nepršelo. Kolem 13.00 hodiny odpolední začalo jemně pršet. Severočeský sliz vydržel až do pozdních večerních hodin. Odpoledne se ale nějak oteplilo, teploměr v 16.00 hodin ukazoval 15 stupňů.

Teplou bylo i po ránu v úterý 7. října, kdy bylo sice zataženo, nepršelo, na teploměru v sedm hodin 14 stupňů. Odpoledne se obloha mírně protrhala a značně se oteplilo. Bylo 15 stupňů (na přímém slunci ale víc). Ve středu 8. října bylo sice po ránu subjektivně chladno, ale přes den se teploměr vyšplhal dokonce na 17 stupňů! Obloha zatažená. V podvečer se obloha téměř protrhala. Zřejmě začíná opožděné léto. Ve čtvrtek 9. října bylo ale ráno velmi chladno, obloha zatažená, nepršelo. V poledne se ale značně oteplilo, nebe protrhlo a bylo to zase babí léto. V pátek 10. října bylo opět ráno zataženo na teploměru v sedm hodin 11 stupňů, žádný vítr, takže subjektivně se zdálo být tepleji. Víkend nebyl příjemný, až v neděli v pozdním odpoledni se nebe protrhlo a asi do 18.00 bylo opravdové babí léto. V pondělí 13. října bylo ráno v sedm 9 stupňů a padal takový ten hnusný severočeský sliz. V úterý 14. října bylo po ránu odporně, teplota 9, přšel severočeský sliz. Stejný charakter počasí byl i ve středu 15. října, teploměr ráno v sedm ukazoval 10 stupňů. Ve čtvrtek 16. října bylo po ránu 10 stupňů, zataženo, v noci značně lilo, bezvětří. Další silný déšť přišel v odpoledních hodinách. Pátek 17. října bylo prozatím nejstudenější ráno, teploměr ukazoval 8 stupňů, obloha polojasná. Víkend byl studený, teploty se po oba dny pohybovaly kolem pěti stupňů, nepršelo. V pondělí 20. října bylo ráno v sedm hodin jen tři nad nulou, zataženo, bez deště. V úterý 21. října byl stejný charakter počasí jako předcházející dny, v sedm ráno pět nad nulou, zataženo, nepršelo. Obloha se vždy protrhá v odpoledních hodinách a babí léto trvá tak od 14.00 hod. do 17.00 hodin. Ve středu 22. října bylo ráno v sedm 19 stupňů, ale pro silný vítr měl člověk pocit, že je dost chladno. Zataženo, občas nějaká ta kapka z nebe. Odpoledne foukal protivný vítr. Ve čtvrtek 23. října bylo po ránu jen 5 stupňů. V pátek 24. října bylo po ránu jen jeden nad nulou, mlha a vlezlo. Víkend byl studený, zatažený, nepršelo. V pondělí 27. října bylo ráno v sedm pět stupňů, celou noc a den padal takový ten vytrvalý lehký neutuchající deštík, pošmournou až kormutlivo. V úterý 28. října (na 90. výročí vzniku republiky) bylo po celý den deštivo a zataženo. Lepší to nebylo ani ve středu 29. října. Po ránu ukazoval teploměr v Kamýčké 2 (přízemí, severní strana) 8 stupňů, přšlo jako předcházející den. V noci na čtvrtek 30. října se rozpršelo hodně, Pokratický i Kamýčský potok jsou plné vody, přšlo, i když o něco méně, celé dopoledne. Teploměr ráno v sedm ukazoval pět stupňů. V pátek 31. října byla obloha po ránu téměř modrá, ale na teploměru byl pouze jeden stupeň, což ukazovalo na prozatím nejchladnější ráno letošního podzimu.

LISTOPAD 2008:

První listopadový den připadl na sobotu. O víkendu se trochu oteplilo a nepršelo. Ale překvapivě teplo, 11 stupňů, bylo v pondělí 3. listopadu v sedm hodin ráno (Kamýčká 2, severní okno v přízemí), nepršelo, obloha zatažená, ale jinak příjemně. Ale v úterý 4. listopadu bylo ráno v sedm už zase jen pět nad nulou, mlha, sychravo. Jenže ve středu 5. listopadu bylo ráno v sedm už zase 11 nad nulou. V noci sice lehce přšlo, obloha zatažená, ale teplo neuvěřitelné na dušičkovou dobu. Ve čtvrtek bylo opět jen 5 nad nulou, charakter počasí ale zůstal jako předcházející den. V pondělí se teploty opět vyhouply po ránu na 11 stupňů. Neuvěřitelná houpačka (nebo kyvadlo?)! Víkend, hlavně sobota, propršel. V pondělí 10. listopadu bylo v sedm ráno 5 stupňů, zataženo, nepršelo. Stejný charakter počasí byl i v úterý 11. listopadu, ráno 11, zataženo nepršelo. Přes den jsou v posledních dnech průměrné teploty kolem 14 stupňů, takže jde o teplotně nadprůměrný měsíc. Svých pět stupňů bez deště měla v sedm ráno u středa 12. listopadu. Pět nad nulou bylo i ve čtvrtek 13. listopadu, ale celkově se ochladilo, přes den byla docela zima. Prodloužený víkend byl studený (v pondělí 17. listopadu byl státní svátek). V noci na úterý 18. listopadu lehce mrzlo, ráno v sedm byla 0 (nula), což byl prozatím nejstudenější den letošního podzimu. V noci na středu 19. listopadu přšlo, ráno v sedm už ale ne, teploměr ukazoval 5 stupňů, bylo příjemněji než předcházející den. Ve čtvrtek 20. listopadu jsem se ráno zapomněl podívat na teploměr. Ale bylo teplo, víc než předcházející den. Ale foukal značně silný a protivný vítr. V televizi varovali před vichřicemi, na horách že má vítr dosahovat 90 až 110 km za hodinu.

Kolem osmé začalo mírně mrholit. Přes den sice nepršelo, ale večer se značně rozpršelo, ráno v pátek 21. listopadu byly louže, foukal studený severský vítr, ale jinak bylo docela příjemně. Na teploměr jsem se opět zapomněl podívat. Po oba víkendové dny sněžilo i když sníh vždy odpoledne tál. V noci na pondělí 24. listopadu ale sněžilo pořádně (odhadem asi 15 cm), teploměr ráno v sedm ukazoval jeden pod nulou (!) – první podzimní mrazík, přes den ale byly tři nad nulou a pěkné bláto. V úterý 25. listopadu jsem byl v Praze, bylo odporně. Ve středu 26. listopadu bylo ráno v sedm jeden nad nulou, sníh se ještě držel, zataženo, odporná velká inverze. Ve čtvrtek 27. a v pátek 28. listopadu byl stejný charakter počasí. Ráno v sedm jeden nad nulou, přes den deset, zataženo, nevlídno. Víkend nebyl hezký, foukal protivný vítr.

PROSINEC 2008:

První prosincový den připadl na pondělí. Teploměr ráno v sedm ukazoval pět stupňů, obloha zatažená, vzduch se smogem. Přes den bylo deset nad nulou. V úterý 2. prosince v sedm ráno bylo opět 5 stupňů a stejný charakter počasí jako předcházející den. K ochlazení došlo ve středu 3. prosince, na teploměru za oknem v Kamýcké 2 (přízemí, severní strana) bylo 0 (nula) stupňů, vlezlo, zataženo, nepršelo. Nula a stejný charakter počasí byl i ve čtvrtek 4. prosince. V pátek 5. prosince bylo sice po ránu v sedm hodin dva nad nulou, ale kolem osmé začalo hustě sněžit. Byl to ale déšť zmrzlý v podobě spíše kuliček než vloček. Foukal pronikavý studený vítr. V sobotu 6. prosince jsem jel s našimi Českými drahami do Týniště nad Orlicí a bylo spavé a protivné počasí. V neděli 7. prosince k tomu ještě po celý den přšelo. Přšelo i v noci na pondělí 8. prosince, ráno se šlo ale do práce již bez deště, teploměr ukazoval v sedm ráno 5 stupňů, spalo by se. V úterý 9. prosince jsem byl v Kralupech nad Vltavou. V Litoměřicích bylo v šest ráno dva pod nulou, v Kralupech se mi zdálo, že je pod nulou ještě v poledne. Ve středu 10. prosince ukazoval teploměr v Kamýcké 2 (teploměr za oknem na severní straně přízemí) jeden nad nulou, zataženo. Ve čtvrtek 11. prosince po ránu lehce přšelo, teploměr ukazoval dva nad nulou, cestou do práce jsem spatřil pět mladíků jak čistí Pokratický a Kamýcký potok v prostoru jejich ústí. V Kamýckém potoce teče malinkatá stružka vody. V noci na pátek 12. prosince značně přšelo, ráno po sedmé byl Kamýcký potok plný vody, teploměr ukazoval jeden nad nulou. O víkendu byl stejný charakter počasí jako předcházející dny, občas si zapršelo. V pondělí 15. prosince bylo ráno v sedm pět nad nulou, zataženo, foukal mírný, ale protivný větřík, nepršelo, Pokratický i Kamýcký potok jsou plné vody. Obdobný charakter počasí, včetně pěti stupňů nad nulou v sedm ráno, byl i v úterý 16. prosince. Ve středu 17. prosince bylo ráno v sedm dva nad nulou, po celý den padal onen severočeský sliz. Ve čtvrtek 18. prosince bylo v sedm ráno rovněž dva nad nulou, ale nepršelo. V pátek 19., stejně tak jako v sobotu 20. prosince s malými či většími přestávkami, přšelo a bylo přímo hrozně. Teploty kolem pěti nad nulou. Stejně tak pět nad nulou bylo v neděli 21. prosince, ale bez deště, vzácně, asi 2x na 5 minut jsme spatřili sluníčko. V pondělí 22. prosince bylo ráno v sedm překvapivých deset nad nulou, nepršelo, zataženo. Ale v odpoledních hodinách se začalo prudce ochlazovat. Další dny jsem byl na dovolené. Po vánocích přišly holomrazy, v noci bylo kolem pěti až osmi stupni pod nulou, přes den mínus 3 až nula stupňů, obloha modrá. V úterý 30. prosince bylo ráno v sedm 8 pod nulou, přes den asi jeden pod nulou, obloha zcela modrá. Tak to bylo i na Silvestra 31. ledna.

2) ZE ZASEDÁNÍ RADY MĚSTA:

Z 1. jednání Rady města 15. ledna 2008:

Rada města (RM) schválila nového nájemce nebytových prostor v Domě kultury v Litoměřicích – restaurace Babylon paní Jitku Vaňkovou, Daliborova 18, Litoměřice.

RM schválila nového nájemce nebytových prostor v Domě kultury v Litoměřicích – 3 bary ve foyeru na akcích pořádaných v Domě kultury paní Jitku Vaňkovou, Daliborova 18, Litoměřice.

RM schválila předložení žádosti o dotaci z *Norských fondů* na rekonstrukci a využití dvora základní školy v Sovově ulici.

RM schválila uzavření smlouvy o zabezpečení lékařské pohotovostní služby mezi Městem Litoměřice a Městskou nemocnicí v Litoměřicích.

Z 2. jednání Rady města 31. ledna 2007:

Rada města (RM) schválila termín konání *Vinobraní 2008* ve dnech 26. a 27. září 2008.

RM schválila uzavření smlouvy mezi Městem Litoměřice a firmou *Petr Urban – projektová kancelář, Jana Zajíce 2772/1, Ústí nad Labem* na akci *Litoměřice – OS Měřejovická stráž, lokalita Ořechová – Kaštanová, komunikace*.

RM schválila uzavření smlouvy mezi Městem Litoměřice a *I. M. Rohbauerem – projekční ateliér Ústí nad Labem* na zhotovení plánu územního systému ekologické stability krajiny pro katastrální území: Hoštka, Kochovice, Malešic u Hoštky, Velenice u Hoštky, Vrutice, Svařenice a Trnovany.

RM schválila uzavření smlouvy mezi Městem Litoměřice a firmou *ARCHITEP, s.r.o., Habrmanova 323/15, Hradec Králové* na akci *Multifunkční hala Ltm – a modernizace areálu fotbalového stadionu v Ltm, ulice U Stadionu*.

RM schválila poskytnutí souhlasu vlastníka objektu kasáren Dukelských hrdinů (nazývaných také kasárnami Jiřího z Poděbrad) se zařazením této nemovitosti do Národní databáze brownfieldů spravované Agenturou pro podporu podnikání a investic Czechinvest.

RM rozhodla o připojení se Města Litoměřic k celorepublikové akci *Vlajka pro Tibet*.

Z 3. jednání Rady města 14. února 2008:

Rada města (RM) schválila návrh na úpravu systematizace v *Organizační složce lesné hospodářství* navýšením jednoho pracovního místa v pěstební činnosti na dobu určitou do 31. prosince 2009 s účinností od 1. března 2008.

RM schválila rozšíření systematizace *odboru životního prostředí* o místo referenta státní správy vodního hospodářství s účinností od 1. března 2008.

RM schválila poskytnutí finančního příspěvku ve výši 20.000 (dvacet tisíc) Kč,- pro Tělovýchovnou jednotu (TJ) Slavoj Litoměřice na mistrovství Evropy a mistrovství světa v šermu, které se bude konat v březnu a dubnu 2008 v Itálii. Příspěvek bude hrazen z rozpočtové rezervy města Litoměřice.

RM schválila příspěvek na náklady pro obce za dojíždějící děti do mateřských škol Litoměřice:

- a) předškolní děti a děti rodičů pobírajících sociální příplatek ve výši 916,-Kč

b) ostatní děti ve výši 566,-Kč

RM schválila příspěvek na náklady pro obce za dojíždějící děti do základních škol Litoměřice ve výši 5.920,-Kč.

RM schválila poskytnutí finančního příspěvku ve výši 10.000,-Kč pro sportovní klub (SK) GT Litoměřice – Pokratice na mistrovství Evropy juniorů ve skocích na trampolíně, které se bude konat v Dánsku. Příspěvek bude hrazen z rozpočtové rezervy města Litoměřice.

RM uložila odboru životního prostředí (OŽP) jednat ve věci vyčištění a úklidu veřejného prostranství v okolí podzemní továrny RICHARD I. Jedná se o odstranění nepovolených skládek a části náletové zeleně.

OSMMaBH neprodleně zahájit jednání o bezúplatném převodu pozemků souvisejících s podzemní továrnou Richard I do majetku města, případně jednat o nájmu nebo bezplatné půjčce těchto pozemků.

OÚRM v případě kladných výsledků jednání v návaznosti na činnosti (odstranění nepovolených skládek a části náletové zeleně, bezúplatném převodu všech pozemků souvisejících s podzemní továrnou Richard I) zahájit přípravné práce na zpevnění a odvodnění přístupové komunikace k bráně podzemní továrny Richard I.

Ze 4. jednání Rady města z 13. března 2008:

Rada města (RM) schválila přihlášení do soutěže věnované rozvoji cyklistické dopravy a cykloturistiky „*Unilever Sprinter roku 2008*“.

RM schválila zábor veřejného prostranství – části Mírového náměstí pro paní Blümlovou, Lahošť u Kapličky, za účelem provozu dětského vláčku a umístění stánku s cukrovinkami od 17. března 2008 do 22. března 2008.

RM schválila zábor veřejného prostranství – části Mírového náměstí dne 30. května 2008 pro společnost *REMAX Exklusive Litoměřice* za účelem pořádání akce pro děti.

RM schválila uzavření smlouvy mezi Městem Litoměřice a firmou *DUOSTAV – Zdeněk Stefan*, U studně 65/5, Litoměřice na akci „*Fasáda objektu Hvězdárna, Litoměřice*“.

RM schválila uzavření smlouvy mezi Městem Litoměřice a MgA. Alžbětou Kumstátovou, Mířejovice 17 na akci „*Vytvoření sochy sv. Doroty pro novou obřadní síň Městského úřadu Litoměřice*“.

RM schválila uzavření smlouvy mezi Městem Litoměřice a firmou *AUTO-DÍL, s.r.o.*, U svobodárny 1063/6, Praha 9 na akci *Odstranění a likvidace vozidel – vraků na území města Litoměřice*.

RM schválila uzavření smlouvy s firmou *N+N – Konstrukce a dopravní stavby Litoměřice, s.r.o* na akci *Oprava hradeb za kulturním domem Litoměřice* se zapracováním připomínky Ing. Lončáka.

RM schválila uzavření smlouvy mezi Městem Litoměřice a panem Tomášem Jirmusem, Hlinná 8, Litoměřice na údržbu jižní části Mostné hory.

RM schválila nájemné pro *Michala Hanzla – Agentura Modrý z nebe* ve výši 6.000,-Kč na rok za užívání letního kina.

RM schválila poskytnutí finančního příspěvku ve výši 20.000,-Kč z rozpočtové rezervy města panu Laudovi na částečné uhrazení nákladů koncertu spojeného s natočením filmu o Františku Honzákovi.

Z 5. jednání Rady města 27. března 2008:

Rada města (RM) schválila dle zákona číslo 561/2004 Sb., zřízení přípravné třídy na Základní škole U Stadionu 4 Litoměřice. Třída bude zřízena pro žáky sociálně znevýhodněné, případně pro žáky s odkladem školní docházky.

RM schválila uzavření smlouvy o poskytnutí neinvestiční dotace na rok 2008 k realizaci projektu *V. ročník Litoměřického loutkového festivalu* Krajským úřadem Ústeckého kraje pro Městská kulturní zařízení v Litoměřicích.

RM schválila uzavření smlouvy s firmou *DAPS, v.o.s.*, Na Kocandě 18, Litoměřice, na akci *Oprava části ulice Jarošova, Litoměřice*.

RM schválil bezúplatný zábor veřejného prostranství části Mírového náměstí a Střeleckého ostrova pro *Dům křesťanské pomoci BETHEL* za účelem pořádání Litoměřického festivalu soudobé křesťanské kultury – *LIFE 2008* - ve dnech 19. června až 22. června 2008.

RM schválila zábor veřejného prostranství části Lodního náměstí pro *Cirkus Variete Cramer, Na Louži 21, Praha 10*, za účelem umístění cirkusového příslušenství ve dnech od 3. dubna do 6. dubna 2008.

RM schválila poskytnutí finančního příspěvku hudební skupině *Existence* ve výši 18 tisíc Kč,- z rezervy města na pokrytí nákladů na pronájem prostor v Domě kultury v Litoměřicích při křtu vydání CD alba.

RM schválila užití městského znaku na katalog *Severočeské galerie výtvarného umění* v Litoměřicích a poskytnutí dotace ve výši 40 tisíc Kč,- z rezervy města na organizování výstavy „*Poklady litoměřické galerie*“ konané k 50. výročí založení galerie.

RM zřídila komisi státní památkové péče pro program Podpora obnovy kulturních památek prostřednictvím obcí s rozšířenou působností.

RM jmenuje tyto členy komise: Ing. Arch. Stanislav Flesar (vedoucí oddělení péče o nemovité památky Památkového ústavu, Územního odborného pracoviště v Ústí nad Labem); Bořivoj Závodný (referent PP MÚ Litoměřice – na území Litoměřicka a Štětška); Jana Počíková (referent PP MÚ Litoměřice – na území obcí Bohušovice, Brňany, Dolánky, Hostěnice, Hrdly, Mlékojedy, Nové Kopisty, Počáply, Trávčice); Hana Pospíchalová (referent PP MÚ Litoměřice – území ochranného pásma MPR Litoměřice); Ing. Arch. Jiří Jarkovský; Jiří Landa – místostarosta města; Bc. Miroslava Najmanová – vedoucí odboru Školství, kultury a sportu.

Z 6. jednání Rady města 8. dubna 2008:

Rada města (RM) schválila bezúplatný zábor veřejného prostranství – část Mírového náměstí v Litoměřicích pro *Vltava-Labe-Press, a.s.*, Náměstí Přemysla Otakara II. 8/5, České Budějovice dne 21. května 2008 za účelem pořádání kulturního, společenského a soutěžního odpoledne Deníku.

RM schválila prominutí části místního poplatku ze vstupného ve výši 20 tisíc Kč,- pro Český svaz chovatelů drobného zvířectva, okresní organizaci Litoměřice, z poplatkové povinnosti za akci *11. ročník České výstavy drobného zvířectva*, konané ve dnech 25.-26.10.2008.

RM schválila zábor veřejného prostranství – část před Domem kultury pro Ortopedické centrum, s.r.o., Střekovské nábřeží 51, Ústí nad Labem, za účelem prezentace 3 osobních vozidel u příležitosti konání XXV. Konference sekce perinální medicíny ČGPS ČLS JEP ve dnech 9.-11.4.2008.

RM schválila užití znaku města Litoměřice pro společnost *MVV Energie ČZ s.r.o., Agora Flora*, Chrudimská 2526/2a, 130 00 Praha 3, za účelem umístění na webových stránkách skupiny MVV Energie CZ.

RM schválila prominutí části místního poplatku ze vstupného ve výši 20 tisíc Kč,- pro *Kynologický spolek Litoměřice*, Osvobození 715/6, Litoměřice, IČ: 27026302, z poplatkové povinnosti za akci mezinárodní výstava psů *NORD BOHEMIA CANIS*, konané ve dnech 24. a 25. května 2008.

Ze 7. jednání Rady města 24. dubna 2008:

Rada města (RM) schválila uzavření smlouvy mezi městem Litoměřice a firmou *DAPS, v.s. o.*, Na Kocandě 18, Litoměřice na akci *Rekonstrukce části vozovky v ulici Svatováclavská – 1. etapa, Litoměřice*.

RM schválila uzavření smlouvy mezi Městem Litoměřice a firmou *COLORSTAV, s.r.o.*, Masarykova 575/34, Litoměřice na akci *Úprava interiérových prostor svatební obřadní síně a jeho příslušenství v objektu litoměřické radnice..*

Uzavření smlouvy mezi Městem Litoměřice a firmou *Investservis spol. s.r.o.* na akci *Dostavba a modernizace multifunkční haly Litoměřice*.

Uzavření dodatku ke smlouvě mezi Městem Litoměřice a firmou *Architep, s.r.o.*, Habrmanova 323 Hradec Králové na akci *Multifunkční hala – modernizace areálu fotbalového stadiónu v Litoměřicích, ulice U stadiónu*.

RM schválila bezúplatné zapůjčení (výpůjčku) altánku na Střeleckém ostrově Příspěvkové organizaci – *Knihovna K.H. Máchy v Litoměřicích* za účelem uspořádání finálového koncertu soutěžní přehlídky regionálních amatérských a poloprofesionálních skupin *RockKalich 2008* dne 28. června 2008.

Z 8. jednání Rady města z 6. května 2008:

Rada města (RM) schválila uzavření dodatku č. 1 ke smlouvě uzavřené mezi Městem Litoměřice a firmou *DAPS, v.s.o.*, Na Kocandě 18, Litoměřice, na akci *Oprava části ulice Jarošova, Litoměřice*.

RM schválila uzavření smlouvy s firmou *DAPS, v.s.o.*, Na Kocandě 18, Litoměřice na *provedení Rekonstrukce zahrady 11. mateřské školy, Mládežnická, Litoměřice*.

RM schválila uzavření smlouvy s firmou *DAPS, v.s.o.* na *provedení rekonstrukce zahrady 13. mateřské školy, Plešivecká, Litoměřice*.

Z 9. jednání Rady města z 20. května:

Rada města (RM) schválila vstup Města Litoměřice do *Burčákové unie*.

RM schválila bezúplatné zapůjčení (výpůjčku) altánku na Střeleckém ostrově a možnost výstavby druhého pódia na vypůjčeném pozemku (na části pozemku parcely číslo 2732/1) pro paní Miroslavu Brychnáčovou – ulice Liškova 12, 412 01 Litoměřice, za účelem uspořádání hudebního festivalu *Rock for animals III.* dne 6. září 2008.

RM schválila poskytnutí finančního příspěvku ve výši 20 tisíc Kč pro *Sportovní klub (SK) gymnastiky a trampolín*, Litoměřice na náklady související s přípravou olympijských her v Pekingu.

Z 10. jednání Rady města 5. června:

Rada města (RM) schválila výpověď nájemních smluv ze dne 1. února 2008 na pronájem restaurace Babylon a pronájem barů ve foyeru Domu kultury v Litoměřicích s paní Jitkou Vaňkovou v nejkratším možném termínu.

RM schválila zábor veřejného prostranství – části Lodního náměstí pro cirkus *Carini*, Nový Dvůr 6, Oskořínek, za účelem cirkusového příslušenství ve dnech od 27. října do 2. listopadu 2008.

RM schválila bezúplatný zábor veřejného prostranství – části Mírového náměstí v Litoměřicích pro Policii ČR, okresní ředitelství, Litoměřice za účelem pořádání akce *II. ročník dne Policie ČR a Integrovaného záchranného systému* dne 20. června 2008.

RM schválila umožnění samovýroby dřeva na Mostné hoře za následujících podmínek:

- pan Kolář, nebo ing. Brožová provedou označení stromů určených k samovýrobě dřeva
- pan Kolář spočítá množství dřevní hmoty jednotlivých stromů
- samovýroba dřeva bude placena dle předem určeného tarifu

Z 11. jednání Rady města 17. června:

RM schválila zábor veřejného prostranství – části Střeleckého ostrova v Litoměřicích (u kotviště osobní lodi) pro *Credit plus, s.r.o.*, Evropská 61, Praha 6, za účelem umístění předzahrádky.

RM schválila poskytnutí finančního příspěvku z rozpočtové rezervy ve výši 20 tisíc korun *Neziskovce Oleško*, občanskému sdružení na 8. ročník hudebně-sportovního festivalu *Severní vítr*, konaný dne 2. srpna 2008 v areálu Výstaviště Zahrada Čech.

Z 12. jednání Rady města 3. července 2008:

Rada města (RM) schválila zábor veřejného prostranství – části Lodního náměstí v Litoměřicích pro cirkus *Bernes, s.r.o.*, Křenická 1469/10, Praha 10 za účelem umístění cirkusového příslušenství na 6 dní v měsíci červenci či srpnu 2008.

RM schválila zahájení přípravných prací na provoz výletního vláčku na území města Litoměřice.

RM potvrdila vítězného uchazeče výběrového řízení firmu *DUŠEK, SVOBODOVÁ & SPOL., advokátní kancelář*, Štěpánská 45, Praha 1.

RM pověřila právní oddělení, aby ve spolupráci s advokátní kanceláří JUDr. Svobodové připravilo zadávací podmínky pro vypsání výběrového řízení na realizátora, který bude Město Litoměřice zastupovat v průběhu výběrového řízení na využití areálu *kasáren Dukelských hrdinů* a výstaviště *Zahrady Čech*, s termínem do 5. srpna 2008.

Ze 13. jednání Rady města 17. července 2008:

Rada města (RM) schválila bezúplatný zábor veřejného prostranství – části parku U hvězdárny pro Městská kulturní zařízení, Na Valech 2028, Litoměřice, za účelem pořádání akce *Hudba v parku* ve dnech 27. července, 17. srpna a 31. srpna 2008.

RM schválila bezúplatný zábor veřejného prostranství – části Mírového náměstí pro Kinematograf bratří Čadíků, s.r.o., Táborská 185, Brno, za účelem pořádání filmových projekcí ve dnech 6. až 10. srpna 2008.

Ze 14. jednání Rady města 29. července 2008:

Rada města (RM) schválila uzavření dodatku číslo 1 ke smlouvě mezi Městem Litoměřice a firmou *COLORSTAV, s.r.o.*, Masarykova 575/34 na akci *Litoměřice – úprava interiérových prostor svatební obřadní síně*.

RM schválila poskytnutí finančního příspěvku panu Jiřímu Nevečeřalovi, Tetčiněves, na náklady při účasti na mistrovství světa v Olomouci v kickboxu ve výši 5 tisíc korun z rozpočtu odboru Školství, kultury a sportu a PP.

RM vzala na vědomí oznámení Občanského sdružení *Anime Torment*, Litoměřice o konání hudebního festivalu *Severní vítr* ve dnech 2. a 3. srpna 2008 v areálu *Výstaviště zahrady Čech* v Litoměřicích.

Z 15. jednání Rady města 14. srpna 2008:

Rada města (RM) schválila uzavření nájemní smlouvy mezi Městem Litoměřice a paní Jitkou Vaňkovou, Litoměřice, IČ: 46720715, na pronájem nebytových prostor – restaurace v Domě kultury, na dobu určitou od 1. srpna do 31. října 2008.

RM schválila přidělení dotace 5 tisíc korun z rozpočtové rezervy města pro Středisko ekologické výchovy *SEVER* na zajištění aktivit *Dětského zastupitelstva* v Litoměřicích na rok 2008.

RM schválila bezúplatný zábor veřejného prostranství pro firmu Petr Křeček – Mezinárodní veřejný přístav, Píšťany 3, Žalhostice za účelem parkování asi 30 válečných vozidel při konání *2. srazu válečných a plovacích vozidel* dne 23. srpna 2008.

Ze 16. zasedání Rady města 28. srpna 2008:

Rada města (RM) schválila bezúplatný zábor veřejného prostranství – části Mírového náměstí pro Hospic sv. Štěpána, Rybářské náměstí 662/4, Litoměřice za účelem pořádání benefičního koncertu pro Hospic sv. Štěpána dne 11. října 2008.

RM schválila poskytnutí finančního příspěvku ve výši 20 tisíc Korun z rozpočtové rezervy města pro *Cech českých vinařů*, Náměstí Míru 54, Mělník, na podporu propagace českých vín u příležitosti konání výstavy *Zahrada Čech 2008* ve dnech 19. -27. září 2008.

RM schválila poskytnutí finančního příspěvku 10 tisíc korun z rozpočtové rezervy města pro *Sport Judo* 8. základní školy Litoměřice na podporu účasti na mistrovství Evropy v Polsku.

RM odvolala ing. Ivana Palána z funkce ředitele příspěvkové organizace Technické služby města Litoměřice ke dni 1. září 2008. RM jmenovala pana Jana Smolíka ředitelem příspěvkové organizace Technické služby města Litoměřic na dobu určitou od 1. září 2008 do 30. června 2009.

Poznámka kronikáře:

Místostarosta ing. Ivan Palán (ODS) podal rezignaci na funkci místostarosty.

Ze 17. jednání Rady města 9. září 2008:

Rada města (RM) schválila přesunutí dřevěné plastiky z Jezuitských schodů do prostor u Bašty vedle kruhového objezdu Na Kocandě.

RM schválila zábor veřejného – části Lodního náměstí pro Cirkus Prince, K. Tomáše 12, Praha 9 za účelem hostování cirkusu od 17. do 21. září 2008.

RM schválila nákup třiceti kontejnerů na separovaný odpad od firmy A.S.A., spol s.r.o., Ďáblická 791/89, Praha 8. Cena za kontejner je 5.773,-Kč bez DPH.

RM schválila poskytnutí finančního příspěvku pro Nadaci Brüke na vydání brožury k filmové přehlídce konané v Litoměřicích a Ústí nad Labem ve výši 10 tisíc Kč,- z rozpočtové rezervy města.

RM doporučila schválit prodeje areálu kasáren Dukelských hrdinů a výstaviště Zahrady Čech s tím, že tyto adresy jsou nabízeny jako jeden funkční celek, tj. všechny budovy a pozemky

v majetku města nacházející se v těchto areálech, vyjma přesně vyspecifikovaných nemovitostí a za podmínky zřízení věcných břemen ve prospěch města.

RM doporučuje vypracování podmínek výběrového řízení na záměr prodeje areálu kasáren Dukelských hrdinů a výstaviště Zahrady Čech.

Z 18. jednání Rady města 25. září 2008:

Rada města (RM) schválila návštěvní řád prostoru parkánů, a to s platností ode dne 1. 10. 2008.

RM potvrdila vítězného uchazeče výběrového řízení firmu *Chládek a Tintěra, a.s.*, Nerudova 16, Litoměřice, na akci *Dostavba a modernizace zimního stadionu*, Litoměřice.

Z 19. jednání Rady města 9. října 2008:

RM schválila uzavření smlouvy mezi Městem Litoměřice a firmou *PROSTROM Bohemia s.r.o.*, Železniční 18, Plzeň, na akci *Ošetření stromů v Jiráskových sadech a v ulici České armády*.

RM schválila navýšení kapacity školní družiny ze 100 na 145 žáků na Masarykově Základní škole, Litoměřice, Svojsíkova 5.

RM schválila vybudování nových prostor informačního centra města a výstavní síně s termínem zahájení činnosti od 1. března 2009.

RM schválila nákup zametacího kartáče, radlice a sypací nástavby na sekačku ISEKI a nákup kotoučové pily na kov včetně stojanu pro Technické služby města (TSM) Litoměřice z fondu reprodukce TSM Litoměřice.

RM vzala na vědomí rezignaci MUDr. Zdeňka Kapouna (SDŽaP) a MUDR. Hassana Meziana (ČSSD) na funkci člena zdravotní a sociální komise.

Z 20 jednání Rady města 21. října 2008:

RM schválila zábor veřejného prostranství - části Lodního náměstí v Litoměřicích pro *1. český Národní cirkus Jo-Joo*, Chvalkovická 704, Praha 9 za účelem hostování cirkusu od 22. - 29.6.2008.

RM schválila uzavření smlouvy mezi Městem Litoměřice a firmou *Chládek & Tintra, a.s.*, Nerudova 16, Litoměřice, na akci *Dostavba a modernizace zimního stadionu Litoměřice*.

RM schválila rozšíření systematizace odboru územního rozvoje o 1 pracovní místo.

RM schválila vymáhání dlužných částek za užívání autobusového nádraží v Litoměřicích v roce 2007 i 2008, a to soudní cestou, tedy schvaluje podání příslušných žalob. Před podáním žalob bude všem dlužníkům zaslána výzva k uhrazení dluhu.

RM schválila pořádání jarmarku na Kostelním náměstí do 30. listopadu 2008 s četností 1x týdně a možností prodloužení paní Ingrid Kroloповé, Martiněves.

Z 21. jednání rady města 6. listopadu 2008:

Rada města (RM) se usnesla prominout nájemné velkého sálu Domu kultury v Litoměřicích na akci *Vánoční výchovný koncert pro žáky litoměřických základních škol* pořádaný Základní uměleckou školou (ZUŠ) v měsíci prosinci.

RM schválila poskytnutí finančního příspěvku z rozpočtové rezervy ve výši 15.000,-Kč pro Severočeskou galerii výtvarného umění v Litoměřicích na vydání katalogu k výstavě Jiřího Šalamouna a na soutěžní hru Maxisvět Maxipsa Fíka.

Z 22. jednání Rady města 20. listopadu 2008:

Rada města (RM) schválila bezúplatný zábor veřejného prostranství před galerií Ve dvoře, Jezuitská 12/4, Litoměřice pro pana Květoně, Dlouhá 55, Litoměřice za účelem pořádání předvánoční multikulturní akce *BASSART 2008* v termínu od 13. do 18. prosince 2008.

RM schválila prodloužení trvání dobových trhů na Kostelním náměstí s podmínkou konání 1x týdně do konce roku 2008.

Z 23. jednání Rady města 2. prosince 2008:

RM schválila nájem v nebytových prostorách Velká Dominikánská 285/33, Litoměřice, pro *Občanské sdružení Dílna ručního papíru* na dobu neurčitou s výší nájmu 100,- Kč/rok, dále částečnou úhradu energií ze strany města v celkové výši 15.000,-Kč z rozpočtu OSBH, s podmínkou částečného nefinančního plnění ze strany nájemce, které bude spočívat v nabídce uspořádání jednoho semináře, praktické dílny nebo jiné obdobné akce s tematikou výroby ručního papíru pro každou ZŠ v Litoměřicích v daném kalendářním roce. To vše s účinností od 1.1.2009.

RM schválila uzavření smlouvy na opravu levé bašty v ulici Velká Dominikánská 284/31, Litoměřice s firmou *IngPro Litoměřice s.r.o.* IČ: 27301176, zastoupenou jednatelem Ing. Jaroslavem Jarkovským.

RM jmenovala ing. Danu Svobodovou a pana Jiřího Patzla členy *Řídícího výboru Geotermálního projektu Litoměřice*.

RM jmenovala Radka Lončáka, MBA a Daniela Sadila členy *dozorčí rady Městské nemocnice v Litoměřicích*.

Z 24. jednání Rady města 18. prosince 2008:

Rada města (RM) schválila zábor veřejného prostranství – části Kostelního náměstí pro paní Kroloповou, Pohořice 21, Martiněves, za účelem pořádání prodejních trhů 1x měsíčně v roce 2009.

RM schválila uzavření smlouvy mezi Městem Litoměřice a firmou *Energie Holding, a.s., Chrudimská 2526/2a, Praha 3* na akci *Dodávka tepelné energie pro objekt Multifunkční haly (Zimní stadión), Litoměřice* a dále RM schválila uzavření smlouvy s toutéž firmou o dodávce tepelné energie pro *Domov důchodců, Zahradnická ulice, Litoměřice*.

RM schválila uzavření smlouvy uzavírané mezi Městem Litoměřice a *Projektovým sdružením Svatostánek českého vinařství, ing. Arch. Jiří Jarkovský, Velká Dominikánská 10, Litoměřice*, na akci *Výkon autorského dozoru – Litoměřice – Gotický hrad – Svatostánek českého vinařství*.

RM schválila bezúplatný zábor veřejného prostranství – části Střeleckého ostrova v Litoměřicích pro Český kynologický svaz, Litoměřice, v termínu od 16. do 17. května 2009 za účelem pořádání 5. ročníku závodů agility „HOP TROP“.

RM schválila uzavření smlouvy s firmou DAPS s.r.o. na akci Malá okružní křižovatka ulic Daliborova – Čechova – Topolčanská, Litoměřice.

RM ruší *bytovou komisi při Radě města* s platností od 1. ledna 2009.

3) ZE ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA MĚSTA:

Z 1. jednání Zastupitelstva města 24. ledna 2008:

Zastupitelstvo města (ZM) schválilo výběr celého portfolia u České spořitelny, a. s. a převedení této částky na základní účet města.

ZM schválilo, aby s účinností od 1. ledna 2008 byla ambulantní pohotovostní péče ve spádovém území regionu Litoměřice hrazena z rozpočtu města prostřednictvím dotace schválené zastupitelstvem Ústeckého kraje ve výši 1. 185. 000,-Kč.

Z 2. jednání Zastupitelstva města 6. března 2008:

Zastupitelstvo města (ZM) schválilo uzavření smluv o poskytnutí dotace pro tyto sportovní oddíly:

- TJ Stadion Litoměřice
- Slavoj Basketbalový klub Litoměřice
- T.T.C. Litoměřice
- Sport Judo Litoměřice
- SHC Killers Litoměřice
- TJ Slavoj Litoměřice – pro oddíl veslování
- TJ Slavoj Litoměřice – pro oddíl šermu
- Plavecký klub Litoměřice, o. s.
- SK GT Pokratice – Litoměřice – pro oddíl trampolín

ZM schválilo uzavření smluv o poskytnutí dotace v oblasti sportu a volného času dětí pro:

- T.T.C. Litoměřice
- Sport Judo Litoměřice
- SHC Killers Litoměřice
- TJ Slavoj Litoměřice
- Plavecký klub Litoměřice, o.s.

ZM schválilo poskytnutí finančního příspěvku ve výši 20.000,-Kč pro TJ Slavoj Litoměřice na Mistrovství Evropy a Mistrovství světa v šermu, které se budou konat v březnu a dubnu 2008 v Itálii. Příspěvek bude hrazen z rozpočtové rezervy Města Litoměřice.

ZM schválilo uzavření smlouvy o poskytnutí dotace pro TJ Slavoj Litoměřice – oddíl sportovního šermu na Mistrovství Evropy a Mistrovství světa v šermu, které se budou konat v březnu a dubnu v Itálii.

ZM schválilo zpracování a podání žádosti na dotace z Operačního programu životního *prostředí* na projekt geotermální elektrárny a teplárny Litoměřice.

ZM schválilo předložený návrh smlouvy o spolupráci mezi obcemi za účelem realizace zajištění *Osobní lodní dopravy na Labi s trasou Roudnice n/L - Litoměřice – Ústí nad Labem v roce 2008* uzavřené podle paragrafu 46 a násl. zákona č. 128/2000Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů.

ZM schválilo zásady prodeje opuštěných a neudržovaných hrobů na Městském hřbitově v Litoměřicích.

ZM schválilo záměr prodeje hrobového příslušenství (nestavební objekt) číslo IV/B-16 (pan Schack) na Městském hřbitově v Litoměřicích.

ZM schválilo administrativní převod původní stavby porodnice p.č. 586 o výměře 345 čtverečních metrů (bez pozemku) pro Hospic sv. Štěpána, občanské sdružení (o.s.), Rybářské náměstí 662/4, Litoměřice a následně odepisat z evidence majetku Města Litoměřice.

ZM uložilo odboru majetku města neprodleně zahájit jednání o převodu všech pozemků souvisejících s podzemní továrnou RICHARD I., do majetku Města Litoměřice a následně odboru životního prostředí vyčistit přístupovou komunikaci, včetně okolních pozemků, k bráně podzemní továrny RICHARD I., které mají statut veřejného prostranství. Jedná se o odstranění nepovolených skládek a části náletové zeleně. ZM ukládá odboru územního rozvoje města v návaznosti na výše uvedené činnosti zahájit přípravné práce na zpevnění a odvodnění přístupové komunikace k bráně podzemní továrny RICHARD I.

Z 3. jednání Zastupitelstva města 17. dubna 2008:

Zastupitelstvo města (ZM) schválilo poskytnutí *Fotbalovému klubu Litoměřice* na dopravu na fotbalový turnaj mládeže v Armentieres ve Francii ve výši 22.000,-Kč z položky grantů na sportovní akce z rozpočtu odboru Školství, sportu a památkové péče (ŠKSaPP) a 20.000,-Kč z rozpočtové rezervy města Litoměřice.

ZM schválilo poskytnutí investiční dotace TJ Slavoj Litoměřice na postavení nového přístavního zařízení na Labi ve výši 175 tisíc,-Kč a TJ Sokol Pokratice – Litoměřice, na nákup sekačky ve výši 125 tisíc,-Kč.

ZM schválilo dotace pro Tělovýchovnou jednotu (TJ) Slavoj Litoměřice, TJ Sokol Pokratice – Litoměřice, Fotbalový klub (FK) Litoměřice a Karate klub Litoměřice.

ZM schválilo podání žádosti o dotace do *ROP Severozápad* na projekt *Dostavba a modernizace zimního stadionu Litoměřice*. Souhlasí se zajištěním předfinancování celkových nákladů projektu, které činí 225 mil. Kč, a se zajištěním spolufinancování ve výši podílu města na projektu, která činí 32,3 mil. Kč + 10,2 Kč neuznatelné náklady.

ZM schválilo podání žádosti do *ROP Severozápad* na projekt *Svatostánek českého vinařství – rekonstrukce gotického hradu v Litoměřicích*. Souhlasí se zajištěním předfinancování projektu ve výši 141 mil. Kč a se zajištěním spolufinancování projektu ze strany obce ve výši 22,3 mil. Kč + 5,3 mil. Kč neuznatelných nákladů. Celkové náklady projektu činí 154 mil. Kč. Podíl města na projektu, která činí 32,3 mil. Kč + 10,2 mil. Kč neuznatelné náklady.

ZM vydalo obecně závaznou vyhlášku i místním poplatku za provozovaný výherní hrací přístroj.

Ze 4. jednání Zastupitelstva města 27. května 2008:

Zastupitelstvo města (ZM) schválilo poskytnutí dotace TJ Slavoj Litoměřice pro účast na mistrovství Evropy ve sportovním aerobiku a fitness týmech v kategorii seniorů, které se bude konat 9.-13. září 2008 v Helsinkách ve výši 20 tisíc korun z rozpočtové rezervy města a pro účast na mistrovství světa ve sportovním aerobiku a fitness týmech v kategorii seniorů, které se bude konat 4. – 7. prosince 2008 v Moskvě ve výši 20 tisíc Kč z rozpočtové rezervy města Litoměřice.

ZM schválilo poskytnutí dotace pro sportovní klub GT Pokratice – Litoměřice na náklady související s přípravou Lenky Honzákové – Popkin na olympijské hry v Pekingu 2008.

Z 5. jednání zastupitelstva města 26. června 2008:

Zastupitelstvo města (ZM) schválilo navezený systém financování vinobraní.

ZM schválilo podání žádosti o dotace do ROP Severozápad na projekt *Dostavba a modernizace Zimního stadiónu Litoměřice*. Souhlasí se zajištěním předfinancování celkových nákladů projektu, které činí 225 miliónů Kč a se zajištěním spolufinancování ve výši podílu města na projektu.

Ze 6. jednání Zastupitelstva města 7. srpna 2008:

Zastupitelstvo města (ZM) schválilo předfinancování celkových nákladů projektu: *Litoměřice známé před i za svými hradbami* ve výši 4,9 miliónů korun a zajištění spolufinancování projektu ze strany obce ve výši 0,4 miliónů korun.

ZM schválilo předfinancování celkových nákladů projektu: *Svatostánek českého vinařství – rekonstrukce gotického hradu v Litoměřicích*, ve výši 158,7 Kč a zajištění spolufinancování projektu ze strany obce ve výši 11,6 miliónů Kč + 5,3 milióny Kč neuznatelných nákladů.

Ze 7. jednání Zastupitelstva města konané ve vestibulu Základní školy Litoměřice, U Stadionu 4 dne 19. září 2008:

Zastupitelstvo města (ZM) schválilo veřejnou volbu 1. místostarosty města Litoměřic.

ZM schválilo přijetí úvěrů na předfinancování dotační části akci *Zimní stadion* ve výši 208 miliónů Kč a *Svatostánek českého inářství* ve výši 143 miliónů Kč – úvěry budou čerpány pouze za předpokladu poskytnutí dotace z ROP Severozápad.

ZM schválilo poskytnutí dotace *Sport Judo* 8. základní škole Litoměřice pro účast na *Mistrovství Evropy juniorů*, které se konalo 11. až 14. září 2008 ve Varšavě ve výši 10 tisíc Kč z rozpočtové rezervy města Litoměřice.

ZM schválilo uzavření smlouvy o poskytnutí dotace (grantu) ve výši 100 tisíc Kč,- na opravu malých sakrálních staveb pro občanské sdružení *Společnost pro obnovu památek Úštěcka*.

Předfinancování projektu *Dostavby a rekonstrukce Zimního stadiónu Litoměřice* v celkové výši 273.500.000,-Kč. Z této částky bude finanční spoluúčast ve výši maximálně 66.000.000,-Kč.

Z 8. jednání Zastupitelstva města 30. října 2008:

Zastupitelstvo města (ZM) mj., schválilo pojmenování ulice dle předloženého návrhu jménem *Dubová*.

ZM schválilo zřízení příspěvkové organizace *Cestovního ruchu a informačního centra* s účinností od 1. ledna 2009.

Z 9. jednání Zastupitelstva města 11. prosince 2008:

Zastupitelstvo města (ZM) schválilo poskytnutí dotace pro Tělovýchovnou jednotu (TJ) Slavoj Litoměřice na provoz a údržbu areálu koupaliště v Litoměřicích na rok 2009 a dále schvaluje smlouvu o poskytnutí této dotace.

ZM schválilo zřizovací listinu příspěvkové organizace *Centrum cestovního ruchu Litoměřice*.

ZM schválilo pojmenování ulice dle předloženého návrhu: *Jarní*.

4) K U L T U R A :

LEDEN 2008:

Dopis E. Hillebranda starostovi L. Chlupáčovi:

29.01.2008

Ernst Hillebrand
34388 Trendelburg
Spiegelstrasse 12.
Tel. 05675-1206

Pan starosta
Ladislav Chlupáč,
Mírové náměstí 15/17
412 01 Litoměřice
Čechy

Velevážený pane starosto,

Dnes k Vám přistupujeme s poněkud neobvyklou prosbou. Zdělili jsme obraz malíře Franze Krause a rádi bychom se o tomto malíři dozvěděli něco víc. Údajně se narodil roku 1823 v Litoměřicích. Také tam prý žil; jestliže ano, tak jak dlouho? Jaké motivy převážně maloval? Je u Vás nějaké museum nebo výstava, na níž se lze o Franz Krausovi dozvědět víc?

Přikládám fotografii našeho obrazu. Velice se těším na Vaši odpověď.

S přátelskými pozdravy

Hillebrand v. r.

ÚNOR 2008:

Dopis o Doskočila p. E. Hillebrandovovi do Trendelburgu (Německo):

Ernst Hillebrand
34388 Trendelburg
Spiegelstr. 12

Litoměřice 12. února 2008

Vážený pane Hillebrand,

Sekretariát litoměřického starosty mě požádal o informace k malíři Franzi Krause (1833-1878), které jsem poskytl. Ale když jsem se zahleděl na fotografii obrazu, který vlastníte, pocítil jsem potřebu napsat ještě něco za sebe. Kvalita malby mě totiž mile překvapila.

Podle mých pramenů se Franz Krause narodil v roce 1833 (ne 1823) ve Frýdlantu v Čechách (ne v Litoměřicích), byl malířem portrétů, historických a kostelních obrazů, konzervátor památek a profesor na litoměřické reálce, kde byla v jeho době ve školním kabinetu uložena celá řada historických památek, které se staly základem pozdějšího Umělecko-průmyslového muzea v Litoměřicích.

F. Krause se stal v roce 1874 jeho prvním ředitelem. Ve své době totiž patřil k předním propagátorům a znalcům umělecko-průmyslového muzejnictví, v Leitmeritzer Zeitung vysvětloval, proč by měla taková instituce vzniknout i v Litoměřicích atd.

V kterém roce přišel do Litoměřic není známo.

Z jeho tvorby se v Litoměřicích a okolí nedochoval ani jeden obraz, naše muzeum nic nemá. Přesto v roce 1927, kdy Litoměřice slavily 750 let od založení města a kdy se zde konala velká výstava obrazů litoměřických rodáků (například slavný A. Kubín tu slavil své 50. narozeniny), byl Krause zastoupen mezi nežijícími, což znamená, že nějaké obrazy tady být musely a malíř byl ještě v širším povědomí litoměřické kulturní veřejnosti.

Vymyšlená romantická krajina Vašeho obrazu zapadá do dobového litoměřického výtvarného myšlení – viz litoměřičtí malíři Johann Gruss starší (1790-1855), Eberhard Eysert (1860-1920), Karl Czepelak (1852-1893), Ernst Gustav Doerell (1832-1877) atd., kterými se zabývám a mezi které jsem neuměl F. Krause zařadit. Díky Vám jsem si mohl udělat alespoň nějakou představu, i když jeden obraz, byť kvalitní, na celkové hodnocení, je málo.

Nemá Váš obraz vročení? (Rok, kdy byl namalován) a jak je signován, jaké má rozměry? Předpokládám, že je malován technikou oleje.

Za odpovědi děkuje

Oldřich Doskočil
Oblastní muzeum Litoměřice
Dlouhá 173
412 01 Litoměřice

Dopis Ernsta Hillebranda O. Doskočilovi:

Pan
Mgr. Oldřich Doskočil
Oblastní muzeum Litoměřice
Dlouhá 173
412 01

34388 Trendelburg , dne 17.02.2008

Vážený pane Doskočile,

Srdečný dík za Váš podrobný dopis, který nás velmi potěšil. Ještě jednu informaci o obrazu. Malba se do naší rodiny dostala přes tetu mé matky a pochází prý z hotelu Schirmer v Kastelu. Tato teta tam údajně šila a obraz tak říkajíc dostala jako odměnu. Kdy se obraz dostal do naší rodiny nevím, podle všeho po její smrti.

A nyní odpovědi na Vaše otázky.

Obraz je:

- datován dole pod signaturou „1872“;
- podepsán latinkou vlevo dole;
- velikosti 58cm x 85cm bez rámu;
- olejomalba;

- bez nějakého jiného údaje na rubu nebo na napínacím rámu.

Prostřednictvím aukčního domu HUGO RUFF kunstauktionen, Gabelsbergerstr. 28, 80333 München, Tel. 089 524 084, e-Mail: info@ruef-auktion.de <http://www.ruef-auktion.de> jsme se dozvěděli, že tam obrazy Franz Krause již byly draženy. V příloze ještě zasíláme další výťah z internetu.

V případě, že byste se dověděl ještě nějaké detaily, byli bychom vděčni za informaci.
S přátelskými pozdravy

Hillebrand v.r.

BŘEZEN 2008:

Přednáška v galerii o kulturách východu:

V Severočeské galerii výtvarného umění se ve čtvrtek 6. března v 16.30 hodin konala přednáška Kultury východu (kaligrafie, učení prázdnoty a ceremoniální orchestr gagaku).

Přednášela Mgr. Kateřina Dyrtrtová, PhD.

DUBEN 2008:

Přednáška v galerii Za uměním renesance a baroka do Drážďan a Saska II:

Ve čtvrtek 17. dubna 2008 proběhla od 16.30 hodin v Severočeské galerii výtvarného umění Litoměřice přednáška historika umění Mgr. Jana Škváry a to pod názvem *Za uměním renesance a baroka do Drážďan a do Saska II*. Vstup byl volný.

Kostel sv. Václava, o. s. registrováno:

Pod jednacím číslem VJI 1-1/71 199/08-R bylo 9. dubna 2008 u ministerstva vnitra zaregistrováno občanské sdružení *Kostel sv. Václava, o.s., Litoměřice, Kamýcká 2, 412 01* (IČO 22676015). Cílem sdružení je rozvoj kulturního a duchovního prostředí v Čechách v sepětí s českým zemským patronem sv. Václavem a jemu zasvěceným kostelem v Litoměřicích. V zájmu naplnění tohoto cíle usiluje o zvelebení kostela a rozšíření úcty k jeho patronovi; zvýšení znalostí ve společnosti o sv. Václavu, jeho životě a spiritualitě; podporuje rozvoj kultu sv. Václava. Pro naplnění těchto cílů vyvíjí a podporuje činnost spirituální, vydavatelskou, překladatelskou, osvětovou, přednáškovou. Orgány sdružení jsou Valná hromada a Rada Sdružení.

Zakládající členové: Mgr. Oldřich Doskočil, Litoměřice
MUDr. Hassan Mezian, Litoměřice
ThDr. Marek Krupica, ThD, Litoměřice
Libuše Pipková, DiS, Karlovy Vary
MUDr. Vladimír Němec, Praha
Pavel Lolo, Litoměřice

Za Ludvíkem Kunderou a Vitem Ondráčkem do Kunštátu n. M.

Ve středu 30. dubna jsem v 7.00 hodin ráno nastoupil na zadní sedadlo Wolkswagenu před mým domem v Kamýcké 2. Na předních sedadlech seděli řidič (jak jinak) a místostarosta města Jiří Landa. Starosta L. Chlupáč tentokrát ochuravěl a tak nejel. Nevím zda provoz tak na D1 houstne, ale ještě nikdy jsme nejeli do Kunštátu na Moravě tak dlouho. Dojeli jsme rovnou k obědu – ve 12.00 hodin. První slova L. Kundery, ještě před jeho domem, byla: *Už jsme měli se ženou obavy, dneska ta dálnice je nebezpečná, stále to vidíme v televizi*. Po přivítání a nutných „obřadech“ jsme

si sedli kolem stolku. Posléze nastal oběd u většího stolu. Maso s rýží a zelným salátem. Bylo to skvělé. Tu chuť dodávaly ingredience.

Kronikář (tedy já) ovšem trpěl bolestí, bolel ho „kříž“ a to hodně. A tak roznášel oběd protože to bylo pro jeho záda nejlepší. Potom dostal od paní Kunderové ibuprofen (nebo ibalgin?), a to zabralo. Mezi tím si ovšem ještě trochu pospal. Když se kronikář probudil a vypadal, že bude žít (značně se mu ulevilo), šlo se do ateliéru malíře Víta Ondráčka, jež je nedaleko.

Prohlédli jsme si jeho dílo (skvělé!), snědli chlebičky a různé delikatesy ze zeleniny dovezené z Bruselu, pro který v Brně Jana Ondráčková pracuje, já pil všude, tedy i u Ondráčků, minerálku.

Jenže čas letěl a tak jsme se vrátili ke Kunderům, kde jsme dostali čtyři knížky, ale žádnou novou, všechny se starší datací vydání. To svědčí o tom, jak se to v této zemi rozpadá. Bohužel. Pan Ludvík chtěl, aby dvě z těchto knížek se dostaly do Městské knihovny (asi promluvím já nebo místostarosta Landa s ředitelem, aby knihovna koupila všechny dosud vyšlé svazky Kunderových sebraných spisů a některé další knihy).

Vyjeli jsme po 17. hodině, tedy velmi pozdě, vynechali Černý pivovar ve kterém se pravidelně stavujeme, a pádili domů. Cesta byla rychlejší (pochopitelně) a domů jsme se vrátili asi kolem 21 hodiny. Šťastní, protože dnes na D1 neznamena dojet nic, přesnější je „projet“.

Tato návštěva L. Kundery zaznamenala několik novinek: poprvé jsem byl společensky zcela vyřazen pro bolest v kříži, poprvé jsme jeli tak dlouho (od 7 do 12 hodin) a poprvé jsme na zpáteční cestě vynechali Černý pivovar.

KVĚTEN 2008:

Předání fragmentu z Máchovy rakve do Máchovy světničky

Stalo se na 1. května (a kdy také jindy), v 19:45 hodin (třičtvrtě na osm večer). Tehdy vstoupili notářka Mgr. Romana Osuská a pracovník litoměřického muzea Martin Kolařík do Máchovy světničky na Vikárce a to za účelem pietně v ní nainstalovat fragment z rakve Karla Hynka Máchy odštěpený v nešťastném roce 1938, kdy byly Máchovy ostatky i s náhrobkem od pražského sochaře Františka Xavera Josefa Linna (Lien) mladšího (1802-1848) s nápisem *Dalekát' cesta má, marné volání !!!* (motto z 1. a zároveň posledního svazku Máchových spisů včetně *MÁJE* vydaných básníkovým vlastním nákladem) převezeny na pražský Vyšehrad. (není mi známo, kdy se tento pietně zakonzervovaný fragment dostal do litoměřického muzea). Slavnostní a tajemný akt oba (paní notářka a pracovník muzea) zakončili večeří ve zdejší vinárně Na Vikárce, za dob Máchových U Schustermandla (český U Švícka), na své náklady ovšem, což je takový obraz doby.

Slavnostní odhalení busty F. Holzmann (1921-2002) a film o F. Honzákovi:

Město Litoměřice bylo pořadatelem v pátek 23. května hned dvou kulturních akcí najednou. V 15.00 byla na domě čp. 25, Mírové náměstí, odhalena slavnostně za přítomnosti starosty L. Chlupáče busta komika Felixe Holzmann. Autorem busty je sochař Pisklák, slavnostní akt odhalení provedl Ondřej Suchý, autor knížky *Iluminovaný klíček Felixe Holzmann* (vydalo nakladatelství Petr Kovařík, Modrý stůl, Praha 4, Ke Kateřinkám 9). Město tak vzdalo hold slavnému muži, který v Litoměřicích bydlel.

O hodinu později, v 16.00 pak byl v divadle K.H. Máchy promítán dvacetiminutový film o legendárním Litoměřickém kapelníkovi Františku Honzákovi (1921-2002), který byl na premiéře osobně přítomen. Zájem o promítání byl tak veliký, že se promítalo na třikrát za sebou, aby se dostalo i na zájemce čekající před divadlem. Na závěr odpoledne se konal raut v hotelu Salva Guarda.

Muzejní noc odhalovala tajemství šermu:

V rubrice výstavy je záznam o výstavě *Chladné zbraně* s vernisáží 29. dubna. V pátek 23. května, jako součást výstavy, ale i *Nocí muzejí a galerií* jež v tomto čase po několik týdnů probíhají, a kterých se poprvé zúčastnilo i *Oblastní muzeum Litoměřice*, se konala Muzejní noc „*Tajemství šermu*“ a to v 18.00 (přišli rodiče s dětmi), ve 20.00 hodin (přišli dospělí a několik dětí) a ve 22.00 hodin (přišli cizinci). Učinkovali šermíři oddílu sportovního šermu Slavoje Litoměřice a pracovníci muzea. Návštěvníky vítal Oldřich Doskočil v dlouhém plášti, bílé košili a cylindrem, v ruce držel rapír. Potom položil akademickou otázku, zda by zvítězil pomyslný šermíř z rapírem, který by k nám přišel z minulých časů, nad soudobým sportovním šermířem se šavlí (sportovní) v ruce.

Odpověď pak byla dána v prostoru u mučících nástrojů a renesanční kazatelny a oltáře z kostela sv. Jiří (zbořeného) za komentování předsedy oddílu a trenéra Jiřího Suchého. V 2. patře pak šermíři v prostoru levínské keramiky předváděli duel s kordy na skutečném planši a s elektrickou, což mělo neuvěřitelný úspěch. Celkem dohromady na všechny tři „představení“ přišlo 111 diváků. Vstup byl zdarma a návštěvníci si mohli prohlédnout i všechny prostory muzea zdarma. Nahlédnutí do tajemství šermu v Litoměřicích

Ohlas v tisku:

Věstník Asociace muzeí a galerií České republiky, srpen 2008, číslo 4, roč. 08, s. 15-16:

V litoměřickém Oblastním muzeu to nejprve byla na samém sklonku dubna vernisáž výstavy *Chladné zbraně ze sbírek muzea*. S loveckým tesákem z 15. století, orientálními jatagany, benátskými schiavonami z 16. a 17. století, ruskou jezdeckou kozáckou šáskou, což je typ šavle či cvičným sportovním fleretem z konce 19. století a šermířské masky z téže doby. Ale i orientálním mečem zvaným malchus. Ten byl pochopitelně pouze zobrazen na závěsné tabuli jako detail ze středověké deskové malby Mistra I.W., na které stíná kat hlavu sv. Kateřině. Vše s patřičným vysvětlujícím textem, že se žádný originál této zbraně nedochoval, jen nějaké ty romantické repliky z 19. století. Naopak originál obrazu jako celek lze spatřit kdykoli v Severočeské galerii výtvarného umění, kam ho naše muzeum dlouhodobě zapůjčilo.

Druhá část výstavy byla věnována dějinám sportovního šermu, zvláště pak tomu litoměřickému, soustředěnému od roku 1960 do oddílu šermu Slavoje Litoměřice. A tak tu kromě běžných hostů bylo i spoustu sportovních šermířů včetně bývalých, dnes už žijících i v jiných městech, ale i současných včetně dětí (ve sportovní terminologii *žáků*), z nichž mnozí se snad dočkají i sportovních vavříků.

Výstava to veleúspěšná, která vyprovokovala uspořádat *Muzejní noc* s názvem *Tajemství šermu*. Ta se skutečně přihodila 23. května. Jejimi aktéry se stali sportovní šermíři Slavoje Litoměřice. V 18.00 a ve 20.00 hodin vystupovali především žáci a kadeti, ve 22.00 hodin (s trochou té mušketýrské kuráže a bujarosti) muži. Na všechna tři vystoupení přišlo 123 návštěvníků. První dvě byly prizpůsobené dětem, kterých zde bylo hojně (v 18.00 hodin ale víc), ale představení dvě hodiny předpůlnoční stvořené muži a hlavně šermířskými veterány, bylo poněkud divočejší. Diváků přišlo sice méně než na předchozí dvě vystoupení, ale byli tak trochu v dobré náladě, neboť ne všichni přicházeli z divadla či kina.

Ale vraťme se na začátek. To jeden z pracovníků muzea a člen již jmenovaného oddílu s cylindrem na hlavě, dlouhým pláštěm a rapírem v ruce, kterého někteří nazývali upírem, vítal návštěvníky a zvláště děti slovy: „Tak vy chcete poznat tajemství šermu?! A nebojíte se?“. V zápětí dostalo dítě (nebo skupinka dětí) nabídku rapír potěškat. Reakce dětí byly pestré – od nadšení až po respekt se čepel jenom dotknout, natož uchopit rukojeť.

Když se hosté nashromáždili v předsáli, „upír v cylindru“ zařekl o tom, že tajemství šermu se nedá odhalit za jednu noc, neboť šermířem se člověk rodí 10 let, ale že lze pod tu pokličku zkřížených čepelí jenom malinko nahlédnout. V zápětí následovala řečnická otázka: Co by se stalo, kdyby z dob minulých přišel šermíř s rapírem jaký drží on a proti němu se postavil šermíř sportovní se sportovním kordem. Přítomné děti zbystřily, začalo dohadování a nakonec se hlasovalo. Je zajímavé a vědecky neprobádané, proč některé dítě preferuje toho z minulosti, jiné fandí tomu ze

současnosti. Výsledek byl tak trochu z té kvantity zvednutých rukou pro oba šermíře nerozhodný. A to v 18.00 i ve 20.00 hodin. Dvě hodiny před půlnocí se k danému problému nehlasovalo.

Rozhodnutí mělo následně padnout v sále. Tam proti sobě stáli v historickém kostýmu šermíř s rapírem a sportovní šermíř se sportovním kordem. Hanswurstem či kašperletem, myšleno historicky na straně šermíře z hlubin času a moderátorem prezentováno soudobě na straně šermíře sportovního, se v jedné osobě nacházel trenér a předseda oddílu Slavojů Jiří Suchý.

Šlo o didaktické představení, ale tu katarsi z Aristotelových zákonů divadla, kterou po zodpovězení otázky a to názorným způsobem (Komenský by měl radost) zažili diváci (hlavně děti) neprozradíme, protože by to zabralo mnoho místa, které není k dispozici. Můžete se o tom přít a nakonec se zeptat v našem muzeu. Alespoň budeme vědět, že jsme stáli za přečtením.

Po tomto duelu se návštěvníci přesunuli o patro výše. Tam byli očekáváni těmi nejlepšími kordisty z oddílu. Vždyť takový Čupr skončil letos na mistrovství Evropy kadetů v Itálii stříbrný (kam se na litoměřické sportovní šermíře hrabe náš národní fotbalový tým!). Tady se zasvěcovalo do tajů sportovního šermu kordem (a potom trochu i šavlí). Nejprve názorně od podlahy: třeba posuny nohou, což je základ šermu vůbec – palestra, patinando, radopio, fleš atd., pak základní pozice zbraně v ruce od primy i ty kombinační jako je kvart batuta výhyb bod, což je ta úplně nejjednodušší finta pro začátečníky.

Vyvrcholením byl skutečný duel s elektrickými kordy. Takovou zbraň si každý návštěvník nejen večera, ale po celou dobu konání výstavy, mohl nejen vzít do ruky, ale i vyzkoušet. Jistěže jen bodáním do cvičného terče, kdy se mu při každém zásahu rozsvítí červené světýlko a ozve zvukové znamení. Tohle si prostě muselo zkusit každé dítě.

(Nelze jizlivě pominout, že při návštěvách školních tříd na výstavě, kdy se děti na příkaz pedagogů stavěli ukázněně do fronty, aby se na všechny s tím bodnutím dostalo, se paním učitelkám při posledním zapípání na registračním přístroji velmi ulevilo na uších i psýše).

Oldřich Doskočil

ČERVEN 2008:

44. ročník hudebního festivalu L. van Beethovena:

Již 44. ročník hudebního festivalu Ludwiga van Beethovena (festival je členem Asociace hudebních festivalů České republiky) se konal od 22. května do 18. června 2008 ve městech Teplice, Litoměřice, Osek, Chomutov, Jablonec nad Nisou, Děčín, Duchcov, Velké Březno, Krupka a Klášterec nad Ohří. Festival z pověření statutárního města Teplice festival pořádá Severočeská filharmonie Teplice za podpory statutárního města Teplice, Ministerstva kultury ČR a Ústeckého kraje.

V Litoměřicích se v rámci festivalu konal koncert v sobotu 14. června v 19.00 hodin v bývalém jezuitském kostele Zvěstování Panny Marie s programem: Pavel KAŠPAR, klavírní recitál:

Joseph Haydn (1732-1809)	– Variace F moll, Hob. XVII/6
Ludwig van Beethoven (1770-1827)	– Sonáta č. 18 Es dur, op. 31 Nr.3 <i>Allegro</i> <i>Scherzo. Allegretto vivace</i> <i>Menuetto. Moderato e grazioso</i> <i>Presto con fuoco</i>
Vítězslav Novák (1870-1949)	- Písně zimních nocí, op. 30
Bohuslav Martinů (1890-1959)	- Loutky III, H. 92 <i>Pierotovo zastaveničko. Scherzando</i>

Valčík sentimentální loutky. Poco moderato
Kolombína. Adantino
Ples loutek. Tempo di Valse

Pavel Kašpar započal svá studia hry na klavír v šesti letech u prof. Žofie Riedlové. Později studoval u prof. Rudolfa Macudzinského na Bratislavské hudební akademii a prof. Františka Raucha na AMU v Praze. V roce 1983 se odstěhoval do Mnichova, kde pokračoval ve studiu u prof. Ludwiga Hoffmanna. Zde svá studia dokončil promocií v roce 1989. Pavel Kašpar je oceňovaný klavirista po celé Evropě, je rovněž znám v USA a Kanadě a je častým hostem festivalů i koncertních cyklů.

ZÁŘÍ 2008:

Den otevřených dveří v galerii:

V sobotu 20. září 2008 se konal v Severočeské galerii výtvarného umění Litoměřice *Den otevřených dveří*. Mezi 14 až 17 hodinou to byla výtvarná dílna pro děti, ale nejen pro ně – vitraje, malování odlitků, kreslení.../ soutěž *Hledání ztraceného času* – ve spolupráci s *Domem dětí a mládeže Rozmarýn*, ukázka fotodokumentace restaurování obrazu Mistra litoměřického oltáře. Ve 14.00 hodin se uskutečnila komentovaná prohlídka stálé expozice, v 15 hodin ukázky souborů a renesančních tanců v podání Skupiny historického šermu *Soldáni* a Skupiny historických tanců *Modestia*, v 15.30 hodin zazněla barokní hudba v podání flétnového souboru *Bellu*, v 16.00 hodin *Svátovo loutkové divadlo* zahrálo pohádku *Šípková Růženka* a v bývalém jezuitském kostele *Zvěstování Panny Marie*, jež je dnes v majetku galerie, zazněl v podání souboru *Corpora S* pořad *Navštívení*, což bylo pásmo hudby a poezie.

LISTOPAD 2008:

Den dýní v galerii:

Na první listopadový den se konal v Severočeské galerii výtvarného umění Litoměřice *Den dýní*. Pořadatelé byli spolu s galerií Dům dětí a mládeže Rozmarýn v Litoměřicích. Program vypadal tak, že mezi 14:00 až 17:00 hodinou se konala Výtvarná dílna (výtvarné návrhy vyřezávání dýní, stáčení svíček, pečení zvykoslovného pečiva, atd.). V 16:00 hod. pak zahrálo *Divadlo z půdy Františka Pešánka* hru *Příběh dýní*, v 17:00 hodin se na parkáně galerie rozsvěcovaly dýně a v 17:30 se vyhlášovala dýně nejkrásnější.

Přednáška v galerii:

Přírodní národy, kýtč a soudobé umění. To byl název přednášky Mgr. Kateřiny Drtinové, PhDr. ve čtvrtek 13. listopadu od 16:30 hodin v prostorách Severočeské galerie výtvarného umění v Litoměřicích, příspěvkové organizaci.

POPIS PROJEKTU BASSART 2008

1. Cíl projektu

**Realizace předvánoční multikulturní akce.
Fúze tradičních řemesel & výtvarné scény**

- * uspořádat 5-ti denní předvánoční jarmark jako postmoderní multikulturní akci, navazující na tradice starých městských trhů, ochotnických představení, výstav a trhu výtvarných a užitých umění z místního regionu
- * rozvíjet tvořivost dětí a mladých lidí prostřednictvím workshopů v různých oblastech lidové tvořivosti
- * poskytnout alternativu smysluplného trávení volného času a seberealizace (projekt se koná v době před vánočními svátky je určen široké veřejnosti)
- * doprovodné programy budou projekt doplňovat výtvarnými workshopy, videoprojekcemi a hudebními koncerty
- * plánované výtvarné dílny a prezentace nabízejí seznámení se současnou podobou regionální výtvarné scény a slibují alespoň částečné zmapování regionální tvořivosti
- * propojení výtvarného regionálního okruhu ve společné akci s možností seznámení občanů s výtvarníky a jejich prací
- * vedle programu navazujícího na tradiční tvorbu spojenou s vánočními svátky je hlavním cílem nabídnout veřejný prostor aktuálním místním tvůrčím aktivitám, ale také pozvaným hostům z jiných regionů.
- * rozvoj malopodnikatelských aktivit ve městě
- * kulturní oživení města v rámci zimních svátků prostřednictvím workshopů pro mládež, videoprojekcí a hudební produkce
- * nabídka nových možností zaujetí pro tradiční i netradiční výtvarně-užitkovou či uměleckou tvorbu
- * podpora různých řemeslných dílen, vznikajících nebo už fungujících v litoměřickém regionu
- * kulturně-vzdělávací program dílen netradiční výroby vánočního papíru, přáníček a pohledů a potisku triček
- * výsledky dílen budou prezentovány ve formě elektronického katalogu s fotodokumentací, který může sloužit jako pomůcka ve výtvarné výuce, ale také jako prezentační materiál pro město Litoměřice

2. Popis projektu

Motto: Vánoce jinak

Téma – litoměřická lidová a umělecká tvořivost

Jedním z přínosů projektu je rozprůdění místních kulturních aktivit a seznámení veřejnosti s regionálním tvůrčím podhoubím. Trhy a umění měly vždy ve všech kulturách zásadní význam. Podnětem k této akci je mj. uvědomění si širokého spektra výtvarných a tvůrčích aktivit působících v našem regionu, a současně jejich malá propojenost a nedokonalá vzájemná informovanost a spolupráce, a zejména vytvoření nových funkčních vazeb mezi místním obyvatelstvem. V návaznosti na zmíněnou snahu o zlepšení provázanosti a informovanosti místních tvůrčích aktivit chystáme časem vybudovat webovou stránku, která bude provozovat informační servis okrajových oblastí výtvarného umění a tvořivých alternativ v regionu s důrazem na zefektivnění spolupráce v této oblasti.

Významnou inspirací nám byly předešlé 2 ročníky Bassartu pořádané Andere Seite Studiem v předchozích letech v litoměřické galerii Ve dvoře a čajovně Hóra.

Kmenový Bassart bude mít středisko v litoměřické Galerii ve dvoře (známé také pod názvem Gotické dvojče). Některé akce (koncerty, divadlo) se budou konat v Hospodě u letního kina v rámci akce *Mácha remixed*, pořádané litoměřickou knihovnou, která se bude konat na dvou místech: v sále knihovny a na Střeleckém ostrově v Hospodě u letního kina odpoledne a večer 13.12.

Zde proběhne uvedení divadelní hry Jaroslava Balvína a doprovodný program hudebních koncertů.

3. Cílová skupina

Cílovou skupinou tohoto projektu je zejména litoměřický člověk, kterého omrzela komerční standart městských vánočních trhů a masové nakupování v supermarketech. Projekt je určen jak pro náročnějšího diváka, tak pro malé i velké děti, kteří si chtějí sami něco pěkného vytvořit. Současně je také otevřen všem pozvaným hostům nebo turistům.

4. Konkrétní popis aktivit projektu

5-ti denní vánoční Bassart je již třetí v pořadí a shrnuje zkušenosti ředchozích let.

Cílem je kulturní obroda směrem od televizní obrazovky k zábavnému pojetí tržně-vánočních mechanismů ve veřejném prostoru Litoměřic.

Materiálem nám bude vánoční atmosféra, ale zejména tvůrčí podhoubí Litoměřicka a vánočně naladění obyvatelé města a okolí.

Využití tradice předvánočních trhů a prezentace nabídky nových možností pro tradiční i netradiční výtvarně-užitkovou tvorbu našeho regionu.

Nabídka další formy kulturního vyžití, rozšiřování obzoru a upevňování sociální kontinuity ve smyslu obohacení městské infrastruktury o nové sociálně-kulturní vazby.

Chceme podpořit místní tvůrčí aktivity a nabídnout prostor pro jejich zviditelnění a realizaci. K projektu je přizváno několik místních tvůrčích osobností užitého i výtvarného umění. Filosofii tohoto vánočního projektu je úcta ke kulturním tradicím a jejich rozvíjení v současné době. Orientace projektu je spíše zaměřena na **netradiční pojetí řemeslně-výtvarné domácí výroby, uměleckých řemesel a lidových postupů**. Například výroby vánočních přání, pohlednic, vlastního ozdobného papíru, ručního papíru. Zajišťujeme také spolupráci s litoměřickými organizacemi a tvůrci na specializovaných dílnách.

Chystáme pořídit **fotodokumentaci a výsledné zpracování projektu ve formě elektronické prezentace.**

Vydat katalog v elektronické formě, který by měl informovat o samotné akci a výsledcích celé akce. Mohl by také sloužit jako pomůcka například ve výuce výtvarné výchovy ve školách.

V projektu bude zajištěno občerstvení ve formě čajovny.

4.1. Aktivity

STÁNKY A PREZENTACE:

- * ručně designovaná trička,
- * vánoční papíry, samolepky, magnetky, vánočních přání, vánoční pohlednice,...
- * dřevěné šperky
- * výroba vánočních věnců
- * fotografie, obrazy, šperky, kresby, ...
- * autorský design triček
- * autorská kniha

- * keramika
- * dřevěný šperk
- * ruční umělecká výroba nožů
- * umělecké kovářství

DOPROVODNÝ PROGRAM:

Doprovodné aktivity budou probíhat jako jednotlivé většinou jednodenní akce. Harmonogram bude zveřejněn na plakátech.

- * Fire-show
- * Tombola s hodnotnými výhrami
- * Dílny s vánočním podtextem i jiné.
  - *Dílna výroby vánočních papírů*
  - *Dílna výroby vánočních přáníček (tiskem z dřeva či z lina a jiných technik postmodernějších)*
  - *Dílna výroby vánočních pohledů*
  - *Dílna výroby přírodních ozdob na vánoční stromeček (zvířátka či jakékoli motivy dle vlastní libosti).*
  - *Externí dílna výroby vánočních ručních papírů a přáníček: Pavel Groh (Dílna ručního papíru v Ústěcké tkalcovně*
- * Fotografické portrétní studio / Digitální camera obscura
- * Dokumentární blok Jana Šípka z katedry dokumentu z pražské FAMU
- * Experimentální projekce Andere Seite Studio
- * Loutkové divadlo
- * Divadlo : Rádobydivadlo Klapý
- * Koncerty: (koncerty v sále v hospodě Na Ostrově)
  - Do shaska!(Leeland Piss Orchestr)
  - Tomáš Zika na vernisáž nebo dernisáž

Popis jednotlivých dílen:

Charakter dílen bude spíše jednorázový (podle zájmu), a každý den bude zaměřený na 1 dílnu.

Dílna výroby vánočních papírů

Dílna je zaměřena na designování balíčků vánočních papírů pro tvořivce, kteří by chtěli udělat radost svým blízkým vytvořením vlastních vánočních papírů. Můžou se jí účastnit jak děti tak dospělí.

Poplatek za dílnu: 100 Kč. Materiál na výrobu 5-ti archů páru je zahrnut v ceně.

Dílna výroby vánočních přáníček (tiskem z dřeva či z lina a jiných technik postmodernějších)

Dílna je zaměřena na výrobu a designování vlastních vánočních přáníček. Můžou se jí zúčastnit jak děti tak dospělí.

Poplatek za dílnu: 100 Kč. Materiál na vytvoření sady 20-ti přáníček je zahrnut v ceně.

Dílna výroby vánočních pohledů

Dílna je zaměřena na výrobu a designování vlastních vánočních pohlednic. Můžou se jí zúčastnit jak děti tak dospělí.

Poplatek za dílnu: 100 Kč. Materiál na vytvoření sady 10-ti pohlednic je zahrnut v ceně.

Dílna výroby přírodních ozdob na vánoční stromeček

Dílna je zaměřena na výrobu a designování vlastních jednoduchých vánočních ozdob. Můžou se jí zúčastnit jak děti tak dospělí.

Dílna výroby vánočních ručních papírů a přáníček: Pavel Groh (papiermaister)?

Dílna je zaměřena na seznámení s procesem výroby ručního papíru.

Fotografické portrétní studio: lektoři: Martina Košarová, Radek Květoň

Portrétní studio bude nabízet vytvoření vánočních portrétních fotografií netradiční technikou digitální camery obskury, které mohou být použity jako vánoční dárky nebo pohlednice. Výsledkem bude série rodinných, skupinových, nebo soliterních vánočních portrétů nebo i portrét samostatný podle přání zákazníka.

Ceník služeb bude zveřejněn na místě.

5. Časový harmonogram

5-ti denní multimediální umělecký trh kombinovaný s výstavou umělecké a řemeslné tvorby, divadlem, projekcí a hudebními vystoupeními a dílnami. Doba konání projektu: 13.12 – 17. 12. 2008 s celodenním programem.

Zahájení v pondělí v 13. 12. 2008 v 17 hodin. V programu bude mimo jiné seznámení s tvůrčími dílnami, s časovým harmonogramem a lektory dílen.

V jednotlivých dnech budou vypsány termíny pro tvůrčí dílny.

Ukončení 17. 12. 2008 ve 20 hodin

Otevírací doba Bassartu bude : 10 – 19 hod

Zahájení projektu bude spojeno s akcí pořádanou Knihovnou Karla Hynka Máchy v Litoměřicích nazvanou „Mácha remixed“ která je plánována na **17 hodinu 13. 12. 2008.**

Součástí zahajovacího programu je rovněž kulturní vystoupení.

Bližší informací o této akci naleznete na stránkách knihovny KHM v Litoměřicích.

(www.knihovnalitomerice.cz)

den	hodina	dílna
13.12.	13 – 17 h	Dílna výroby vánočních přáníček (tiskem z dřeva či z lina a jiných technik postmodernějších)
14.12.	13 – 17 h	Dílna výroby vánočních pohledů
15.12.	13 – 17 h	Dílna výroby vánočních papírů
16.12.	13 – 17 h	Dílna výroby přírodních ozdob na vánoční stromeček
17.12.	13 – 17 h	Dílna výroby vánočních ručních papírů a přáníček

den	hodina	dílna
Všechny dny	10 – 12 h případně domluvou	Fotografické portrétní studio

Všechny dílny se budou konat v galerii Ve dvoře

Místo konání projektu:

galerie Ve dvoře, Jezuitská 12/4, Litoměřice

Hospoda u letního kina na Střeleckém ostrově

6. Personální zajištění projektu

Vedoucím projektu je výkonná rada Andere Seite Studia ve složení MgA. Radek Květoň, MgA. Zdenek Květoň

Jsou garanty projektu i lektory. Zajišťují organizaci a prezentaci projektu.

Provozovatel galerie: Irena Skopalová

Dalšími lektory jsou: . Martina Košařová, Josef Matějka,

fotodokumentace: Pavel Wurma, Bca. Martina Košařová, MgA. Radek Květoň, MgA. Zdenek Květoň

zpracování výstupů do PDF prezentace: MgA. Radek Květoň, MgA. Zdenek Květoň

Mediální mluvčí: Miroslav Vales

POZVANÍ ÚČASTNÍČÍ (stánky a prezentace):

- * Zdenek Štor – umělecké nožířství
- * Josef Matějka – Dřevmuž – dřevěné šperky a sochy
- * Andere Seite Studio – videoart, fotografie, autorské knihy, trička, samolepky, magnetky, vánoční přání
- * Bca. Martina Košařová - fotografie, grafika, čajovna,...
- * Jan Šalda – obrazy a fotografie
- * Martin Vlček, Ron Meerts – občerstvení
- * Rádobydivadlo Klapý
- * Jan Šípek – projekce dokumentárních filmů
- * 4U2B3 – ruční designování triček
- * Michal Čihák a Leeland Piss Orchestra

LEKTOŘI DÍLEN:

- * Dílna výroby vánočních papírů: Bca. Martina Košařová
- * Dílna výroby vánočních přáníček: Bca. Martina Košařová, MgA. Radek Květoň, MgA. Zdenek Květoň
- * Dílna výroby vánočních pohledů: Bca. Martina Košařová, MgA. Radek Květoň
- * Dílna výroby vánočních ručních papírů a přáníček: Pavel Groh (papiermaister)?
- * externí Dílna výroby vánočních ručních papírů a přáníček: Ing. Irena Štyrandová (Dílna ručního papíru Ve věži)
- * Fotografická dílna vánočních portrétů: Bca. Martina Košařová, MgA. Radek Květoň

KONCERT:

Leeland Piss Orchestr

Vstup na Bassart 2008 je zdarma

Předpokládaný příspěvek účastníka workshopů je 100 Kč. (podle druhu dílny)

PDF prezentaci Bassartu 2008 si lze objednat na místě zapsáním do objednávacího archu.

Předpokládaná cena prezentace je 50 Kč plus poštovné.

KONTAKTY:

Radek Květoň TEL: 736 481 380 / e-mail: radonass@seznam.cz

Zdeněk Květoň TEL: 731 082 830 / e-mail: looass@seznam.cz

Irena Skopalová TEL: 733 559 171 / e-mail: irenaskopalova@seznam.cz

Info: webové stránky litoměřické knihovny

VÝZVA K ÚČASTI NA BASSARTU 2008 Předvánoční multimediální kulturní akce

Doba konání: 13. - 17.12. 2008

Místo konání: Galerie Ve dvoře, Jezuitská 12/4, Litoměřice

Pokud máte zájem přispět účastí na kulturní akce Bassart 2008 ať už prodejem umění, užitého umění, vánočních ozdob, rukodělného zboží, či jiných hodnotných předmětů, zašlete základní informace o vašem projektu na adresu pudon@seznam.cz

I jiné hodnotné nápady, či připomínky jsou vítány.

5) V Ý S T A V Y :

Klarové – 200 let péče o slepé v Čechách:

Ve čtvrtek 21. února v 16:30 se v Oblastním muzeu Litoměřice konala vernisáž výstavy *Klarové – 200 let péče o slepé v Čechách*. Výstava měla premiéru loni v červnu v Úštěku (viz Kronika 2007, červen - oddíl „Z Litoměřicka“). Tehdy byl velký zájem obecnstva a médií. Na rozdíl od výstavy této v muzeu, kdy nepřišel ani jeden zástupce nějakého média. Obecnstva také nepřišlo mnoho. Výstavu zahájila ředitelka muzea Eva Štíbrová, ke Klarům promluvil Oldřich Doskočil, který má o nich také napsanu knihu. Jenže ta zřejmě zůstane ležet pro nezájem v počítači. Nějaký zástupci města Úštěk nebo Litoměřice se na výstavě neobjevil.

Cecilie Marková v galerii:

V Severočeské galerii výtvarného umění se úterý 26. února konala vernisáž výstavy Cecilie Markové pod názvem *Podobenství duší*. Výstava trvala do 20. dubna.

Ekostopa v Litoměřicích:

Putovní výstava *Ekologická stopa: unese Země naše kroky?* byla ve středu 9. dubna zahájena ve vestibulu základní školy Na Valech. Expozice je určena jak školákům, tak širší veřejnosti. Forma zpracování výstavy je populární, její téma náročné. Výstava se nepokoušela předkládat hotové pravdy, naopak, chtěla inspirovat k přemýšlení a k diskusi nad otázkami, jež se dotýkají praktického života každého z nás, ale přesto v oné každodennosti na ně nemíváme čas. Výstava byla otevřena do 30. dubna, pro školy od 8 do 14 hodin, pro veřejnost od 15 do 17 hodin, vstup byl zdarma.

Chladné zbraně – výstava se sbírek muzea a současného sportovní šerm

Oblastní muzeum v Litoměřicích prezentovalo veřejnosti výstavu *CHLADNÉ ZBRANĚ – Výstava ze sbírek muzea a současného sportovní šerm*. Vernisáž se konala v 16.30 hodin 29. dubna. Na pozvánce bylo také avízo na *Muzejní noc* v Oblastním muzeu 23. 5. 2008 s ukázkami historického a současného šermu.

Výstavu zahájila ředitelka muzea Eva Štíbrová. Posléze předala slovo autorovi výstavy Oldřichu Doskočilovi. Ten upozornil v zadní místnosti na vitrínu v zadní místnosti, která je svým obsahem jakýmsi přechodem mezi historickým šermem a šermem sportovním. Je v ní zapůjčena historická šermířská maska ze soukromé sbírky se šavlí s kterou se již mj. konaly první šermířské duely či ze sbírek muzea první cvičný fleret s oboustrannou značkou na čepeli A-SOLINGEN. O. Doskočil řekl, že právě tady, v této vitríně, se to láme a že tu máme přítomného nejstaršího pamětníka, otce zakladatele litoměřického sportovního šermu, doktora veterinární medicíny (MVDr.) Zdeňka

Sýkoru a poprosil ho o několik slov z dávné minulosti. Potom byl MVDr. Z. Sýkora požádán, aby to co říkal sepsal pro *Kroniku města Litoměřice*, čemuž se sice bránil, ale nakonec přislíbil, že něco stvoří. Takže uvidíme.

Potom se O. Doskočil věnoval historickému šermu a když se dostal k oné vitrině „přechodu“, předal slovo předsedovi oddílu litoměřického sportovního šermu Slavoje Litoměřice Jiřímu Suchému. Ten také sepisuje své „životní dílo“ – dějiny oddílu sportovního šermu Slavoje od roku 1960, kdy byl založen, a prý mu chybějí už jenom poslední 4 roky. Takže uvidíme. Ono totiž když napíše jeden rok, tak je tu rok další a pořád to jsou ty 4 roky. Trochu mi to připomíná obří ledovou kru za polárním kruhem, která pluje od pólu a na ní jsou polárníci, kteří jdou k pólu a prakticky jsou stále v jednom bodě nebo se dokonce od toho pólu vzdalují. Záleží na rychlosti plující kry a rychlosti pochodu polárníků.

Současnou hvězdou oddílu sportovního šermu Slavoje Litoměřice je Michal Čupr, který tu byl přítomen i s rodiči a dědečkem. Přítomen byl i ředitel Muzea v Karlových Varech, jenž sám šermuje, ale více jeho syn. Pan ředitel uvažuje o obdobné výstavě v Karlových Varech.

Byla to nádhera, tahle vernisáž, ale jako na té předešlé o Klarech tak ani na tuto nepřišel nikdo z představitelů města ani z médií. Prostě v novinách a ústeckém rozhlase ani ťuk.

Zapomenutí hrdinové:

Státní oblastní archiv v Litoměřicích (Krajská ulice č. 1, přízemí budovy) uspořádal záslužnou výstavu „*ZAPOMENUTÍ HRDINOVÉ*“ s podtitulem *Osudy německých antifašistů v Československu ve 30. a 40. letech 20. století*. Výstavu uspořádaly Ústav pro soudobé dějiny Akademie věd České republiky, Muzeum města Ústí nad Labem a Národní archiv. Vernisáž se konala 6. května 2008 v 16.30 hodin.

Pohled do sbírek SGVU v Litoměřicích:

Severočeská galerie výtvarného umění Litoměřice – příspěvková organizace Ústeckého kraje, uspořádala k 50. výročí otevření galerie výstavu *Pohledy do sbírek Severočeské galerie výtvarného umění v Litoměřicích – České umění 20. století*. Výstava se konala pod záštitou hejtmana Ústeckého kraje Jiřího Šulce a starosty Města Litoměřic Ladislava Chlupáče. Katalog k výstavě je reprezentativní kniha s tvrdými deskami a mnoha barevnými reprodukcemi. Neuvěřitelné!

Program:

Slavnostní zahájení v 17:30 hodin

Koncertní vystoupení v 18:30 hodin

Zemlinského kvarteto

Joseph Haydn

Smyčcový kvartet D dur op. 76/5

Allegretto. Allegro.

Largo. Cantabile e město.

Menueto. Allegro.

Finale. Presto.

Wolfgang Amadeus Mozart:

Smyčcový kvartet C dur K.465 „Disonantní“

Adagio. Allegro

Andante cantabile

Menueto. Allegretto

Allegro molto

Alexandr Zemlinsky:

Smyčcový kvartet č. 1 A dur op. 4

Allegro con fuoco
Allegretto
Breit und kräfting
Vivace noc fuoco

Projekt podpořili:

- Ministerstvo kultury České republiky
- Město Litoměřice
- Severočeská vodárenská společnost a.s.-

Hledání ztraceného ráje v Českém středohoří:

V divadle K.H. Máchy se 23. června v 18.00 hodin konala vernisáž výstavy *Hledání ztraceného ráje Českého středohoří*. Byla to výstava fotografií věnovaná proměnám krajiny a připravená v rámci stejnojmenného projektu žáky 14 základních a středních škol. Výstavu uspořádalo Město Litoměřice. V této souvislosti vydalo Město Litoměřice reprezentativní publikaci *Hledání ztraceného ráje v Českém středohoří aneb klíčové kompetence pro zodpovědný život v místě a přenositelnosti kulturního bohatství (projekt o proměnách krajiny v Českém středohoří)* v nákladu 680 kusů. Kniha je po grafické i obsahové stránce vynikající, nevím koho to napadlo, ale nápad to byl geniální. Projekt (tedy i kniha) byl spolufinancován Evropským sociálním fondem a Státním rozpočtem České republiky. V lednu a únoru potom bude stejnojmenná výstava jako byla v divadle, ale s větším rozsahem, prezentována v Oblastním muzeu Litoměřice.

ČERVENEC 2008:

CORPORAS (Výstava v galerii – a bývalém kostele Zvěstování Panny Marie):

Severočeská galerie výtvarného umění v Litoměřicích, příspěvková organizace Ústeckého kraje, připravila výstavu pod názvem *CORPORAS: Mikuláš Axmann, Dušan Černý, Jiří Mikeska, Michal Šarše, Pavel Šlegl, Petr Štěpán*. Výstava byla zahájena 24. července 2008 v 17.30 hodin v bývalém jezuitském kostele Zvěstování Panny Marie. Výstava byla otevřena do 28. září 2008. Výstava se nekonala jen v kostele, ale také ve výstavních prostorách galerie.

Za poslední léta to byla nejrozsáhlejší výstava.

Malíř František Hora (1913-2004) v muzeu:

V srpnu a září se v Oblastním muzeu Litoměřice konala výstava obrazů třebeňického malíře Františka Hory k jeho nedožitému 95. životnímu jubileu. Šlo o pozůstalost jeho dcery. Díla byla především krajinomalby s hrady Hazmburk a Košťálov, zátiší a kvasikubistickou figurací. Vernisáž se nekonala neboť v čase tropických letních veder kdy slunce dlažbu žhaví a polovině prázdnin, by to nemělo smysl.

Malíř František HORA (1913-2004)

- 1913 - 2. listopadu 1913 narozen ve Vosí u Klatov
- 1933 – první malířské pokusy
- 1933 absolvuje Učitelství ústav v Plzni
- 1936 – usazuje se na Třebeňicku
- 1936 – jeho obrazy přijaty na výstavu *Nesdružených* v pražském Mánesu

- 1941 až 1946 studium v tzv. *Malířské škole* SVU Mánes (Vincenc Beneš)
- 1944 – člen Odborové organizace výtvarných umělců
- 1946 až 1950 člen Sdružení západočeských výtvarných umělců v Plzni
- 1948 – od tohoto roku člen Svazu československých Výtvarných umělců
- 1948 – od tohoto roku nepřetržitě členem výborů Krajské organizace pobočky Svazu českých výtvarných umělců v Ústí nad Labem, stejně tak v Severočeské krajské organizaci Svazu českých výtvarných umělců, několikrát ve funkci předsedy
- 1959 – stává se členem severočeské tvůrčí skupiny *KROK 57*
- 1970 – od tohoto roku člen Svazu českých výtvarných umělců
- 1972 až 1977 člen předsednictva Ústředního výboru Svazu českých výtvarných umělců.
- 2004 – 10. května umírá

Samostatné výstavy (výběr)

Plzeň (1949); Teplice (1956); Litoměřice, Louny, Most (1959); Teplice (1960); Ústí nad Labem, Roudnice nad Labem (1969); Teplice (1970); Praha – Galerie Vincence Kramáře, Liberec (1972); Klatovy, Litoměřice (1973); Děčín (1974); Plzeň (1974); Ploskovice, Ostrava (1976); Ústí nad Labem (1977); Most (1978); Ústí nad Labem, Praha-Nová síň (/1979); Litvínov (1981); Teplice, Jirkov (1982); Roudnice nad Labem, Litoměřice – výstavy k umělcovým sedmdesátinám (1983); Litoměřice (1993, Muzeum – k 80. narozeninám)

Skupinové výstavy (výběr)

Výstava Nesdružených, Praha – Mánes (1936); podzimní členská výstava Svazu výtvarných umělců (SVU) Mánes, Praha (1936); členské výstavy Svazu západočeských výtvarných umělců (SZVU) v Plzni (1946-1950); od roku 1948 na všech členských výstavách krajské pobočky SČVU v Ústí nad Labem pořádaných v řadě severočeských měst, dále v Brně, Českých Budějovicích a v Praze (Mánes), od roku 1970 na všech výstavách SKO a na výstavách v zahraničí; Výtvarní umělci Mostecku, Most, Praha (Mánes), Ústí nad Labem (1982); Trienále grafiky v Chebu (1968); Konfrontace grafiky, Teplice (1969); Krajina českého venkova, Praha (1974); od roku 1980 účast na výstavách Ex libris v Chrudimi.

ZÁŘÍ 2008:

Výstava LABE-ELBE na Lodním náměstí (a jízdni řád osobní lodě z Litoměřic):

Putovní výstava o vodní dopravě *LABE-ELBE 2010* se konala ve dnech 7. a 8. září 2008 na seminární lodi v přístavu na Lodním náměstí v Litoměřicích a to vždy od 10.00 do 18.00 hodin. Součástí výstavy bylo 7. září od 15.00 do 17.00 hodin zábavné odpoledne pro děti i dospělé v přístavu v Litoměřicích a to zdarma a kam se mohlo dojet výletním vláčkem (ona turistická atrakce jezdící po ulicích), který vyrazil ve 14.30 hodin od radnice na náměstí. Program byl vystoupení mažorettek, break dance, ukázka několika typů vodních plavidel, výroba papírových lodí, jízda rychlých člunů, skákací hrad, ukázka hasičské techniky, soutěže pro děti i rodiče o ceny.

Výstava byla doprovázena malou propagační výstavkou na vlastní výstavu v prostorách Mírového náměstí. Výstavka byla umístěna v kontejneru a to již od 2. září. Kromě letáček visely na stěnách kopie historických fotografií a pohlednic zobrazující labskou lodní cestu v okolí Litoměřic. Ale také tu bylo možné získat skládačku propagující osobní lodní dopravu. Vyjímám:

Od 1. května 2008 byla zahájena pravidelná osobní lodní doprava na Labi na trase Ústí nad Labem – Litoměřice – Roudnice nad Labem. Loď nesoucí název *Porta Bohemica* pro 250 osob brázdí hladinu Labe na svých pravidelných cestách mezi Ústí nad Labem, Velkými Žernoseky, Píšťany, Lovosicemi, Litoměřicemi a Roudnicí nad Labem. Na lodi je k dispozici restaurace, kde si je možné během plavby pochutnat na obědě či večeři, mimo hlavní sezónu restaurace nabízí rychlé

občerstvení. Loď přepravuje rovněž cyklisty. Mimo pravidelné plavby si je možné objednat podnikové výlety nebo soukromé akce s občerstvením, případně s živou hudbou.

Osobní dopravu na Labi podporuje sdružení obcí Labská paroplavební společnost.

Sanitární den je pondělí, kdy loď nejezdí. Jinak je jízdní řád následující:

Litoměřice odjezd	9.00 hod.	Lovosice příjezd	9.45 hod.
Lovosice odjezd	10.00 hod.	Píšťany příjezd	10.30 hod.
Píšťany odjezd	10.45 hod.	Velké Žernoseky příjezd	11.00 hod.
Velké Žernoseky odjezd	11.15 hod.	Vaňov (Ústí nad Labem) příjezd	12.45 hod.
Vaňov (Ústí n.L.) odjezd	13.15 hod.	Velké Žernoseky příjezd	14.45 hod.
Velké Žernoseky odjezd	15.00 hod.	Píšťany příjezd	15.15 hod.
Píšťany odjezd	15.30 hod.	Lovosice příjezd	16.00 hod.
Lovosice odjezd	16.15 hod.	Litoměřice příjezd	17.00 hod.

Jezdí se (Litoměřice – Ústí nad Labem):

Květen, červen, září, říjen – čtvrtek, sobota

Červenec, srpen – úterý, čtvrtek, sobota

Trasa Litoměřice – Roudnice nad Labem:

Litoměřice odjezd 9.00 hod. – Roudnice nad Labem 12.00 hod.

Roudnice nad Labem odjezd 13.00 hod. – Litoměřice 15.30 hod.

Jezdí se (Litoměřice-Roudnice):

Květen, červen, září, říjen – pátek, neděle

Červenec, srpen – středa, pátek, neděle

Ceník:

Litoměřice – Lovosice	60,-Kč
Lovosice – Píšťany	40,-Kč
Píšťany – Velké Žernoseky	20,-Kč
Velké Žernoseky – Vaňov (Ústí n. L.)	80,-Kč
Litoměřice – Vaňov (Ústí n.L.)	160,-Kč
Litoměřice – Roudnice n.L	140,-Kč

Kolo	20,-Kč
Pes	20,-Kč

Slevy:

Mládež 6-15 let	50 %
Důchodci, studenti	5 %
Skupina 30 až 40 osob	5 %
Skupina nad 40 osob	10 %
Školní skupina	20 %

PROSINEC:

Kališníci se představili v kině Máj:

Členové klubu *FotoArt Kalich Litoměřice* se v prosinci představili v kině Máj. Vernisáž se konala 3. prosince 2008 v 18.30 hodin. Výstava trvala až do 3. ledna 2009. Letos si účastníci výstavy zvolili téma *Město*. Návštěvníci tak mohli vidět prostřednictvím fotografických objektivů

své město v netradičních pohledech a průhledech, tedy prostředí ve kterém žijí a které vnímají z pohledu každodenního života, tedy stereotypně. I když: výstava se netýkala jen Litoměřic, téma bylo Město a to jakékoliv, což se na výstavě také promítlo.

Klub *FotoArt Kalich Litoměřice* vznikl v roce 2002. V současné době má 13 členů. Ti se jednou za 14 dní scházejí v restauraci *Pivovarský sál*. Tam diskutují nad přinesenými snímky, soutěží na daná témata a vyměňují si cenné rady a zkušenosti. Z minulých let mají za sebou již dvě společné výstavy – jedna v kině Máj, druhá v kavárně Narnie. Jejich další tvorbu bylo v říjnu možné vidět v *Galerii APB* v Ústí nad Labem, kde vystavují na společné výstavě několika dalších fotoklubů s volným tématem *Porta Bohemica*.

Někteří z členů klubu *FotoArt Kalich Litoměřice* jsou pravidelnými účastníky *Festivalu grafiky, kresby a fotografie Máchovy Litoměřice*.

Jiří Šalamoun v galerii – Trvalé následky:

Ve čtvrtek 11. prosince v 16.30 hodin se v Severočeské galerii výtvarného umění konala v 16.30 hodin vernisáž výstavy Jiřího Šalamouna s názvem *Trvalé následky*.

Na vernisáži promluvil Jan Rous.

Výstava měla celou řadu doprovodných akcí trvajících až do 14. února roku 2009:

Ty byly zaměřeny především na děti, které byly pozvány na společné putování s Maxipsem Fíkem (tento svérázný pes se stal hlavním hrdinou dětmi oblíbeného animovaného seriálu a kterého nakreslil právě Jiří Šalamoun). Toto putování se konalo prostřednictvím divadelního představení, soutěže, promítání filmů, výtvarné dílny, vědomostní soutěže... Dětské účastníky se v nich mohli seznámit se světem Maxipsa Fíka a získat fíkovská razítka. Čím více dítě razítek získalo, tím mělo větší šanci získat výhru. Slavnostní vylosování výherců proběhne ve velké výtvarné dílně v Severočeské galerii výtvarného umění v Litoměřicích (psáno 12. prosince 2008, den po vernisáži výstavy J. Šalamouna).

Přehled akcí, které se, z hlediska dnešního dne (12. prosince 2008) teprve budou konat – i s přesahem do příštího roku neb nechci ucelený projekt rozpoltit ve dvě kvůli kalendáři:

1.

12. prosince 2008 – 2. února 2009

Knihovna K.H. Máchy v Litoměřicích

Maximální fíkování

Šikovné ručičky – chytré hlavičky

Výstava knih ilustrovaných Jiřím Šalamounem spojená se soutěží a „pátráním v knihách“.
Výzva dětem: pokusit se vytvořit Fíka ze samotvrdnoucí hmoty.

2.

14. prosince 2008 Divadlo K.H. Máchy

15.00 hodin

Maxipes Fík

Příběh psa, který povyroste více, než je obvyklé, v podání Divadla Špílberg Brno

3.

21. prosince 2008-12-12 Dům kultury a Kino Máj Litoměřice

Vánoce s Maxipsem Fíkem

Zábavné soutěžní odpoledne a projekce známé večerníkové série. Děti jsou vyzvány, aby si s sebou přivedly svého oblíbeného pejska-hračku pro společnou fotografii na památku!

14.00 začátek v Domě kultury (ulice Na Valech) – soutěže
16.00 začátek promítání v kině Máj (ulice Sovova) – animované pásmo Maxipes Fík.

4.

10. ledna 2009

Dům dětí a mládeže Rozmarýn Litoměřice

Maxipsí den

9.00-12.00 výroba keramických psích známek

14.00-16.00 zábavné soutěžní odpoledne s pejsky i bez nich

Volba miss Voříšek – výzva zasoutěžit si se svým psím kamarádem

5.

!!!Příležitost pro rodiče a další příznivce Jiřího Šalamouna!!!

13. ledna 2009

Kino Máj Litoměřice

Vernisáž filmových plakátů Jiřího Šalamouna + promítání

18.30 zahájení výstavy filmového plakátu

18.45 projekce krátkých filmů Jiřího Šalamouna

- Kaštanka (1976, režie Václav Bedřich)
- Román mourovatého kocoura (1977, režie Jiří Brdečka)
- Čtyřikrát do černého (1978, režie Bohumir Šejda)
- Sestřeničky (1988, režie Václav Mergl)

6.

24. ledna 2009

Středisko ekologické výchovy SEVER

Psí život aneb žijeme spolu

14.00-16.00 hodin zábavné soutěžní odpoledne

Hádanky, kvízy, otázky a odpovědi, ukázka výcviku psů a agility

7.

14. února 2009

Severočeská galerie výtvarného umění v Litoměřicích

Maxisvět Maxipsa Fíka

14.00-17.00 hodin

Projekce večerníků s Maxipsem Fíkem, výtvarné dílny – malujeme Fíkovu boudu, společné čtení, příjezd Maxipsa Fíka, soutěž o nejvydařenější Áju

Vylosování výherců soutěže

Předání vybraných příspěvků Psímu domovu v Řepnici.

Doslov:

Dobrovolné vstupné – mimo divadla a kina, které se bude vybírat, půjde na nákup jídla a dalších potřeb méně šťastným Fíkům do útulku Psí domov v Řepnici.

Zapsáno 12. prosince 2008

6) C Í R K V E :

První lednové číslo měsíčníku Hlas pravoslavi (roč. LXIII, leden 2008, číslo 1) působí dojmem, že je to číslo litoměřické. Na stranách 16 až 17 je to již 3. pokračování seriálu kronikáře O. Doskočila „Litoměřicko a cyrilometodějská tradice (III.)“, na stranách 40 až 41 stať kronikáře „Dobrá zpráva z Litoměřic“ (viz níže) a na straně 43 stať archimandrity Marka Krupici a diakona Hanuše Nykla (oba jsou z Litoměřic) „Biskup Jiří posvětil kůr v Litoměřicích“.

DOSKOČIL, O., Dobrá zpráva z Litoměřic. IN: Hlas pravoslavi, roč. LXIII, leden 2008, číslo 1, str. 40-41.

Není tomu tak dávno, snad jen několik málo let, kdy litoměřičtí občané ani nevěděli o existenci kostela sv. Václava na Novém Městě pod Dómským pahorkem. Jen ti se vztahem k památkám ho obdivovali jako klenot broggiovské barokní architektury a někteří z nich dokonce tušili, že zde občas koná bohoslužby pravoslavná církevní obec. Dostat se ale dovnitř nebylo snadné. Otevřen byl jen po čas bohoslužeb.

Koho by tenkrát napadlo, že v roce 2007 bude mít kostel zcela nový zpěvácký kůr s točitým dřevěným schodištěm, ladícím s broggiovským barokem i ikonostasem, uvažovat se bude o ikonostasu novém, splňujícím kritéria teologická i umělecká a že při některých slavnostních příležitostech budou jeho prostory sotva postačovat.

Dnes kostel otevírá dveře veřejnosti i mimo bohoslužby. Stačilo zmapovat potenciální zájemce a nasměrovat odborníky:

V září procházela Litoměřicemi třicetiletá skupina bavorských památkářů. Dopoledne byli přijati biskupem katolické církve v biskupské rezidenci, odpoledne mj. navštívili Máchovu světničku, Máchův původní, od roku 1938 symbolický hrob na hřbitově a kostel sv. Václava. Mnozí nebyli ve městě poprvé, poprvé však stanuli v interiéru pravoslavného kostela. A velmi se divili, kde se tu vzal. Ale přestože šlo o památkáře, větší povědomí o východních církvích chybělo. Například pravoslavné pro ně bylo synonymem pro ruské, atd. Šokující bylo, když jim vše vysvětlovala sedmnáctiletá studentka litoměřického gymnázia J. Jungmanna Martina Vodáková. Že je to rozená Litoměřičanka a Češka a konvertita z ateistické rodiny, to už byla pro Němce opravdu síla. Nakonec tu zanechali v košíčku dost peněz na nový ikonostas.

V říjnu se ohlásila padesátiletá skupina studentek a studentů hudební výchovy Pedagogické fakulty Univerzity Jana Evangelisty Purkyně v Ústí nad Labem. Chtěli vidět interiér. Budoucí učitelky a učitelé si po výkladu duchovního správce o. Marka nakonec zazpívali něžnou lidovou písničku, i když ne z nového kůru, ale v přízemí před ikonostasem.

V listopadu přišli ještě mladší, vlastně děti. To byla domluva s Oblastním muzeem. Jeho pracovník Mgr. Oldřich Doskočil totiž má několik „svých“ tříd prvního stupně (začíná třetími ročníky), kterým se systematicky věnuje. Každá taková třída chodí do muzea na výuku 2x ročně. Od druhé návštěvy se vždy něco přidá. Třeba návštěva Máchovy světničky, pro děti vzrušující vnesení sbírkových předmětů z depozitáře, například pro kluky meče, kordy, šavle, pro děvčata šperky z českého granátu. Sáhnout si na ně je zážitkem.

Záměrem není udělat z těchto dětí historiky, stačí, když si vybudují tu správnou stupnici hodnot – a nebudou třeba čmárat po zdech památek.

Dnešnímu sekularizovanému člověku, natož dítěti, je složité bez přípravy vysvětlit, proč, jak a nač fungovala například nádherná utrakvistická křtitelnice ze 16. století, když nemá ani mlhavou

představu o konfesích. Takže se muzeum obrátilo na o. Marka. Ten přišel, vysvětloval a pak se šlo do kostela.

Zatímco historik před kostelem hovořil o architektuře, duchovní správce se šel převléci. Děti s učitelkami očekával v kněžském. Bylo to překvapení a pro některé i malý šok. Ptaly se děti, ale i učitelky. Vždyť v pravoslavném chrámu z nich nebyl nikdo natož aby viděli pravoslavného kněze tak z blízka. Až na jednu holčičku, Marinu Pogarčenko.

Její maminka je pravidelnou účastnicí bohoslužeb v kostele sv. Václava. Při návštěvě třídy v kostele se její dcerka stala středem pozornosti pro dnešní děti v trochu „tajemném“ prostředí a dokonce jeho „hrdinkou“. Kolik sebevědomí zde získala? Některé děti se jí po návštěvě kostela určitě na mnohé ptaly, a ne s posměchem, ale s úctou. Aniž by to věděla, možná udělala více misijní práce než by dokázal mnohý duchovní.

Začalo se hovořit také o možnosti vzniku kroužku, který by o. Marek vedl. Přitom nejde jenom o jednu školu, ale dokonce i o venkov. Například Ploskovice, obec známá svým zámekem, ale i Daliborem z Kozojed, jež byl vězněn na Pražském hradě ve věži Daliborka, mají základní školu, která spolupracuje s O. Doskočilem z muzea. Ty návštěvy kostela teprve čeká.

Ale je tu ještě jeden typ kontaktů. Divadlo. O. Doskočil píše pro studentky Střední pedagogické školy v Litoměřicích dialogy historických postav. Studentky potom v prostorách muzea, vždy v prosinci, hrají minidivadlo v historických kostýmech pro žáky základních škol.

Studentky, ať již budou ve studiu pokračovat na vysoké škole či odejdou do praxe po maturitě, se budou ve většině případů v nějaké podobě věnovat práci s dětmi. Tady se v praxi učí s nimi komunikovat prostřednictvím divadla (je v tom odkaz J.A.Komenského i F. Melanchthona).

Letos poprvé byla zvolena koncepce cyrilometodějské tradice: Cyril a Metoděj, sv. Prokop a kníže Břetislav, Karel IV. a představený kláštera Na Slovanech, Jan Hus a Václav IV, atd. Závěr tvoří dialog Dva duchové nad Litoměřicemi. Hovoří spolu o tom jak ochraňují na Litoměřicku odkaz Velké Moravy, sv. Prokopa, Karla IV., a dalších. Vše je pochopitelně přizpůsobeno dětem prvního stupně základních škol.

Děti jsou nadšené a o. Marek spokojený.

Oldřich Doskočil, Libuše Pipková

Foto:

Série rozhovorů historických postav v litoměřickém Oblastním muzeu byla v prosinci roku 2007 zahájena dialogem Cyrila a Metoděje o jejich cestě na Velkou Moravu. Do těchto postav se vžili Michaela Bezduchová (Metoděj) a Tomáš Kiš (Cyril) ze Střední pedagogické školy Litoměřice.

Snímek: Martin Kolařík

P.S. Původní popis pod obrázek M. Kolaříka nebyl otištěn, foto je pouze jako ilustrace bez textu. V kronice ho ponechávám kvůli identifikaci studentů (a herců) Střední pedagogické školy v Litoměřicích.

ÚNOR 2008:

KRUPICA, Marek, archimandrita Marek , NYKL, Hanuš, Diakon, Biskup Jiří posvětil kůr v Litoměřicích. IN: Hlas pravoslaví, LXIII, leden 2008, číslo 1.

Velkou radost prožilo společenství chrámu sv. Václava v Litoměřicích v neděli 2. prosince. Chrám poctil svou návštěvou Jeho přeosvícenost Jiří, biskup michalovecký, kterého Litoměřičané znají z dob, kdy zde sloužil jako diakon a později kněz. Slavnostní bohoslužby se zúčastnili také kněz Miroslav Vachta z Krupky se svými věřícími a diakon Milan Ručkay. Po skončení liturgie vladyka posvětil nový kůr, který byl v chrámu nedávno postaven díky laskavosti města Litoměřice. Kůr byl instalován po delší době, kdy byl starý při poslední rekonstrukci chrámu odstraněn, a výrazně zlepšil jak akustiku, tak estetický vzhled této unikátní sakrální stavby.

Kostel sv. Václava prochází dlouholetou rekonstrukcí, jejímž vyvrcholením bude úprava presbytáře a stavba nového ikonostasu. Ten bude obsahovat 11 ikon vytvořených renovovaným ruským ikonopiscem Michaiem. Nesnadno se hledá optimální architektonický výraz ikonostasu tak, aby splňoval liturgické nároky a současně vhodně zapadal do umělecko-historického celku barokní budovy projektované O. Broggiem. Téměř dva roky probíhá mimořádná sbírka požehnaná blaženým metropolitou, shromažďující prostředky potřebné na tento bohudobý účel. Příspěvky všech ochotných dárců jsou i nadále vítány na účtu církevní obce č. 196 149 746 / 0300.

Odpoledne vladyka Jiří ještě posvětil byt otce diakona Hanuše a poskytl interview redaktorce Českého rozhlasu, která celou slavnost zároveň dokumentovala pro webové stránky ČRo.

Věříme, že velekněžské požehnání biskupa Jiřího dovede ke zdárnému konci toto nelehké úsilí o zvelebení litoměřického svatostánku.

Zemřel historik a archivář Jaroslav Macek:

Ve věku 82 let zemřel 26. února 2008 historik a archivář, emeritní kancléř litoměřické diecéze Jaroslav Macek (1926-2008), nositel papežského Řádu sv. Řehoře Velikého a historického řádu Stříbrného vlka Československého Junáka. Poslední rozloučení se konalo ve středu 5. března v 11. hodin v katedrále sv. Štěpána v Litoměřicích. Po církevním obřadu v katedrále sv. Štěpána v Litoměřicích ve středu 5. března v 11.00 hodin byl uložen do rodinného hrobu na litoměřickém hřbitově. Za pozůstalé byli na smutečním partě podepsáni Marie Kalná s rodinou (sestra), biskupství litoměřické a Jitka Macková s rodinou (manželka).

BŘEZEN 2008:

Velkopostní a paschální bohoslužby v Litoměřicích 2008 (Pravoslavné litoměřické církevní obce)

sobota	8. 3.	18 ⁰⁰	Večerní
neděle	9. 3.		<i>Syropustní neděle</i>
		10 ⁰⁰	liturgie sv. Jana Zlatoústého
		18 ⁰⁰	velkopostní večerní se vzájemným odpuštěním
středa	12. 3.	18 ⁰⁰	liturgie sv. Řehoře Dialoga
sobota	15. 3.	18 ⁰⁰	panychida a večerní
neděle	16. 3.		<i>1. neděle velkého postu - vítězství pravoslaví</i>
		10 ⁰⁰	liturgie sv. Basila Velikého

středa	19. 3.	18 ⁰⁰	liturgie sv. Řehoře Dialoga	
sobota	22. 3.	18 ⁰⁰	Večerní	
neděle	23. 3.		2. neděle velkého postu - sv. Řehoře Palamy	
		10 ⁰⁰	liturgie sv. Basila Velikého	
středa	26. 3.	18 ⁰⁰	liturgie sv. Řehoře Dialoga	
sobota	29. 3.	18 ⁰⁰	panychida a večerní	
neděle	30. 3.		3. neděle velkého postu - uctívání sv. kříže	
		10 ⁰⁰	liturgie sv. Basila Velikého	
středa	2. 4.	18 ⁰⁰	liturgie sv. Řehoře Dialoga	
sobota	5. 4.	18 ⁰⁰	panychida a večerní	
neděle	6. 4.		4. neděle velkého postu - sv. Jana Klimaka	
		10 ⁰⁰	liturgie sv. Basila Velikého	
		18 ⁰⁰	večerní s litií	
pondělí	7. 4.		Zvěstování přesvaté Bohorodičce	
		10 ⁰⁰	liturgie sv. Jana Zlatoústého	
středa	9. 4.	18 ⁰⁰	liturgie sv. Řehoře Dialoga	
sobota	12. 4.		<u>Chvály přesvaté Bohorodičce</u>	
		10 ⁰⁰	liturgie sv. Jana Zlatoústého a akathist Bohorodičce	
		18 ⁰⁰	Večerní	
neděle	13. 4.		5. neděle velkého postu - sv. Marie Egyptské	
		10 ⁰⁰	liturgie sv. Basila Velikého	
středa	16. 4.	18 ⁰⁰	liturgie sv. Řehoře Dialoga	
sobota	19. 4.	10 ⁰⁰	liturgie sv. Jana Zlatoústého	<i>Lazarova sobota</i>
		18 ⁰⁰	velká večerní s litií	
neděle	20. 4.		Vjezd Páně do Jeruzaléma - Květná neděle	
		10 ⁰⁰	liturgie sv. Jana Zlatoústého a svěcení ratolestí	
pondělí	21. 4.	18 ⁰⁰	liturgie sv. Řehoře Dialoga	<i>Velké pondělí</i>
úterý	22. 4.	18 ⁰⁰	liturgie sv. Řehoře Dialoga	<i>Velké úterý</i>
středa	23. 4.	18 ⁰⁰	liturgie sv. Řehoře Dialoga	<i>Velká středa</i>
čtvrtek	24. 4.	10 ⁰⁰	liturgie sv. Basila Velikého	<i>Velký čtvrtek</i>
		18 ⁰⁰	velkopáteční jitřní se čtením 12 evangelií	
pátek	25. 4.	8 ⁰⁰	královské hodinky a typika	<i>Velký pátek</i>
		18 ⁰⁰	večerní s vynášením Božího hrobu	
sobota	26. 4.	dopoledne	křty	<i>Velká sobota</i>
		21 ⁰⁰	čtení Skutků apoštolských u Božího hrobu	
		23 ⁰⁰	Půlnočnice	

neděle	27. 4.	<u>P A S C H A - Kristovo světlé vzkříšení</u>		
		0 ^o	paschální jitřní	
		1 ^o	paschální liturgie sv. Jana Zlatoústého a svěcení pokrmů	
		10 ^o	paschální pobožnost	
		18 ^o	paschální večerní	
pondělí	28. 4.	10 ^o	liturgie sv. Jana Zlatoústého	<i>Světlé pondělí</i>
sobota	3. 5.	18 ^o	večerní	<i>Světlá sobota</i>
neděle	4. 5.	<i>Tomášova neděle</i>		
		10 ^o	liturgie sv. Jana Zlatoústého	

Další svátky

čtvrtek	8. 5.	<i>pout' ke sv. Jiří na horu Říp</i>	
		9:00	začátek procesí od úpatí hory
		10:30	liturgie v rotundě sv. Jiří
sobota	24. 5.	<i>apoštolům rovných sv. Cyrila a Metoděje</i>	
čtvrtek	5. 6.	<i>Nanebevstoupení Páně</i>	
neděle	15. 6.	<i>Sestoupení sv. Ducha</i>	

Pravoslavná církevní obec v Litoměřicích

www.pravoslavi-litomerice.info číslo účtu: 196149746/0300
e-mail: knez@pravoslavi-litomerice.cz tel.: 604 954 540

ŽIVOTOPIS

archimandrita ThDr. Martin Marek Krupica, Th.D.
(Duchovní správce pravoslavné církevní obce v Litoměřicích)

Adresa: České armády 93/14, Litoměřice 412 01
Telefon: 604 954 540

Datum a místo narození: 26. 1. 1965, Most

Dosažené vzdělání:

Střední ekonomická škola obchodu a služeb v Mostě (maturita 1984)
Husova čs. bohoslovecká fakulta v Praze (1984-1988)
dosažen akademický titul magistra (Mgr.) r. 1990
Pravoslavná bohoslovecká fakulta v Prešově (1988-1989)

Postgraduální studia:

Husitská teologická fakulta UK v Praze (1996-2002);
licenciátní zkouška (1. 7. 1998)
dosažen akademický i vědecký doktorát (ThDr., Th.D.)

Další studia a stáže:

The Episcopal School of Theology, The New College, University of Edinburgh (1987)
St. Vladimir's Orthodox Theological Seminary, New York (1990-1991)

St. Tikhon's Orthodox Theological Seminary, Pennsylvania (1991)

Znalost jazyků: anglický (aktivně), ruský (aktivně), polský (pasivně)

Svěcení: diákonské (12. 3. 1989), kněžské (7. 5. 1989; metropolita Dorotej)

Postřiziny: rjasofor (1992), stavrofor (22. 8. 1998)

Povýšení: igumen (16. 10. 1996)
právo kříže s ozdobami (12. 3. 2000)
archimandrita (26. 3. 2006)

Působení v duchovní správě:

1989-1990 duchovní správce církevních obcí Podbořany, Kryry, Soběchleby
1990 duchovní správce církevní obce při pražském katedrálním chrámu
1992 představený Monastýru sv. Prokopa v Mostě
1992-2001 duchovní správce církevní obce v Mostě
2001-2003 duchovní správce církevní obce v Železném Brodu, zároveň administrátor církevní obce v Litoměřicích
2003 duchovní správce církevní obce v Litoměřicích

Další duchovenská činnost:

1990-1991 kaplan v US Military Academy West Point
1996-1997 pastorační práce ve věznicích Bělušice a Litoměřice

Další pracovní činnost:

1989 redaktor Hlasu pravoslavi
2007 editor Hlasu pravoslavi
2001-2003 pracovník (tlumočník) Magistrátu města Most
2002 odborný asistent liturgiky a církevního práva na HTF UK

ČERVENEC 2008:

Na 200 (jiné zdroje uvádějí 300) motorkářů pod vedením policie a policejního vrtulníku se sešlo, aby v neděli 20. července spanilou jízdou z Mělníka do Litoměřic uctilo památku tragicky zahynulého motorkáře Michala Minky. Minka (31) se stal pro vyznavače silných strojů jedním ze symbolů zbytečných úmrtí motorkářů na českých silnicích. Motorkáři jeli cestou, po které Minka s oblibou jezdil a kde nakonec našel smrt. Jeho tělo našli jeho kamarádi až pět dní po nehodě. V Litoměřicích pak motorkáři zaplnili celé náměstí. Část z nich šla asi v 16 hodin (původně byli ohlášení na 15.00 hodin, ale policie jim nedovolila jet rychleji než 50 km rychlostí) do pravoslavného kostela sv. Václava na zádušní mši. Tu sloužili duchovní správce litoměřické obce archimandrita Marek Krupica, žalmista Pavel Hempel, jako host kněz z církevní obce v Ústí nad Labem otec Evžen Červinský. Na kůru zpívali Libuše Pipková (prezidentka Bratrstva pravoslavné mládeže), ThDr. Karolina Sofie Kučerová a 2 dcery otce P. Nováka Karolina a Marie. (Otec P. Novák je původem z Litoměřic, ale slouží v olomoucké katedrále). V závěru si dal jeden motorkář svou motorku značky Suzuki pokřtít. A přispěl na nový ikonostas. V záplavě motorkářů jsem spatřil motorkářku – vlastenku, jež měla na bundě i kalhotách značku JAWA. Alespoň doufám, že to bylo z přesvědčení a že nebyla agentkou firmy JAWA. Když jsem se zeptal, proč byly vybrány Litoměřice a pravoslavný chrám, dozvěděl jsem se, že zesnulý pocházel z nějaké vesnice (jiné zdroje uvádějí že z Lovosic) na Litoměřicku. A pravoslavný chrám byl vybrán proto, že si v něm každý může zapálit svíčku kdy chce a jak chce. Do kostela přišla ale velmi nepatrná menšina. Ale ani ta se do něho nevešla a mnoho motorkářů stálo před vchodem. Většina dala přednost zmrzlině na náměstí, kde kolona parkovala. Z Litoměřic pak každý odjížděl sólo, už bez doprovodu policie.

Ohlas v tisku:

Litoměřický deník, pondělí 21. července 2008, číslo 169, s. 1.

Motorkáři jeli na bohoslužbu

V pravoslavném kostele sv. Václava v Litoměřicích uctili památku kamaráda Michala Minky i ostatních

Karel Pech, Ivo Chrástecký

Litoměřice – Motorkáři v neděli odpoledne zaplavili Litoměřice. Byly jich více než dvě stovky. Jejich jízda měla pietní charakter a přijeli sem uctít památku svého mrtvého kamaráda Michala Minky, který za podivných okolností zemřel minulý týden u Mělníka. Jejich cílem byl jeden z litoměřických kostelů.

Bohoslužba v kostele sv. Václava

„Navštívili jsme kostel sv. Václava v Litoměřicích, kde proběhla bohoslužba za všechny zemřelé motorkáře a kamarády“, řekl Deníku jeden z organizátorů jízdy Tomáš Langer.

„Naše jízda je také trošku o tom, že i motorkáři jsou lidi, kteří přemýšlejí a chtějí se vrátit domů k rodině. Samozřejmě, že je také mezi námi spousta riskujících jezdců, ale ti musejí pochopit, že nejsou na silnici sami a že pád z motorky znamená vždy problém“, apeluje Tomáš Langer.

Podobný názor má i motorkářka, která se našemu reportérovi představila jako Blanka. „Teď jsem přijela uctít památku zemřelých kamarádů – ať šlo o motorkáře nebo o řidiče aut. Dnes jsme ukázali, že umíme jezdit slušně. Souhlasím, že i mezi námi se najdou občas lidé, kteří si chtějí stále něco dokazovat a adrenalin je jejich kamarád. Pak to ovšem nedopadá dobře,“ konstatovala Blanka.

„Trošku mi vadí, že se od nás distancovala rodina Michala Minky. Vždyť oni nás v první řadě požádali o pomoc po zmizelém Michalovi a my jsem ho tam našli. Ale je to jejich rozhodnutí a my ho respektujeme,“ tvrdí Langer.

Michalovi Minkovi bylo 31 let, byl otcem dvou dětí. Jeden z jeho kamarádů ho našel v neděli 13. července mrtvého u Medos na Mělnicku. Michal Minka byl pohřšován od úterý a kromě policie a rodiny ho hledali i kamarádi. Motocyklista havaroval v pravotočivé zatáčce na silnici první třídy I/9 mezi Liběchovem a Dubou.

Nedělní spanilá jízda, kterou motorkáři nazvali Svíce pro Michala, začala v Mělníku. Po trase do Litoměřic kvůli bezpečnosti stálo mnoho policejních hlídek a situaci monitoroval vrtulník.

Foto: *SVÍCE PRO MICHALA. Motorkáři, kteří včera odpoledne začali pietní spanilou jízdou v Mělníku, ji zakončili bohoslužbou a zapálením svící v litoměřickém kostele sv. Václava.*

Foto: Deník/Karel Pech

Hlas pravoslaví, číslo 9, září 2008, roč. LXIII, s. 36-37.

Motorkáři v Litoměřicích

Článek Otvíráme dveře chrámu všem, který jsme uveřejnili v minulém čísle našeho časopisu, inspiroval našeho grafika k dotazu, zda se mohou do chrámu přijít pomodlit motorkáři... A již 20. srpna do Litoměřic zamířilo několik desítek motorkářů nejrůznějších věkových skupin ze všech koutů naší republiky.

Ani pravoslavná liturgie na Václavském náměstí a vzpomínka na 160. výročí slovanského sjezdu v Praze, ani návštěvy významných pravoslavných hierarchů a mnohé další významné události ze života naší místní pravoslavné církve, dokonce ani zapůjčení divotvorné ikony přesvaté Bohorodice ronící slzy, nevyvolaly takový zájem médií jako tři sta motorkářů, kteří se rozhodli, že za cíl své pietní cesty za zesnulé kamarády zvolí pravoslavný chrám sv. Václava v Litoměřicích. A tak se zmínka o našem chrámu dostala nejen do hlavních zpravodajských relací všech stanic, ČT, NOVOY, PRIMY, ale i na stránky u nás nejčtenějšího Blesku a dalších deníků. Ku podivu všichni novináři byli tentokrát k pravoslaví laskaví a nepouštěli se do žádných spekulací ani invektiv, na které jsme si už pomalu zvykli. Motivem k cestě, na kterou se vydali motorkáři ze všech koutů republiky, byla nedávná tragická smrt jednoho z nich – otec dvou dětí pocházel z Lovosic.

Do Litoměřic přijeli v doprovodu policie i vrtulníku. Své stroje museli podle pokynu dopravní policie zaparkovat na náměstí a do chrámu sv. Václava pak šli pěšky. Mnozí tedy nakonec nenabrali odvahu možná k první návštěvě svatostánku ve svém životě a tak do chrámu sv. Václava jich dorazila jen část.

V tichosti zaplnili celý chrám, postavili svíčky a v modlitebním zamyšlení naslouchali pravoslavným duchovním zpěvům. O. archimandrita Marek spolu s o. Evženem nakonec odsloužili panychidu za oběti dopravních nehod. Poté jeden z přítomných poprosil o vysvěcení svého stroje. Atmosféru této neděle vám přibližuje naše fotoreportáž.

***Poznámka:** Článek je doprovázen šesti fotografiemi, z toho jsou tři z Litoměřic: zaparkování na náměstí, před kostelem sv. Václava a v kostele při panychidě.*

Autor článku ani fotografií není uveden.

SRPEN 2008:

Biskup archangelský a cholmogorský v Litoměřicích:

V neděli 10. srpna s požehnáním pražského metropolity vykonal božskou liturgii v kostele sv. Václava v Litoměřicích Jeho Přeosvícenost Tichon, biskup archangelský a cholmogorský. Bohoslužbu doprovázely krásným zpěvem ruské zpěvačky z Německa. Spolusloužili místní duchovní správce archimandrita Marek Krupica a igumen Damián Urbášek z Chabařovic.

ZÁŘÍ 2008:

Velký svátek pravoslavných v Litoměřicích:

Když zavítá do církevní obce biskup a slouží archijerejskou liturgii, je to pro věřící vždy velký svátek. V Litoměřicích mohli uvítat hned tři hierarchy česko-slovenské (místní) církve. V den státního svátku 28. září se konala archijerejská liturgie v chrámu sv. Václava v Litoměřicích. Bohoslužby řídil metropolita Kryštof za účasti arcibiskupa olomoucko-brněnského Simeona, který pronesl kázání, a biskupa michalovického Jiřího. Po díkůvzdání vladyka metropolita Kryštof požehnal přítomným a obdaroval je ikonami sv. Serafima Sarovského, které byly posvěceny přímo u ostatků světce.

Po archijerejské liturgii se konalo díkůvzdání, které si objednala sestra Libuše Pipková jako poděkování Bohu za úspěšně složené státní zkoušky a ukončení studia teologie. Biskup Jiří oddal v chrámu sv. Václava žalmistu Pavla Hempela a Jolanu Annu.

Po bohoslužbě vladyka metropolita Kryštof spolu s arcibiskupem Simonem, igumenem Kosmou a duchovním správcem chrámu sv. Václava v Litoměřicích archimandritou Markem, navštívili místní hřbitov. Arcibiskup Simeon zde vykonal panychidu u hrobu bývalého duchovního správce a zakladatele pravoslavné obce v Litoměřicích protojereje Jana Tichého a jeho choti Zdeňky, který byl jeho příbuzný.

ŘÍJEN 2008:

20. biskup litoměřický Mons. Jan Baxant:

Biskupem litoměřickým (dvacátým) jej jmenoval papež Benedikt XVI. A toto jmenování bylo oznámeno v den svátku sv. Františka z Assisi dne 4. října 2008 ve Vatikánu a na biskupství v Litoměřicích.

Mons. Jan Baxant (60 let), kněz pražské arcidiecéze, se narodil 8. října 1948 v Karlových Varech. Pochází ze šesti sourozenců, bratr Pavel je rovněž kněz, sestra Marie vede Bohu zasvěcený život. Po maturitě na Střední průmyslové škole zeměměřičské v Praze byl přijat na Cyrilometodějskou bohosloveckou fakultu v Praze se sídlem v Litoměřicích. Po ukončení studia přijal kněžské svěcení 23. června 1973 v Praze z rukou Mons. Františka Tomáška.

Svou kněžskou službu začínal jako kaplan v Kolíně v letech 1973 až 1975. Poté působil jako administrátor nejprve v Bystřici u Benešova (v letech 1975 až 1983) a pak ve farnosti sv. Antonína v Praze – Holešovicích (v letech 1983 až 1990). V roce 1990 byl jmenován vicerektorem a posléze v roce 1993 rektorem Arcibiskupského kněžského semináře v Praze. Od roku 1997 pokračoval v kněžské službě jako farář nejdříve v Kolíně, a pak od roku 2000 až do konce roku 2002 ve farnosti Matky Boží před Týnem v Praze. Od 1. ledna 2003 byl jmenován generálním vikářem českobudějovické diecéze. Hovoří německy, francouzsky, italsky a rusky.

LISTOPAD 2008:

Biskupské svěcení v katedrále:

20. biskup litoměřický Mons. Jan Baxant byl vysvěcen na biskupa v litoměřické (diecézní, biskupské) katedrále sv. Štěpána prvomučedníka v sobotu 22. listopadu 2008 v 10.00 hodin dopoledne.

7) K O N C E R T Y :

Adventní koncerty:

Severočeská galerie výtvarného umění zorganizovala letos ve svých prostorách hned dva adventní koncerty. Ten první se konal v neděli 14. prosince v 17.00 hodin. Na pořadu byl Johann Sebastian Bach v podání Jiřího Bárty – violoncello. Druhý koncert se konal v pátek 19. prosince od 18.00 hodin. Účinkoval ženský komorní sbor CANTICA BOHENICA Litoměřice – laureát mezinárodní soutěže Musica sacra Praga 2008. Instrumentální doprovod: Marie Doubková, sbormistr: Vladimír Frühauf; Sponzorem pořadu byl BUST spol. s.r.o

Cantica Bohemica v kostele sv. Jakuba:

Již tradičně vystoupil 28. prosince *Ženský komorní sbor Litoměřice Cantica Bohemica* v kostele sv. Jakuba v Litoměřicích na vánočním koncertu s názvem *Přišlo jsi k nám, Jezulátko*. Pozvání na koncert přijal i hudební skladatel Jiří Laburda s kterým se sbor seznámil v květnu v Jihlavě na předávání nejvyššího sbormistrovského ocenění Vladimíru Frühaufovi. Pásmo lidových koled, které dalo název celému koncertu, dostal sbor od pana Laburdy. Mj. zazněly skladby od F. Mendelssohna (Veni Domine, Beati Omnes) nebo T. Giordaniho (Caro mio ben) i úpravy světových vánočních písní. Na varhany sbor doprovázela Marie Doubková.

8) D I V A D L O :

DIVADLO K. H. MÁCHY
3. ročník divadelního festivalu

LITOMĚŘICKÉ
DIVADELNÍ
TŘIDENÍ

13. - 16. června 2008

13. 6. <i>Pátek</i>	19:00	Malé vinohradské divadlo DON QUIJOTE	Vstupné: 80 Kč
14. 6. <i>Sobota</i>	19:00	Rádobydivadlo Klapj EQUUS	Vstupné: 50 Kč
15. 6. <i>Neděle</i>	15:00	Černé divadlo - Praha ULICE PLNÁ KOUZEL	Vstupné: děti 40 Kč dospělí 50 Kč
	20:00	Jaroslav Dušek a hosté DIVADLO VIZITA	Vstupné: 200, 170, 140, 100 Kč
16. 6. <i>Pondělí</i>	10:00	Malé vinohradské divadlo JAK SE DĚLÁ DIVADLO (Pro školy i veřejnost)	Vstupné: děti 40 Kč dospělí 50 Kč

Festival finančně podpořila **NADACE ŽIVOT UMĚLCE**

Poznámka kronikáře: Malé vinohradské divadlo jsou mladí herci, nedávni absolventi Vyšší odborné školy herecké v Praze, ten zbytek asi není třeba komentovat.

9) LITOMĚŘICKÉ VARHANNÍ LÉTO:

MĚSTO LITOMĚŘICE

pořádá pod záštitou starosty města a biskupa litoměřického
XVIII. ročník mezinárodního hudebního festivalu

LITOMĚŘICKÉ VARHANNÍ LÉTO 2008

Festivalové koncerty:

28. května	VLADIMÍR ROUBAL	(varhany)	ČR
	MARKÉTA DVOŘÁKOVÁ	(mezzosoprán)	ČR
	PETR MATUSZEK	(baryton)	ČR
11. června	JOACHIM GRUBICH		POLSKO
25. června	GABRIEL MARGHERI		FRANCIE
30. července	KÅRE NORDSTOGA		NORSKO
20. srpna	MAKI YAMAMOTO		JAPONSKO
10. září	FRANZ DANKSAGMUELLER		NĚMECKO

Katedrála sv. Štěpána v Litoměřicích (Dómské náměstí), od 19:00 hodin

Vstupenky v prodeji na místě vždy 30 minut před začátkem koncertu.

Vstupné: 100 Kč (dospělí), 40 Kč (děti)

Festivalové předplatné (6 koncertů): 450 Kč

Sponzorují:

PF-TAXES, s.r.o.
Ing. Jaroslav Postl, Eva Fibichová

PENSION U SVATÉHO VÁCLAVA • www.upfront.cz/penzion

Hlavní garant - Město Litoměřice • Spolupráce - Biskupství litoměřické

Umělecký poradce - Jaroslav Malanowicz

Tajemník festivalu - Roman Pallas tel./fax: +420 416 732 286, mobil: +420 723 737 765,

e-mail: organ.summer@email.cz

Městská kulturní zařízení v Litoměřicích, Na Valech 2028, 41218 Litoměřice, Česká republika

www.varhanni-leto.cz

změna programu vyhrazena

1. festivalový koncert
28. května 2008, 19:00,
Katedrála s. Štěpána v Litoměřicích

Interpret: **VLADIMÍR ROUBAL (ČR) – varhany**
MARKÉTA DVOŘÁKOVÁ (ČR) – mezzosoprán
PETR MATUSZEK (ČR) – baryton

Program:

Johann Sebastian Bach (1685 – 1750)

- Preludium a fuga C dur

Johannes Brahms (1833 – 1897)

- Dvě písně z cyklu „Čtyři vážné zpěvy“, op. 121
  - *Denn es gehet dem Menschen wie dem Vieh...*
  - *Tod, wie bitter bist du...*

Felix Mendelssohn-Bartholdy (1809 – 1847)

- Sonáta II c moll
  - *Grave*
  - *Adagio*
  - *Maestoso e fuga*

Miloslav Kabeláč (1908 – 1979)

- Ohlasy dálav – č. 1 Hamletovský

Camille Saint-Saëns (1835 – 1921)

- Preludium Es dur

Antonín Dvořák (1841 – 1904)

- sanctissima – duet pro alt a baryton, op. 19a

Varhanní improvizace

Charles Gounod (1818 – 1893)

- Prayer „O divine Redeemer“

Antonín Dvořák (1841 – 1904)

- Árie Ivana z oratoria Svatá Ludmila, op. 71

Varhanní improvizace

Vladimír ROUBAL (* 1965) studoval obor varhany na konzervatoři v Plzni u prof. Jitky Chaloupkové a v Praze u prof. Jana Hory, varhanní improvizaci u prof. Jaroslava Vodrážky. Získal dvě první ceny v celostátních soutěžích ve varhanní improvizaci (Opava 1982, Krnov 1988).

V letech 1980 ÷ 1985 byl varhaníkem katedrály sv. Bartoloměje v Plzni, od roku 1987 do r. 1990 působil jako varhaník baziliky sv. Markéty v Praze Břevnově, od roku 1990 působí jako ředitel chrámové hudby Královské kanonie premonstrátů při bazilice nanebevzetí Panny Marie v Praze na Strahově.

Věnuje se koncertní činnosti; vystupoval v Německu, Itálii, Rakousku, Polsku, Holandsku a USA. Pořídil četné nahrávky pro Český rozhlas a Českou televizi (M. Reger, F. Mendelssohn-Bartholdy, B. A. Wiedermann, R. Rejšek, improvizace), japonský rozhlas a televizi, dále pro holandský, německý a americký rozhlas. V prosinci r. 1999 absolvoval koncertní turné po Japonsku; vystupoval ve městech Nagoya, Yokohama a Tokyo.

Nahrávky CD

- Varhany strahovského kláštera (1992, Lunarion)
- Baroko pro trubku a varhany (1993, Musica Pragensis)
- Ave Maria z Vyšebrodského kláštera (1993, Clarton)
- Canti Sacri (1994, Rosa, Český rozhlas)
- L. Simon: Requiem (1994, Clarton)
- Dvořák: Mše D-dur (1995, Clarton)
- Česká duchovní hudba 18. století (1995, Fermata)
- Trubači Pražského hradu (1996, Clarton)
- Dvořák: Duchovní tvorba (1996, Clarton)
- E. Pilarová - Vánoce (instrumentace, varhany - 1996, Tommü Records)
- Alleluja (1996, Gramofonové závody Loděnice)
- Dvořák, J. Brahms: Duchovní skladby
- Improvizace (1996, Happy Music Production)

Barytonista **Petr MATUSZEK** (*1962) se pohybuje napříč uměleckými žánry; je operním a koncertním pěvcem, věnuje se středověké a lidové hudbě, zpívá chorál, hraje na etnické nástroje ad. Okraj jeho umělecké činnosti zasahuje až do hudby rockové či etnické free-jazzové improvizace. Učil zpěv na Státní konzervatoři v Teplicích a pořádá kurzy alikvotního zpěvu. Patří mezi přední české umělecké osobnosti, kteří zasvětili svůj umělecký život především současné hudbě.

Konzervatoř absolvoval jako violista, později soukromě studoval zpěv. Roku 1987 nastoupil jako sólista opery v divadle v Opavě. O rok později přešel do Ústí nad Labem, kde působí dodnes. Spolupracuje pravidelně i s dalšími operními scénami v Čechách i v zahraničí. Intenzivně se věnuje koncertnímu zpěvu, hlavně písním F. Schuberta, J. Brahmsa, G. Mahlera a autorů 1. pol. 20. století.

Zpíval s orchestry FOK, se Symfonickým orchestrem Českého rozhlasu, s Janáčkovou filharmonií Ostrava, Severočeskou filharmonií Teplice a Moravskou filharmonií Olomouc. Vystupoval na předních hudebních festivalech Pražské jaro, Musica iudaica, Contrasts, Exposition of New Music, Janáčkův máj, Smetanova Litomyšl ad.

Petr Matuszek natočil 10 profilových CD pro firmy Supraphon, BMG/Deutsche Harmonia Mundi ad., pravidelně natáčí pro Český rozhlas a Českou televizi. Za svou interpretační činnost získal dvakrát druhé místo v ceně Classic.

Markéta DVOŘÁKOVÁ (*1974) studovala Pedagogickou fakultu University Karlovy v Praze, později zpěv na Konzervatoři v Teplicích. V roce 2000 se stala zakládajícím členem středověké kapely Schola Specialis, o rok později začala svoji sólovou dráhu. Zpívala na festivalech Ars Cameralis Katowice 2001, Ekumenický festival Berlín 2003, Smetanova Litomyšl 2003, Early Music Český Krumlov 2003, Tribuna komorní písně Plzeň 2002, 2004 a 2006, Górnoslaşki Festiwal 2003, Brno 2004 a 2005, Banská Bystrica 2004 a 2006 aj.

Jako koncertní pěvkyně má v repertoáru díla J. D. Zelenky, G. B. Pergolesiho, J. S. Bacha, G. F. Händela, W. A. Mozarta, A. Dvořáka, B. Martinů a dalších skladatelů 20. i 21. století. Je sólistkou Orchestru Atlantis a komorního souboru Atlantis Collegium.

V roce 2006 se podílela na znovuobjevení a provedení písňového díla česko-německého skladatele Václava Jindřicha Veita k jeho 200. výročí narození. Svými koncerty také výrazně přispívá k znovuobjevení písňového díla Miloslava Kabeláče a dalších skladatelů poválečné generace. Společně s barytonistou Petrem Matuszkem nastudovala koncertní program „České středověké duchovní zpěvy“, se kterým s úspěchem účinkují na festivalech i na samostatných koncertech u nás i v zahraničí.

Má snímky na CD (České středověké zpěvy), v Českém rozhlasu (písňová díla Josefa Bohuslava Foerster a Jaroslava Ježka) a v České televizi.

2. festivalový koncert
11. června 2008, 19:00,
Katedrála s. Štěpána v Litoměřicích

Interpret: JOACHIM GRUBICH (Polsko) - varhany

Program:

Johann Sebastian Bach (1685 – 1750)

- Preludium a fuga Es dur, BWV 552
- Chorál „Allein Gott in der Hoh' sei Ehr“, BWV 662

Georg Friedrich Händel (1685 – 1759)

- Koncert pro varhany č. 10 d moll
  - *Adagio*
  - *Allegro*
  - *Adagio*
  - *Allegro*

Marian Sawa (1937 - 2005)

- Sekwens

Cesar Franck (1822 - 1890)

- II. chorál h moll

Olivier Messiaen (1908 - 1992)

- Dieu parmi nous

Joachim GRUBICH (*1935), tehdy posluchač Vysoké hudební školy v Krakově, na sebe roku 1960 upozornil jako mimořádně talentovaný varhaník na proslulém královském nástroji dómu v Olivě. Rok na to ukončil s vyznamenáním svá studia. Stal se laureátem mnoha varhanních soutěží (mimo jiné 1. cena v mezinárodní hudební soutěži v Ženevě, 1962), a to mu otevřelo cestu úspěšného interpreta. Jeho umění s nadšením přijímalo náročné publikum snad ve všech zemích Evropy, koncertoval rovněž v USA, Kanadě a Mexiku. Své sólové recitály uvedl v Royal Festival Hall v Londýně, Concertgebouw v Amsterdamu, De Doelen v Rotterdamu, Schauspielhausu v Berlíně, Gewandhausu v Lipsku, Victoria Hall v Ženevě či v Crystal Cathedral v Los Angeles. Hrál v katedrálách v Münsteru a Strassbourgu (na pozvání Evropského parlamentu), ale také v koncertních síních Moskvy a Sankt Peterburgu. Jako sólista spolupracoval s mnoha předními orchestry v Itálii, Německu, Rumunsku a téměř se všemi polskými symfonickými tělesy.

Joachim Grubich byl často zván k nahrávání i živému vysílání do rozhlasových a televizních studií nejen v Polsku, ale také v Rumunsku a USA. Řada nejpřednějších gramofonových firem zaznamenala jeho umění na více než dvaceti kompletech, jež vydaly EMI Elektrola, Harmonia Mundi, Aulos, Accord, Teldec, Polskie Nagrania, DUX a Veriton. Roku 1971 obdržel Zlatou múzu firmy Polskie Nagrania.

Joachim Grubich je profesorem varhanní hry na hudebních akademiích ve Varšavě a Krakově. Bývá často zván do odborných porot mezinárodních varhanních soutěží v Berlíně, Budapešti, Chartres, Ženevě, Lahti, Linci, Mnichově, Norimberku, Praze, Římě a v mnoha dalších.

Na festivalu Litoměřické varhanní léto již hostoval v roce 2002.

3. festivalový koncert

25. června 2008, 19:00, Katedrála s. Štěpána v Litoměřicích

Interpret: GABRIEL MARGHIERI (Francie) - varhany

Program:

Pérotin (XII. století)

- Point d'orgue en triple

Louis Nicolas Clérambault (1676-1749)

- Plein jeu
- Basse de cromorne
- Caprice sur les grands jeux (ze „*Suite du 2e ton*“)

Jean-Jacques Beauvarlet-Charpentier (1734-1794)

- 2 Récits

Louis J. A. Lefébure-Wely (1817-1870)

- Sortie en si bémol
- Elévation

César Franck (1822-1890)

- Pièce héroïque

Louis Vierne (1870-1937)

- Lied
- Cortège (z „*Pièces en style libre*“)

Charles Tournemire (1870-1939)

- Fioretti n°5

Olivier Messiaen (1908-1992)

- Acte de Foi
- La Source de Vie (z „*Livre du Saint Sacrement*“)

Improvizace

- *Suita o čtyřech větách, ve francouzském symfonickém stylu*

Gabriel MARGHIERI (*1964), varhaník Sacré-Cœur de Montmartre v Paříži a Saint-Bonaventure v Lyonu, skladatel. Studoval u Henri Carola, René Saorgina, Marie-Claire Alain, Michela Chapuise, Loïc Mallié a Jacquese Castérède. Po studiích na Konzervatořích v Nice a Rueil-Malmaison získal 1. cenu za varhany, analýzu a harmonii na Conservatoire National Supérieur de Paris a 1. cenu za improvizaci v Lyonu. Zvítězil v mezinárodních soutěžích v Bordeaux (Francie) a Saint Albans (Velká Británie) ve varhanní interpretaci a v Chartres (Francie) v improvizaci.

Obdržel Certifikát způsobilosti pro výuku varhanní hry. Vyučoval nejprve na Conservatoire National Supérieur de Paris a v současné době vyučuje analýzu a improvizaci na Conservatoire National Supérieur de Lyon.

Gabriel Marghieri hrál na mnoha koncertech a zúčastnil se konferencí a mistrovských kurzů po celé Evropě, v Kanadě a Japonsku. Pořídil řadu nahrávek pro rozhlasové a televizní stanice. Jeho diskografie zahrnuje díla Henri Carola (Solstice), Franze Liszta (Harmonia Mundi – Radio France), stejně jako řadu jeho vlastních skladeb a improvizací (Amis de l'orgue de Saint-Bonaventure de Lyon). Napsal řadu skladeb pro varhany, klavír a různá komorní obsazení. Rovněž píše skladby liturgického a instruktivního rázu. Je organizátorem koncertů “Heures d'orgue” v Saint-Bonaventure v Lyonu, zakladatel “Asociace přátel varhan u Svatého Bonaventury”, byl členem mnoha porot, liturgických komisí a Komise pro nové varhany pod patronátem francouzského ministerstva kultury.

Gabriel Marghieri přikládá velikou důležitost jeho profesi chrámového varhaníka. Po mnoha předešlých postech byl jmenován titulárním varhaníkem u Svatého Bonaventury v Lyonu a současně v Sacré-Cœur de Montmartre v Paříži.

4. festivalový koncert
30. července 2008, 19:00,
Katedrála s. Štěpána v Litoměřicích

Interpret: KÅRE NORDSTOGA (Norsko) - varhany

Program:

Johann Sebastian Bach (1685-1750)

- Adagio (ze sonáty pro sólové housle BWV 1001) a Fuga d-moll, BWV 539
- Trio super Allein Gott in der Höh', BWV 664
- Concerto d-moll, BWV 596 (podle Antonia Vivaldiho)
  - Allegro
  - Grave
  - Fuga
  - Largo e spiccato
  - Allegro

Kåre Nordstoga (*1954)

- Rosa (Růže)
- *Orgelbearbeitung nach ein Slått" für der norwegische Hardingfele*

Felix Mendelssohn-Bartholdy (1809-1847)

- Sonáta A dur, op. 65 č. 3
  - *Con moto maestoso*
  - *Andante tranquillo*

Edvard Grieg (1843-1907)

- Modlitba a Chrámový tanec z opery "Olav Trygvason", op.50

Charles-Marie Widor (1844-1937)

- Allegro, 1. věta z varhanní symfonie č. 5

Kåre Nordstoga (*1954), který je od roku 1984 varhaníkem katedrály v Oslo, získal hudební vzdělání na Norské hudební akademii v Oslo. Po svém absolventském koncertě v roce 1978 pokračoval ve studiu u profesora Davida Sangera v Londýně. Jako jeden z nejaktivnějších norských koncertních varhaníků hraje doma i v zahraničí a vystoupil například na mezinárodním varhanním festivalu v Aarhus, v Nôtre Dame v Paříži nebo v Musashino Cultural Centre v Tokyu.

Jako varhaník katedrály v Oslo Nordstoga využívá rozsáhlého varhanního repertoáru. Dvakrát uvedl Bachovo kompletní varhanní dílo. Jeho CD obsahují varhanní díla Bacha, Brahmsa, Francka, Widor a Liszta. Společně s houslistou Geir Inge Lotsbergem nahrál Bachovy kompletní houslové sonáty s využitím .... Nahrál též díla norských skladatelů Arilda Sandvolda a Magnara Åm. Již několik let vyučuje varhanní hru na Norské hudební akademii. V roce 2006 získal Lindemanovu cenu za přínos norské hudební kultuře.

5. festivalový koncert
20. srpna 2008, 19:00,
Katedrála s. Štěpána v Litoměřicích

Interpret: MAKI YAMAMOTO (Japonsko) - varhany

Program:

Joseph Jiménez

- Batalla de 6 ° tono

Georg Böhm (1661-1733)

- Vater unser im Himmelreich

Johann Sebastian Bach (1685 - 1750)

- Fantazie G-dur, BWV 572

Johannes Brahms (1833 - 1897)

- z *“11 Choralvorspiele”*
  - č. 2 *“Herzliebster Jesu”*
  - č. 7 *“O Gott, du frommer Gott”*

Mieczysław Surzyski (1866 – 1924)

- Chante triste

Olivier Messiaen (1908 - 1992)

- z *“Les Corps Glorieux”*
  - č. 5 *“Force et agilité des corps glorieux”*
  - č. 6 *“Joie et clarté des corps glorieux”*

Apparition de l'Église éternelle

Marcel Dupré (1886-1971)

- Preludium a fuga g moll, op.7/3

Maki Yamamoto se narodila v Osace (Japonsko) a studovala u Keiko Inoue na Kobe-College v Japonsku. Ve studiu pokračovala ve Freiburgu a Stuttgartu v Německu a ve francouzském Strasbourgu. Jejími učiteli byli Zsigmond Szathmáry, Christoph Bossert, Jon Laukvik a Christophe Mantoux.

S vyznamenáním absolvovala v roce 2001 své umělecké vzdělávání ve třídě Zsigmonda Szathmáryve Freiburgu a v roce 2005 ve třídě Jona Laukвика ve Stuttgartu v oboru sólové varhany. Kromě toho se zúčastnila mistrovských kurzů u Oliviera Latry, Lorenza Ghielmi, Thierry Escaicha a dalších. Získala 3. cenu v 1. mezinárodní varhanní soutěži „Orgelstadt-Landsberg“.

Maki Yamamoto koncertovala v mnoha japonských městech, v Německu, Polsku a Rakousku. Nahrávala pro bavorský a vídeňský rozhlas. Od dubna 2006 je varhanicí koncertní síně Ryutopia v Niigatě v Japonsku, kde sama hraje, organizuje varhanní koncerty a také vyučuje. Zasazuje se tak o rozšíření a popularizaci varhanní hudby v Japonsku.

6. festivalový koncert
10. září 2008, 19:00,
Katedrála s. Štěpána v Litoměřicích

Interpret: FRANZ DANKSAGMÜLLER (Německo) - varhany

Program:

Johann Sebastian Bach (1685 – 1750)

- Triosonata d-moll, BWV 527

Georg Muffat (1653 – 1704)

- Ciacona
z „Apparatus Musico-Organisticus“

Nicolas de Grigny (1672 – 1703)

- Kyrie an taille à 5
- Trio en dialogue
- Recit de tierce en taille
- Dialogue
z „Premier Livre d’Orgue“

Franz Danksagmüller (*1969)

- Improvizace

Olivier Messiaen (1908 - 1992)

- Joie et Clarté des Corps Glorieux (*Radost a jas oslavených těl*)
z „Les Corps Glorieux“ (*Oslavená těla*)

Johann Sebastian Bach

- Preludium a Fuga D-dur, BWV 532

Franz Danksagmüller získal své první hudební vzdělání od svého otce. V letech 1980 - 1988 byl studentem Walthera R. Schustera (Passau). Následovalo studium kostelní a varhanní hudby u Michaela Radulescu na Akademii hudby a dramatických umění ve Vídni. V letech 1993 - 1995 studoval u Daniela Rotha na College of Music v Saarbrückenu (sólová hra) a Bernharda Haase ve Stuttgartu. Studoval skladbu u Dietmara Schermanna a Ericha Urbannera na vídeňské akademii a elektronickou hudbu a hudební technologie ve Studiu pro moderní hudební technologie a média u Karlheinz Eßla v Linzi.

Roku 1994 mu byla udělena cena Spolkového ministerstva pro vědu a výzkum. Je laureátem několika mezinárodních soutěží (včetně ION, Norimberk). V letech 1995 - 2003 vyučoval na vídeňské Akademii hudby a dramatických umění jako asistent Michaela Radulescu. V letech 1999 - 2005 byl varhaníkem v St. Pöltenu. Jako varhaník rovněž komponoval chrámovou hudbu pro potřeby kostela. Od října 2005 je profesorem varhanní hry a improvizace na Hudební akademii v Lübecku.

10) Mácha a litoměřice :

Dopis L. Kundery O. Doskočilovi:

Něco jako dozvuk či ozvěna loňského listopadového IV. Ročníku festivalu grafiky, kresby a fotografie „Máchovy Litoměřice“ je dopis jeho patrona Ludvíka Kundery kronikáři O. Doskočilovi: V záhlaví dopisu je tisk s názvem Událost a podpisem L.K.2001.

Kunštát 21.1.2008

Milý příteli,

s tradičním už zpožděním Vám posílám novoročenku-hromničenku a obracím se na Vás rovněž už s tradiční prosbou: byl byste tak hodný a položil na stůl tomu i onomu z Vašich starostů má přání? Oba dva si trvale pletu.

Díky a pěkné pozdravení ode mne i od mé paní.

Váš

Ludvík Kundera

PS: Vrchol Řípu jsem tehdy zdolal, horší to bylo se sestupem na mokřem listí. Naštěstí mi manželé Ondráčkovi pomáhali. Existuje i fotka s rotundou na pozadí.

K dopisu byl přiložen tisk pohlednicového formátu (barevný) s názvem *Zelená nálada 3, 2006*, Ludvík Kundera.

Vlastní PF 2008 je doplněno Kunderovou rukou ...a *Veselé Hromnice! Ludvík Kundera.*

A i Kunderovými verši pod názvem

slabosti

měl jsem rád tůně
v lesích a na lukách
dnem prosvítalo tajemství
slabost jsem míval pro brány
zvláště ty na spadnutí
zarostlé poloviční ale
ani brankami jsem nepohrdal
přímo jsem miloval průsmyky
takových strmostí
je u nás málo
cloumala mnou vášeň pro stezky
nevyšlapané cesty klopýtání
brány mě uhranují stále
mění se v ruiny ale
snovou stezku tudy
někdy i vstupuji na mosty
byť váhavě byť neurvale
voda mě mate ale
prosvítá naděje na můstky

Ludvík Kundera

Festival Máchovy Litoměřice
Výstava Ilona Staňková – kompot (kresba, sklo, fotografie)

Byl to ročník tak trochu jubilejní. Představen byl totiž desátý, jubilejní, svazek edice katalogů *Radobyl* jako doprovod k výstavě *Ilona Staňková – kompot (kresba, sklo, fotografie)*. Vernisáž se konala v Oblastním muzeu Litoměřice 6. listopadu. Z města nikdo nepřišel. Byla to škoda, protože vernisáž byla svou atmosférou mimořádně zdařilá. Výstava trvala až do 11. ledna 2009. Výstavu zahájila ředitelka muzea Eva Štíbrová. Potom se ujal slova Oldřich Doskočil, který byl také editorem katalogu a komisařem výstavy, ale i autorem stati v katalogu o kresbě s názvem *Kresba skrze vlčí řasu*. Doskočil omluvil vedoucího sbírky moderního a současného skla, keramiky a porcelánu Uměleckoprůmyslového muzea v Praze Mgr. Milana Hlaveše (píše doktorandskou práci), který napsal do katalogu stať o skle pod názvem *Léčba šokem*. V závěru o fotografii pohovořila MgA. Libuše Rudinská, povoláním dokumentaristka (pracuje pro Českou televizi) a jež Doskočil představil jako představitelku nastupující generace teoretiků fotografie a která byla autorkou stati v katalogu s názvem *Fotografie*. Večer byl prokládán jazzovou hudbou dvou muzikantů z Prahy (jména jsem zapomněl).

Ilona Staňková - kresby, sklo, fotografie v Oblastním muzeu Litoměřice

7.11. 2008 – 9.1. 2009

Rass

Deník Litoměřicko, 12. listopadu 2008

Oblastní muzeum Litoměřice ve spolupráci s městem uspořádalo výstavu mladé umělkyně Ilony Staňkové. Vernisáž proběhla v podvečer 6.11. v prostorách muzea. Výstava bude probíhat do 9.1. 2009. Ilona Staňková vystudovala v devadesátých letech Vysokou školu uměleckoprůmyslovou v Praze v ateliéru skla u prof. Vladimíra Kopeckého. V současné době se sklářské tvorbě systematicky nevěnuje, ale rozsah jejích tvůrčích aktivit daleko přesahuje obor skla. Ve své volné tvorbě se pohybuje v mnoha výtvarných médiích od kresby přes fotografii až po instalaci, jak ukázala v kompaktním výběru této poslední výstavy. Prezentace v Oblastním muzeu je průřezem její dosavadní tvorby. Zahrnuje například starší práce z roku 1994 – velkoformátové figurální kresby tuší na papíře z cyklu *Miluj bližního svého, jako sebe sama* vztahující se v téměř kaligrafické zkratce k Otíživé tělesnosti. Jsou zde vystaveny fotografické tisky na plátně – fascinace schopností fotografie zaznamenat pohyb, rozehrávající se v abstraktní vertikální vizuální hry (*X-ways, Újezdy*), či digitální tisky na bavlněném kartonu (*Interexteriéry*) jež jsou záznamem všední reality, avšak pod velmi nevšedním úhlem pohledu či nezvyklým zaostřením. Najdeme tu třeba i odvážný design skleniček, které byly vyráběny v malé sérii v dnes již zaniklé sklárně v Novém Boru nebo starší, avšak nově zbroušené, masivní sleněné mísy velmi organických tvarů, tavené bez formy. V předsálí výstavy nás uvítá rozsáhlá muzejně působící instalace. Ta sestává z nejrůznějších artefaktů, zapasovaných v prosklené vytríně spolu s tajemně působícími objekty – snad stopy někdejších uměleckých akcí, protnuté ještě nějakými objetrouvé – třeba letitými kompoty po babičce. Nejabstraktnější polohu zaujímají poetické fotogramy skla, o něco konkrétněji pak vyznívají experimentální barevné fotografické akty s barevnými pigmenty nebo černobílý expresivní fotogram lidských těl v životní velikosti na vlastnoručně vyrobeném fotoplátně. Výstava je čímsi poetická, a nejsou to jen názvy děl, které čteny za sebou působí jako automatická báseň. V katalogu nalezneme krom různých kurátorsko-uměnovědných textů od fundovaných autorů, několik básní samotné autorky, a ty nám poodkrývají cestu k poetické duši talentované tvůrčí osobnosti, spojené s městem Litoměřice.

Otcem i kurátorem tohoto výstavního počínu je Mgr. Oldřich Doskočil, dlouholetý podporovatel a propagátor umění spojeného s krajem Karla Hynka Máchy. Výstava Ilony Staňkové, doprovázená kvalitním barevným katalogem, je již pátou v pořadí v dlouhodobém výstavním projektu Oldřicha Doskočila. Projekt je zaměřený na prezentaci umělců, kteří jsou spojeni s městem Litoměřice.

V první fázi byli prezentováni autoři, kterým se nedostalo možnosti vystavovat v místě svého působení za života (například máchovskou múzou okouzlený malíř František Doležal nebo malíř a fotograf Miroslav Prošek). Můžeme to chápat jako posmrtnou poctu jejich práci a zároveň jako vyjádření sounáležitosti s nimi. Následovala výstava mladé litoměřické rodačky Andrey Horské, která vystudovala fotografii na pražské FAMU. Výstava jejích fotografií proběhla loni v městském divadle, a doprovázel ji výpravný černobílý katalog. Oldřich Doskočil ve spolupráci s městem Litoměřice - financujícím tisk - přináší zvěsti o nových výtvarných osobnostech, oživujících litoměřickou kulturní scénu a zanechává svědectví ve formě katalogu. Děje se tak něco podstatného v regionální výtvarné sféře. Dochází k propojení umění s lidmi, což je důležité jak pro tvůrce, tak pro recipienty umělecké tvorby. Umění bylo a je důležité pro všechny kultury. Mělo by být jakýmsi citlivým indikátorem stavu společnosti. Velký dík patří těm, kdož nejsou lhotejní, a vlastním dílem či penězi pomáhají kultuře kraje vezdejšího. Více takových činů!

[Autorem článku je Radek Květoň, účastník festivalu Máchovy Litoměřice v kategorii fotografie]

Poznámka kronikáře: Text z vernisáže byl kronikáři zaslán mailem.

Akce Mácha Remixed:

První akce projektu proběhla v sobotu 13. prosince v Knihovně K.H. Máchy v Litoměřicích, která ji pořádá ve spolupráci s A.S.S. (Andere Seite Studio). Ten den se od 18.00 hodin ve druhém patře v sále Knihovny, Mírové náměstí 26, konala Petrem Moučkou recitace parafráze Máchova Máje v brněnském nářečí *hantec*. V 19.30 hodin v Hospodě u Letního kina „na ostrově“ večer pokračoval premiérou multimediální inscenace Jaroslava Balvína *Mácha: Deníky* s Marcelou Koutkovou a Václavem Formánkem v hlavních rolích. Večer mezi 21 a 22 hodinou ukončil koncert hudebních projektů *Nauzea Orchestra* a *Do Shaska!*.

Dopis O. Doskočila Jiřímu Šalamounovi:

Titl.
Vážený pan
Jiří Šalamoun
Rumunská 2
120 00 Praha 2

V Litoměřicích 15.prosince 2008

Vážený Mistře

Nechtěl jsem Vás na vernisáži v litoměřické galerii už zatěžovat, stačil mi Váš podpis v katalogu. Byl jsem jedním z posledních, ne-li poslední, komu jste se podepisoval. Ale k věci:

Jmenuji se Oldřich Doskočil a jsem pracovníkem Oblastního muzea Litoměřice. Již několik let organizuji bienále - festival grafiky, kresby a fotografie Máchovy Litoměřice. Duchovním patronem festivalu a pravidelným účastníkem vernisáží je Luvík Kundera, který je také čestným občanem města Litoměřic. Maturitní vysvědčení má totiž z litoměřického gymnázia.

Příští rok v listopadu se bude konat již 5. ročník. Bude věnován vztahu poezie a výtvarného umění. Ludvík Kundera napíše původní esej proč a nač poezie a proč někteří básníci výtvarníci a někteří výtvarníci veršotepí. Sám se zúčastní jednou básničkou a jedním leptem. Kdo z vystavujících zašle se svou grafikou, kresbou či fotografií ještě básničku, bude tato otištěna i v katalogu.

Konec letošního roku a začátek toho příštího se v Litoměřicích koná ve znamení Maxipsa Fíka a Jiřího Šalamouna. Bylo by milé, a pokládal bych si za čest, kdyby se vše prodloužilo až do listopadu, kdy se festival koná. Mám na mysli tu druhou část – J.Š. – Maxipsa už bylo hodně, takže to nemusí být zrovna on. Ale třeba nějaký jiný grafický list + jedna báseň (vše zreprodukováno a otištěno v katalogu). Vše bych, vzhledem k náročnosti projektu a zejména přípravy katalogu (a také honby za autory, aby již konečně dodali slíbený rukopis), potřeboval do konce února (nejpozději do počátku března) příštího roku.

O věci jsem na vernisáži hovořil již s panem dr. Rousem, který přislíbil, že s Vámi o věci promluví už v autě cestou do Prahy.

Přikládám pro představu katalog ze 4. ročníku. Protože festival je bienále, tak mezidobí vyplňuji výstavou monotematickou. To jsou vždy litoměřičtí rodáci či absolventi litoměřického gymnázia, kteří nakonec vystudovali nějakou vysokou uměleckou školu a dosud nemají svůj katalog. Město Litoměřice tak pomáhá mladým umělcům v jejich startu...

A ještě jedna velmi důležitá věc: zasláné dílo vystavené a reprodukováno v katalogu zůstává v majetku Města Litoměřice. Založil jsem tak městskou sbírku, která začíná být zajímavá.

Věřím, že se budu moci pyšnit a prsit skutečností, že se festivalu zúčastňuje i Jiří Šalamoun.

S přáním zdraví a tvůrčích sil i v roce 2009 Oldřich Doskočil

P.S. Pokud se rozhodnete pro účast, prosím grafický list + báseň zaslat na uvedenou adresu:

Mgr. Oldřich Doskočil, Oblastní muzeum Litoměřice, Dlouhá ulice 171, 412 01 Litoměřice

Dopis L. Kundery O. Doskočilovi:

Kunštát 30.12.2008

Milý příteli,

prosím Vás už trochu tradičně: mohl byste dvě z obálek položit na stůl pánům Chlupáčovi a Landovi? Omlouvám se a děkuji.

Graf. list a báseň (podle vzkazu Vítkovi O.) posíláme příští týden. Já jinak jsem přes den pořád v korzetu a pomáhám si i berlami: Inu, vleče se to prý rok: tedy do května...?!?!

Buďte zdrav. Váš

Ludvík Kundera

Poznámka kronikáře: dopis je psán rukou L. Kundery, o to je cennější.

11) R Ů Z N Ě :

LEDEN 2008:

V rozpočtu je více peněz:

Celkem se 532 miliónů korun bude letos hospodařit vedení radnice, což je o 79 miliónů korun více než v předchozím roce. Stejně jako v minulosti i letos je rozpočet na příjmové a výdajové stránce vyrovnaný.

Zvýšení výdajů je způsobeno velkými investičními projekty. Největší z nich je stavba Domova důchodců. Z městské pokladny na ni bude uvolněno 75 miliónů korun. Další navýšené investice putují do školství.

Příjmy navýšila také novela zákona o rozpočtovém určení daní, která Litoměřicím přinese 8 miliónů korun navíc. Významnou finanční injekci představuje i výtěžek z prodeje městských bytů. Předpokládá se, že půjde o 45 miliónů korun.

Vedoucím ekonomického odboru městského úřadu je Ing. Iveta Zalabáková.

BŘEZEN 2008:

Ve čtvrtek 13. března 2008 přineslo na straně 12 (rubrika Severní Čechy) zajímavý článek PRÁVO (roč. 18, č. 62) Karla Otcovského pod názvem „Litoměřice turisty zatím nepřitahují“:

Pokud Litoměřice nenabídnou návštěvníkům města turisticky zajímavější produkt než konkurence, nemohou počítat s tím, že v nich dojde k výraznějšímu rozvoji cestovního ruchu.

S tímto poznatkem se z největšího evropského veletrhu cestovního ruchu ITB Messe v Berlíně, vrátili zástupci litoměřické radnice.

„Kromě propagace formou podávání informací a rozdávání turistických map jsme absolvovali i několik důležitých jednání se zástupci různých společností, jež se pohybují v oblasti cestovního ruchu,“ informoval místostarosta Litoměřic Jaroslav Tvrdík (nez.)¹⁾.

Například zástupce společnosti, která provozuje lodní dopravu především pro americké klienty a má zastávku v Litoměřicích, připustil, že přímo do města zavítal jen málokdo. „Kritizoval fakt, že zde není mimo pracovní hodiny otevřena směnárna, turisté se nedostanou k internetu, je zavřené muzeum,“ poukázal na nedostatky města vedoucí oddělení cestovního ruchu a marketingu městského úřadu Kamil Soukup.

Podle něho je na čase přehodnotit současné poskytování služeb tohoto druhu a vytvořit nový, turisticky zajímavý produkt. „Jinak budeme Litoměřice jen těžko nabízet jako turistickou destinaci, jež je zajímavější než ostatní“, podotkl Soukup a připomněl, že turisté žádají nejen odpovídající ubytování a stravování, ale i doprovodné programy a zážitky.

1) Místostarosta J. Tvrdík není nezávislý, ale kandidoval za Stranu podnikatelů a živnostníků.

ČERVEN 2008:

Technické služby provedly revizi:

Ve školských zařízeních města byla provedena kontrola a revize rizikových prvků (stav oplocení, vlajkové konstrukce apod.). Stalo se tak poté, co se před Centrální školní jídelnou zranila školačka, která se točila kolem stožáru vlajky, jenž na ní následně spadl. Zranění naštěstí nebyla vážná.

Nový park v centru města:

Mezi parkovištěm *U hvězdárny* a *Domem kultury* byl vybudován zcela nový park. Oficiálně za přítomnosti představitelů města byl otevřen 20. června ve 14.00 hodin. Park je to po všech stránkách zdařilý. Je zde menší občerstvení (v bývalé budově se studnou pro pivovar z roku 1901), dva rybníčky s protékající vodou, rybami a vodními rostlinami, uprostřed parku je votivní kaple z roku 1882, ale je tu i pískoviště pro děti. Vchod je od ulice Na valech (monumentální vstup), z parkoviště *U hvězdárny* (decentním průchodem hradbami) a z ulice Krupka (šťastně udělaným schodištěm jež muselo vyřešit řadu garáží v ulici Krupka, kde by jinak mohl být vchod monumentální. Ale i tak je to řešení skvělé).

Zapsáno později:

Myšlenka nového parku se poprvé objevila ve *Studii regenerace a přestavby historického jádra města* zpracované roku 1992. O čtyři roky později architekti Mužík a Horký tuto část rozpracovali a navrhli první podobu parku, včetně rozmístění zeleně. Z jejich návrhu pak v roce 2006 vycházel při zpracování projektové dokumentace pro stavební povolení na parkové úpravy plochy za hradbami *U Hvězdárny* architekt Jiří Jarkovský. Vlastní stavba byla pak zahájena v listopadu 2006.

Celková plocha: chodníky představují 1620 a trávníky 4000 čtverečních metrů. Dlážděná plocha je 1200 čtverečních metrů a vodní plocha (dvě jezírka s průtokovou vodou) je 740 čtverečních metrů.

Dominantou parku jsou dvě jezírka (do nichž byli vysazeni pstruzi) s můstkem přes umělý potok mezi jezírky. Původně zde skutečně byly rybníčky jež vodou zásobovaly bývalý vodní Rochelův mlýn pod pivovarem. Prostor zkrášluje růžová zahrada, dřevěná konstrukce ve tvaru kompasu jež je z dílny umělecké návrháčky Barbory Hubené z Prahy a kamenné pítko od akademického sochaře Libora Piskláka z Litoměřic. Celý park je zavlažován ze 26 metrů hluboké studny jež patřila zaniklému litoměřickému Měšťanskému korunnímu pivovaru (ten měl vlastní zdroj vody), kterému pozemek původně patřil. Po jeho zániku Město Litoměřice pozemek odkoupilo.

Park je nasvícen (včetně hradeb a korun stromů). Je v něm sedm desítek druhů zeleně. Jezírka jsou osázena vodními rostlinami tak, aby přirozenou cestou tvořily filtrační systém. V růžové zahradě kvetou růže, levandule a buxus. Stromy jsou převážně listnaté, protože na rozdíl od jehličnanů patří do našeho klimatického pásma. Podél oplocení jsou červeně a bíle kvetoucí magnólie, dva druhy kalin, hortenzie a pivoňky.

Na pořádek dohlíží dvě kamery. S parkem bylo zároveň vybudováno parkoviště pro 43 aut.

Vybudování parku včetně oprav parkánového zdiva stála 19,7 miliónů korun. Město finance pokrylo z vlastního rozpočtu a to rozložením do tří let. Dvě žádosti města o dotaci z programu *SEVER* byly totiž neúspěšné. Naopak Litoměřice dostaly dotaci na opravu objektu bývalých laboratoří pivovaru, kde byla nedávno otevřena cyklopůjčovna (půjčovna jízdních kol).

Kolaudací také prošla Hvězdárna, kde bude otevřena kavárna a vinárna. Ta je nyní provozována v parku v bývalém objektu vodárny pivovaru (studny).

ČERVENEC 2008:

Turistický „vláček“ v ulicích města:

Od úterý 22. července jezdí po ulicích města turistický „vláček“ jež kopíruje trasy městské hromadné dopravy a navíc zajíždí na Mírové náměstí kam autobusy nesmějí. Děti do 5 let mohou jezdit zdarma, do 10 let za 10,-Kč, mládež do 18 let, senioři nad 65 let a ZTP za 20 Kč, dospělí za 30 korun.

ZÁŘÍ 2008:

Vinobraní:

Také letos se vinobraní vydařilo. Poprvé letos začalo už v pátek 27. září večer, kdy bylo vstupné zdarma. Platilo se až v sobotu. Pochopitelně i letos přijel Karel IV. atd. atd. Počasí se vydařilo na jedničku s hvězdičkou. Jako obvykle i letos kronikář tuto událost vynechal a nezúčastnil se.

PROSINEC 2008:

Vánoční atmosféra:

Jako každoročně tak i letos byl na Mírovém náměstí rozsvícen vánoční strom. Stalo se tak v pátek 5. prosince. V 16.00 hodin zatroubili trubači, aby tak dali na vědomost, že vánoční čas začíná a s ním i právě v tomto okamžiku i písničky, soutěže a koledy. V 16.40 hodin pak začala „pekelná šou“ Václava Upíra Krejčího. Vánoční ozdoby na stromě se rozzářily úderem 18.00 hodiny, kdy promluvil sám starosta. Program na Mírovém náměstí pak ukončil *Old Stars band* s Rost'ou Pechouškem. K tomu je ale nutné poznamenat, že vánoční výzdoba ve městě svítila již od 1. prosince, letos poprvé byla vyzdobena i Masarykova ulice. Do nákupu a obnovy vánoční výzdoby investovalo letos město 250 tisíc korun. Vlastní vánoční trhy – to znamená boudy apod. se na náměstí objevili 15. prosince.

Sbírka na Štědrý den vynesla Hospici 6486 korun:

Sbírka pro Hospic sv. Štěpána, která probíhala o Štědrém dnu na Dómském náměstí v Litoměřicích současně s kostýmovaným představením o Kristově narození, vynesla 6486 korun. Bylo to 2x tolik, než kolik bylo vybráno v loňském roce. Podle ředitele hospice Pavla Česala budou za tyto peníze nakoupeny léky pro pacienty hospice, které jdou nad rámec plateb zdravotních pojišťoven.

12) LITOMĚŘICE a FILIPÍNY:

Letos se mi nedonesla žádná aktivita vztahů Litoměřice – Filipíny.

13) LITOMĚŘICE, FULDA a MÍŠEŇ:

Mosty přátelství - Litoměřice, Míšeň, Fulda:

V pátek v 17:00 hodin se v Oblastním muzeu Litoměřice konala vernisáž výstavy Mosty přátelství – Litoměřice, Míšeň, Fulda. Předsálí patřilo Fuldě (Fuldská fajáns), výstavní síň Míšni (Míšeňský porcelán).

S Fuldou byla podepsána smlouva o partnerství 26. srpna 2008. Od roku 2003 pracuje ve Fuldě také Spolek přátel měst Fulda a Litoměřice. Jeho cílem je navázání širších kontaktů s občany Litoměřic, pořádání výstav a dalších kulturních akcí.

S Fuldou jsou navázány styky z důvodů, že se zde v roce 1946 usadila větší skupina občanů odsunutých z Litoměřic.

Z Míšni se Litoměřice druzí v souvislosti s Euroregionem Labe-Elbe.

Událost v muzeu zahájila třídenní družební festival tří měst.

14) P Ř Í L O H Y :

V loňské kronice (2007) byly v této příloze uvedeny sociální služby poskytované v Litoměřicích pro rodinu, děti a mládež. Letos tento seznam doplňujeme o skupinu

SENIORI:

(Podle statistiky z roku 2006 žilo v Litoměřicích necelých 25 tisíc obyvatel, z nich zhruba 12 ½ tvořili senioři nad 65 let (z nich 74 bylo starších 90 let). Počet zdravotně postižených nebyl uveden.)

Domy s pečovatelskou službou (DPS) a pečovatelská služba:

Provozovatel:	Farní charita Litoměřice, Litoměřice, Dominikánské náměstí 1	
Zřizovatel:	Město Litoměřice	
Kontakty:	DPS-Švermova 16/2099, Litoměřice	Kapacita: 36 bytových jednotek
	DPS-Kosmonautů 14/2020, Litoměřice	Kapacita: 48 bytových jednotek
	DPS-Velká Krajská 7/47, Litoměřice	Kapacita: 8 bytových jednotek

Domy s pečovatelskou službou jsou určeny pro seniory a zdravotně postižené občany, kteří nejsou sami schopni obstarat si nutné práce v domácnosti a další životní potřeby nebo potřebují pro svůj nepříznivý zdravotní stav ošetření a další osobní péči od jiné osoby (pokud jim tuto péči nemohou poskytnout rodinní příslušníci). Služby jsou poskytovány jak v DPS, tak ve vlastních domácnostech uživatelů služeb.

Pečovatelské služby:

- každodenní péče o domácnost (nákupy, pochůzky, drobná údržba domácnosti, doprovod na vyšetření apod.).
- v případě potřeby každodenní dovoz oběda do domu (včetně svátků a víkendů)
- možnost využití koupelen v DPS Kosmonautů a DPS Švermova

Dům pro seniory + týdenní stacionář:

Provozovatel: Farní charita Litoměřice, Dominikánské náměstí 1, Litoměřice
Zřizovatel: Město Litoměřice
Kontakt: Zahradnická 1534/5, Litoměřice Kapacita: 19 lůžek
2 místa v denním stacionáři

Služby jsou poskytovány seniorům, kteří potřebují celodenní sociálně – zdravotní péči a péči, kterou již není schopna zajistit rodina za pomoci pečovatelské služby a domácí ošetrovatelské péče. Péče je také poskytována v *denním stacionáři*, který je využíván na přechodné pobyty uživatelů z Litoměřic a okolí.

Služby:

- ubytování a stravování
- lékařská – zabezpečuje smluvní lékař
- ošetrovatelská – nepřetržitě 24 hodin
- pečovatelská – nepřetržitě 24 hodin
- rehabilitace
- ergoterapeutická – zabezpečuje ergoterapeutka
- kadeřnická za přijatelné ceny provádí učni kadeřnického učiliště pod dozorem mistrové
- pedikéřská

Charitní domov sv. Zdislava:

Kontakt: Vedoucí: Jaromíra Horváthová, Dominikánské náměstí 1, Litoměřice
Provozovatel: Farní charita Litoměřice, Dominikánské náměstí 1, Litoměřice
Kapacita: 30 osob
9 jednolůžkových pokojů
9 dvoulůžkových pokojů
1 třílůžkový pokoj

Charitativní domov sv. Zdislava nabízí své služby seniorům a občanům se zdravotním postižením, kteří nemohou žít samostatně ve vlastní domácnosti a potřebují komplexní zdravotní a sociální péči, zároveň však jejich zdravotní stav nesmí vyžadovat léčení a ošetřování v lůžkovém zdravotním zařízení. Cílem služeb je vytvořit uživatelům služeb prostředí skutečného domova a zajistit jim sociální a zdravotní služby podle jejich individuálních potřeb v celoročním nepřetržitém provozu. Domov se nachází ve středu města, jeho součástí je okrasná a užitková zahrada.

Služby:

- lékařská – zabezpečuje smluvní lékař
- ošetrovatelská – nepřetržitě 24 hodin
- pečovatelská – nepřetržitě 24 hodin
- rehabilitace – rehabilitační sestra dochází 2x týdně
- ergoterapeutická - zabezpečuje ergoterapeutka
- kadeřnická – provádí za přijatelné ceny učni kadeřnického učiliště pod dozorem mistrové
- pedikéřská

Chráněné bydlení pro seniory:

Zřizovatel: Centrum sociální pomoci Litoměřice, příspěvková organizace řízená Krajským úřadem Ústeckého kraje Lovosice, Dlouhá 75.
Kontakt: U trati 2041/3, Litoměřice
Kapacita: 57 bytových jednotek, z toho 16 bytů 1 + 0 a 41 bytů 2+0.

Chráněné bydlení pro seniory (dříve Domov „U trati“) je otevřené zařízení umožňující seniorům z litoměřického okresu vést samostatný život podle vlastních představ a potřeb. Je určeno všem,

kteří jsou soběstační a nepotřebují dlouhodobou nebo komplexní zdravotní péči. Uživatelé služeb jsou občané, kteří zpravidla nejsou schopni, vzhledem ke svému věku, sociálně znevýhodňujícímu prostředí či jiným závažným důvodům zabezpečovat a uspokojovat své životní potřeby, a tak jsou ohroženi sociálním vyloučením. Jednotlivé byty jsou vybaveny nábytkem, kuchyňskou linkou včetně spotřebičů, lůžkovinami a záclonami. K dispozici je jídelna, společenské místnosti a televize. Obyvatelům je poskytována zdravotní i lékařská péče. V objektu se nachází prádelna, sušárna a ordinace (lékař dochází 1x týdně). Odborné zdravotní úkony, a zdravotní péče předepsané lékařem poskytuje Domácí péče

Poskytované placené služby:

- zajištění stravy. (včetně sobot a nedělí)
- praní osobního prádla
- provádění běžných i generálních úklidů
- kadeřnické a pedikérské služby

Jídelna pro důchodce:

Zřizovatel a provozovatel: Město Litoměřice
Kontakt: Vedoucí: Miloslava Tylová, Velká Krajská 7, Litoměřice
Kapacita: 320 obědů

Jídelna nabízí stravování občanům ve starobním i invalidním důchodu, a to jak ve vlastních prostorách, tak rozvozem obědů do domácností.

Klub aktivního stáří (neformální sdružení):

Kontakt: Vedoucí: Vladimír Beránek, Revoluční 4, Litoměřice.

Klub je volné sdružení seniorů, kteří chtějí být aktivní i ve vyšším věku. Členové jsou obyvatelé Litoměřic, kteří se aktivně zapojují do péče o veřejnou zeleň v blízkosti svého bydliště a pomáhají zde udržovat pořádek i vzájemné vztahy. Klub pořádá i autokarové zájezdy s ozdravnou a poznávací tematikou.

Klub seniorů (zařízení Města Litoměřice):

Kontakt: Eva Vladyková, Alšova 8, Litoměřice
Provozovatel: Svaz důchodců České republiky, městská organizace Litoměřice
Klub důchodců umožňuje důchodcům trávit aktivně svůj čas i ve vyšším věku.

Aktivity:

- návštěvy divadel, koncertů a výstav
- turistika (dle možností seniorů))
- pěvecký kroužek
- ruční výtvarné práce
- osvětové přednášky na nejrůznější témata
- rehabilitační tělocvik
- společenská odpoledne s hudbou
- spolupráce a výměna zkušeností s Kluby seniorů z jiných měst
- klubová činnost – volná zábava seniorů
- tuzemské zájezdy
- rekreace se Sdružením důchodců Praha

Demografický vývoj města:

Do Litoměřic se v průběhu roku 2007 přistěhovalo nejvíc cizinců v historii města. Celkem 3700 lidí bez českého občanství se ve městě přihlásilo k trvalému pobytu. Ke konci prosince 2007 tak počet obyvatel města dosáhl **27854 lidí**, což je zhruba o dva tisíce více než v roce předchozím.

Jenže zatímco se cizinci do města jen hrnou, mladí lidé z něho začali utíkat. Jen v průběhu roku 2007 se z města odstěhovalo 548 obyvatel., což je nejvíce od počátku devadesátých let 20. století. Roční průměr odstěhovaných v předchozích letech byl kolem 200. Důvodem zřejmě bude nedostatek pracovních příležitostí a fakt, že se zde nestaví dostatek levných bytů pro mladé. Radostným faktem je, že v roce 2007 počet narozených dětí přesáhl počet zemřelých. V roce 2007 zemřelo 192 lidí, k trvalému pobytu ve městě bylo přivítáno 288 občánků.

Demografický vývoj v letech 2000 až 2007:

Rok	Počet obyvatel:
2000	25 370
2001	25 135
2002	24 749
2003	24 570
2004	24 426
2005	24 155
2006	24 155
2007	24 149

Zdroj: registr obyvatel Městského úřadu. Statistické údaje nezahrnují cizince, kteří nemají české občanství. I s nimi mají Litoměřice (prosinec 2007) 27 854 obyvatel, bez nich 24 149.

Sluníčka slaví krásných čtyřicet.

Psal se rok 1968 a jaro bylo plné naděje. Nově nabytá svoboda rozepnula křídla a skautské hnutí se opět probudilo k životu. V malebném městě Litoměřice MUDr. Světluše Benešovská zvaná „Uška“ zakládá 1.oddíl skautek a světlušek. Žádná z více než šedesáti členek, které dne 5.5.1968 podepisují a slavnostně slibem stvrzují zakládací listinu oddílu Sluníček, netuší, že se tento oddíl bude muset již brzy potýkat s mnoha protivenstvími.

Zájem o členství v oddíle byl nečekaný a hned v létě 1968 je pořádán první stanový tábor v Srdově, jež měl obrovský úspěch díky dvěma skvělým osobnostem, vůdkyni Ušce a Libuše Pouchové. Oddílový život byl velice pestrý. Oddíl tvořilo pět družin, měl své tradice - zákony, heslo, oddílový kruh, děvčata získávala řadu nových vědomostí a zkušeností. Oblíbené byly pravidelné oddílové družinové schůzky, výlety a etapové hry. Skautské období bylo záhy násilně ukončeno a po táboře v roce 1970 byl oddíl pohlcen Pionýrem. Tehdejší mocipáni dokonce dětský oddíl postupně připravili o všechn majetek, včetně romantické klubovny, která se nacházela v historickém objektu litoměřické katovny. „V pionýrském provizoriu proběhly ještě dva tábory. Hnědé šátky měly nahradit červené, ale my uvázaly šátky indiánské. Skautských idejí jsme se nechtěly vzdát. Na nádherné tábory v letech 1971 a 1972 v jihočeské Mutyněvsi a Radvanci u Nového Boru však dorazili novodobí koniášové. Museli jsme schovávat své zápisníky a drahocenné kroniky, skautské kroje a lilie,“ vzpomíná Radka „Prtě“ Šumerová, která do oddílu přišla v roce 1970.

Vůdkyni Ušku vystřídala ve vedení oddílu Jarča „Šipka“ Pokorná, neboť oddíl by byl bez této změny zlikvidován. Šipka jako vedoucí skautského oddílu působí do dnešních dnů v Jablonci nad Nisou. Oddílová činnost zůstala pod drobnohledem normalizátorů a zdálo se, že bude osud Sluníček zpečetěn. Pomocnou ruku oddílu podal v r. 1973 odbor turistiky TJ Slavoj Litoměřice, pod jehož ochranná křídla se Sluníčka uchýlila s novou vedoucí Jitkou „Práče“ Cimrovou. Oddíl byl veden jako TOM 2 Litoměřice s číslem 3310. „Je jasné, že v této těžké době nastal odliv děvčat. Oddíl zachraňují klučičí sourozenci zbývajících členek a z oddílu ryze dívčího se v polovině sedmdesátých let stává oddíl smíšený,“ popisuje Radka Šumerová.

Oddíl Sluníček i v druhé polovině sedmdesátých let pořádal letní tábory, každý týden probíhaly v nové klubovně, v budově bývalé Sokolovny, družinové a oddílové schůzky. Pravidelné byly také výlety. „V roce 1977 přebírá vedení Ivanka „Skřivánek“ Macková, která se v roce 1995 stala

místostarostkou Junáka - Svazu skautů a skautek ČR,“ doplňuje Radka Šumerová. Oddíl také našel opravdovou samotu na romantickém tábořišti Vlčí prameny u Šluknova. Pamětníci těchto táborů dodnes vzpomínají na ponuru a strašidelnou atmosféru spojenou s drsnými klimatickými podmínkami. Ve vedení oddílu byly jen ženy a starší děvčata vytvořila pomocnou družinu Šipek na počest Jarči Pokorné.

Velká změna nastala na začátku osmdesátých let, kdy zestárlý oddíl nabral velké množství malých dětí, které pak po celé desetiletí tvořily páteř Sluníček. „Je zajímavé, že tyto husákovy děti v dnešní době plní oddíl svými potomky,“ směje se Radka Šumerová.

Změna ve vedení oddílu nastala během r. 1981, kdy kormidlo pevně uchopila Radka Šumerová. Oddílovým tábořištěm se na několik let stalo Údolí samoty u Radvance poblíž Nového Boru. Oddíl nezapomněl na své skautské kořeny, ale postupně přijal myšlenky trampingu a woodcraftu. „Začala dorůstat generace starších hochů, kteří toužili po větší volnosti v přírodě a dobrodružství. Na táborech jsme proto plnili odborky, ale také zkoušky „Tří orlích per“ a přidali jsme ještě těžší „Tábornickou maturitu“. S většími dětmi jsme navíc po táboře i během roku jezdili na oddílové vandry do divoké krajiny Českosaského Švýcarska a Roverek u Blíževedel,“ vzpomíná Radka.

V polovině osmdesátých let se oddíl poprvé setkal s filmařskou technikou. „Rozhodli jsme se na táboře natočit pravou indiánku. Scénář napsal Jura Vančura, manžel jedné ze Šipek. Film s názvem „Supové of Radwec“, ve kterém hrály všechny oddílové děti, zaznamenal na ruční 8mm kameru. Doslova na koleně jsme do němého filmu vlepovali okýnka s textem hovořících postav, stejně jako ve starých groteskách.

Děj filmu byl pak jednoduchý - skupina desperátů přepadne indiánskou výpravu, která veze zásoby do vesnice. Přepadení sleduje Limonádový Joe, který zavolá na pomoc další indiány. Film končí odsouzením desperátů k poctivé práci,“ popisuje Radka.

Sluníčkům se dařilo, oddílový život byl velice bohatý a pestrý. Oddíl získal mnoho přátel a sympatizantů. Navázal řadu přátelství s podobnými oddíly. Na oddílový kroj se vrátil slavnostní šátek, který však nebyl hnědý ale zelený. „Děti si na táboře samy upletly kožené turbánky a u slavnostního táborového ohně si je připevnily na šátky. Šátky vzbuzovaly zaslouženou pozornost a veřejností byly vnímány pozitivně,“ dodává Radka. Na konci osmdesátých let dorostla jedna oddílová generace, která oddíl neopustila, dala vzniknout družině Roverů a doplnila družinové vlajky o další exemplář.

Sametový rok 1989 přinesl oddílu Sluníček možnost vrátit se zpět do lůna znovuobnovené skautské organizace. „Bohužel skautské středisko tehdy nechtělo akceptovat existenci smíšeného oddílu a byli jsme postaveni před rozhodnutí oddíl rozdělit na chlapce a děvčata. Tomu se však všichni ti, kteří spolu prožili mnoho krásných let, nechtěli podříditi, i kdyby to bylo jen na papíře. Heslo oddílu totiž je - Jeden za všechny a všichni za jednoho,“ říká Radka. Oddíl působil v rámci nově vzniklého Klubu českých turistů a jednou nohou měl nakročeno do Junáka.

Návrat svobody a velké změny, které s sebou přinesla, byly pro oddíl zatěžkávací zkouškou. Otevřely se hranice, mladí lidé chtěli poznávat svět, studovat, starší začali na nových základech budovat svou existenci. „Sluníčka převzali v roce 1992 tři nejstarší a nejschopnější, kteří však své síly přecenili. Chvilí to vypadalo, že oddíl zanikne. Proto jsem se po tříleté odluce k oddílové činnosti znovu vrátila. Z tehdejších členů nezbyl skoro nikdo, muselo se začít prakticky znovu s malými dětmi. Naštěstí na mou výzvu přispěchali na pomoc bývalí členové a členky, kteří oddílu vrátili i s úroky nádherné roky, které v něm prožili. Bez jejich pomoci, a to zejména Luďka „Stopika“ Kuřika, by se snad nepodařilo vybudovat ani tábor. V tu dobu se také ozval Jirka Chour ze spřáteleného oddílu Bobrů, zda bychom nechtěli vstoupit do Asociace TOM,“ dodává Radka. Tak se paradoxně stalo, že oddíl málem zanikl ve svobodné době. „Sluníčka zachránily oddílové tradice a morální zásady, které byly v oddílovém životě praktikovány a přetrvaly po celou dobu v paměti oddílu,“ říká Radka.

Zatím poslední etapa oddílového života nastala na přelomu tisíciletí, kdy unavená matka tří dětí Radka předala vůdcovské žezlo Katce „Kapitance“ Krňákové. Ta oddíl Sluníček úspěšně vede do dnešních dnů a tento rok slaví spolu s oddílem stejné kulatiny.

Bývalá i současná Sluníčka budou tento rok slavit. Poděkování se dostane všem, kteří oddílu obětovali mnoho sil a tvůrčí invence. Bude to rok vzpomínání, ale také rok nadějí. A určitě si na táborovém náměstí v létě 2008 zakřičí z plných plic oddílový pokřik: Sluníčka kupředu, sluníčka vpřed, za krásou, přátelstvím, pravdo nás ved'....

Sepsal a ptal se Petr, „Růža“ Smetana,
bývalý člen oddílu

Článek s fotografiemi vyšel v dubnovém čísle časopisu TOMÍK vydávaný Asociací turistických odílů České republiky v dubnovém čísle 2008. Původní rukopis přeposlala kronikářka ze svého počítače JUDr. Radka Šumerová.

Dobrovolní zdravotníci Českého červeného kříže

Dlouho jsem přemýšlela, jak bych práci dobrovolných zdravotníků našeho oblastního spolku Českého červeného kříže (ČČK) představila, až jsem dospěla k jedné úvodní větě, která jak alespoň doufám, vystihuje přesně to, co jsme a to, co děláme. Jsme parta mladých, nadšených „bláznů“, kteří svůj volný čas tu a tam věnují první pomoci a jejímu šíření mezi lidmi všech věkových kategorií a odměnou za tuto činnost je nám hřejivý pocit u srdce.

Ale aby nezůstalo jen u této jediné květnaté věty, měla bych svou myšlenku trošku rozvést a představit činnost dobrovolných zdravotníků podrobněji. To hlavní, čemu se věnujeme je výuka první pomoci buď formou školení, studijních středisek nebo soustředění a nebo nejrůznějších ukázkových akcí pro veřejnost. Dalším odvětvím naší práce jsou zdravotnické dozory na sportovních a kulturních akcích a konečně většina z nás vytvořila Humanitární jednotku ČČK, což je druhosledová složka integrovaného záchranného systému, která může být nasazena při hromadných neštěstích.

Humanitární jednotku tvoří pět družstev, která se zaměřují na různé druhy pomoci při hromadných neštěstích. Zdravotnické družstvo by se mělo v době katastrofy zabývat hlavně ošetřováním poraněných. Družstvo psychosociální se stará nejen o duši obětí katastrofy, ale snaží se jim zajistit i dočasnou střechu nad hlavou a pomoc a prostředky nutné k odstranění následku katastrof, jež se shromažďují ve skladech humanitární pomoci. Družstvo ubytovací zajišťuje ubytování, stravovací družstvo by v případě pomoci vařilo pro ubytované v humanitárním táboře a technické družstvo, jak název vypovídá, obstarává technické záležitosti a logistiku.

Naše akce můžeme rozdělit v zásadě do dvou kategorií, na akce každoroční, opakující se už řadu let a na akce nové, jednorázové, které pořádáme buď sami nebo ve spolupráci s jinou organizací. K těm každoročním patří dvě akce určené dětem a to Hlídky mladých zdravotníků a Oblastní studijní středisko. Mezi dalšími tradičními akcemi je třeba zmínit ukázkové akce při příležitosti Mezinárodního dne Červeného kříže 8.5. a Světového dne první pomoci v první polovině září a zapomenout nemohu ani na již několik let se opakující zdravotnické dozory na Tereziánské tryzně.

Dříve než začnu psát o jednotlivých akcích, které Oblastní spolek Českého červeného kříže Litoměřice pořádá, měla bych asi napsat pár slov o sobě. Jmenuji se Jana Jordáková, je mi 24 let a u Červeného kříže jsem začala působit jako praktikantka na Oblastním studijním středisku

v roce 2001. Od té doby uplynulo už spousta času a já jsem na Červeném kříži pevně zakotvila a snažím se podílet na většině akcí dobrovolných zdravotníků. Od roku 2002 jsem zdravotnický instruktor (tzn. že mohu vyučovat první pomoc od základů pro děti až po odborná školení pro dospělé), dva roky jsem vedla vlastní skupinu Mladých zdravotníků na roudnickém gymnáziu, v současnosti jsem také členem Humanitární jednotky Českého červeného kříže a poslední dobou se pokouším, pokud mi to studium medicíny časově dovoluje, vymýšlet i nové akce hlavně pro děti a mladé lidi.

K psaní těchto řádků jsem se dostala díky tomu, že se společně se svým přítelem a kolegou Janem Steinbergem snažím zachycovat zprávy o všech hlavních akcích do červenokřížácké kroniky Humanitární jednotky, a protože Humanitární jednotka ve své dnešní podobě vznikla v roce 2005, začneme naši první akcí. U prvních událostí se pokusím v několika větách vysvětlit jejich průběh a náplň, protože podrobnosti o jejich průběhu si už zpětně vybavit nedokážu.

ROK 2005

Evropská kampaň o bezpečnosti na silnicích

31. srpna 2005

Evropská kampaň o bezpečnosti na silnicích je akcí, kterou pořádá Červený kříž v řadě států, a tak jsme měli to potěšení setkat se svými kolegy z Velké Británie a formou různých her a soutěží, jsme seznamovali děti s tím, jak by se měly chovat při pohybu na ulici, mohly si vyzkoušet ošetřit některá poranění a kromě toho byla přichystána zajímavá podívaná. U dopravního hřiště byla nasimulována dopravní nehoda a před zraky několika desítek malých i velkých diváků hasiči vyprošťovali namaskované figuranty z poničeného auta a naše zdravotnické družstvo Humanitární jednotky tyto poraněné ošetřovalo.

Ukázka práce zdravotnického družstva

Hra pro děti

Oblastní studijní středisko

25.-30. září 2005

Oblastní studijní středisko je šestidenní pobyt dětí 2. stupně základní školy, který tentokrát proběhl v Jílovém u Děčína. Snažíme se na něm dětem předat co nejvíce znalostí o lidském těle a o první pomoci. Výuka probíhá první dva dny formou přednášek a následující dny přibývá stále více praktického nácviku jednotlivých úkonů první pomoci až nakonec děti rozdělené do družstev zkusí ošetřovat různá poranění při modelových situacích (dopravní nehoda, požár, rvačka na diskotéce...). Pobyt je určen pro cca 20 dětí z celého okresu a většinou s nimi jezdíme čtyři vedoucí. Na závěr pobytu probíhají zkoušky, v nichž děti musí prokázat nejen praktické dovednosti

a teoretické znalosti, ale musí si připravit i vlastní kratičkou přednášku na zadané téma a tu přednést před ostatními.

ROK 2006

Deli Lovosice

2. ledna 2006

Hned první pracovní den nového roku byl pro nás opravdu pracovní, protože jsme tvořili součást netradičně pojatého školení bezpečnosti práce v Deli Lovosice. Do programu byli zapojeni všichni zaměstnanci, a proto akce probíhala od 6 hodin ráno až do 22 hodin večer a někteří z nás tam strávili celou dobu. Aby byl tento den pro zaměstnance zajímavý, probíhal celý formou soutěže. Naším úkolem bylo namaskovat několik zraněných, kteří byli rozmístěni na stanovištích a následně dohlížet a hodnotit poskytování první pomoci.

Náš organizační tým

Stanoviště s resuscitací

Povodně 2006

Duben 2006

Povodně na jaře 2006 naštěstí nebyly tak ničivé jako ty v létě 2002, a tak naše pomoc spočívala hlavně v provozu skladu s humanitární pomocí v Litoměřicích.

Den bezpečnosti na 6. ZŠ v Litoměřicích

18.-19. dubna

V rámci Dne bezpečnosti jsme na 6. ZŠ v Litoměřicích uspořádali přednášky o první pomoci pro děti 1. stupně ZŠ a pro ty starší byl program ještě pestřejší, mohly si na několika stanovištích vyzkoušet, jak provádět resuscitaci, stabilizovanou polohu a ošetřovat různá poranění a následně si mohly dané činnosti vyzkoušet.

Hlídky mladých zdravotníků

20. dubna 2006

Hlídky mladých zdravotníků je název soutěže pro pětičlenná družstva složená z dětí prvního nebo druhého stupně základní školy z celého okresu Litoměřice. Děti se na soutěž připravují celý školní rok tím, že pravidelně navštěvují kroužky Mladých zdravotníků buď ve škole nebo při některé z Místních skupin ČČK nebo Mládeže ČČK.

Soutěž jako tradičně proběhla na dopravním hřišti v Jiráskových sadech. Soutěžící musí projít předepsaný počet stanovišť, kde poskytují v časovém limitu 10 minut první pomoc různému počtu zraněných a to někde za použití zdravotnického materiálu, jinde však pouze s improvizovanými pomůckami. Nedílnou součástí soutěže jsou i stanoviště s obvazovou technikou, kde je třeba

správně vytvořit několik typů obvazů, dále stanoviště s transportem, na němž je úkolem soutěžících naložit poraněného správně na nosítka a odnést ho na určené místo. A nakonec nesmím zapomenout na stanoviště, kde soutěžící prokazují znalosti z historie světového Červeného kříže i Českého červeného kříže. Vítězné družstvo postupuje do krajského kola.

Dopravní soutěž na dopravním hřišti (akce DDM Rozmarýn)

25. dubna 2006

V rámci Dopravní soutěže připravujeme pro děti vždy jedno stanoviště, na kterém musí prokázat znalosti z první pomoci, ptáme se jich na různé zákeřné otázky a pak musí předvést ošetření poranění, např. přiložení tlakového obvazu na tepenné krvácení.

Běh Terryho Foxe

20. května 2006

Na Běhu Terryho Foxe se podílíme už několik let a to dvojnásobkem, děláme zdravotnický dozor na několika místech trati a na žádost pořadatelů připravuje doprovodný program, např. ukázkou první pomoci.

Zdravotnický dozor na Tereziánské tryzně

21. května 2006

Zdravotnický dozor na Tereziánské tryzně patří, jak už jsem zmínila, mezi každoročně se opakující akce. Na zdravotním zajištění akce se podílí obvykle 10 dobrovolných zdravotníků.

Zdravotnický dozor na koncertě Jaromíra Nohavici v kulturním domě

25. května

Zdravotnický dozor na koncertě Jaromíra Nohavici jsme zajišťovali ve dvou a nebyl pro nás jen prací, ale hlavně příjemným zážitkem.

Krajská soutěž zdravotnických družstev Humanitárních jednotek v Lounech

3. června 2006

Abychom soutěže a jiné akce pouze neorganizovali, ale ověřili si vlastní dovednosti a změřili síly s ostatními zdravotnickými družstvy Ústeckého kraje, rozjeli jsme se na soutěž do Loun.

Soutěže zdravotnických družstev Humanitárních jednotek spočívají v poskytování předlékařské první pomoci na několika stanovištích s namaskovanými poraněnými. Na každém stanovišti je vymyšlena modelová situace s několika různými zraněními. Rozhodčí hodnotí nejen správnost ošetření, ale i celkovou taktiku a týmovou práci družstva.

Soutěž proběhla v rozlehlém parku a pořadatelé využili všech možností, které terén nabízel, takže jsme zasahovali mimo jiné i na okraji břehu těsně u vody, jindy jsme zase museli seběhnout ke zraněným do jámy apod. Od začátku jsme byli dobře sehrazení, přestože v tomto složení jsme nikdy předtím nezasahovali, a tak se nám celkem dařilo a po dlouhém horkém dni jsme odjžděli ověnčení stříbrnými medailemi.

Do života bez karambolu (akce Policie ČR)

7. června 2006

Akce Do života bez karambolu je určena hlavně dětem z prvního stupně ZŠ. Uskutečnila se na Střeleckém ostrově a z naší strany se jednalo o ukázkou ošetření poraněného s vysvětlením správného postupu první pomoci.

Na kolo jen s přílbou (akce DDM Rozmarýn)

15. června 2006

V polovině června nás na dopravní hřiště přivedla akce Na kolo jen s přilbou, kde jsme namaskovali zranění a sehráli dopravní nehodu cyklisty a další z nás poranění ošetřovali.

Cvičení Integrovaného záchranného systému Ochrana 2006 v Chabařovicích 22. června 2006

K nastínění průběhu tohoto cvičení nechť poslouží část textu, který napsal velitel naší Humanitární jednotky Štěpán Kratochvíl krátce po cvičení.

„Psalo se 22. června 2006. Tehdy teroristická skupina Káfir nastražila explozivní zařízení včetně jedovaté látky sarin do vlakové soupravy poblíž chabařovického nádraží. V 11:30 se ozvala strašná rána a najednou křik, který se zarýval až do morku kostí...Vlak měl čtyři vagóny. Tomu poslednímu uprostřed vévodila díra velká jako vrata a minimálně dvě kupé byla sešrotována namaděru. Okolo se válelo spoustu zesnulých a jejich částí. Horší to bylo ale uvnitř: Spousty nářku, smutku, utrpení. Kolem chodila smrt...Nebyli to ale postižení, ale naši figuranti, jednalo se totiž o cvičení Integrovaného záchranného systému Ústeckého kraje „Ochrana 2006“.

K celému cvičení jsme byli přizváni i my, abychom pomáhali Zdravotnické záchranné službě s ošetřováním postižených. Zdravotnické družstvo s „nasazením vlastního života“ pomáhalo u shromaždiště raněných přebírat od hasičů vyproštěné oběti útoku a ošetřovalo...Asi si dovedete představit, jak dlouho nám předtím trvalo (s pomocí SZŠ a VZŠ Ústí n.L.) maskování. Bylo nás na to sice dost, ale poraněných taky (10 těžce, 17 středně těžce a 30 lehce raněných).

Velitelství jsme si udělali v Humanitární základně 154. praporu, kde nám vojáci vymezili prostory ošetřovny a společně s jejich zdravotníky členové psycho-sociálního družstva Humanitární jednotky prováděli příjem lidí do základny.

Mnoho z nás chvílemi zapomínalo na to, že se jedná o cvičení. Není divu, realističtější to snad být nemohlo. Kolem běhalo spousty těžkooděnců a vůbec mnoho různých, pro mne těžko identifikovatelných skupin policistů. Pyrotechniky jsem poznal, ti tam byli jako první (po hasičích) a lustrovali vše, co vypadalo, že má v sobě alespoň kousek drátu nebo vypadalo podezřele. Všude houkaly sirény, blikala modrá světla...Krev tekla proudy. Když pyrotechnici a hasiči zajistili místo od výbušnin a jedovatých látek, začalo se s vyprošťováním. Postižených bylo víc a víc...jak na běžícím páse...ke shromaždišti raněných začaly přijíždět sanitky z celého kraje a rozvážet pacienty do nemocnic. Objevil se i vrtulník ZZS Ústí nad Labem. Ti, kteří vyvázli z vlaku bez újmy na zdraví, nevyvázli bez policejního výslechu. Všichni lehce zranění a nezranění byli poté transportováni do Humanitární základny, kde jim byla poskytnuta sekundární pomoc. Policejní psychologové si hravě poradili nejen s hysterickými oběťmi a akce se chýlila ke konci.“

Zdravotnický dozor na rockovém festivalu Severní vítr

5. srpna 2006

Zdravotnický dozor jsme na Severním větru zajišťovali ve třech po celou dobu trvání, od dopoledne až do brzkých ranních hodin. Naštěstí jsme nemuseli ošetřovat žádné vážnější poranění.

Světový den první pomoci

14. září 2006

Při příležitosti Světového dne první pomoci jsme v Jiráskových sadech předváděli, jak správně provádět život zachraňující úkony a zájemci si je mohli sami vyzkoušet.

Memoriál záchranářů z Manhattanu

16. září 2006

Memoriál záchranářů z Manhattanu je akcí, která má připomenout památku záchranářů, kteří položili své životy za záchranu osob postižených teroristickým útokem na newyorská „Dvojčata“ 11. září 2001. Memoriál se koná v Liberci v budově Krajského úřadu a vzdát hold svým padlým kolegům a zároveň poměřit své síly v běhu do 17. nebo 21. podlaží sem přijíždějí hasiči, zdravotničtí záchranáři, včetně zdravotníků Českého červeného kříže a policisté z celé republiky.

Do Liberce odjely náš oblastní spolek reprezentovat dvě dvojice, jejichž úkolem bylo se zásahovým batohem o minimální hmotnosti 12 kg a se zdravotnickými nosítky vyběhnout co nejrychleji do 17. patra a v tomto podlaží provést transport figuríny (cca 60 kg) na nosítkách na vzdálenost 15 m, zde rozbalit zásahový batoh a provést úspěšnou resuscitaci.

Konkurence byla silná, ale naši zdravotníci měli přece jen rychlejší nohy a tak dvojice Jan Steinberg a Václav Feigl odjízďela se zlatou medailí na krku, kterou si vysloužili za výkon pro mě naprosto neuvěřitelný, všechno výše popsané zvládli za 3 min a 7 s. Naše druhá dvojice ve složení Jiří Božetický a Jana Záklasníková se umístila na nádherném třetí místě s časem 3 min 34 s a nutno podotknout, že se jednalo o nejrychlejší smíšenou dvojici.

Zdravotnický dozor na Tereziánských slavnostech

23. září 2006

Zdravotnický dozor na slavnostech proběh v poklidu, přesto že se v Terezíně strhla bitva... naštěstí jen historická.

Oblastní studijní středisko

25.–30. září 2006

Na Oblastní studijní středisko jsme se vypravili opět do Jílového u Děčína, tentokrát s o něco menším počtem dětí než obvykle a navíc věkově celkem nesourodých, ale nic to nezměnilo na kamarádké a hravé atmosféře a loučení bylo jako v předchozích letech plné slz. Toto Oblastní studijní středisko bylo výjimečné také velkým zastoupením kluků, ze 14 dětí byli čtyři (běžně jich bývá ještě méně na plný počet dětí).

V průběhu celého roku proběhlo několik školení **ZZA (zdravotník zotavovacích akcí)**, **ZNZZ (základní norma zdravotnických znalostí)** a výuka první pomoci pro autoškoly.

ROK 2007

Školení DOS

Únor 2007

Protože v platnost vešlo nové nařízení o kvalifikaci dobrovolných zdravotníků zajišťujících zdravotnické dozory, proběhlo v průběhu února školení Dobrovolné sestry, kterého se z uvedeného důvodu účastnila řada členů Humanitární jednotky.

Výuka obvazové techniky

Hlídky mladých zdravotníků

19. dubna 2007

Po mnoha letech jsme litoměřické dopravní hřiště vyměnili za areál koupaliště ve Štětí a rozhodně to byl krok správným směrem už proto, že jsme mohli výrazně pozměnit repertoár poranění, takže zranění při dopravních nehodách nahradilo tonutí, úžeh a zranění vzniklá neopatrným chováním u tobogánu a klouzačky. Snad jediné, co zůstalo při starém, bylo obsazení můstku vítězů, na kterém už několik let nesmí chybět družstvo ze Štětí a družstvo z Roudnice.

Všichni rozhodčí a maskéři

Jedno ze stanovišť s první pomocí

Zdravotnický dozor na Řípské pouti

21.-22. dubna 2007

Na Řípské pouti jsme strávili ve dvou dva slunečné, ale ještě ne úplně teplé dny a naštěstí naší práce nebylo prakticky zapotřebí. Nejužitečnějším materiálem se stala náplast.

Dopravní soutěž (akce DDM Rozmarýn)

24. dubna 2007

Tak jako obvykle jsme i tentokrát byli zapojeni do řetězce stanovišť informujících o různých nebezpečích a úskalích bezpečnosti na silnicích.

Mezinárodní den Červeného kříže

8. května 2007

Mezinárodním dnem Červeného kříže nám začal jako obvykle měsíc nejvyššího pracovního vytížení. Tentokrát jsme se usadili v altánu na Střeleckém ostrově a přestože po několika týdnech, kdy nepadla ani kapka, začalo zrovna 8. května pršet, přišlo během tří odpoledních hodin víc než 20 dospělých i dětí, kteří si vyzkoušeli resuscitaci dospělého i miminka. Pro děti byla připravena ještě soutěž o odměny a pro ty starší křížovka.

Ukázka resuscitace kojence

Ukázka resuscitace dospělých

Zdravotnický dozor na soutěži Pohár rozhlasu v Lovosicích

15.-16. května

Zdravotnický dozor jsme zajišťovali během obou dnů atletických závodů Pohár rozhlasu, kterého se účastní žáci z celého litoměřického regionu.

Motorkářské závody-Komáří Výška

19. května 2007

V sobotu ráno se čtyři z nás rozjeli na Komáří Výšku u Krupky, kudy vedla trasa závodu motorkářů, kteří cestou projížděli různá stanoviště, na nichž za splnění úkolů získávali body. Na našem stanovišti na ně čekalo namaskované tepenné krvácení z předloktí, které museli ošetřit. A musím říct, že většina z nich se toho zhostila velmi dobře.

Zdravotnický dozor na Terezínské tryzně

20. května 2007

Na zdravotnickém dozoru se jako obvykle podílelo 10 zdravotníků.

Běh Terryho Foxe

26. května 2007

Jako tradičně jsme na Běhu Terryho Foxe předváděli poskytování první pomoci a následně vykonávali zdravotnický dozor na trati.

Do života bez karambolu (akce Policie ČR)

7.-8. června 2007

Akce Do života bez karambolu, která proběhla na výstavišti Zahrady Čech, byla určena pro žáky 8. a 9. tříd ZŠ. Kromě ukázek práce policejních psů, práce hasičů apod. mohli třídy přijít i na naše stanoviště, kde jsme jim vysvětlili, jak resuscitovat dospělého člověka a následně si to dobrovolníci měli možnost vyzkoušet.

Světový den první pomoci

1. září 2007

Při příležitosti Světového dne první pomoci jsme vyrazili opět na Střelecký ostrov a oproti květnu jsme rozšířili počet ukázek, takže příchozí mohli shlédnout, jak se pracuje s defibrilátorem, následně si po instruktáži mohli vyzkoušet resuscitovat dospělého i dítě, uložení do stabilizované polohy a ti, kdo měli více času, si mohli zkusit, jak správně obvázat kotník, hlavu nebo zhotovit velký šátkový závěs na zlomené předloktí. A děti, které tentokrát tvořili naprostou většinu příchozích, si mohly ještě zasoutěžit.

Ukázka užití externího defibrilátoru

Ukázka šátkového obvazu hlavy

Memoriál záchranářů z Manhattanu

15. září 2007

Pachatelé se vracejí na místo činu... a tak se naši loňští reprezentanti vypravili do Liberci i letos poměřit svoje síly s ostatními a hájit svůj loňský úspěch. A námaha při zdolávání 405-ti schodů stála i tentokrát za to, dvojice Jan Steinberg a Václav Feigl doběhla jako druhá s časem 3 min 53 s a naše druhá dvojice Jiří Božetický a Jana Záklasníková jim šlapala na paty a to doslova a do písmena, časem 3 min 54 min si vydobyli bronzovou medaili.

Oblastní studijní středisko 15.-20. září 2007

Na Oblastní studijní středisko jsme letos pro změnu zamířili nedaleko Kokořína, do Mšena u Mělníka. Počasí nám přálo tak jako už několik let ne, takže jsme mohli spoustu věcí nacvičovat venku, což je vždycky velkým plus. Kromě počasí nás příjemně překvapilo kulinářské umění zdejších kuchařek a to nejen nás vedoucí, ale i několik dětí, které s námi jely už potřetí. Novinkou, kterou se nám povedlo tentokrát uskutečnit, byla celopobytová hra, v níž se účastníci mohli seznámit s prací záchranného družstva během hromadného neštěstí. Ale abyste si nemysleli, že jsme je nechali chodit s plnou polní na zádech, to v žádném případě. Bylo to spíš vážně, nevázně, takže některé děti si zahrály na vycvičeného psa hledajícího zraněné a navádějícího svého pána, který díky tmě pořádně nevidí, ke zraněnému, jehož je nutné vyprostit a ošetřit. Jindy bylo např. třeba zajistit jídlo pro členy týmu i zraněné a k tomu bylo zapotřebí vyřešit rébus a až teprve poté se mohlo začít pátrat po jídle. Pro nás i pro děti to vždycky bylo příjemné zpestření dne, a tak doufám, že se nám podaří vymyslet nějakou jinou, ale alespoň stejně dobrou hru i na příští rok.

Součást hry-vyprošťování ze štoly

Výuka anatomie

Nácvik transportu raněných

Bezpečnost na silnici (akce Policie ČR) 8. října 2007

Policíí ČR jsme i letos byli požádáni o spolupráci na akci Bezpečnost na silnici, a tak jsme zabalili deky a Andulu (resuscitační figurínu) a na výstavišti Zahrada Čech jsme vytvořili stanoviště s ukázkou první pomoci, kde se příchozí žáci 1. stupně ZŠ mohli dozvědět informace nejen o resuscitaci, ale i o ošetřování jiných poranění, pokud se nestyděli zeptat.

Soustředění účastníků OSS a školení Humanitární jednotky v jednom 10.-11. listopadu 2007

Asi po osmi letech jsme se vrátili do Mentaurova, což pro nás služebně starší byla záležitost trošku nostalgická a nepřivedlo nás sem nic jiného než první pomoc. Akce začala příjezdem v pátek odpoledne, kdy jsme v počtu čtyři dospělí a sedm dětí (účastníků Oblastního studijního střediska) dorazili do dnešní skautské základny v Mentaurově a krátce po příjezdu jsme už začali vymýšlet různé situace, ve kterých se děti střídali v roli figurantů a zachránců. V této podobě soustředění pokračovalo až do sobotního oběda, ale po obědě už začalo nabývat jiných rozměrů, protože za námi přijeli další členové Humanitární jednotky. Školení Humanitární jednotky jsme se rozhodli letos pojmout prakticky, a proto jsme využili možnosti spojit ho se soustředěním dětí, které nám v sobotu odpoledne sloužily jako figuranti a bavily se při tom tak dobře, že si pak už až do večera, kdy odjížděly, nechtěly vyměňovat role figurantů a zachránců. Během nedělního dopoledne, jsme si rozšiřovali spíš svoje teoretické znalosti z oblasti psychologické pomoci postiženým katastrofou a pak jsem se snažila ostatním předat poznatky o zraněních vznikajících typicky při určitém druhu dopravních nehod (chodec-auto, cyklista-auto apod.)

Ukázka použití Ambuvaku

Společná večeře

Zásah členů Humanitární jednotky

Během celého roku probíhala **školení první pomoci různého rozsahu ve firmách, školách, pro autoškoly** a samozřejmě i v naší učebně se uskutečnila **školení ZNZZ a ZZA**.

Vzpomínky emeritního faráře Českobratrské církve evangelické v Litoměřicích - Vlastimila SLÁMY

Litoměřice 2002

Úvod

Na výzvu bývalého správce archivu ČCE, Dr Jiřího Ottera, se pokouším o vylíčení hlavních etap a rysů své životní dráhy, resp. toho, oč jsem usiloval a co jsem - často všelijak nesouvisle - ve svém životě hledal.

Moje paměť je jako síto: nepodstatné jevy propouští, závažné a klíčové uchovává. Pochopitelně se lze na mnohé dívat z hlediska pozorovatelů zvenčí i jinak. Moje vzpomínky tak mají vědomě osobní ráz, stylizován je pouze rámeček, tak říkajíc literární. Mé vzpomínky také nemohou v daném rozsahu zachycovat celkově ducha a obraz života "mé doby", konkrétně léta 1938 až 2002, kdy jsem ji začal uvědoměle prožívat. Jsou tedy jen jedním kaménkem do mozaiky složité a pohnuté doby a pokusem o reflektování toho, co mnozí prožívali jen, "jak se co dalo a dalo".

Vlastně tak činím proti svému základnímu přesvědčení, že za každého člověka mají mluvit spíše činy nežli slova. Činy se vyznačoval podle mého mínění život našeho Pána, Ježíše Krista. U něho - na rozdíl od nás lidí - nebylo rozdílu mezi slovy a činy. V evangeliu podle Jana/1,14/ čteme: "A Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi. Spatřili jsme jeho slávu, slávu, jakou má od Otce, jednorozený Syn, plný milosti a pravdy". Ne tak je tomu s námi, lidmi. Všichni jsme v podstatě neprůhlední a víceznační. Tak je tomu i se mnou, introvertem, a snad právě proto jsem zastával - věčně nikdy nezpracovanou - teologii činu". *Teologie činu v žádném případě neznamená anarchický extremismus. Pro mnohé souputníky jsem byl jistě "neskladný bratr", ale šlo mi především o to, aby se naše slova - raději nemnohá - shodovala s našimi činy. To zní zdánlivě formálně; základem je však víra a vědomí normy: Slovem usilujeme o vyjádření pravdy, jež nás oslovuje ve Slovu Božím na základě Písem. Čin pak není jakýkoli čin anebo skutek, nýbrž následování pravdy v poslušném sklonění před svrchovaným Bohem, který vykonal vše pro záchranu našeho vpravdě lidského života v Ježíši Kristu, před Bohem, který je na počátku i vposledu Láska. - Snad v tom bylo něco z tzv. Malé stránky Jednoty bratrské, najmě biskupa Jana Augusty.*

K tomu texty Písem: "Ne každý, kdo mi říká: Pane, Pane vejde do království nebeského, ale ten, kdo čí v vůli mého Otce v nebesích" /Mt 7,21/. "Amen pravím vám, cokoli jste učinili jednomu z těchto mých nepatrných bratrů, mně jste učinili" /Mt 25,40/. "Já jsem vinný kmen a vy ratolesti. Kdo zůstává ve mně a já v něm, ten nese hojné ovoce; neboť beze mne nemůžete učinit nic" /Jl 15,5/. "A tak je poznáte po jejich ovoci" /Mt 7,20/.

V nesouhlasu s tím bylo mé - možno-li to tak nazvat - **charisma dialogu**, které se uplatňovalo zvláště při konferencích našeho Svazu českobratrského evangelického duchovenstva /SČEDu/, kde jsem velmi často zahajoval diskuse po přednesených referátech hostů. I při značné rozptýlenosti mých zájmů, daných způsobem výuky na gymnasiu, jsem se **orientoval hlavně na duchovní vědy** - na filosofii a teologii. V mládí jsem byl osloven vedle toho díly amerických "přírodních filosofů" Henry Davida Thoreaua /Toulky přírodou a pohledy do společnosti/ a Ralpha Waldo Emersona a příroda se stala mou velkou láskou. Každý život je utvářen také v kontextu s veřejným děním. Proto i ten můj zahrnoval vedle čtení v dějinách také zájem o stav a utváření naší současnosti, tedy o politické dění.

Později probuzené vědomí o spjatosti s českým náboženským exilem - narodil jsem se ještě v exulantském městečku Zelově v Polsku r. 1921 - utvářelo můj vyostřený zájem o "čistou pravdu" a její rozhodné zastávání /viz: Opočenská bouře" r. 1732, když tajní evangelíci měli odvahu požádat hr. Colloredo-Mansfelda o propůjčení neužívaného katolického kostela pro evangelickou bohoslužbu/. Vyznavačská rozhodnost ovšem přináší spíše trpké ovoce nežli uznání, což jsem

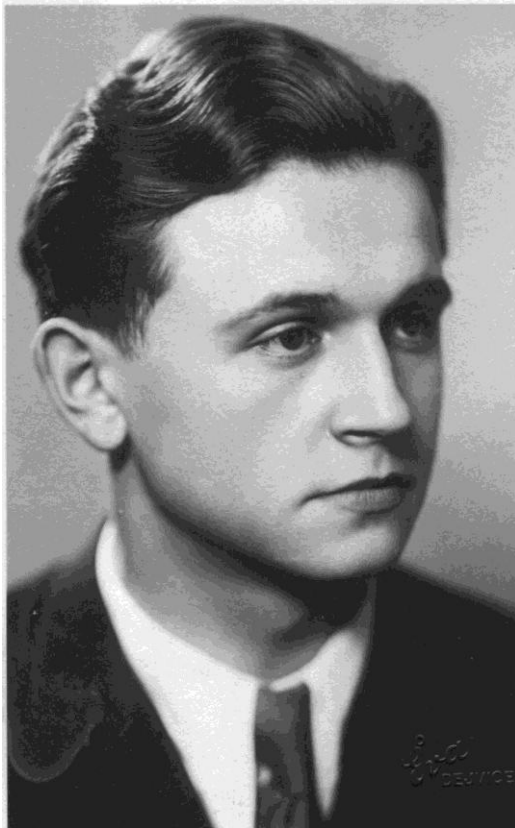
vposledu v krizi kolem "Pražského jara" 1968-71 měl zažít i já. S tím souvisí i nedostatek "publicity" a "život na okraji" ve společnosti, ale i v církvi. Proto jsem místo retrospektivy při svých 80. narozeninách r. 2001 do Evangelického týdeníku - Kostnických jisker /ET-KJ/ napsal biblickou úvahu: "Publicita v nebesích", jež ostatně zatím nebyla uveřejněna... Díky Bohu, který mě nejméně třikrát milostivě vytrhl ze smrti /1946, 1948 a 1959/ mohu nyní přikročit k tomuto pokusu o vypsání svého životního běhu.

I. O s o b n í

Zmateční je již datum mého narození: podle podání mé matky, Heleny Slámové, rodem Matějkové, jsem se narodil v neděli, **26. června 1921**, což podle stoletého kalendáře souhlasí. Patrně v důsledku zpoždění mého křtu /můj otec, Karel Sláma, byl v té době s delegací zelovských Čechů v Praze vyjednávat možnosti návratu exulantů do svobodné vlasti /zapsal pan farář Fibich do zelovských matrik mé narození s měsíčním zpožděním, tedy 26. července 1921. A tak to dodnes zůstalo, alespoň úředně. Dostal jsem přitom "vlastenecké" jméno Vlastimil, jež se později mělo ukázat jako "nomen omen". Ostatně to bylo živé v naší rodině již dříve, neboť mé sestře bylo r. 1914 dáno jméno Slávie /pravděpodobně pod vlivem jména dcery faráře K. B. Radechovského Slávie/.

Historii českých evangelických exulantů, původně v Pruském Slezsku a od r. 1802 také v polském Zelově, vypsal zevrubně Dr. Edita Štěříková, takže se o ní zde nemusím vyjadřovat. Mezi mými předky se v zelovských matrikách vyskytují tato jména: Matějka, Jersák, Tomeš, Pospíšil, Najman, Kimr, Petrák, Stříbrný, Andrš, Stehlík a Valta. Jejich původ sahá do konce 18. Století, pokud jde o místa, tedy do Čermína a Bedřichova Hradce u Opole. Jako kuriositu zmiňuji, že jsem při své návštěvě Bedřichova Hradce r. 1968 našel na hřbitově Poláky převrácený náhrobek a když jsem jej obrátil nápisem vzhůru, stálo tam: Paul Slama / od časů Bismarckových musely být všechny veřejné nápisy psány německy.../.

Naše rodina se přestěhovala do vlasti r. 1923. Nějakou dobu, než otec - zedník - získal práci a ubytování v Praze, pobyla naše rodina u strýce Karla Matějky na Zábřehu ve dvoře zvaném "Žerotínov". V Praze, kam jsme se přestěhovali jako rodina v r. 1924, jsme bydleli nejprve na Hradčanech/ cestou ze školky v Kanovnické ulici jsem mohl několikrát zahlédnout presidenta T.G. Masaryka při jeho vyjíždě na koni/. Potom jsme se přestěhovali na Hanspaulku ke sv. Matěji, odkud jsem pěšky denně putoval do 4. a 5. Třídy k biskupskému semináři. V 5. Třídě jsme měli učitele pana Wittmana, který ve mně probudil zájem o vzdělávání. On to také byl, kdo si pozval mé rodiče a vyzval je, aby mě dali studovat na reálné gymnasium v Křemencové ulici. Z jeho podnětu studoval pak i můj bratr Jan Sláma na Učitelském ústavu v Panské ulici. Tam jsem dojížděl z dalšího našeho bytu v Dejvicích, Zelené ulici / tehdy Sadové/ a potom docházel přes Karlovo náměstí z Vyšehradské třídy z Domu zahraničních Čechů a Slováků. Patrně v důsledku podvýživy v dětství, jsem mohl jako chudokrevné dítě nemajetných rodičů téměř každé prázdniny pobývat na letním táboře v různých místech Čech a v 5. třídě resp. v tercii dokonce na dvouměsíčním zdravotním pobytu v Domě M. Stejskalové z Brna v dalmatské Crikvenici. Na Brno mám ještě jednu milou vzpomínku: z ozdravovny v Předklášteří u Tišnova jsem se pro spálu dostal do nemocnice v Brně, kde jsem vděčně požíval péči brněnského Kruhu evang. sester. Dvakrát jsem se účastnil letních táborů středoškoláků (u Brandýsa n/Orl. a ve Frenštátu pod Radhoštěm). V roce 1937 jsem byl vybrán také ke skupinové výměně studentů z ČSR a Jugoslávie / spolu např. s Lud'kem Brožem/, při níž jsme se plavili lodí z Bratislavy do Bělehradu a zpět a utužovali přátelství států Malé dohody. /Již tehdy jsme nemohli zajet až k moři pro nepokoje ze strany Chorvatů/. V roce 1939 jsme se v Praze stěhovali naposledy, a to na severní okraj Prahy, do Kobylis. Tam jsme zažili příjezd okupačních německých vojsk 15.3. / v sněhové chumelenici! /

Maturitní zkoušky jsem složil v červnu 1940 / v den, kdy padla Paříž do německých rukou/ a byl jsem odměněn jako nejlepší žák spolu s kol. Kučerou památkovou publikací z českých dějin. Pamatuji se také na slavnostní shromáždění maturantů ze čtyř oktáv!! v tělocvičně, kde jsem na požádání pronesl poděkování vedení gymnasia za osmileté vzdělávání a - konsternoval všechny přítomné zakončením svého projevu slovy: "A vynasnažíme se, aby se naše republika již nikdy neocitla v takovém postavení, v jakém je nyní!" - Zřejmě jsem neměl v tu chvíli ani zdání o dosahu svých slov, jak pro přítomnost /nikdo mě neudal/, tak ani možnosti naplnění v budoucnosti...Můj bratr Jan mezitím absolvoval Učitelství v Panské ulici, zatímco sestra Slávie už musela vydělávat jako švadlena. Všichni jsme se účastnili všesokolských sletů v r. 1932 a 1938 /toho posledního já již jako středoškolák/. Na kapesné jsme si s mým bratrem

přivydělávali ranní roznáškou lahvového mléka a sbíráním míčků na tenisových kurtech v Dejvicích. Sestra Slávie se v salvátorské mládeži seznámila s posluchačem Vysoké školy ekonomické Konrádem Jílovským, s nímž uzavřela sňatek v r. 1941 a zachránila mu tak život, ohrožený norimberskými rasovými zákony nacistů pro jeho židovský původ.

Náš život v českobratrské církvi evangelické: jako většina ostatních navrátilců ze Zelova se také naše rodina ihned zapojila do života naší církve jako nejbližší reformovanému sboru v Zelově. Patřili jsme do sboru U Salvátora, kam jsme až z Dejvic docházeli na bohoslužby / resp. do Nedělní školy/ a na přednášky do Husova domu v Jungmannově ulici. Pamatuji se, že jsem se s rodiči vracel v polospánku za tmy z přednášky v Husově domu, zatímco mě rodiče drželi za ruce a říkali mi, kdy mám zvednout nohu na chodník... Spolu s bratrem a se sestrou jsme byli U Salvátora také confirmováni za faráře Stanislava Čapka /já v r. 1932/, ale do mládeže jsme nedocházeli, poněvadž jsme byli "absorbováni" sportovními a turistickými zájmy svých vrstevníků. Celonárodní otřes kapitulací před nacistickým Německem po Mnichovu r.1938 a následující okupací r.1939 nás vedl jako mnohé jiné k ještě většímu integrování v naší církvi, k čemu u nás došlo ve filiálním sboru ČCE v Praze - Kobylisích. Při bohoslužbách nejprve v tamní škole a potom v prosté modlitebně /pův. dílně/ jsem byl staršovstvem za vedení kurátora Pavla Dvořáka /magistrálního úředníka a bratra známého sochaře Karla Dvořáka/ zaangażován k doprovázení zpěvu na harmoniu, k čemuž jsem měl amatérskou přípravu na harmoniu v kostele U Martina ve Zdi za dočasného otceva správcování v tomto památném chrámu, přiděleném státem resp. hlavním městem Prahou naší církvi. Z toho přirozeně vzniklo i zapojení do sborové mládeže, kde jsem poznal svou budoucí manželku Helenu Vojtěchovskou. Jako kazatelé se v tomto filiálním sboru Prahy-Libně střídali hlavně ředitel Biblické společnosti Blahoslav Černožský a kazatel z žižkovského 1. Sboru /sen. Pavla Lanštyjaka/, bývalý františkán, Ladislav Kubát. Oba měli značně rozdílnou teologii, ale sboru nicméně oba obětavě sloužili k duchovní posile v těžké protektorátní době.

Byl to zvláště "studující laik", jak se nazýval v člancích pro KJ, B. Černožský, který "přitřhl" mou pozornost k teologii. Vzpomínám např. na jeho mocná kázání: "Dej mi horu tuto" /Joz.19,12/ a "A dám tobě kamének bílý" /Zj.2,17/, která mě oslovila. Jako stipendista z reálného gymnasia v

Křemencové ul. měl jsem mít původně možnost přímého vstupu na Karlovu universitu beze zkoušek a s vyhlídkou na dvojnásobnou výši státního stipendia. S tím byl však v důsledku zavření českých vysokých škol nacisty v r.1939 konec. Soukromě jsem studoval "podvojný účetnictví", vposledu jsem však díky přimluvě otce spolužáka Lubomíra Syrůčka z Hanspaulky, bývalého legionáře a ředitele firmy Karel Kulík, nastoupil jako úředník na ředitelství této firmy v Praze-Libni, Drahohejlova ul. Totálnímu nasazení do Říše jsem se vyhnul "dobrovolnou operací slepého střeva" v nemocnici na Karlově náměstí v kritickou dobu povolávání úřadem práce. V téže době jsem se dozvěděl o možnosti "poloilegálního studia" teologie při synodní radě ČCE, do něhož jsem se zapojil na podzim r. 1943. Dodatečně si vzpomínám na výrok našeho profesora fyziky na gymnasiu Zd. Kubička. Ten se nás před maturitou tázal: "Co chcete podnikat po maturitě?". Odpověděl jsem: "Mám zájem o studium filosofie". -Nato on: "A mají rodiče velkostatek?!"

Při průběžných zkouškách z různých oborů evang. teologie vedených docenty resp. faráři ČCE /zvláště Dr. J.B.Souček/ jsem se setkával s milým kolegou Janem Milíčem Lochmanem z Nového Města n/Met. A podobně tomu bylo i potom na znovuotevřené Komenského evangelické fakultě bohoslovecké, kde se těšil přízni např. F.M.Dobiáše, aproto mne spolu s "Mildou" Lochmanem uvítal ke zkoušce z dogmatiky jako "koryfeje"... *Můj otec - zedník - měl pohyblivý život, podmíněný jeho povoláním. Měl základní inteligenci a zájem o veřejné dění, i když neměl a nemohl mít vyšší vzdělání. - Moje matka jej převyšovala svou vrozenou inteligencí. Měla "matějkovskou" povahu hledačství "pravdy", kterou pak často vyjadřovala přímo a veřejně - vhod i nevhod. Byla v tom vpravdě pravou "zelovskou ženou". Hlavní svou úlohu spatřovala v obětavé péči o rodinu, v níž předčila důkladností a vytrvalostí jak otce, tak i - k našemu zahanbení - nás děti. Žila svou vírou v Ježíše Krista a její šeptané modlitby před spaním ve mně zanechaly trvalý dojem. Vědomě vedla celou rodinu k zakotvení ve víře reformovaného typu a k zapojení do života církve a sboru, kde jsme bydleli. Tím jsem trochu předběhl události. Za války jsem byl jako řada kolegů povolán sborem k práci jako "prozatímní diakon", což znamenalo vyučování náboženství, vedení Nedělní školy a psaní duplikátů matrik /zde jsem písařil v Libni opět s Luděkem Brožem/. Radostí kobylického sboru bylo tamní staršovstvo, které nepřítomnost faráře nahrazovalo svou iniciativností a horlivostí. Na fakultě jsem složil 1. Státní zkoušku v r. 1946 /písemná práce pro JB. Součka "Eucharistické motivy v Janově evangeliu"/ a 2. zkoušku v r. 1947 /"Pojem gratia v katolicismu a v protestantismu"/ pro FM. Dobiáše. *Obě státní zkoušky jsem absolvoval s výborným prospěchem. Dvojku jsem dostal pouze za vypracování kázání pro Dr Adolfa Novotného na text Jan 3,5, když jsem se nedokázal /ani ve verzi, na výzvu pana profesora, přepracované/ přinutit k "vyobrazení" duchovního přerodu člověka, jak mi on radil: např. "larva - motýl"...**

V létě r. 1946 jsem uzavřel sňatek se zmíněnou již Helenou Vojtěchovskou, narozenou ještě za "starého mocnářství" 8.2.1918 v "luterské rodině od Salvátora". Tak jsme utvořili vpravdě československé manželství. Když se dodatečně zamyslím nad svým přístupem k teologické a církevní práci musím přiznat, že jsem byl za války veden snahou "duchovně podpírat" alespoň v malé části náš lid, což po válce znamenalo angažovanost politickou, arci bezpartijní. Vzpomínám, že jsem na retreatu Akademické Ymky v Obříství hned v r. 1946 za přítomnosti prof. J.L.Hromádky zdůraznil nutnost "více stran" v našem politickém zřízení. Přítomný farář a publicista Břetislav Hladký, farář libišíský, se nad tím pozastavil, řka: "Jaká je to teologie?!". -Opravdu, byla to politika!

V létě r. 1947 jsem byl ordinován ve sboru Praha-Strašnice synodním seniorem Dr V.Hájkem. I když bylo "po únoru 1948", měl jsem v úmyslu nejprve načerpat "praktické zkušenosti z duchovenské práce", abych pak při zahraničním studiu věděl, čeho si mám zvláště všimnout. Jenže se zahraničním studiem byl v r. 1949, vinou komunistické nastávající totality konec. A tak jsem poslušně nastoupil jako vikář ve sboru ČCE v Ostravě, kam mě synodní rada poslala s tím, že tam je byt pro ženatého vikáře. Jenže, když jsem tam 1.9.1947 nastoupil, někdo onen byt "revolučně" obsadil, takže jsem pak po 3 měsíce bydlel v hotelu.

Čím to bylo, že se pro vikáře v 6-ti tisícovém sboru nenašel ani podnájem? Vysvětlením je událost při první schůzi staršovstva sboru, již jsem se zúčastnil. Především, že mě před nástupem v Ostravě bratr a kolega Miroslav Heryán, rodák ze Šonova u Ostravy, upozornil, že pan farář

Jaroslav Kantorek je / na rozdíl od svého bratra Jana/ "na peníze". To se ukázalo hned při prvním /a také posledním/ společném obědě u pana faráře, když po jídle pravil: " Pane vikáři, štola bude napolovic". Odvětil jsem:"Pane faráři, já od vás nic nechci". Nato on: "Já myslím tu vaši". Tak jsem se hned na počátku u svého mentora setkal s pozůstatky feudalismu na půdě církevní! Při zmíněné první schůzi staršovstva jsem pak uvedl: " Za časů Husových bohatí plebáni žili v dostatku, práci nechávali dělat chudým kaplanům a církev hynula. Chcete-li zde v tom pokračovat, pak ale beze mne. Jinak žádám, aby mně byl přidělen obvod filiálního sboru ve Vítkovicích s tím, že případné odměny při církevních funkcích - máte-li to zde tak zavedeno - budou patřit tomu, kdo je konal. Podle mého mínění by měly být ovšem odváděny do sborové pokladny a duchovní by měl pobírat pouze odpovídající "paušál". Pan farář zrudnul a staršovstvo můj návrh schválilo. Tak jsem měl potom jako začínající mladý duchovní nikoli potřebné duchovní vzdělání starším farářem ale "vojnu". Musím ještě poznamenat, že synodní rada neprojevila příliš pastýřského zájmu o mou vysloveně "reformovanou orientaci", když mě poslala bez předběžného pohovoru na "luterské pomezí církve" s pozůstatky liturgie a oltářů. Můj představený řešil věc "obojetně": před suspiriem se obrátil čelem k oltáři a vyhledal si text, načež jej přednesl čelem ke shromáždění. Já jsem tento polovičatý kompromis hned od počátku odmítl a k oltáři jsem se - ani při společném vysluhování sv. Večeře Páně - nikdy neobracel. Což jsem také v jednom svém kázání / jednou za měsíc v Ostravě/ sboru vysvětlil. Ostravské "šlonzáky" - luterány s německým pozadím - zmíněný postoj faráře J. Kantorka ostatně stejně nepřesvědčil a tak jsem záhy zažil šok, když jednoho dne vpadla do farní kanceláře skupina luteránů se slovy: "Ven! To je naše!"... Posléze jsem si opatřil ubytování ve sborovém domě metodistické církve, kde jsem také laskavostí pana faráře Poláka mohl snídat. V oné, mně pronajaté místnosti, ze tří stran obklopené venkovní zdí, mně bylo často zima. Bratří, kteří mně opatřili výborné černé uhlí, mně poradili, abych si na noc přivíral dolní dvířka u kamen. A tak se stalo, že jsem se otrávil unikajícím uhelným plynem a probudil se - díky Bohu a pozornosti p. faráře Poláka - v nemocnici ve stavu blízkém klinické smrti... Mojí oporou a radostí při mých začátcích v Ostravě byla práce v mládeži a školní vyučování náboženství /objížděl jsem školy na kole/. S manželkou jsme se viděli jednou za měsíc. Byl jsem ve svém postavení vděčný řadě vítkovických rodin, které mě zvaly na nedělní oběd /např. rodina Doubravova, Ondrova aj., ve sborovém domě pak rodina prof. Halvy/. Není divu, že jsem po 8 měsících působení na Ostravsku rád přijal kandidaturu na uvolněné místo ve sboru Litoměřice, když na ně manželku upozornil br. farář Lubomír Balcar ze Strašnic. Takže jsem po svém zvolení staršovstvem litoměřického sboru v březnu 1948 nastoupil jako vikář tohoto sboru dne 1. Května.

II. Působení v církvi

Únorový komunistický převrat v našem státě jsem prožil takřikajíc "v podzemí". Bratr kurátor ze Šonova Kožušník mě totiž vzal 24.2.1948 na návštěvu při noční směně v dole, kde sám pracoval jako důlní mistr. Do Litoměřic jsem nastupoval jako politická "tabula rasa" s ostravským potvrzením o politické spolehlivosti. Během 3. let se však mělo ukázat, že svůj nesouhlas s rostoucí komunistickou ideologickou a administrativní totalitou hodlám "v mezích možností" zastávat, navzdory lákání a později vyhrožování církevních tajemníků. Účelu ideologického "zpracování" a také zastrašování sloužila 14.denní klausura v bývalém klášteře v České Kamenici, jíž se v r. 1949 povinně museli zúčastnit duchovní všech církví.

Staršovstvo litoměřického sboru mě při mém nástupu jako vikáře /od r. 1949 jako faráře/ sboru zavázalo k soustavné péči o sborovou diasporu, k níž patřily 2/3 členů. Zčásti byli přítom motivováni spíše "pomstou " kandidátu jedné části rozvaděného staršovstva, jež volila mě, zatímco protistrana byla rozhořčena vypovězením vikáře Josefa Voborníka /prý pro malou aktivitu; působil potom v Soběhrdech/.

Vzal jsem tento požadavek staršovstva se vší vážností a zavedl jsem místo 3. kazatelských míst mimo sídlo sboru další 4. Konal jsem tedy často až troje bohoslužby za neděli, což pro mě a manželku, která mne věrně doprovázela, znamenalo spěšné přemísťování vlakem, nežli si sbor

mohl dovolit auto. Podobná vysilující práce se konala také, pokud jde o školní vyučování náboženství /původně 260 dětí na 16 školách, některé až 16 km vzdálené!, při němž vypomáhaly 2 pomocné učitelky a často i manželka. *Byla to tato místa: Křešice, Terezín, Bohušovice n/O, Žalhostice, Ploskovic, Libochovany a Sebusín. Bohoslužby jsme konali se souhlasem ředitelů ve školách, kde jsme si museli odmyslit době odpovídající "výzdobu". V r. 1953 nám bylo - zřejmě na pokyn shora - konání těchto shromáždění ve školách zakázáno - údajně z "hygienických důvodů". Poté jsem je přenesl ve formě biblických hodin do rodin sboru a rozšířil ještě na další místa: Staňkovice, Dolní Týnec, Homolí a Doubravice. Bohoslužby v původní formě jsme konali nadále /až do konce/ v domku manželů Kopeckých v Býčkovcích za účasti až 25 bratří a sester, v tom mnohých ze Slovenska. -Pan profesor J.B.Souček, který sledoval můj vývoj i na dálku s pozorností - patrně si sliboval ode mě jako dobrého studenta více - vyslovil ve svém kázání při presbyterní konferenci v Žatci tuším začátkem 60. Let, skrytou výtku na mou adresu, /tak jsem to alespoň pochopil/, že je třeba rozlišovat věci podstatné od vedlejších... S učiteli, kteří byli vedeni k zesměšňování této výuky jsme "soutěžili" v přátelském vztahu k dětem, i když si - dodatečně - nedělám žádné iluze o kvalitě a výsledcích této práce za daných okolností politických a při složení členů sboru /většinou z okrajových evangeliků přesídlených z vnitrozemí do uprázdněného pohraničí/. Byl to v pravdě zápas o duše dospělých i dětí, při němž jsem leckdy riskoval ztrátu státního souhlasu k duchovenské činnosti, když jsem se snažil návštěvami u rodičů a dopisy povzbudit členy k přihlašování dětí u ředitelů škol. Po jednom udání mě církevní tajemník - bývalý postarší lokaj bývalé šlechty - požádal, ať si protokol napíšu sám: "Vy to umíte lépe". V roce 1953 vyvrcholila ofensiva "strany" proti této církevní práci s dětmi, když je rodiče měli osobně oba přihlašovat u ředitelů škol, při čemž jim bylo vyhrožováno, že tím poškozují vyhlídky dětí na další studium... Tak skončila tato forma duchovenské práce s dětmi a napříště jsem ji mohl konat pouze na půdě sboru, nicméně jsem připravoval děti ke confirmaci i v diasporních rodinách a confirmace se konaly za mého působení až do r. 1971, arci s klesajícím počtem dětí / od 30 na počátku až k počtu 4 na konci/. Celkem 80 mých konfirmandů - nyní již rodičů dospělých dětí - čeká na oživení jejich vztahu ke sboru a k církvi pastýřskou péčí duchovních, jež se - žel - po mé likvidaci režimem v r. 1971 déle než 30 let nekoná...*

Od r. 1953 jsem byl v našem ústeckém /původně podřipském/ seniorátě povolán k vedení odboru pro vzdělávání presbyterů a pořádal každoročně seniorátní konference za účasti farářů a profesorů fakulty. Vycházel jsem přitom z potřeby důsledného uplatňování církevních řádů, usnesených synody. *Šlo také o celkové zvyšování teologického vzdělání presbyterů v situaci, kdy bylo třeba stále více jejich kazatelského zastupování v uprázdněných sborech seniorátu. Presbyteri byli vystaveni většímu nátlaku ze strany KSČ, a proto jsem přebíral mnohé práce ve sboru, jež příslušely jim. Podobně jsem se zástupně angažoval i na synodech. Senior Zd. Somolík to "ocenil" po své vizitaci u nás v soukromém rozhovoru takto: "Jsi populární, poněvadž děláš všechno sám". Když mě seniorát v r. 1967 po smrti br. Zd. Somolíka kandidoval k volbě za konseniora, přišli mě do sborové kanceláře kádrovat tři muži, kteří se nepředstavili. Po nějaké době rozhovoru jsem jim řekl: "Abychom to zkrátili. Kladete mi zvláštní otázku, jestli umím lhát. Neříkám své manželce všechno, v zásadních věcech však dodržuji řád, mluvit pravdu. A pokud jde o marx-leninismus, s ním si poradíme i bez špionů". Nato odpověděli: "Vy si nějak troufáte". -Dal jsem tak najevo, že v tomto režimu nehodlám dělat něco jako kariéru. Nicméně jsem kupodivu státní souhlas k volbě konseniorem Ústeckého seniorátu dostal a jako konsenior jsem pak byl v r. 1971 likvidován.*

Zvláštní pozornost jsme věnovali otázkám křtu a confirmace, takže senior Zd. Somolík mne a svého tehdejšího vikáře Miroslava Brože nazval "řádivými rytíři". Řád církve jsem arci musel uplatnit i za situace, kdy měl být br. Somolík potřetí za sebou volen znovu za seniora, což jsem odmítl a sen. konvent pak zvolil br. Dr. B. Honců. Po jeho smrti jsem pak opět navrhl br. Somolíka...

V padesátých a šedesátých letech jsem byl opětovně volen synodálem za náš seniorát. Na synodech jsem vždy zastával na politických poměrech nezávislou identitu evangelické církve. Také zde jsem kladl důraz na důsledné dodržování církevních řádů, až jsem se r. 1953 proto dostal do

konfliktu s tehdejšími náměstkem syn. seniora, Boh. Burianem, v otázce členství v církvi. Nebyl jsem schopen smířit se s biblicky a teologicky neobhajitelným pojetím tzv. církve "lidové", uznávajících bez dalších projevů jakéhokoli vztahu k viditelné církvi za členy všechny, kdysi v ní jako děti pokřtěné. Aniž jsem kdy měl na mysli tzv. církev výběrovou /tak osočení B. Burianem/, navrhol jsem **z pedagogických důvodů rozlišení** aktivních členů církve od členů pouze formálních, tedy svého druhu řád "dvojitý členství v církvi", aniž by kdo z ní byl vylučován - leč vlastním negativním stanoviskem a chováním. Byl jsem v této snaze - v době, kdy byli i okrajoví členové církve ještě oslovitelní - nepochopen a věc potom řešila "strana" svým nátlakem na vystoupení z církve všech, kdo byli ve "straně" a kdo neměli odvalu k nějaké formě odporu vůči stranickému nátlaku. Tím se církvi odcizili /i pro pozdější dobu po politickém obratu v listopadu 1989/. Nepřestávám pokládat např. své konfirmandy v počtu celkem 80 i dnes za oslovitelné, i když jejich "návrat" po řadě desetiletí je stále obtížnější - z jejich strany... Přátelské vztahy k jejich bývalému faráři však namnoze stále trvají.

Oživením a radostí našeho sborového života byly každoroční "sborové dny" na jaře a na podzim, kdy byli našimi hosty známí faráři a profesori církve a Litoměřice při těchto dnech shromažďovaly také naše členy ze sousedních sborů Chotiněvsi a Třebenic a také členy bratrských sborů Církve baptistů a metodistů. Při velkém ekumenickém shromáždění v "červeném kostele" přednášel u nás v r. 1967 br. prof. J.L.Hromádka a účastnil se také President německého evang. Kirchentagu, Dr von Thadden-Trieglaff se synem. Dodatečně je třeba zmínit, že se nám v r. **1950 podařilo zřídit** v přízemí sborového domu v Rooseveltově ul.7 **prostornou modlitebnu**, kterou odevzdal jejímu účelu br. syn. senior Dr Viktor Hájek. Našimi hosty byli postupně např. profesori naší evangelické fakulty J.M.Lochman, Amedeo Molnár, J.B.Souček, Josef Smolík, J.B.Jeschke /ten kázal 6.7.1952 na louce pod Žižkovým vrchem Kalichem za účasti asi 250 členů seniorátu/, dále Jan Heller a Miloš Bič, syn. seniori Dr Kejř /1974/ a Josef Hromádka /1989/, sen. Zd. Smolík, Dr Boh. Honců, F.S. Janovský, Josef Šplíchal, dále Mir. Bula, St. Segert, Eugen Zelený, sup.Evangelické církve v Polsku, Jan Nevečeral z Varšavy a farář Zdzislaw Tranda ze Zelova, dále Dr Zd. Trtík z ČČS, Al. Havránek /CB/, Pavel Filipi, Jan Šimsa, slov. farář Bohdan Hroboň, Dr Zd. Matějček, spisovatel Josef Bor /vězeň z terezínského ghetta/, Miroslav Růžička, Vl. Kalus, Jakub Trojan, Lad. Hejdánek a Jiří Němec, volyňský farář z N.Yorku Mil. Baloun, Jan Potoček, BB. Bašus, Dr Jaro Křivohlavý a po letech nás navštívil i náš farář-exulant Š.M.Pavlinec.

Od počátku mého působení v Litoměřicích jsme udržovali dobré ekumenické styky s místními baptisty /většinou reemigranty z Volyně/, s metodisty /zvláště za působení býv. pracovníka Armády spásy br. Boh. Bureše/, se sborem Církve československé za působení faráře a pozdějšího olomouckého biskupa Dr Vlastimila Zítka a nejnověji i s církví adventistů s.d., která byla dočasně i hostem v našem sbor. Domě. Bratr Halama st. doporučil k osobnímu styku s námi kat. děkana /a politického vězně/ Josefa Helikara, s nímž jsme udržovali po řadu let až do jeho smrti srdečné přátelské styky. Tak byly navázány také styky s řk. Teologickou fakultou, vyhoštěnou komunisty r. 1948 z Prahy do Litoměřic, a zvl. je možno vyzvednout řadu Ekumenických biblických seminářů s tématem "Království Boží" v r. 1969. *Mezi katolickými bohoslovci z Cyrilo-Methodějské teologické fakulty, která byla komunisty "vysídlena" z Prahy do Litoměřic /1953-1991/ byl účastníkem tohoto semináře v naší modlitebně také pozdější arcibiskup a kardinál Josef Vlk.*

Ve své kazatelské práci jsem kladl důraz na odpovědné tlumočení zvěsti Písma svatého, jež byla po věky zdrojem pravdy a z ní pramenící moudrosti s dosahem také pro celý náš národ. Z naší fakulty jsem byl orientován na bartovskou teologii Slova, současně však inspirován také demythologizováním církevní tradice Rudolfa Bultmanna. Snad jsem byl v maloměstském sboru až příliš "akademický", což jsem si uvědomil až ve společenství s dělníky v chemické továrně v Lovosicích, kam jsem byl "doprovoděn" STB po své farářské likvidaci v r. 1971. Pak i má kázání "zlidštěla" a stala se - jak doufám - ještě aktuálnější.

Ačkoli jsem formálně nepatřil ke skupině Nové /Civilní/ orientace, šel jsem touto cestou a snažil se nebýt jiný na kazatelně a pod ní. Pokud jde o styk s celou církví, udržovali jsme jej jednak účastí na celocírkevních shromážděních /např. Evang. Dílo J.A.Pellara/, jednak sborovými zájezdy, při

nichž jsme navštívili řadu sborů v celých Čechách a na Moravě. Věrně jsme plnili také své finanční povinnosti vůči celé církvi a také ve financích panoval pořádek. Pokud jde o počet členů sboru docházelo - žel - v důsledku zmíněných politických poměrů k postupnému zmenšování členské základny z původních asi 1200 na, tuším, 460 ke konci mého působení v r 1971. Ve staršovstvu byl mou oporou tradiční evangelík z podmělnické Býkve, Dr Jaroslav Derfl, odchovanec faráře Fr. Žilky. Po uplynutí 10 let mého působení v Litoměřicích jsem byl svými přáteli zván do jiných sborů /Mir. Mírejovským do Karlových Varů, Dr Jiřím Otterem do Mariánských Lázní, po Vl. Kalusovi do podbrněnské Miroslavi a vlastně i do našeho mateřského sboru v Praze-Kobylisích, když měl tento sbor díky švýcarské pomoci v r. 1968 budovat svůj sborový dům. Nehledě k otázce st. souhlasu /při mém "kádrovém politickém profilu"/, nechtěl jsem znovu budovat církevní objekt a farář Jan Karas měl k tomuto úkolu m.j. i své zvláštní odborné předpoklady. Navíc měla moje manželka v Litoměřicích dobré zaměstnání, jako sekretářka ředitele Potravín, Lad. Lešikara /původem z H. Čermné / a její plat byl při mizerných státních platech farářů oporou rodinného rozpočtu. Celkem jsem přežil 3 církevní tajemníky, až mě ten poslední - Dr Sücker z Roudnice n/L - z návodu krajského církevního tajemníka Dlabala a STB zlikvidoval r.1971.

III. Svaz českobratrského evangelického duchovenstva /SČED/

Zbývá kapitola mých aktivit v SČEDu /po obnovení v r. 1990 SEK/. Jeho aktivním členem jsem byl od počátku svého duchovenského působení v Litoměřicích. Právě proto, že jsem jako v Praze bydlící neprožil osobní a duchovní společenství s ostatními studenty v Husově bohosloveckém semináři v Jirchářích, rád a se zájmem jsem navštěvoval letní a zimní konference SČEDu /v LTK v Bělči u Třebechovic p. O. a v Jirchářích v Praze/. Zde jsem navázal řadu přátelských spojení /např. s J.A.Dvořáčkem, Vl. Kalusem, Jiřím Cardou, Mir. Hejlem aj./ kromě již existujícího přátelství s "komilitonem" ze studií, Milíčem Lochmanem. V době politické tísně a postupující infiltrace farářských řad "námluvami" agentů StB byla tato setkání na půdě SČEDu oázami uvolnění, svobody a aktivní odpovědnosti za církev. Často jsem iniciativně zahajoval diskuse po přednesených referátech a snad proto jsem byl zvolen pokladníkem a členem výboru SČEDu a v r. 1968, za počínajícího "pohybu" v naší národní společnosti zvaném "Pražské Jaro", předsedou SČEDu. /o jeden hlas - ne můj - nebyl zvolen bratr Jakub Trojan, který by si nejspíš v další krizi počínal prozíravěji.../. Má volba se měla později ukázat jako "Danajská pocta". V politicky napjatém ovzduší náš Svaz z iniciativy skupiny mladých farářů "Nové orientace" odhlasoval řadu peticí k podpoře demokratizace našeho socialistického zřízení a ty byly potom s mým podpisem a podpisem tajemníka výboru SČEDu, br. Jana Čapka, odesílány vládě a parlamentu /nikoli KSČ/. Vnitřně jsem s těmito počiny souhlasil, ačkoli jsem měl o jejich účinnosti velké pochybnosti. Pamatuji se, že jsem při jednom takovém jednání a hlasování řekl: "Bratři a sestry, uvažujete o tom, že by tento náš spolek také nemusel existovat?". Svými peticemi jsme chtěli podpořit kladné stránky současného společenského pohybu, ačkoli jsme - snad až na br. Alfreda Kocába, našeho "politika" - sotva měli jasnou představu o obsahu a dosahu svých počínů. Nicméně jsme ještě v dubnu 1969, když již všichni pokrokáři byli zticha, z mé iniciativy poslali parlamentu protest proti zavedení censury...

Je na místě ještě zmínit, že jsem - z podnětu br. Jana Šimsy, člena výboru SČEDu - navštívil v Litoměřicích schůzku přípravného výboru Klubu angažovaných nestraníků /KAN/, kde účastníci, "patrně rádi" přenesli odpovědnost za další vývoj tohoto hnutí v našem městě na mne. Uspořádali jsme asi dvě veřejné schůze a pamatuji se, že jsem po ymkařském způsobu při řízení dal prostor k odpovědi napadenému tajemníku KSČ... Absolvoval jsem ve farní kanceláři dokonce jeden - první a také poslední - rozhovor pro tisk na mikrofon, kde jsem se nehodlal zařadit do "společenství" Národní fronty. Samozřejmě jsem tím vyvolal nechtěnou pozornost "kádrů KSČ" v místě i v Praze, jak se ukázalo.

V létě r. 1968 jsem byl s naší rodinou a autem Renault 8 /darem od GAW a faráře Borgreffe z Ludwigshafenu, SRN/ na několika návštěvách přátel v Německu. Když došlo 21.8.1968 k

obávanému, ale neočekávanému, brutálnímu zásahu armád Varšavské smlouvy do naší země, vyčkali jsme - díky pohostinství rodiny faráře Roberta Wagnera v městě Reutlingen u Stuttgartu - týden v cizině, poněvadž byla možnost širšího mezinárodního konfliktu. Když se však poslechem našeho svobodného rádia z Prahy ukazovalo, že lid "drží nadále prapor svobody", vrátili jsme se koncem srpna 1968 domů, a tedy já osobně ke své odpovědnosti za sbor a SČED. Bylo to dokonce kladně zmíněno v místním tisku KSČ.

Tady je na místě kapitola mých a našich **zahraničních styků**. Již v padesátých letech se konaly pod státní a stranickou patronací návštěvy Památníku národního utrpení v Terezíně, který patří územně do obvodu našeho sboru. Zprvu šlo o delegace "spřátelených zemí soc. tábora", později i z řad západních sympatizantů a v souvislosti s "mírovým hnutím". Jelikož jsem nepatřil ke "kádrově spolehlivým", proto tyto - namnoze evangelické - návštěvy náš sbor mýjely. Až v r. 1965 pan profesor Miloš Bič při provádění evangelické skupiny ze sboru Bielefeld /SRN/ řekl: "V Terezíně jsme na půdě našeho evangelického sboru v Litoměřicích a tak je na místě, navštívit také tento sbor". Což se i stalo a tím byla protržena "blokádá" našeho sboru a mne, jako litoměřického faráře, pokud jde o styky s cizinou. Měl jsem tak možnost seznámit naše hosty s vyznavačskou minulostí Litoměřic /exulant a spisovatel Pavel Stránský, který jako městský písař ještě do r. 1627 obhajoval evangelickou víru proti kapucínům a pro víru opustil vlast, dále pan Mráz z Milešova dal v r. 1580 zbudovat věž svého domu na náměstí ve tvaru kalicha, jako symbol svého vyznání. Jezuité pak tento symbol zachovali, poněvadž jej reinterpretovali na symbol vinorodého kraje .... Hle, doklad ambivalence dějinných skutečností!/. Svobodně jsem naše hosty také seznamoval s úsilím naší církve o vyznávající církev a svobodnou evangelickou identitu naší církve v proměnách času, což asi nebylo po chuti ani samému vedení naší církve v Praze, které mě nikdy nepřizvalo k zahraničnímu zastupování... Konečně i bývalý hrad Jana Žižky z Trocnova na hoře Kalichu severně od Litoměřic patří k slavné době naší první reformace. Pozoruhodné je, že si Klementinští jezuité vyměnili svrchovanost nad touto horou, ač nepatřila k jejich liběšickému dominiu. Snad proto z onoho hradu, údajně rovněž s věží ve tvaru kalicha, nezůstal "kámen na kameni".

Díky br. farářů Dr Manfredu Karnetzkému /pozdějšímu vedoucímu tzv. Akce smíření z Berlína/ jsme po 3 roky měli úzké spojení s Akcí smíření, jejíž mladí členové konali symbolickou údržbovou práci na Malé pevnosti a ve městě Terezíně. V r. 1969 StB uspořádalo výstavu, jež měla doložit, že šlo o "špiony"... Při těchto stycích, zvl. s německými návštěvami jsem vycházel z Kristova evangelia smíření a odpuštění, aniž jsme se kdy vraceli detailně k bolestné minulosti /šlo o ročníky narozené po r. 1945/. Radovali jsme se až na řídké výjimky ve sboru - z tohoto rozšířeného společenství Kristova lidu, které nám bylo obdarováním a posilou. *V r. 1966 navštívila náš sbor skupina mládeže z YMKY /CVJM/ z města Reutlingen u Stuttgartu. Pro veliký zájem chtěli svou návštěvu u nás opakovat i v r. 1967, avšak nedostali k tomu potřebné pozvání od ministerstva kultury. Tu jsem převzal iniciativu do svých rukou a sjednal jsem jim ubytování v hotelu v Roudnici n/L. To vzbudilo nelibost ministerstva kultury, kde mě pan Král napomenul slovy: "Máte snad u vás expozituru Čedoku?!" - Nezůstalo jen přitom, ale totéž pak učinil, tj. mně důrazně "vyčinił", pan M. Salajka z Ekumenického institutu v Husově domě. Zřejmě jsem narušil "monopol na zahraniční styky církve", který chtěli mít vyhrazený v Praze. S tím zřejmě souvisely pokusy agenta StB pana Málka, vetřít se ke mně v r. 1966. - Hle, jak spojitě to byly nádoby!*

Ve stycích se zahraničními hosty /a především s Němci/ jsem vždy jednal jako rovný s rovnými. Na základě zkušeností českých exulantů jsem uplatňoval zásadu: Je správné přejímat každou vyšší kulturu hodnot, ovšem při zachování věrnosti rodnému českému jazyku a kladným stránkám české tradice a dějin, jimiž můžeme přispět do evropského společenství. - Duchovně zploštělý a mravně nihilistický národ ztrácí smysl a důvod k další existenci!

V roce 1967 jsem se zúčastnil na pozvání přítele, sup. Dr Manfreda Karnetzkého, mezinárodní konference s tematikou "Péče o památníky nacistického násilí" v evangelickém středisku v Berlíně-Wannsee /tehdy záp. Berlín/. Tady jsem zástupci z vých. Berlína předložil podnět, aby byla na symbolické práci v Terezíně pořádané Akcí smíření ze západního Berlína umožněna účast také

evang. mládeži z NDR. Byl jsem totiž svědkem toho, jak evang. mládež z Karl Marx-Stadtu pracovala v Malé pevnosti maskována jako turisté... Oslovený reagoval briskně: "My jsme dědictví po třetí říši nepřevzali!". -O přestávce mě přátelé vyzývali, abych s tímto mužem pohovořil, abych neměl v budoucnosti potíže. Učinil jsem tak a v rozhovoru jsem mu položil otázku: "Existují tedy dva německé národy?"... Důkladné prohlídky na hranici NDR byly toho ozvěnou. - Jinak jsem za minulého režimu absolvoval jen tři zahraniční návštěvy: V r. 1965 týdenní seminář ve valdenském táboře AGAPÉ nad Turinem, o němž jsem musel podat zprávu min. kultury. To, že jsme tam s farářem ČČS Švábenickým sehráli při představení národních skupin němohru: "Konec železné opony", jsem ovšem pomlčel. *První příležitostí k zahraniční cestě "na Západ" /v Polsku a v NDR jsme byli do té doby vícekrát / bylo pozvání Valdenské církve v Itálii k týdennímu pobytu v jejich táboře AGAPE u Turina v srpnu r. 1965. Souhlas ministerstva kultury k této cestě pro mne získal přes odpor min. kultury /pan Král/ sekretář Valdenské církve Giorgio Girardet na zpáteční cestě z mírové konference v Moskvě, když mi samo pozvání předtím získal přítel, prof. Amedeo Molnár z naší fakulty. Díky pohostinství Valdenské církve jsem mohl po skončení semináře v Agape navštívit na 2 dny rekreační dům Valdenské církve ve Vallecrozii u San Rema a 3 dny pobýt v sirotčinci církve ve Florencii /far. Santini/. Jaký na mě udělal dojem staletý náskok Itálie v architektuře a ve výtvarném umění před naší "středo-východní" Evropou, nemusím ani popisovat! Referát o této cestě jsem do ET-KJ tehdy nenapsal, poněvadž jsem nechtěl pohoršovat ty, kdo tehdy tuto možnost neměli.*

V r. 1966 jsem navštívil řadu přátel v SRN a kázal v Neuwiedu /far. Jürgen Seim/ a Bielefeldu /far. Sprinz/. V r. 1969 jsem pobyl týden v ekumenickém klášteře TAIZÉ v Burgundsku, dále v Lyonu a Paříži. Celkem se u nás vystřídalo během 30 let 257 zahraničních návštěv /z toho z Německa 198, z Holandska 24, 3 ze Švýcar a 3 z Itálie. Velikou službu při tak mnohých návštěvách / včetně 101 domácích/ odvedla moje obětavá manželka spolu se svou matkou, paní Růženu Vojtěchovskou, která s námi bydlela od našeho sňatku r. 1946 až do své smrti r. 1980.

IV. Krize

V létě r. 1968 jsem byl s rodinou a autem na návštěvě v Německu, kritického dne 21.8.1968 v Reutlingen u faráře Roberta Wagnera. Zde jsme - díky obětavosti našich hostitelů - mohli zůstat ještě týden po brutálním zásahu "spřátelených armád" proti Pražskému jaru, poněvadž nebylo jasné, zda nedojde k dalšímu střetu Západ-Východ. Když jsme na tranzistorovém radiu ještě nedaleko Dachau při zpáteční cestě slyšeli, že se národ drží obnovené svobody, projeli jsme kolem plačící strážkyně hranic a stažené státní vlajky na půl žerdě na Folmavě přes Plzeň domů. Šlo přece o to držet solidaritu jak s církví a sborem, tak se SČEDem, jehož jsem byl předsedou, a ovšem se zápasícím národem...Přitom co mne potom očekávalo, jsem si vzpomněl na scénku u Husova domu. Tam mě Jan Šimsa žertem položil otázku: "Tak, Vlastíku, kdy si uděláš ten doktorát?" -Odpověděl jsem, také žertem: "Já už jsem doktorem - "doktorem nezávislosti". Když mě kolegové v lednu 1968 volili předsedou, očekávali patrně, že uřídím očekávaný střet s režimem po r. 1968 bez následků pro farářské společenství i za cenu nějakých kompromisů. Pamatuji se, že jsem se vyjádřil manželce v průchodu Vilímkova nakladatelství /tak, že to mohli slyšet za námi krácející manželé Trojanovi/: "Oni očekávají, že se dám cestou nějaké kolaborace..." Což se ovšem nestalo.

Dva roky jsem se snažil zorganizovat ve SČEDu nějakou formu "dělby práce k prohloubení farářského působení". /Odbor církevní služby za vedení faráře M. Rozbořila/. Na jaře r. 1971 jsem však obdržel předvolání na ministerstvo vnitra /v tzv. "kachlíkárně" na Letné/. Oznamil jsem tam, že se dostaví celý výbor SČEDu, poněvadž jsem tušil, že půjde "do tuhého". Sekční šéf, Dr Karel Hartl nás v krátkém projevu vyzval, abychom se zamysleli nad dosavadní politickou linií SČEDu a uvědomili si, že se píše rok 1971. - Na naši otázku, co by to mělo kromě data znamenat, odpověděl mluvčí min. vnitra výhrůžně: "**O tom vy uvažujte!**". Nato jsem projevil názor, že jsme v roce 1968-1969

podle
nejlepšího
prospěch

jednali
svého
vědomí ve

demokratizace našeho soc. zřízení, takže na tom nemáme co měnit". S tím souhlasil a dodatečně tento postoj kladně hodnotil i Jan Šimsa. To jsme ještě nevěděli, že KSČ hodnotí postoj SČEDu /a jak se později ukázalo i církve/ jako pobuřující a protisocialistický, na což se daly užít "gumové politické paragrafy" a že záležitost by po třech letech od r.1968 byla bývala promlčena...

Nedlouho po zmíněné výhrůžce min. vnitra, započala skutečná represe. Zatím celkem mírně tím, že mně byl v červnu 1971 odňat můj cestovní pas. Nehodlal jsem se s tím smířit a podal jsem protest proti tomuto kroku Krajské správy pasů a víz v Ústí n/L a po zamítnutí také Krajské prokuratury v Ústí n/L s tím, že jsou nezákonně omezována moje občanská práva. Odpověď zněla: "Stalo se tak pro vaše politické postoje, takže není ve státním zájmu, abyste cestoval do ciziny". V osamocené pozici a bez znalosti právních kliček úřadů, avšak se znalostí, jak zvolna, ale neúprosně postupuje " parní válec" komunistické justice, jsem se rozhodl k poslednímu protestu: Napsal jsem tehdejšímu prezidentu Husákovi, že se na protest proti omezování mých občanských práv nezúčastním nastávajících parlamentních voleb, nebude-li má záležitost kladně vyřízena. Neměl jsem čas, projednat svůj postup s dalšími členy SČEDu, ani s řádnou schůzí staršovstva a také jsem nechtěl, aby nesli za můj postup zodpovědnost. Stále ještě jsem trochu počítal s "politickým řešením záležitosti", i když jsem ovšem musel počítat i s tvrdým postihem. S podvědomou vzpomínkou na "Moravany u bělohorské zdi" jsem nicméně podal svůj **protest jako znamení nesouhlasu s očekávanou "normalizací"** pana Husáka a spol., znamení své osobní i jako předsedy SČEDu a tou dobou úřadujícího konseniora ústeckého seniorátu. Přes varování kurátora Dr Derfla /ten věc žoviálně zlehčoval slovy:"vzali jste mi pas, nedal jsem vám hlas".../ a manželky. V tom všem jsem jednal i za krizové situace jako až dosud vždy **jako svobodný občan a jako křesťan, stojící pod svrchovanou ochranou Boží.**

Zde je na místě, abych se vyjádřil ke svému vztahu ke komunistickému režimu a k marxistickému učení, který jsem zastával na základě studia spisů T.G.Masaryka a ovšem biblického poselství od počátku svého veřejného působení až podnes/jaká nuda bez žádného atraktivního obratu!/.

Když KSČ a KSSS ustrnuly u "starého Marxe", pro něhož byla základem všeho jen hmota a násilí ospravedlňovalo vnucování "sociální spravedlnosti", "štěstí" a "svobody" všem a zejména minulé "vládnoucí třídě", tu jsem já, původem /stejně jako má manželka/ z dělnické rodiny, poslechl hlas kritického rozumu a poselství evangelia Ježíše Krista a toto učení i postup z něj plynoucí odmítal jako násilnické a nevěrohodné - což bylo z hlediska režimu arci přitěžující okolností. Stručně řečeno: budovat "něco jako hodnotově rovné nebeskému království na zemi" bez Boha a víry v Ježíše Krista, byl a mohl být pouze více méně vědomý podvod na prostých a utlačovaných lidech. A podobně: vyhlašovat za demokratickou svobodu ujařmení lidí neomezenou, totální mocí jedné strany a jediného nedotknutelného učení, bylo a je lži a nestydatým překrucováním skutečností. V pravdě jen tam, kde je "Duch Páně, tam je i svoboda" /1.K 3,23/. KSČ si svým povrchním atheismem uřezávala větev, na které seděla! V roce 1966 za jakéhosi politického či ideologického uvolnění ve straně KSČ jsem napsal do Křesťanské revue /za redakce prof. J.Smolíka/ jednu za svých nemnohých básní v próze, kterou jsem nadepsal "Úsměv". Šlo v ní o toto: "Dech jara přiměl lidi aby zotvírali svá okna i svá srdce. -Avšak na přístrojích jiné moci byl stále mráz. - A tak lidé postupně zavřeli svá okna i srdce a na jejich tváři se objevil úsměv. Úsměv zklamání, ale také spoluviny...". -Nedlouho potom jsem byl předvolán p.KCT Dlabalem na ONV Litoměřice, kde jsem byl dotazován na smysl oné básně. Orgány KSČ v Praze ji hodnotily jako útok na stranu /bud' proti Únoru 1948, nebo proti 13. Sjezdu KSČ, atd./ V tu chvíli mě nenapadlo nic jiného, nežli: " Bylo to proti znovuzahájení atomových pokusů USA v Tichomoří..." -Vtip v tísni, ale vlastně mohla být ona báseň proroctvím toho, co přišlo v srpnu 1968. - Pan KCT nato: "To jste to nemohl formulovat jasněji?". -Má odpověď: "A viděl jste již báseň, kde by byla také adresa?".

Jako občan, ale i ze svého teologického pojetí odpovědnosti církve za život společnosti /odkaz husitství!/ jsem vždy - zatím v kázáních a v pastorační činnosti - tíhnul k angažovanosti ve veřejném životě, arci bez hledání uplatnění v nějakých funkcích a bez iluzí o možnostech církve v tomto směru /zde patrně na rozdíl od našeho "faráře - politika a předsedy mírového odboru SČEDu, br. Alfreda Kocába, kterého SČED v r. 1969 kandidoval k volbě za poslance parlamentu.../. Otázkou ovšem je, zda jsem byl pro nastávající otevřený konflikt s KSČ a jím ovládaným státním aparátem dostatečně vzdělán v oblasti praktické politiky, tehdy platného práva a ekonomie. Pro mnohé asi zůstává otázkou, **zda byl tento otevřený konflikt s totalitním režimem tehdy nutný a užitečný. Na tuto otázku nechť odpoví samy dějiny.** Na okraj jen tyto dvě "momentky": Po mém propuštění z vazby, mne prof. Vydrář na synodní radě položil otázku: "Teď jsi zralý pro Chartu 77". Odpověděl jsem: "po zkušenostech nehodlám dále korespondovat s komunistickým režimem v žádné formě. Ostatně jsem Chartu 77 podepsal již v r. 1971". -A otázka br. Dr Laichtera, zda souhlasím s publikováním mého případu v zahraničí:"Mám za to, že fakta sama mluví za sebe a není třeba do toho zahrnovat zahraničí". Ostatně sám můj vyšetřovatel mjr. Nedvěd se proěkl, snad úmyslně:"To je nějakého povyku kvůli vám v zahraničí..."

K listopadovým zahraničním volbám jsem tedy nešel. Husákovský režim /kdoví, zda můj dopis Husák vůbec dostal do ruky?/ odpověděl na mou "výzvu" vzápětí: Šest dní po listopadových volbách jsem byl přepaden ve sborovém domě šesti členy StB pod vedením kpt. Adamce z Prahy a pod záminkou dvou politických paragrafů /pobuřování vyložením usnesení "Synod národu" v informační skřínce sboru a poškozování zájmů republiky v zahraničí zasláním překladu "Stanovisko SČEDu k vnitropolitické situaci" z r. 1969 přáteli do západního Berlína/v "den sv. Mikuláše" zatčen. Byla provedena zevrubná domovní prohlídka v našem bytě, ve sborové kanceláři, na půdě /kde byl - žel - objeven archiv SČEDu; část jeho byla později prohlížena u jednatele výboru SČEDu far. Jana Čapka v Sázavě/, dokonce i v garáži. *Pan Málek si pořídil také vzorek z našeho psacího stroje. Zřejmě proto, že ze mě chtěli pánové z StB udělat hlavního strůjce letákové akce v Praze proti účasti na listopadových volbách v r. 1971. V Praze byli za to postiženi bratři Ladislav Hejdaňek a farář Jaromír Dus. Já jsem se však o této akci dověděl až dodatečně...*

Nato jsem byl odveden k výslechu do místností StB ve zdejší věznicí a zde vyslýchán až do půlnoci. Poslední vtip jsem řekl po skončení dom. prohlídky, když kpt. Adamec konstatoval, že při prohlídce nebylo použito násilí, dovolil jsem si doplnit: "ani z druhé strany".

Přítomní se udiveně rozhlédli, kde mám asi uloženy zbraně... Výslech se točil hlavně kolem SČEDu, při čemž se ukázalo, že pánové z StB pokládali SČED a jeho výbor za jakousi "rezervní synodní radu". Když jsem konstatoval, že náš spolek je něco jako odborová organizace, zastávající zájmy duchovních, jeden z členů komise hodil tužku na stůl a prohlásil zhnuseně: " Já se na to vykašlu..!". Asi pochopil to vše jako frašku. A měl pravdu, jenže pan Adamec vedl dále z Prahy organizovanou akci se vši "vážností". Po skončení výslechu si pan Adamec s vedoucím vězeňské stráže na chodbě něco šuškal, což jsem chápal asi ve smyslu: "Teď ukážeme tomu drzému faráříčkovi, zač je toho loket". Že tento brutální postih osamělého protestanta v budoucnosti zesměšní režim KSČ, to ho nenapadlo.

Noční vězeňská stráž /náhodou muž pocházející z Volyně/ mě potom v noci navlékla do vězeňských tepláků /také jeden z deprimujících prostředků/ a zavedl mě do cely. Tam jsem si v noci povídal /což byl zřejmě omyl postupu/ s dvěma politickými vyšetřovanci, z nichž jeden byl advokát z Jablonce n/N/, ten pomohl několika politicky žalovaným na svobodu a byl potom nařčen, že přijal za to úplatek! /a druhý měl vyhrožovat předsedovi MěNV v Budyni n/O zabitím, ač šlo jen o výměnu názorů za Pražského jara... Takže jsme tvořili zajímavou skupinu. -Když mně potom v sobotu dopoledne krajský prokurátor z Ústí n/L zvěstoval, že na mne byla uvalena tzv. koluzní vazba, poznamenal jsem, že je nebezpečí, aby mým uvězněním nevzniklo větší pobouření nežli mým údajným přečinem. Nato on: "Je to takové nepopulární opatření". Druhého dne jsem byl uveden do jiné cely, kde nebyli političtí vězni. Tam jsem se představil jako evangelický farář a projevil očekávání, že - ačkoli jsme tam z různých příčin - se budeme chovat civilizovaně. Což se vcelku také během dvakrát prodlužované mé vazby dělo. Bez jakýchkoli zábran jsem v cele prohlásil, že si zde připadám jako rukojmí "kmene Siouxů". V prvním dopise manželce jsem označil průběh vazby jako korektní. To znamená: nikdo nebyl bit, účelem vazby byl "pouze" psychologický nátlak za účelem zlomení charakteru a postoje vězně - například stálým prodlužováním vazby. Depresivně na mě mohl a asi měl působit jeden "délesloužící" vězeň z Teplic, který byl ve vazbě již jeden a půl roku!/ a měl za to, že je to lepší, než být ve výkonu trestu v táboře.../ Tento muž měl výsadu, že měl stálý přísun doutníků, jimiž nám otravoval vzduch - a patrně také za to "donášel". O průběhu mé vazby jsem napsal do ET-KJ v březnu 1990 /hned jak to bylo možné/ a tak se zde o tom nebudu znovu rozepisovat. Snad jen to, že jsem na základě souhlasu vazebníků každou neděli ráno měl pro ně krátký výklad biblických textů na téma: "Setkání biblických svědků s mocí světského zákona. Počna od Josefa v egyptském vězení až po Zjevení Janovo. Sympatický muž "zvaný černý Jan" mě také vyfotografoval do "Zločineckého alba" a vzal mně otisky prstů s omluvou: " Je to taková nepříjemná operace". Odpověděl jsem: "Útěchou mi je, že ji museli podstoupit i někteří státníci". Jistě pochopil koho tím míním. Teprve po 1 měsíci mě ve vězení vyhledal můj obhájce, Dr Káňa, kterého manželce pomohl opatřit farář ČCS Vlastimil Zítek, když syn. rada žádost mé manželky o právní pomoc nevyslyšela...

Vyšetřování a výslech vedl major Nedvěd a ten probíhal asi tímto způsobem: Vyšetřovatel listoval v zabaveném archivu SČEDu, kde v zápisech o jednání plenárních schůzí SČEDu v r. 1968 a 1969 zapisovatelé chtěli být /asi/ konkrétní a tak uváděli: "Trojan řekl... Kocáb řekl... Šimsa řekl... " Pan major se mě pak tázal:" Je to tak? A já jsem odpovídal: " Když to tam máte písemně doložené, tak snad ano". Samozřejmě jsem asi měl trvat na tom, že si citované zápisy sám prohlédnu. Na to jsem ve své situaci ani nepomyslel. Za dané situace bylo advokátovi i mně jasné, že důvod ke koluzní vazbě je nesmyslný a protiprávní, a tak jsme oba každých čtrnáct dní podávali krajské prokuratuře protest proti vazbě. Načež vyšetřovatel odeslal akta do Ústí n/L a tamní krajská prokuratura po dalším týdnu námitky zamítla a vyšetřování "pokračovalo". Aby se neřeklo, pan major mezitím navštívil některé naše faráře jako "svědky" např. far. Fundu. VI. Kaluse, Jana Čapka aj., pokud vím. Když můj obhájce namítl, že moje záležitost "není na vazbu", poznamenal mjr. Nedvěd výhrůžně: "Pane doktore, vy se o tento případ nějak zajímáte!". S případy šikany se strany vězeňské stráže a vedení věznice jsem se celkem nesetkal. Pouze jednou v pátek - údajně v souvislosti s nástavbou věznice - nám bylo odpojeno topení a měli jsme 3 dny značnou zimu. Na protest osazenstva náčelníkovi věznice, přišel nás navštívit náčelník a místo omluvy se mě tázal: "A co ty vousy?!".Odpověděl jsem:"Já si je podle možnosti stříhám a dlouho tady nebudu".

Přitom jsem vrhl pohled na šest složených slamníků, na nichž jsme spali, což byla němá otázka: "Zdalipak tato "výbava cely" nepamatuje ještě císaře pána?". Dověděl jsem se, že krátce po mém propuštění byly do cel umístěny železné postele... Abych mohl dobře spát, chodil jsem až do únavy kolem cely. Načež pan Kubalík poznamenal: "Člověče, vy máte spaní jako nemluvně". Proč ne, když jsem měl dobré svědomí a celý postih jsem pokládal za **ubohou pomstu režimu!** Když jsme si po dvojím měsíčním prodloužení vazby /celkem 3 měsíce/ přestali stěžovat, poznamenal p. Nedvěd ironicky: "Kdybyste si pořád nestěžovali, nemusel jste být tady tak dlouho...". Humor vpravdě šibeniční. Musím ovšem doznat, že mě časem tato "hra kočky s myší" deprimovala, takže jsem na poznámky "kuřáka" pana Kubalíka z naší cely: "Lidičky, jak jste si mohli něco takového troufat? Kolik divizí jste měli?!" v jistém selhání napsal vyšetřovateli na kus papíru: "Budu usilovat o dobré vztahy mezi církví a státem **čestným způsobem**"... Což mohlo mít později jisté důsledky.

Symbolicky jsem byl propuštěn na "Den vítězství pracující třídy" 25. února 1972 a konečně jsem mohl jít neomezeně více kroků v jednom směru! a jíst domácí stravu. To mně připomíná jednu scénku se setkání s Romem ve vazbě /mladík tam byl pro vydírání/: Jednou týdně jsme si mohli z kantýny objednat nějaké potraviny. Načež mladý cikán mě požádal: "Pane Sláma, já nastoupím do výkonu trestu a kouřím. Vy nekouříte. Buďte tak hodný a objednejte si cigarety a já vám objednám máslo". Hned mi bylo jasné jak to dopadne. A tak se i stalo: On dostal cigarety a já nic... Doma mě očekávala manželka, sama ohrožovaná na svém pracovišti jako sekretářka ředitele Potravin, dcera Ivanka a tchýně, paní Vojtěchovská. A ovšem náš sbor, arci ustrašený brutálním postupem úřadů proti jejich farářům. Ve vazbě jsem dostal pouze dva lístky: od Jana Šimsy a od s. Kobrlové, učitelky. Teprve na svobodě po r. 1990 mně br. far. P. Hlaváč doručil pozdrav plenárky SČEDu z ledna 1972 /bratr Mikolášek tam měl zvolat: "Co jste udělali s naším předsedou?!"/ a dojemné povzbuzení neznámé sestry... Obojí jsem odevzdal do sen archivu br. sen. Petru Čapkovi. Trvalo to tři týdny, než jsem byl schopen úsměvu. Stalo se to tak, že jsem v rozhlase slyšel chloubu režimu: "Nikde není tak spravedlivé soudnictví jako v ČSSR".... To byl opravdu důvod k smíchu! Při propuštění z vazby jsem byl vyzván, abych do týdne nastoupil do zaměstnání, jinak budu pokládán za parazita. A tak nastala má anabáze po civilních zaměstnáních, když mně byl státní souhlas k duchovenskému povolání odňat p. Dlabalem hned v prosinci 1971. O tom jen ve stručnosti: Asi 3 měsíce jsem chodil s tzv. trasírkou při geodetických vyměřováních /plné pochopení jsem našel u ředitele Geodesie, tehdy v Lovosicích, pana Ing. Hakla, praktikujícího katolíka/, jeden měsíc jsem se na radu bratří baptistů zaučoval jako skladový účetní v ředitelství Zeleniny v Terezíně /podniková stranická organizace "se za mě postavila", ale po zkušebním měsíci jsem na zákrok StB musel odejít/, načež jsem na pozvání bratrance, Jana Slámy, nastoupil jako klimatizér na směnové zaměstnání do Severočeských chemických závodů v Lovosicích, kde jsem působil celkem 10 let. *Byl i třetí pokus o civilní zaměstnání, ale to byl spíše černý humor: V nádražní čekárně jsem četl výzvu: "Modrá armáda vás volá! Staňte se výhybkáři, průvodčími, atd."* - *I přihlásil jsem se u náčelníka stanice v Lovosicích jako průvodčí. Vydrželo to necelé 2 týdny, když mně pan náčelník zvěstoval: "Pane Sláma, vy jste na tuto práci moc starý..."*. Asi měla StB obavy, že budu ve vlacích provozovat železniční misii...

V roce 1972 byly amnestovány přečiny proti paragrafu o "pobuřování" a příslušná stranická a soudní místa asi uvažovala, co se mnou. Nakonec se přece rozhodla, postavit mě před soud pro poškozování zájmů republiky v zahraničí. V onom stanovisku SČEDu k vnitropolitické situaci z r. 1969 vlastně nebylo nic závažného, až na to, že některý člen komise, která text vypracovala, chtěl být konkrétní, takže tam stálo: "Na místa schopnějších politiků se tlačí méně schopní, např. Antonín Kapek", což byl vedoucí tajemník KSČ v Praze. Otázka je, zda právě on představoval zájmy republiky v zahraničí, nicméně gumové zákony KSČ a jejich libovolný výklad režimem takový výklad umožňovaly. Pokud vím, byl v této souvislosti vyslýchán far. Funda, který do protokolu uvedl mj.: "Vlastimil Sláma vedl plenární schůze SČEDu spíše jako konferenciér"... Podle mého mínění tedy demokraticky a bez uplatňování autority "z moci funkce". 23. června 1972 tedy došlo v mé "kauze" k soudnímu jednání. Na mou morální podporu se k němu dostavilo 14 našich farářů, člen synodní rady Dr. Škarvan, farář ČČS Zítek, manželka a kurátor sboru Dr. Derfl.

Při pohovoru br.Dr Škarvan projevil podivení, že mě stíhají jen pro ty dvě věci, které vůči samé církvi nebyly uplatněny. V této souvislosti musím zmínit otázku mého vyšetřovatele z vazby: "Pane Sláma, dostal jste **tištěný exemplář provolání "Synod národu"**? Když jsem to popřel, řekl: "Ale váš kurátor Dr Derfl jej dostal. A víte, kde bylo toto provolání vytištěno? V Novém Městě na Moravě...". A ještě jedna poznámka: Před mým propuštěním, kdy jsem měl jen půl hodiny na prohlédnutí svazku výplodů pana vyšetřovatele, jsem byl uveden do místnosti, kde na mě čekali dva pánové - zřejmě z StB - a ti se pokusili získat ode mě potvrzení závažného protistátního výroku kat. děkana z Litoměřic, P. Uhra, který měl učinit po ekumenickém semináři v našem sborovém domě /za účasti řady studentů řk. Fakulty/ v našem bytě. Zřejmě měli za to, že jsem již dostatečně "naměkko", že jim potvrdím cokoli. Já jsem však řekl: "Pánové, elektronickou paměť nemám, ale vámi zmíněný výrok vám potvrdit nemohu". Načež jeden z nich zklamaně řekl: "To je renons!". - Může být, že - kdybych pánům vyhověl - k žádnému procesu se mnou by bývalo nedošlo... Vypracoval jsem tedy svou obhajobu pro soudní stání. Když si jí můj obhájce Dr Káňa přečetl, řekl: "Pane Sláma, nedělejte ze sebe Jana Husa, jinak dostanete víc, než už vám bylo přiděleno..."

Soudní jednání za předsednictví předsedkyně okresního soudu v Litoměřicích paní R. Vajsově /takto bývalé švadleny/ s koktavými projevy okresního prokurátora + dvěma soudci z lidu bylo předem připravenou soudní fraškou a výkonem pomsty režimu na jednom "protestantu a odrodilci z dělnické třídy". Nebylo o čem diskutovat. Nicméně jsem měl v paměti, že církevní tajemník OCT pan Dr Sücker z Roudnice n/L dosvědčil na přání StB, že viděl v naší pouliční skříňce provolání "Synod národu" jež mohlo pobuřovat více než dva svědky. Já jsem vypověděl, že jsem tam vyvěsil časopis KJ s tímto textem, zatímco pan OCT původně vypověděl, že tam byl "separát" oběžníku synodní rady s tímto provoláním synodu. I otázali jsme se oba, já i můj obhájce, Dr Káňa pana Sückra, jak to, že nyní vypovídáte, že byl ve skříňce "**ústřížek z KJ**"? Když se paní Vajsová OCT otázala: "Tak jak to tedy vlastně bylo?", pan OCT, který si uvědomil, že se špatně naučil svému "textu", při pohledu zezadu se náhle sesul k zemi a šly na něj mdloby. Vskutku námět hodný zfilmování v televizi, kdyby o to byl v médiích zájem. Všichni jsme museli vyklidit soudní síň, načež bylo v protokolu samozřejmě původní znění výpovědi p. OCT. Dále bylo konstatováno obhájcem, že oba inkriminované texty byly v r. 1968 resp. 1969 uveřejněny v našem denním tisku /dokonce ve výtahu i v Rudém právu/ a "Stanovisko SČEDu k vnitropolitické situaci" šlo v bulletinu Ekumenické rady církví na všechny zahraniční evangelické církve, takže bylo zřejmé, že jsem zde účelově před soudem zástupně pouze já - což mělo sloužit jednak k zastrašení vedení církve, jednak k odnímání státního souhlasu dalším našim farářům z tzv. tvrdého jádra Nové orientace... *K tomu docházelo v letech 1972-74 a bylo mně opravdu líto, že byli postiženi i další naši faráři v počtu tuším 7. Nikdy mně ale nic nevyčítali*

Jako vedlejší "produkt" mně bylo připočteno "poškození státního hospodářství" tím, že jsme z neznalosti nevyměnili dary našich zahraničních příbuzných a přátel za tuzexové bony, takže byly při domovní prohlídce "zabaveny" a posloužily pak k zahraničním cestám zasloužilým soudruhům, místo nám k zakoupení automatické pračky... *Církevní tajemníci pak našim farářům v Čechách i na Moravě tvrdili, že jsem byl postižen pro "valutové machinace"...* *Na podzim r. 1972 jsem byl spolu s farářem Janem Čapkem předvolán k okresnímu soudu v Litoměřicích, kde nás paní předsedkyně R. Vajsová "postavila do pozoru", abychom vyslechli usnesení okresního soudu, že veškeré spisy SČEDu v souvislosti s mým případem jsou rovněž protistátní, a proto se zabavují. Tak dovedla StB a KSČ za sebou důkladně zametat. Když úřady nutily SČED, aby ze svazu vyloučil faráře zbavené státního souhlasu, zbytek vedení solidárně raději volil rozpuštění svazu.- Nástupní organizace po SČEDu SEK hodlá okresní soud v Litoměřicích požádat o vydání těchto spisů z "mého svazku".*

Páteční jednání soudu bylo pak - záměrně - odročeno na pondělí, 26.června 1972, kdy jsem byl - již pouze v přítomnosti své manželky - odsouzen k odnětí svobody na 10 měsíců s podmíněčným odkladem na 3 roky - v den svých 51.narozenin. *Neodvolal jsem se ke krajskému soudu v Ústí n/L, poněvadž jsem byl přesvědčen, že "rozsudek" okresního soudu schválí a mě to bude stát dalších 600,-Kč. -Chemický podnik v Lovosicích /nyní pod rakouským vlastníkem přejmenovaný na Lovochemii /mě dodnes zve na výroční setkání s důchodci - bývalými zaměstnanci podniku.*

Letos jsem byl 25.5.2002 na tomto setkání s bývalými spoluzaměstnanci, pro něž jsem zůstal i po letech mimořádnou raritou v jejich vzpomínkách.

Nutno dodat, že při celém jednání "mé" kauzy v pátek, 23.6.72, **nikdo z přítomných nevznesl otázku po "meritu věci"**, tj. v čem mohlo svolání "Synod národu" **pobuřovat**, když tam byla řeč o tom, že se český národ má navzdory vstupu armád smířit s národem ruským" /oni nás ovšem přišli tehdy v r. 1968 zachránit - asi před námi samými.../. Po letech se dále ukázalo, že můj překlad "Stanoviska SČEDu k vnitropolitické situaci" **nikdy nebyl adresátovi do západního Berlína J. Winkelovi doručen**, nýbrž skončil v zásuvce StB, aby byl podle potřeby proti mně použit - takže nemohl nikoho v zahraničí poškozovat... Dlužím ještě odpověď na pokus synodní rady o mou reaktivaci jako faráře - tuším - v r. 1982 /?/. Na nabádání br. Synodního kurátora M. Lešikara jsem tehdy "zástupně" projevil názor, že pro současnou situaci, kdy jsem mohl díky žádosti staršovstva našeho sousedního sboru v Chotiněvsi /když byl br. Zd. Bártovi r. 1979 odňat státní souhlas pro jeho členství v "Chartě 77" /výpomocně kázat v jeho sboru, odpovídá "model": Na ulici chodím v civilu, v továrně v montérkách a na kazatelně v taláru. Nechtěl jsem otevřeně říci, že za tohoto režimu se nehodlám jako farář vrátit. - Což jsem učinil v r. 1991, když byly odstraněny zásluhou syn. seniora Jos. Hromádky r. 1990 státní církevní zákony a já jsem díky volbě staršovstvem našeho litoměřického sboru mohl nastoupit ve "svém" sboru "jubilejní jeden rok "farářské služby. A bylo mně právě 70 let... Takže se kruh uzavřel. To ale předbílám, poněvadž mě čekala ještě

V. Peripetie.

Jako dělník SeChEzY Lovosice jsem měl - až na obtíže s dojížděním resp. docházením do směnové práce ze Skalice od r. 1974 6 km do Litoměřic a dále autobusem - **klid**. Spolupracovníky, zámečníky SeChEzY na úseku Kordových vláken, jsem byl přijat přátelsky. *Musím přiznat, že jsem po dusném ovzduší ve farářské funkci, ohrožované dotíráním StB, ale také začínající nedůvěrou mezi některými kolegy, pocíťoval dělnickou existenci klimatizéra SeChEzY jako veliké uvolnění. Také tam jsem byl pro společnost "produktivní", poněvadž jsem čistil vzduch pro pracující - arcí - po socialistickém způsobu, tedy vyháněním jedovatých plynů z výroby kordových vláken sirovodíku a sirouhlíku do okolí továrny.*

Všichni brzy věděli, jak jsem se tam dostal. Dokonce i podnikový lékař, Dr Hromádka, když mne při nástupní prohlídce vyslechl, pravil: "Žijeme ve veliké době!". Při obsluze asi 12 strojoven, kde byly instalovány ventilátory včetně vytápění /zvláště záleželo na chodu velkého ventilátoru na tzv. komíně - zděné věži - , kde byly odsávány jedovaté zplodiny při výrobě kordů, sirouhlík a sirovodík /jsem musel dávat pozor nejen na stroje, ale také na stranické funkcionáře, takže jsem nemohl /a ani nechtěl/ "kázat". Ve volných chvílích - zvláště při odpoledních a nočních směnách - jsem si četl KJ a Písmákův deník. Že na mě někdo přece dává pozor, jsem zjistil, když někdo /byl to ing. Klitsch/ tyto tiskoviny vzal ze stolu a dal je na skříňku, aby snad někoho nenakazily. Občas mě navštěvovali v našem odloučeném pracovišti ve volných chvílích zámečníci a já jsem jim mohl odpovídat na jejich otázky o bibli a náboženství. Většina se takto poprvé setkala s farářem tváří v tvář. Velmi se podivili "výši" farářského platu a řekli: "To zde bere učedník". Jednou jsem měl příležitost, projevit své teologické stanovisko, když mě starší zámečník na šatně žertem pozdravil: "Čest práci, soudruhu faráři". Odvětil jsem: "Až na věky". - Na to on: "Ale náboženství do toho nepleťte". -A já: /O to právě jde, k o m u ta čest patří". -Zámečníci to pochopili a říkali pak občas "Čest Bohu"... Když jsem r. 1981 vstupoval do důchodu, děkoval mi zástupce podniku za vykonanou práci. Já jsem zase poděkoval směnovému mistru údržby kordů p. Svobodovi za jeho trpělivost s mým technickým antitalentem a doplnil jsem za přítomnosti všech dělníků: "Chcete-li poznat, co dělám odborně, přijďte na evangelické bohoslužby do sboru Chotiněves u Úštěka.

Jednoho rána po noční směně na jaře r. 1979 mě zavolal telefonicky vrátný a sdělil mně, že na mne u vrátnice čekají dva páni. Mé podivení vzrostlo, když se ukázalo, že je to po letech opět člen StB pověřený dohledem na církve v kraji Ústí n/L, pan Málek.

Tento muž-agent mě obtěžoval svými vlezlými návštěvami již v r. 1966 pod záminkou, že jde o event. obtěžování Svědky Jehovovými. Při jeho druhé návštěvě jsem jej požádal o průkaz, z něhož jsem si opsal číslo a s tím jsem se pak obrátil na Krajskou správu StB v Ústí n/L se žádostí, aby zamezili mé další obtěžování panem Málkem. Což se také stalo. Ovšem také pan Málek se mohl se zadostiučiněním pak v prosinci r. 1971 účastnit domovní prohlídky při akci StB proti mně, jak jsem již uvedl. Nyní mne tedy pan Málek posadil do služebního vozu, kde byl jeho další kolega a hned pronesl chlácholivě: "Žádná trestná činnost, pane Sláma, ale chtěli bychom pouze s Vámi hovořit". -Pak mě zavedli do místnosti na okresním vedení VB v Litoměřicích, Eliášova ul. A započali rozhovor takto: "Pane Sláma, vy jste byl předsedou farářského svazu a tak bychom s vámi občas rádi hovořili. Víme, že byste rád kázal a také navštěvoval svou dceru, která je nyní v Německu /SRN/. Ale: "Něco za něco". My vám zpřístupníme náš "trezor", ale vy nám musíte podepsat závazek spolupráce a mlčení. - Hned mi blesklo hlavou: Chtějí mě nasadit proti kolegovi Zd. Bártovi, na jehož bohoslužby mohu při směnovém zaměstnání jednou za měsíc dojíždět, a který, jak mi bylo známo, podepsal Chartu 77. Hned jsem poznal "čertovo kopyto" a řekl jsem: "Pánové, své tajnosti si nechte pro sebe a já vám nic podepisovat nebudu. Po svých zkušenostech s vámi ovšem vím, že se pohovorů s vámi asi nemohu ubránit. Toť vše".

Nezůstalo u jednoho pokusu. Asi za týden pánové na mě čekali - opět po mé noční směně, kdy měli zato, že budu oslaben - a zavezli mě do konspiračního domku v osadě Lhota u Úštěka, kde se mě pokusili získat pro vázanou spolupráci znovu. Nabídnutou kávu jsem odmítl, aby v ní nebyla nějaká droga, a "námluvy" jsem opět odmítl. Byl jsem tak postaven před závažné dilema: Naše dcera Ivana, provdaná Voglová, bydlela od jara 1977 v Mnichově a o její dvojčata - Daniela a Michaela - jsme zatím pečovali u nás, než si dcera doplní vzdělání a získají vhodný byt. Šlo tedy o možnost, udržet naše rodinné styky, najmě, když se děti narozené v r. 1976, v r. 1980 odstěhovaly k rodičům. Šel jsem tedy na poradu za syn. seniorem Dr Milanem Hájkem do Prahy. Když jsem mu vylíčil o přestávce presbyterní konference svou záležitost, šel se mnou na Střelecký ostrov a tam mně řekl: "Ty nebudeš nikomu škodit a tak možnost, opět kázat Boží slovo, stojí za to". Nato jsem řekl: "Bezpochyby máš takové zpravodaje také na synodní radě". -A on nato: "To bych se divil, kdyby tomu tak nebylo". -Poté jsem informoval předně br. Bártu, který přijímal p. Mála k pohovorům, arcí odmítavým, přímo na faře v Horních Řečicích, a pak tehdejšího seniora br. Jos. Šplíchala v Lounech. Pan Málek se se mnou v dalších letech 1978-82 dvakrát až třikrát za rok scházel v přírodě v rámci mých zdravotních vycházek a záhy splnil slib, takže jsem obdržel st. souhlas k výpomocnému kázání v Chotiněvsi /kde v r. 1979 odňali br. Bártovi st. Souhlas k působení pro jeho účast na Chartě 77/, nejprve na půl roku a od r.1982 až do opětného obsazení sboru trvale, takže jsem sboru volyňských Čechů, který se nepřestával dožadovat vrácení st. souhlasu pro br. Bártu /zvláště statečností kurátorky M.Janatové/ a mohl jsem tomuto sboru pomoci překonávat tíživou situaci bez nároku na plat, pouze při úhradě cestovného. Nutno dodat, že br. Bártu, který mezitím vybíral poplatky za vodu v rodinách okresu Litoměřice, konal ve sboru, co bylo možné a r. 1986 dostal - jako jediný - nazpět státní souhlas k působení na svém původním sboru, zatímco ostatní, stejně postižení, museli minimálně změnit působiště a kraj. Při pohovorech s p. Málkem, jsem podle pravdy říkal, že v Chotiněvsi je vše v pořádku a jestliže na bohoslužby docházejí také vousatí "bítníci" z obce Řepčice u Třebušína, je to od br. Barty záslužná práce, že jim pomáhá k reintegraci ve společnosti. Na dotaz o Chartě 77 jsem poznamenal: "Mám za to, že by bylo dobré, kdybyste s nimi hovořili". Pan Málek na to: "To my nemůžeme, my je neuznáváme". Na nic podstatného z církve se p. Málek neptal a já jsem také, jsa směnovým zaměstnáním vytržen ze všech kontaktů, nic nevěděl. Jinak měl pochopitelně, když mně byl vrácen cestovní pas, zájem o naše zahraniční přátele, kteří navštěvují nás anebo my při znovu nám povolených cestách je. S klidným svědomím jsem uváděl jejich jména, poněvadž je z poštovní cenzury naší korespondence stejně věděli. V r. 1996, když jsem mohl nahlédnout do 40 stránek "mého svazku" v úřadovně Ministerstva vnitra v Pardubicích, jsem tam v podstatě nenašel nic než zkomolená jména našich přátel. Výpisy dvou stránek, kde pan Málek výslovně uvádí, že jsem nikdy nepřijal žádnou "odměnu", jsem odevzdal do sen. archivu br. sen. Petru Čapkovi.

Při mém výslechu p. Nedvědem ve vazbě mně tento muž, aniž musel, sdělil: "Víte pane Sláma, že jste měl největší zahraniční korespondenci v Litoměřicích?" Nato jsem řekl: "Proč ne, když mám tolik dobrých přátel". Naši zahraniční přátelé si nikdy na potíže se strany našich úřadů neztěžovali, pouze manželé von Rütte z Interlakenu ve Švýcarsku, měli při své pražské návštěvě dojem /zvláště paní/, že je někdo stále sleduje... Celkem ze všeho vychází, že počna od r. 1965 vzbudil vzrůstající počet zahraničních návštěv u nás a ve sboru zájem StB, a proto hledali všemi prostředky cestu k tomu, aby tyto styky měli pod kontrolou. -Na podzim r. 1982 mně pan Málek při setkání "otcovsky" radil: "Kdyby vás, pane Sláma, při vaší cestě v zahraničí někdo obtěžoval, řekněte mu: Já jsem důchodce a proto si nepřeji, aby mě kdokoli obtěžoval". -Když mně tak krásně nahrál tak říkajíc na smeč, řekl jsem mu: "Pane Málek, já jsem už postarší důchodce /od r. 1982/ a tak vás žádám, abyste dal pokoj i vy mně". A vskutku, od té doby jsem měl skutečný pokoj a mohl jsem mít styky s rodinou v Mnichově i kázat dle možnosti a potřeby sborů. *Všechno nasvědčuje tomu, že pan Málek byl v řadách StB jen "malý čertík" /původně truhlář, který má zájem zachovat si své "lehké zaměstnání" a šplhnout si u vedení. Když jsem na podzim r. 1982 odmítl, pokračovat nadále v pohovorech s ním, nemohl jsem ovšem vědět, s jakou reakcí event. tvrdších agentů StB se mohu setkat. - Nestalo se však nic. Zřejmě proto, že již zjistili, že můj "akční radius" nesaáhá daleko od vísky Skalice /i tam mě ostatně nechali sledovat/ a že si ode mne nemohou nic slibovat. Pokus pana Málka, poslat mě do Polska, kde v r. 1980 začínalo povstání Solidarity, jsem odmítl. - Zůstalo tedy "jen" u pošpinění mého jména záznamem v seznamu tajných spolupracovníků StB. Ježíš řekl podle L 10,19, že křesťan může bez úhony šlapat po hadech a štírech. Ti ovšem nemohou psát... Na mou intervenci v této věci u krajské policie v Ústí n/L v r.1992 mi pověřený úředník řekl útrpně: "Měl jste smůlu". -Když jsem na pracovišti ministerstva vnitra v Praze-Holešovicích protestoval proti nezákonnému "povýšení" na agenta v závěru mého svazku v Pardubicích, odpověděli mi, že na takový postup i bez vědomí a souhlasu postiženého měla StB administrativní právo... Zakončil jsem tedy naši písemnou debatu odkazem na to, že to tedy jednou posoudí historikové... Podle sdělení br. Zd. Bárty si pracovník ministerstva vnitra r 1996 u něj ověřil, že jsem s ním byl v letech 1978-82 ve styku a informoval jej. Při velikonočním "jarmarku v městečku Úštěku v r. 2002 jsem vyhledal v osadě Lhota domek, do něhož mě StB zavlékla po noční směně v r. 1972, aby ze mě vymámila písemný závazek spolupráce. Soused pracující na zahrádce mně na můj dotaz sdělil, že tento tehdy zamčený domek patří panu Donátovi z Teplíc, že však majitel mezitím zemřel a domek užívají občas jeho dcery. - Pozoruhodné je, že mně paní obsluhující zájemce o "svazky" v Pardubicích na můj dotaz, zda někdo donášel také na mně, sdělila jméno "Donát". Vyskytuje se v BJB také v Litoměřicích... O všech okolnostech mých styků s panem Málkem jsem informoval naši církevní veřejnost hned, jak to bylo možné, ve dvou číslech ET-KJ v březnu r. 1990 pod titulem "Nebezpečná bezpečnost".*

Samozřejmě jsem během svých styků s p. Málkem, neměl ponětí o tom, jak StB tyto styky hodnotí, jak je eviduje, že nějaké seznamy "spolupracovníků" existují, atd. Že p. Cibulka uvedl ve svých seznamech také mne /a to pod "hrdým " krycím jménem "Ideolog", který mně byl StB přidělen/, to jsem se dozvěděl až při prvních volbách, když mě přes mé odmítání někteří dobří lidé z naší osady Skalice navrhli na kandidáta do obecní rady v Žitenicích. Tehdy jsem byl rád, že jsem mohl svým spolupracovníkům z Občanského fóra, které úřadovalo v našem sborovém domě /!/, sdělit, co jsem napsal již v březnu r. 1990 /hned, jak to bylo možné/ do ET-KJ za redakce br. Lejdara. - V této souvislosti hned uvádím také, že jsem byl - tuším v r. 1996 - pozván na Bezpečnost, a to v souvislosti s mým zařazením do tzv. "Akce Neptun" /odpůrci KSČ měli být při krizi internováni/. Příslušník policie se mnou jednal přátelsky a v závěru mi položil otázku: "A neměl jste také styky s StB?" - Nato jsem s úsměvem odpověděl: "ANO, byl jsem StB obtěžován a sehrál jsem s příslušníkem StB p. Málkem menší šachovou partii, když jsem o našich rozhovorech vždy informoval Zd. Bárty. - Moji kolegové takovou dvojí hru arci neschvalují, ale v případě p. Málka jsem se necítil vázán příkázáním: "Nepromluvíš křivého svědectví proti **blížnímu svému**". Byl jsem "díky" postupu režimu vůči mně do té míry "při zemi", že bylo třeba veliké fantazie StB, aby si mohla ode mne cokoli pro ně důležitého slibovat, a to jak pokud šlo o dění v naší církvi, tak i pokud šlo o dění v zahraničí, kde byly naše styky úzce osobního rázu. Zůstalo tedy pouze u "hrdého titulu" /krycího jména/ v seznamech StB /dle p. Cibulky/: "IDEOLOG"

Zůstává ovšem dodnes živá a palčivá otázka: **Jak to bylo u koho s tzv. spoluprací s StB** a jakou cenu mají tzv. lustrace. Napsal jsem do Lidových novin v r. 1990, že bylo po r. 1990 namístě, řešit tuto trapnou záležitost **osobní konfrontací** tzv. agentů s jejich protějšky z StB, aby se ukázalo, oč v kterém případě šlo, jaký byl dosah té které spolupráce a pak posoudit jednotlivé případy. **To bylo ovšem na naše úřady** /ostatně prolezlé právě těmito spolupracovníky/ a na naši českou polovičatou a laxní povahu **přiliž žádáno**. Ostatně jsem učinil zkušenost, že i redakce ET-KJ neměla o jasné probírání této problematiky žádný zájem. A tak zůstalo u té dodnes nepřestávající debaty o "Cibulkových seznamech", které mají nyní vyjít v úřední verzi. Je to nepřeborný zdroj "aktualit" pro senzacechtivé čtenáře a novináře a pravda zůstává kdesi v mlhách! Zůstává tedy zásadní mravní otázka: za daných individuálních okolností - téměř každý případ je jiný - spolupracovat, byť vynuceně, či nespolupracovat. Já jsem v situaci, kdy jsem viděl faktickou bezmocnost synodní rady vůči komunistickému režimu a "setrvačnost" tak mnohých v jejich úřadech a privilegiích za všech okolností, volil cestu fingované tj. předstírané spolupráce s nepřítelem, ale s nepřestávajícím vědomím víry, že nepodléhám žádnému lidskému režimu ani StB, nýbrž jen samému svrchovanému Bohu, který posoudí kauzu každého z nás podle své svaté spravedlnosti. Jestliže jsem si s manželkou při svém "sesazení z úřadu kazatele" v r. 1971/72 připomínal Zwingliho slovo: "Tut um Gottes Willen etwas Tapferes!", řídil jsem se v r. 1972-82 pozměněným heslem: "Tut um Gottes Willen etwas Praktisches". Byli jsme hozeni do studené vody a museli jsme se s touto situací vyrovnat. Pokud jde o mně zachoval jsem se - civilně řečeno - pragmaticky, ne však zrádně, ani zbaběle /ačkoli mi bylo při setkáních s p. Málkem často "mdlo" u žaludku/. Nechtěli jsme blokovat příchod nového duchovního do litoměřického sboru, a proto jsme zakoupili sešlý starý domek v osadě Skalice /6 km nad Litoměřicemi/ a ten jsme prací tří let s vynaložením všech sil a finančních prostředků opravili a rozšířili, takže se stal r. 1974 obývaným. Pomohla nám přitom i synodní rada naší církve dvěma bezúročnými půjčkami po 10.000 Kč, jež jsme plně vrátili. Dále nám /ne velkými částkami/ pomohli obětavě kolegové, namnoze stejně postižení, anebo nám zprostředkovali pomoc ze zahraničí. Když zedníci nahazovali omítku na štít přístavby, vylezl jsem na lešení a vlastnoručně jsem tam vyryl kryptogram toho, který nás v naší nouzi posiloval: ,CHÍ-RÓ, tedy CHRISTOS. Nikdy jsem se nepřestal považovat za faráře Českobratrské evangelické církve. Což se naplnilo v r.1991, kdy mne staršovstvo a sbor v Litoměřicích, tč. uprázdněný, zvolilo farářem sboru na jeden, "jubilejní" rok, když jsem dovršil stáří 70 let. Bratr syn. senior Dr Kejř se při prohlídce našeho domku otázel: "A to už nechceš být farářem?". Odpověděl jsem: "A nemůže mít farář naší církve také svůj domek?"...

VI. Katarze?

Po svém svědectví v ET-KJ v březnu 1990 jsem se odmlčel, poněvadž se nerad opakuji a zviditelňuji. A také z žádné jiné strany jsem nebyl napaden. Bratr Pavel Hlaváč, mínil, že jsem svým "doznáním" ulehčil mlčení těm, kteří měli více, co sdělovat a obhajovat... Pokud jde o **rok 1978**, br. Jan Šimsa má za to, že se tenkrát KSČ pokusila o narušení řad "chartistů" protiútokem. Já jsem tehdy nebyl ani chartista, ani jsem neměl možnost, jakkoli "narušovat" režim. Proč mě tedy jako dělníka SeChEzY Lovosice tehdy StB "navštívila"? Že by mě snad chtěla reaktivovat či snad dokonce svým zvláštním "způsobem" rehabilitovat? Takový humanismus by u StB asi těžko někdo mohl hledat. V každém případě to tedy StB nevyšlo. *Jestliže se Občanské forum v letech 1990-91 utápělo v "ideách" a "ideálech", pak "praktický" Václav Klaus nasměroval naši polistopadovou politiku a veřejnost naopak jednostranně "ekonomicky". Hned v r.1992 jsem rozpoznal jeho směr jako "přízvěmě pozitivistický". Pamatuji si na jeho výroky: "Je třeba počítat s lidmi takovými, jací jsou" a "Jakékoli elitářské usměrňování, moralizování a sociální inženýrství je nepřijatelné". Zřejmě si pletl obnovné úsilí o duchovní přerod naší společnosti s bývalou komunistickou indoktrinací. V. Klaus takto nastartoval vědomě oportunisticky konzumní orientaci, již tak českému člověku za komunismu ale i před ním velice blízkou.*

- Až do těch hromadných defraudací a zpackané tzv. privatizace! V tom se neosvědčil ani jako ekonom, neřku-li jako filozof a politik. Za jeho "liberalismus" jsme se ovšem neangažovali!

Ke kritice synodní rady pro její ostrý postup vůči "chartistům v církvi", jsem se vědomě nepřidal. Něco jsem již věděl o těžkém postavení těch, kdo jsou "nahore", a proto "v odpovědnosti". Co však říci o duchovním a mravním a tedy i politickém **vývoji u nás po r. 1990?** Ukazuje se, že téměř celý náš národ je - **až na světlé výjimky** - půlstoletým ohýbáním charakterů /totalitním režimem okupačním a potom komunistickým, nyní pak amorálním liberalismem/ - mravně zdevastovaný, nihilistický či k rozlišování pravdy od lži lhostejný! Za těchto okolností - a ty bylo možno již po listopadovém obratu 1989 předvídat - se na tomto stavu hned tak něco nezmění. *Laskavostí br. prof. Milana Opočenského za jeho působení co gen. Sekretáře Světového reformovaného svazu v Ženevě jsme mohli v říjnu r. 1989 pobýt na pozvání Reformované církve Švýcarska v jejich rekreačním domě v Casa Locarno. Mohli jsme tam jet v souvislosti s návštěvou naší dcery Ivany, provdané Voglové v Mnichově, tedy vlastně ilegálně /souhlas min. kultury s touto cestou byl v té době nepředstavitelný; když nám tuto cestu syn. Rada nabídla v r. 1991, byli jsme tam už jednou a v té době už příliš starí.../. V závěru našeho pobytu jsem požádal tamního faráře a současně sekretáře podpůrné organizace HEKS, Andream Hesse, aby se přimluvil o poskytnutí pomoci ke gen. opravě našeho 100 let starého sborového domu v Litoměřicích. - Což se asi po 2 letech také stalo a můj nástupce, farář Zdeněk Bárta mohl této obětavé pomoci ze Švýcar vydatně využít ke kompletní obnově sborového domu od sklepa až po půdu. Tak byl umožněn i vznik litoměřické diakonie ASYL. - Když jsem při dia-pořadu v Locarnu koncem října r. 1989 vyslovil očekávání, že po událostech v Praze vbrzku dojde ke vstupu naší země do "Spojeného domu Evropa", zachovali zahraniční hosté zdvořilé mlčení. Asi věděli své o potížích, které s tím budou spojeny /a jsou i v r. 2002/.*

Náš národ je /můj výrok na konferenci SEKu, nástupní organizaci SČEDu/ od časů husitských "protestantský" - jenže je to protestantismus na scestí, protestantismus bez zásad a bez hodnotových měřítek. **Zápas o duši českého člověka, zvláště nyní na prahu přijetí do Evropské unie,** musí nutně pokračovat a spolupracovat přitom by měli všichni, kdo neztratili smysl pro měřítka a stupnici hodnot, ať křesťané, anebo nezávislí myslitelé nejrůznějších směrů a odstínů. **Veliká úloha přitom připadá tzv. médiím,** tj. tisku, rozhlasu a televizi /"Co není v televizi, to neexistuje"/. Byla to svého druhu idyla, když Karel Havlíček napsal ve svém epigramu ta hořká slova: "Cenzura je tiskne, tiskař cenzuruje". Kde je dnes odpovědný tiskař, když jsou politicky nasměrované redakce téměř všech médií"?! **Zde nicméně záleží také na křesťanských hlasech, byť jako "volajících na poušti" a ty by měly znít nefalšovaně a nezkráceně také v kritice všech zlořádů a lží na veřejnosti,** jak z kazatelen, tak i z křesťanského tisku. Jinak se z té "polistopadové kocoviny" nevyhrabeme a ve spojené Evropě budeme stát na hanbě! Veliká odpovědnost zde spočívá na všech "zavedených stranách" naší politické scény, aby "hledaly především spravedlnost a dobro pro všechny a neskrývaly pravdu pod kbelec svých dílčích a osobních zájmů. Osobně si vážím práce současné synodní rady ČCE za vedení synodního seniora br. Mgr. Pavla Smetany v nynější, zase jinak nesnadné situaci, včetně jeho uvážlivé ekumenické spolupráce s církví římskokatolickou. *Nesnadné ale veledůležité snahy o duchovní a mravní rehabilitaci našeho národního společenství se ujal ve své desetileté presidentské působnosti Václav Havel. Za to mu patří vděčnost národa v naději, že bude ve svých dobrých snahách pokračovat i na penzi.* Vyjádřil jsem to veřejně na poslední konferenci SEKu v lednu t. r. 2002.

Na tato setkání našich duchovních, kde nalézám již jen zbytek starých známých tváří, ale tím víc oceňuji orientaci a duchovní ponor řady bratří a sester z generací mladších, přijíždím rád, pokud mi Bůh dopřává přiměřeného zdraví: v zimě z našeho litoměřického družstevního bytu alespoň na 2-3 dny, zatímco v létě žijeme v našem skalickém "disidentském domku", kde nás navštěvuje vícekrát za rok naše dcera, jíž vděčíme za získání družstevního bytu v Litoměřicích na zimní pobyt a auta Favorita z r.1990..

Naši vnukové Daniel a Michael nyní 26-letí jsou od dětství dvojjazyční a přijíždějí vždy znovu rádi do Skalice - Evropané v předstihu. Společně jsme mohli zažít 3-týdenní dovolenou v Dánsku a čtrnáct dnů v jižních Tyrolích u Merana. Občas za námi přijíždějí i naši staří dobří přátelé z ciziny.

Škoda, že těch 6 km vzdálenosti od Litoměřic při nedostatku komunikačních spojů brání setkání s našimi blízkými i vzdálenými přáteli, kteří jsou v našem "monastýru", dokud žijeme, kdykoli vítání.

H l e d á n í. Velmi mnohé jsem v životě hledal a jen nemnohé nalezl. Nejcennější myšlenky přicházely za nočního bdění, ale - žel -nebyl dosud vynalezen "záznamník myšlenek". Oč jsem usiloval, usiloval jsem opravdově, bez falší a hledání svých věcí. Při veškeré lidské křehkosti a poddanosti "všem lidským bídám" jsem přijal povolání, hledat především Boží království a jeho spravedlnost a nikoli svou slávu /Mt 6,13;J 7,18/. Vydám-li zde počet ze své životní pouti, činím tak ne proto, abych si dodatečně zjednával publicitu /viz L 10,17-20/, nýbrž jen v zájmu pomoci historickému zhodnocení pohnuté etapy cesty Kristovy církve v naší vlasti, jíž jsem chtěl službou evangelia napomáhat k dobrému. Nastoupil-li jsem v r. 1943 dráhu teologa a kazatele ČCE v úmyslu sloužit, byť v malém, bratřím a sestrám naší církve, vyznávám dnes, že to byla naše Českobratrská evangelická církev, jako celek nesená vírou ve "svatou církev Ježíše Krista" a reprezentovaná jak životy a díly svých věrných údů, tak i svými, byť v mnohém nedokonalými sbory, která mě nesla v dobách světlých a potom i potměných: Církev jako tělo Pána Ježíše Krista.

Jestliže mi Pán Bůh dopřeje z milosti Ježíše Krista ještě dalších let, budu se s apoštolem Pavlem učit "zapomínat na to co je za mnou, upřen k tomu, co je přede mnou", "abych získal Krista a **nalezen byl v něm** nikoli s vlastní spravedlností..., ale s tou, která je z víry v Krista" /Filip. 3,13.9/.

Vlastimil Sláma
emeritní farář Českobratrské církve
evangelické v Litoměřicích

412 01 Litoměřice-Skalice, 26.4.2002

Trh práce v Litoměřicích v roce 2008

V jednotlivých měsících v roce 2008 byla situace na trhu práce ve městě následující:

Měsíc	Míra nezaměstnanosti	Volná pracovní místa
1	6,21	172
2	6,13	226
3	5,83	235
4	5,18	227
5	5,04	248
6	5,06	212
7	5,26	216
8	5,16	233
9	5,21	180
10	5,32	213
11	5,13	202
12	5,77	187

Počty uchazečů o zaměstnání v evidenci úřadu práce:

Měsíc	Celkem	Dosažitelní	Osoby zdravotně postižené	Evidence delší jak 6 měsíců	Absolventi	Mladiství
1	870	838	166	342	69	9
2	870	827	163	342	73	11
3	833	787	150	343	51	6
4	757	699	147	339	49	10
5	729	680	147	327	36	15
6	732	683	143	315	34	12
7	745	710	139	321	41	11
8	735	696	140	326	37	10
9	750	704	136	305	56	8
10	762	718	135	287	61	11
11	734	692	138	287	50	12
12	809	779	144	292	48	12

Počty uchazečů o zaměstnání (žen) v evidenci úřadu práce:

Měsíc	Celkem	Dosažitelní	Osoby zdravotně postižené	Evidence delší jak 6 měsíců	Absolventi	Mladiství
1	419	399	95	203	29	3
2	412	385	92	203	32	3
3	408	377	89	208	21	1
4	384	346	94	210	21	2
5	387	355	96	202	16	2
6	403	376	96	193	17	1
7	420	400	93	192	23	1
8	424	401	93	196	26	1
9	425	397	87	182	31	0
10	425	396	84	172	33	0
11	391	364	85	171	23	0
12	404	386	84	178	22	0

V rámci aktivní politiky zaměstnanosti použil Úřad práce následující finanční prostředky pro občany Litoměřic:

Nástroj aktivní politiky	Počet uchazečů o zaměstnání v evidenci úřadu práce	Finanční prostředky
Veřejně prospěšné práce	42	2 159 812 Kč
Samostatně výdělečná činnost	0	0 Kč
Společensky účelná pracovní místa	83	1 815 647 Kč
Občané zdravotně postižení	44	898 000 Kč
Rekvalifikace	45	310 303 Kč
Celkem	214	5 183 762 Kč

Litoměřice, 9.1.09

Luděk Veselý
Vedoucí oddělení trhu práce

.....

Kronika Města Litoměřice

Uzavřena

v Pátek 9. ledna 2009

**Kronikář města:
Oldřich Doskočil**